

॥ तैत्तिरीयश्रीनिवासतीर्थीयप्रारंभः ॥

श्रीमच्छनुमद्गीमसध्वांत्तर्गतरामकृष्णवेदव्यासात्मकलक्ष्मीहयग्रीवायनमः ॥ ज्ञानानंदमुखैःसर्वगुणैःपूर्णमभीष्टदं ॥ गुर्वाराधित
 पादाब्जं(वंदे)भजेहंबादरायणं ॥ १ ॥ श्रीमदानंदतीर्थचरणौप्रणमाम्यहं ॥ रुद्रादिसर्वविबुधैःसंसेव्याविष्टदोसतां ॥२॥ श्रुति
 क्षीराब्धिमामधधीमंदरमहीभृता ॥ प्राप्तान्यायसुधायेनतंजयेद्रमहंभजे ॥ ३ ॥ येनवेदांतभाष्याणिविवृतानिमहात्मना ॥
 तंवेदव्यासतीर्थारख्यंजयराजनिषेवकं ॥ ४ ॥ विद्याधिराजादिमुनींस्तथावेदेशयोगिनः ॥ छांदोग्यभाष्यसट्टीकारकवृन्वदेनि
 रंतरं ॥ ५ ॥ श्रीमध्वशास्त्रंसमुदीर्यमेस्मिन्विश्वासहेतोःसमदर्शन्ये ॥ प्रदानसूत्रप्रतिपाद्यभावंवेदेगुरूस्तान्यदुर्वयसंज्ञान् ॥६॥
 अथैतत्कृपयाश्रीनिवासाख्यायुतसूरिणा ॥ तैत्तिरीयोपनिषदोभाष्यंव्याक्रियतेमया ॥ ७ ॥ बुधैरपिसुदुर्लेभेन्नर्थेयन्ममसाहसं ॥
 तत्पारयंतुनिष्णुणागुरुपादरजःकणाः ॥८॥ इहहिविविधसांसारिकदुःखदर्शनेनविरक्तस्यशमदमादिमतोमुमुक्षोरधिकारिणःआत्यं
 तिकानिष्टनिवृत्तीष्टप्राप्तिहेतुभूतभगवत्स्वरूपज्ञानायप्रवृत्तापीयैतैत्तिरीयोपनिषदन्यथाव्याख्यानावरुद्धत्वेननतज्ज्ञापनसमर्थेति
 मन्यमानोभगवानानंदतीर्थमुनिस्तांयथावक्र्याचिख्यासुःस्वयमंतरायविधुरोप्यनवरतमीश्वरप्रवणकायकरणवृत्तिरपिनिरतराय ।
 प्रारिप्सितपरिसमाप्तेःप्रचयस्यचहेतुतयाऽविगीतशिष्टाचारंपरावगतमेतदुपनिषत्प्रतिपाद्यगुणवद्भगवत्सुतिरूपमंगलंशिष्यशि
 क्षणार्थंकुर्वन्नेवतच्छरणागतंप्रार्थयते ॥ सत्यंज्ञानमित्याद्यपद्येन ॥ एमीत्युत्तमपुरुषप्रयोगादेवाहमितिकर्तालभ्यते । एमि

भाष्यं ॥ श्रीमच्छनुमद्गीमसध्वांत्तर्गतरामकृष्णवेदव्यासात्मकलक्ष्मीहयग्रीवायनमः ॥ सत्यंज्ञानमंतमानंदंन्नष्टासर्वशक्तयेकं ॥ सर्वदेवरीड्यं
 विष्णवाख्यंसर्वदेमिसुप्रेष्टं ॥ १ ॥

प्राप्तुया । इण्गतावितिघातोः । क्षरणमितिशेषः । तथाचाहंसत्यत्वादिगुणोपेतं ब्रह्मक्षरणं पृथगिति क्रियाकारकसंबन्धः । स्तुति
 पदानां च विशेष्यप्रशसैवप्रयोजनमितिसिद्धमेव । सत्यादिशब्दार्थस्तुवस्यमाणरीत्यावगंतव्यः । सर्वशक्ति सर्वविषयशक्त्युपेतं
 एकं स्वगुणरूपाद्यभिन्नं । सर्वदेवैरेतदुपनिषत्प्रवर्तकैर्ब्रह्मवरुणादिभिरीब्यस्तुत्यं । ईडस्तुलावितिघातोः । विष्णवाख्यं सर्वत्र
 प्रविष्टत्वेन विष्णुशब्दवाच्यं । विष्णुः सर्वप्रवेशित्वादिदिगीतामाच्योक्तेः । ब्रह्मैतिविशेष्यनिर्देशः । नमपरब्रह्मक्षरणागतप्रार्थ
 नं विज्ञविरहादिप्रयोजनोद्देशेन कादाचित्कं । किपुस्वभावादेवेत्याशयेनोक्तं सर्वदेवैः । अत्र सत्यं ज्ञानमनंतमिति सत्यत्वादित्रयं
 आनंदो ब्रह्मेत्यनेन कोहोवान्यादित्यादिना च आनंदत्वं इदं सर्वमसृजतेतिसर्वसृष्ट्युत्तयाऽर्थोत्सर्वशक्तित्वं आनंदो ब्रह्मैतिव्यजा
 नादित्यनेनैवगुणाभिन्नार्थकमेकत्वं सयश्चायं पुरुष इत्यादिना रूपामेदार्थकैकत्वं तन्नम इत्युपासीतेतिसर्वदेवेभ्यः तत्सृष्ट्यातदे
 वाचुप्राविशदिति विष्णुत्वं चोक्तमिति ज्ञातव्यं । अधिकारुत्समवाय्ववतारभृतस्य भगवत आनंदतीर्थमुनेः परब्रह्म सुमेष्ठमिति प्रसि
 द्धमेवेति ज्ञातव्यं । अधिकृतैव हि देवतास्वविषयग्रंथप्रबोधोपादिकं संपादयतीति यावः ॥ १ ॥ यो ह वाऽविदिता र्षच्छंदो देवत ब्राह्मणेन
 मंत्रेण यजति याजयति वा अद्यापयति वा स्थाणुं वर्छंति गर्ते वा पद्यते प्रचामीयेते पापीयान् भवतीति श्रुतौ ऋष्याद्यज्ञात्वाविद्याभ्यासिनो
 ऽनर्थो केस्तस्त्वेतानं तावदवश्यमपेक्षितं । तत्र ब्राह्मणपदोपलक्षितार्थज्ञानं व्याख्यानादेव भविष्यति । प्रायश्छंदोवद्धत्वं नास्त्येव ।
 तदुपनिषत्केत्वक्षरपरिगणनया तस्त्वेतानं सुशकमेवातस्त्वेतानं विदेवते ज्ञापयन्नाह ॥ आदित्यसंस्थितादिति ॥ आदित्याद्ब्रह्मासु

आ० । आदित्यसंस्थितादिति ॥ श्रुत्वा ब्रह्मयाथाहरि । सुष्टावतस्वकारेण वरुणो केनैवैष्टगु । विष्णुमस्तौत

श्रावेत्रिवचनांतरगतिकथनाय आदित्यसंस्थिताद्विष्णोरित्युक्तं । आदित्यसंस्थिताद्विष्णोः सकाशादादौ ब्रह्मा भगवत्स्वरूपं शु
 श्रावेत्रिग्राह्यं । श्रुत्वा च हरिं तुष्टाव । सब्रह्मायथायेन प्रकारेण हरिं तुष्टाव तं प्रकारं वरुणाय प्राहेति वक्तव्यं । पश्चात्सवरुणः
 तेनैव प्रकारेण हरिं तुष्टावेति वतते । सवरुणो येन प्रकारेण हरिं तुष्टाव तं प्रकारं स्वपुत्राय भृगवे प्राहेति वक्तव्यं । अनंतरं स भृगुर्व
 रुणोः कैवप्रकारेण विष्णुं अस्तौदितियोजनाद्रष्टव्या । सप्रकारः कइत्यत आह ॥ तथेति ॥ तं प्रकारमित्यर्थः । अत्र तथा
 प्राह शन्नो मित्रादिकाश्च त्रिविधैर्देवैः विष्णवादिभ्यः श्रुत्वा कृतास्तुतिरन्यैवास्ति । शन्नो मित्र इत्यादिकाश्च
 त्रिस्तुकेवलं तत्समाख्या रूपैव न त्वेषैव विष्णवादिभिर्ब्रह्मादीन् प्रत्युपदिष्टा हरिं प्रति ब्रह्मादि कृतस्तुतिरूपाचेति प्रतीयते अतस्तां प्र
 तीतियजुःसंहितायां मेव स्थानांतरगतवाक्योदाहरणेन वारयति ॥ यदुवाचेति ॥ सुपां सुष्टुगित्यादिना बहुवचनस्यैकवचना
 देशः । तथा च यत् यानि तत् तानीत्यर्थः । ब्रह्मण इति शेषः । सूर्यमंडलस्थः सूर्योऽपि भवतीत्याशंकापरिहाराय परः पुमान् हरि र
 त्युक्तं । वरुणे वरुणाय । शन्नो मित्रादिभिः शन्नो मित्रः शंवरुण इति प्रभृतिभिः । अन्नादिमयं पंचात्मकं अन्नमयादिरूपेण पंचा
 त्मकमित्यर्थः । मयटो विकारार्थकत्वात्कथमन्नमयादीनां पंचानां विष्णुत्वमित्याशंक्यमयं टांप्राचुर्यमेवार्थ इत्याशयेनोक्तं पूर्णमिति ।
 तथा च प्रचुराद्भारदिरूपमित्यर्थः । विस्तरस्तु महाभोक्तमहाभोग्य इत्यर्थोन्नमये भवेदित्याद्यनुव्याख्यानोक्तप्रकारेण द्रष्टव्यः ।

भा० । तथा प्राह शन्नो मित्रादिकाश्चुतिः । यदुवाच हरिस्सूर्यमंडलस्थः परः पुमान् । ब्रह्मातदाह वरुणो भृगवेऽपि तु । शन्नो मित्रादिभिर्वाक्यैस्ते
 रेव हरि रस्तु वत् । भृगुः पंचात्मकं पूर्णमन्नादिमयमच्युतं ।

अच्युतं अन्नमयादिशब्दार्थभूतैर्गुणैः कदापिच्युतिरहितम् । मुक्तगीतावसानैः एतत्सामगायन्नास्तेइत्यारभ्य यएवंवेदेत्यतैः ।
 तथाचसूर्यमंडलस्थः परः पुमान्हरि र्यत् यानि शन्नोमित्रइत्यादिवाक्यानिब्रह्मणेप्राह तत्तान्येववाक्यानि ब्रह्मा वरुणेवरुणाय
 प्राह । सवरुणस्तान्येववाक्यानिभृगुवेप्राह । सभृगुस्तैर्वरुणोपदिष्टैरेवशन्नोमित्रइत्यादिभिर्मुक्तगीतावसानैर्वाक्यैः पूर्णमच्युतं
 अन्नमयादिपंचात्मकंहरिमस्तुवत् । अनंतरंशन्नोमित्रादिभिर्मुक्तगीतावसानैर्वाक्यैस्तेनभृगुणास्तुतोजनार्दनः सुप्रीतः सन् ज्ञानं
 शाश्वतींस्वात्मनिभक्तिंचप्रददवित्यादियोजनाद्दृष्टव्या । अनेनास्याउपनिषदोविष्णुब्रह्मवरुणभृगवऋषयः । अन्नमयादिरूषी
 हरिर्देवता यथासंभवमनुष्टुबादिछंदइत्युक्तंभवति । नन्वस्याउपनिषदोविष्णुऋषिरित्युक्तं । शन्नोमित्रइत्यादिनाविष्णो
 मित्रादिकंप्रतिसुखप्रार्थनस्य नमस्तेवाध्वितिवायुंप्रतिनमस्कारकरणस्यचा योगादित्यतआह ॥ भृगुवाक्यतयेति ॥ आदिपदे
 नत्वमेवप्रत्यक्षमितिवायुंप्रतिस्तुतिकरणंमित्रादिकंप्रतिसुखप्रार्थनंचग्राहं । उत्तरत्रब्रह्मविद्यामनुतिष्ठन्भृगुविद्विपरिहारायनमस्ते
 वाध्वित्यादिरूपेणवायुनमस्कारादिकंकरिष्यतीत्येवंभृगुवाक्यानुवादरूपेणहरिर्ब्रह्मणेप्रोवाच नतुस्ववाक्यतयाऽतो नोक्तदोषः ।
 तथाब्रह्मणोपिमित्रादिकंप्रतिसुखप्रार्थनायोगात्सोपिभृगुवाक्यतयेववरुणायप्रोवाचेतिचशब्दार्थः । इमंप्रकारमन्यत्राप्यतिदिश
 ति ॥ एवंवचइति ॥ एवमित्यस्यावृत्तिः । चशब्दस्यात्राप्यन्वयः । सचान्नावधारणार्थः । तथाचसुबहुदर्शिषु अतिबह्वर्थदर्शि

भाष्यं ॥ मुक्तगीतावसानैस्तुस्तुतस्तेनजनार्दनः । सुप्रीत प्रददौज्ञानंस्वात्मभक्तिचशाश्वतीमित्यादियजुस्संहितायां । भृगुवाक्यतयावायुनम
 स्कारादिकंहरि । प्रोवाचब्रह्मणेचैवंवचस्तुबहुदर्शिष्वितिच ॥ १ ॥

बुसर्वज्ञेषुविष्णवादिषुऋषित्वेनविवक्षितेषुसत्सु यतएवंवचः नीचानप्रतिप्रार्थनादिरूपवच स्तत् एवंच एवमेव परोकानुवादरूप
 त्वेनैवव्याख्येयं नतुसुबहुदशिविष्णवादिवाक्यतथैवेतिज्ञातव्यं । यथाहयश्रीवसुखोद्गीर्णायांछांदोग्योपनिषदि श्यामाच्छबलंप्रप
 क्षेयशबलाच्छासंप्रपद्ये । धृत्वाशरीरंब्रह्मलोकमभिसंभवामीत्यादिकंनस्ववाक्यतयाहयवदनोदृष्टवान् किंत्वितरेषांवाक्यतयैव ।
 यथोक्तंछांदोग्यभाष्ये । हयश्रीवसुखोत्थानियानिवाक्यानितानितु । रमाददर्शतान्येवब्रह्मातान्येवनारदः । यानिविष्णोरयो
 ग्यानिसप्रार्थनाद्यात्मकानितु । तान्युत्तरेषांवाक्यानिभविष्याण्यवदद्भरिः । एवंरमातथाब्रह्माछांदोग्योपनिषद्धिसेति । इद
 मुपलक्षणं । अविघ्नत्वमभीप्सूनांशिष्याणां चार्थेदृष्टवानित्यपिद्वष्टव्यं । यथोक्तमैतरेयभाष्ये । वाङ्मइत्यादिकंबंडं
 विष्णुप्रार्थनरूपकं । अविघ्नत्वमभीप्सूनांशिष्याणां चार्थेदृष्टवान्हृष्टवान्हरिरिति । तदनेनप्रबंधेनैतदुपनिषदोधिकारिविषयप्रयोजना
 भिसंबंधोपिदर्शितोभवति । ब्रह्मादीनामधिकारिणां अन्नयादिपंचरूपस्यविष्णोर्विषयस्य मोक्षस्यप्रधानस्यज्ञानभक्त्या
 देरवांतरस्यचप्रयोजनस्यच सूचितत्वात् । अतोयुक्तमेतदुपनिषदोव्याख्यानंगहनार्थत्वाच्चेति ॥ १ ॥ ततश्चशन्नोभिन्न
 इत्यादेरयमक्षरार्थः ॥ आदित्यसंस्थितोविष्णुःब्रह्माणंप्रति ब्रह्मविद्यामनुतिष्ठन्भृगुर्विघ्नपरिहारार्थमेतद्विद्याप्रवर्तकत्वादेत
 द्विद्याप्रतिपाद्यत्वाद्वाइंद्रियादिप्रेरकत्वाद्दामिन्नादिदेवान्प्रार्थयतइत्याह ॥ शन्नोभिन्नइत्यादिना ॥ मित्रोनःशंसुखयुदिश्यभ

उप० ॥ श्रीमद्धनुमद्गीमध्वांतर्गतरामकृष्णवेदव्यासात्मकलक्ष्मीहयश्रीवायनमः ॥ ओं शन्नोमित्रशंवरुणः । शन्नोभवत्वर्थमा । शन्नइंद्रो
 बृहस्पतिः । शन्नोविष्णुरुक्रुमः ।

वतु नःसुखप्रदोभवत्वित्यर्थः । एवंवरुणाद्याःदेवाःनःशमुद्दिश्यभवंत्वित्यर्थः । उरुकमइतिविष्णोर्विशेषणं । उरुकुकृष्टःक्रमः
 पराक्रमोवापादविक्षेपोवायस्यासारुकमइत्यर्थः । ब्रह्मणेचतुर्मुखायनमः । हेवायोतेतुभ्यंनमः । वायोःब्रह्मविद्याप्रवर्तकेषुमुख्य
 त्वात् परब्रह्मणोमुख्याधिष्ठानत्वाद्दृश्यमाणसंहितापंचाधिकरणाभिमानित्वाच्च पुनस्त्वायुःअपरोक्षतःप्रार्थयते ॥ त्वमेवेति ॥
 त्वंप्रत्यक्षं अक्षमक्षप्रतिप्रेरकतथास्थितत्वात्प्रत्यक्षशब्दवाच्योसि । यथोक्तंनृहद्भाष्ये । तमेताःसप्ताक्षितयःउपतिष्ठंतइत्यत्र दक्षि
 णाक्षिस्थितंवायुंसप्तदेवाउपासतेइति । ब्रह्मा भाविब्रह्मपदयोग्यः । अथवाब्रह्म परब्रह्माधिष्ठानभूतः । अधिकारिवर्गेषुपूणोवाऽसि ।
 त्वामेवप्रत्यक्षंब्रह्मावादिषमित्यंतेवश्यमाणत्वाद्नापित्वंत्वामित्यर्थः । तथाचप्रत्यक्षंब्रह्मभूतंचत्वंपंचाधिकरणादिप्रतिपाद्यतया
 वदिष्यामि शिष्येषुउपदिशामि । ऋतंसत्यमित्यत्रत्वामित्यनुवर्तते । ऋतंयथार्थविज्ञानंसत्यंतत्पूर्विकाकृतिरितिबक्ष्यमाणरीत्या
 ऋतंयथार्थज्ञानवंतं सत्यंयथार्थज्ञानपूर्वकंवकारंकर्तारंचेत्यर्थः । यद्वा ऋतं यथावत् सर्वाधिकारिवर्गेषुउत्तमतयावगतं सत्यंसाधुगु
 णैस्ततंसर्वनिर्णयंतारंत्वामित्यर्थः । यथोक्तंवाङ्मोमनसीतिखंडेऽतरेयभाष्येऋतंयथावदवगतं सत्यंसाधुगुणैस्ततंसर्वनिर्णयंतारमिति ।
 एवमपरोक्षतःप्रार्थयित्वापरोक्षतोपिप्रार्थयते ॥ तन्मामवत्विति ॥ यथोक्तंवाङ्मइत्यत्रैतरेयभाष्ये तन्मामवत्वितितस्यैवपरो
 क्षतःप्रार्थनमिति । तत्त्वानुरूपंब्रह्म श्रोतारंमामवतु तत्त्वकारंविद्योपदेशारं चावतु । पुनरवतुमामवतुवकारमित्युक्तिरादरार्था ।

उप० ॥ नमोब्रह्मणे । नमस्तेवायो । त्वमेवप्रत्यक्षंब्रह्मासि । त्वमेवप्रत्यक्षंब्रह्मवदिष्यामि । ऋतंवदिष्यामि । सत्यंवदिष्यामि । तन्मामवतु ।
 तद्दकारमवतु । अवतुंमां । अवतुवकारं । औंशांतिःशांतिःशांतिः ॥ १ ॥

उत्तरप्रवर्तनीयायां विद्यायां प्रसक्तविद्वानां शान्तिरस्वत्याह ॥ शान्तिरिति ॥ आध्यात्मिकाधिदैविकाधिभौतिकविघ्नपरि
हाराभिप्रायेण शान्तापृथिवीशिवमंतरिक्षमित्यादिश्रुतेभौमांतरिक्षदिव्यविघ्नपरिहारार्थं च त्रिवारशांयुक्तिरिति द्रष्टव्यं ॥ १ ॥
अथ भाष्यार्थः ॥ ब्रह्मविद्याभ्यसनेच्छोरधिकारिणः पूर्वशिक्षणीयमर्थप्रतिजानते ऋषयः ॥ शीक्षा मिति ॥ तत्र वर्णस्वरइत्यादौ
वर्णाद्युच्चारणस्थानादीनि ज्ञातव्यानीत्युत्स्याअस्थापनिषदोऽब्रह्मविद्यात्वं प्रतीयते अतस्तानिराकर्तुं वर्णादिशब्दपदं भगवतिति
रुच्यदर्शयति ॥ वरणीयइत्यादिना ॥ वरणीयो भजनीयः सर्वभक्तैः स्वीकर्तव्यो वा । स्वर्तेः स्वस्मिन् रमणात् । मानं ज्ञानं लय
श्चैव मर्यादाचापिकथ्यतइत्यभिधानात्मानादितिव्यपूलोपनिमित्तापंचमी । मानं भक्तानामपमृतत्वादिरूपं लयं नाशं परिहृत्य भक्ता
नां प्राप्ता । यद्ब्रह्मानात् ज्ञानं प्रदायत्रातेत्यर्थः । संततः सम्यक्देशतः कालतः गुणतश्च ततो व्याप्तः । वर्णादिशब्दवाच्यत्वे
वरणीयत्वादिकं निमित्तमित्युक्तं तदुपलक्षणपरमित्यभिप्रेत्योक्तार्थप्रमाणमाह ॥ वर्णादिवाचकमिति ॥ आदिपदेन स्वरमा
त्रादिग्रहणं । तथा च वरणीयत्वादिनिमित्तेन वर्णादिकं वाचकं यस्य तत् वर्णादिवाचकमित्यर्थः । वर्णादिशब्दप्रतिपाद्यमितियाव
त् । विष्णोरूपमित्यन्वयः । वर्णादिनामकं वर्णः स्वरइत्यादिनामकं वर्णादिसंस्थं च वर्णादात्तादिस्वरसंस्थं नियामकतया यतोऽ
तः । अनेन निमित्तेन वर्णादिनामकमिति निमित्तांतरकथनं । निमित्तांतरं चाह ॥ पुंस्विति ॥ पुंसु स्थित्वा वर्णस्वराद्युच्चारणादि

भा० ॥ वरणीयो वर्णः । स्वरतेस्तु स्वरः । मानात्रातामात्रा । बलरूपः । समश्च सर्वरूपेषु । संततश्च ॥ वर्णादिवाचकरूपं ज्ञेयवर्णादिनामकं ।
किं गोर्वाणोदिसंस्थं च पुंसु तत्तत्क्रियाप्रदं ॥ २ ॥

क्रियाप्रदंचयतोऽतोवर्णादिनामकमित्यर्थः ॥ २ ॥ (अथखंडार्थः ॥) ब्रह्मविद्याभ्यसनेच्छोरधिकारिणःपूर्वशिक्षणीयमर्थप्रतिज्ञानतेऋषयः ॥ शीक्षाभिति ॥ शिक्ष्यतइतिशीक्षा शिक्षणीयमर्थमित्यर्थः । दीर्घस्तुशिक्षणीयार्थस्यावश्यकत्वद्योतकः । व्याख्यासामोविशेषणवक्ष्यामः । तामेवशिक्षामाहुःवर्णइत्यादिना । वर्णःज्ञातव्यइतिशेषः । वर्णः अकारादिवर्णानामुच्चारणस्थानंकंठादिज्ञातव्यं । स्वरः उदात्तानुदात्तस्वरितादिरूपोज्ञातव्यः । मात्रा अकारादिरूपएकैकोवर्णोज्ञातव्यः । बलं वर्णोच्चारणहेतुभूतःस्पृष्टेषःस्पृष्टविवृतौदिस्वरूपःप्रयत्नोज्ञातव्यः । साम वर्णानांसंधिर्ज्ञातव्यः । संतानो वर्णानांपरंपरा पदवाक्यादिरूपोवर्णसमुदायइतियावत् ज्ञातव्यः । उपसंहरति ॥ इत्युक्तइति ॥ शीक्षाध्यायः शिक्षणीयानांअर्थानां अध्यायोऽध्ययनमुपदेशः । इत्येवमस्माभिरुक्तःकृतइत्यर्थः । अब्रह्मविद्यात्वपरिहारायवर्णस्वरइत्यादिकंभगवत्परत्वेनापियोज्यं । तथाहि । वरणीयत्वात्वर्णेषुस्थितत्वात्पुंसुवर्णोच्चारणक्रियाप्रदत्वाच्चविष्णोरूपंवर्णइत्युच्यते । तथास्वरमणत्वात्स्वरेस्थितत्वात्स्वरोच्चारणक्रियाप्रदत्वाच्चस्वरइत्युच्यते । मानात्त्राणात् मात्रास्थितत्वात् मात्रोच्चारणक्रियाप्रदत्वाच्चमात्रेत्युच्यते । बलरूपत्वात् बलेविवृतादिरूपेप्रयत्नेस्थितत्वात्बलक्रियाप्रदत्वाच्चबलमित्युच्यते । सर्वरूपेषुसमत्वात् साम्नि वर्णानांसंधौस्थितत्वात् संध्युच्चारणक्रियाप्रदत्वाच्चसामेत्युच्यते । संततत्वात् वर्णपरंपरायांस्थितत्वात् वर्णपरंपरोच्चारणक्रियाप्रदत्वाच्चसंतानइत्युच्यतइत्यर्थोदृष्टव्यः ॥

उप० ॥ ओंशीक्षांभ्याख्यास्यामः । वर्णस्वरः । मात्राबलं । सामसंतानः । इत्युक्तश्रीक्षाध्यायः ॥ २ ॥

॥ २ ॥ (अथभाष्यार्थः ॥) अथाधिलोकं पृथिवीपूर्वरूपं द्यौरुत्तररूपमित्यादिप्रकरणपंचके पृथिव्यादेः पूर्ववर्णत्वं द्यवादेश्चोत्तरवर्णत्वं च प्रतीयते तदयुक्तं लोकादीनां वर्णाद्यभेदस्य बाधितत्वात् पृथिव्यादिदेवतानां पूर्ववर्णादिप्रतिपाद्यत्वाभिप्रायेत्वब्रह्मविद्यात्वापत्तेरतस्तदभिप्रायं प्रमाणेनैव दर्शयन्नादौ किंचिद्भक्त्यं प्रमेयमाह ॥ नारायणादीनि अनिरुद्धावसानानि रूपाणि लोकादिषु पंचसु ध्येयानि । तत्र लोकेनारायणः ज्योतिषिवासु देवः विद्यायां संकर्षणः प्रजायां प्रद्युम्नः आत्मनि अनिरुद्ध इति विवेकः । एवमुपयुक्तमुक्त्वा पृथिवीपूर्वरूपमित्यादेरभिप्रायमाह ॥ चतुरात्मनेति ॥ चतुस्वरूपेण विद्यमानानि चतुःसंख्याकानीति यावत् । वासुदेवादि कानितान्येव अनिरुद्धां तान्येव रूपाणि पूर्वोत्तरार्णयोः पूर्वोत्तरार्णयोः तथासंहितायाः संघौ सन्निकर्षे संधानेसंधिकार्यभूतसंध्यक्षरव्यवहरणरूपसंधानक्रियायांच संतीति ध्येयानीति संबंधः । कृत्स्नशः पूर्वोत्तरार्णयो रित्यादिसंबंधः । समस्तपूर्वोत्तरार्णादावित्यर्थः । कृत्स्नशब्दस्य प्रसिद्धस्वर्गपरत्वप्रतीतिनिवारयन्व्याचष्टे ॥ यो वेदेति ॥ अन्नाद्ये ह्यवर्चसेनाद्याद्येन सुवर्गेण लोकेनेति फलवाक्यं स्वर्गशब्दस्य प्रसिद्धस्वर्गपरत्वप्रतीतिनिवारयन्व्याचष्टे ॥ यो वेदेति ॥ अन्नाद्ये नसंधीयत इत्यस्यार्थः सर्वभोगसमन्वित इति । इह लोकेऽपीति शेषः । सुवर्गेण लोकेन संधीयत इत्यस्यार्थः प्राप्नोतीत्यादि । तथा च सुवरोऽतिशयेनोत्तमो विष्णुः यत्र गतः व्यक्ततयावस्थितः सः सुर्गो विष्णुव्यक्तस्थानभूतस्तेन लोकेन वैकुण्ठादिस्थानेन संधीयते

भा० ॥ नारायणादिरूपाणि लोकादिपुचपंचसु । आनिरुद्धावसानानि ध्येयानि चतुरात्मना । वासुदेवादि कान्येव तानि पूर्वोत्तरार्णयोः । संहितायास्तथासंधौ संधाने चापि कृत्स्नशः ॥ यो वेदेति निरूपणसर्वभोगसमन्वितः । प्राप्नोति वैष्णवं स्थानमुक्तस्वर्गाभिधंपरं ॥

तल्लोकंप्राप्नोतीति यावदित्यर्थ इत्युक्तो भवति ॥ ३-८ ॥ (अथ खंडार्थः) ॥ तथा च सहनौ यश इत्यादेरयमक्षरार्थः । शन्नो मित्र इत्यादिना आदौ देवताप्रार्थने कृते प्रियति विद्यमभीष्टफलार्थं देवताप्रार्थनं कर्तव्यमित्याशयेन अथातः संहिताया इति वक्ष्यमाणविद्याप्रवृत्त्यर्थं पुनर्मित्रादिदेवान्यतिअभीष्टफलं प्रार्थयते ॥ सहनौ यश इति ॥ सः मित्रादिवात्त्वं तो देवसमुदायो नौ गुरुशिष्ययोर्निर्विघ्नविद्यासमाप्तिं संपादनेन यशोयशास्करोस्तु । सहनौ ब्रह्मवर्चसं वेदाध्ययनजनितवर्चो विशेषकरश्च भवतु । हेति मित्रादीनां यश आदिदातृत्वं प्रसिद्धमिति दर्शयति सामेति । प्रकृतवर्णसंधिनिष्ठब्रह्मविद्यां वक्तुं प्रतिजानते ऋषयः ॥ अथात इति ॥ अथवर्णादिशिक्षाव्याख्यानानंतरं अतः संधीयते प्रजयेत्यादिनावक्ष्यमाणलौकिकफलसद्भावात्संहितायाः वर्णसंधिसंबंधिनीमुपनिषदं तत्रत्य रहस्यभगवद्रूपविशेषोपास्तिप्रकारमितियावत् । पंचसु अधिकरणेषु प्रव्याख्यास्यामः सम्यक्कथयामः । अधिकरणानामान्याह ॥ अधिलोकमित्यादिना ॥ लोकमधिकृत्य प्रवर्तमानं अधिलोकं तन्नामकं प्रथमप्रकरणं । ज्योतिषां समूहो ज्यौतिषं तदधिकृत्य वर्तमानं अधिज्योतिषं तन्नामकं द्वितीयं प्रकरणं । विद्यामधिकृत्य वर्तमानं अधिविद्यं तन्नामकं तृतीयं प्रकरणं । प्रजाः अधिकृत्य वर्तमानं अधिप्रजं तन्नामकं चतुर्थं प्रकरणं । आत्मानं देहमधिकृत्य वर्तमानं अध्यात्मं तन्नामकं पंचमप्रकरणं । ताः एताः संहिताः भगवदधिष्ठितत्वेन महासंहिता इत्याचक्षते विद्वांसः । अत्र नारायणादीन्यनिरुद्धानि भगवद्रूपानि लोकादिषु पंचसु संतीतिग्राह्यं ॥ ३ ॥

उप० । सहनौ यश । सहनौ ब्रह्मवर्चसं । अथातस्संहिताया उपनिषद्व्याख्यास्यामः । पंचस्वधिकरणेषु । अधिलोकमधिज्यौतिषमधि विद्यमधिप्रजमध्यात्मं । तामहासंहिता इत्याचक्षते ॥ ३ ॥

अथैवंप्रतिज्ञानंतरं अधिलोकं लोकस्थंनारायणमधिकृत्यप्रवर्तमानासंहितानिष्ठाविद्यानिरूप्यतइत्यर्थः । तदेवविवृणोति ॥
 पृथिवीत्यादिना ॥ सःनारायणोवासुदेवाद्यात्मनाचतुर्विधः पृथिवी पृथुत्वात्प्रथितत्वाद्वापृथिवीनामकंपृथिवीसंस्थंनारायण
 स्यवासुदेवनामकरूपं पूर्वरूपं संहितापूर्ववर्णस्थितं तन्नामकंच । द्यौः प्रकाशस्वरूपत्वात्तन्नामकंच्युस्थंनारायणस्यसंकर्षणनामकरूपं
 उत्तररूपं संहितायाउत्तरवर्णस्थितं तन्नामकंच । आकाशः आसमंतात्काशनादाकाशनामकंआकाशसंस्थंनारायणस्यप्रद्युम्नना
 मकरूपं संधिः संधिस्थितच्छब्दवाच्यंच । वायुः ज्ञानादायुष्मच्चवायुनामकंतत्रस्थंनारायणस्यानिरुद्धनामकरूपं संधानं संधिका
 र्थभूतासंध्यक्षरव्यवहरणरूपासंधानक्रिया संधानशब्देनोच्यते । तत्रस्थंतन्नामकंचेत्यर्थः । उपसंहरति ॥ इत्यधिलोकमिति ॥
 इत्येवंप्रकारेणलोकान्तर्गतचतुरूपनारायणमधिकृत्यविद्यमानासंहितानिरूपितेत्यर्थः । एवमुत्तरत्रापियोजनाद्रष्टव्या ॥ ४ ॥
 अथाधिलोकनिरूपणानंतरं अधिज्योतिषं ज्योतिषान्तर्गतवासुदेवमधिकृत्यसंहितानिष्ठाविद्या निरूप्यतइत्यर्थः । एवमेवाथाधि
 विद्यमित्यादित्रयंयोज्यं । ज्योतिषान्तर्गतोवासुदेवोपिवासुदेवाद्यात्मनाचतुर्विधइतिग्राह्यं । अग्निरंगप्रणेतृत्वात्तन्नामा तत्स्थश्चवासु
 देवः । आदित्यः आदिकालेभवत्वात्आदानाद्वाआदित्यनामातत्स्थश्चसंकर्षणः । आपः बहुरूपत्वाद्बहुवचनं आपालनात्
 तन्नामातत्संस्थश्चप्रद्युम्नः । वैद्युतःविद्युत्संबंधित्वात्वैद्युतनामातत्संस्थश्चअनिरुद्धः ॥ ५ ॥ विद्यांतर्गतसंकर्षणः । सोपिवासु

उप० ॥ अथाधिलोकं । पृथिवीपूर्वरूपं । द्यौरुत्तररूपं । आकाशस्संधिः । वायुस्संधानं । इत्यधिलोकं ॥ ४ ॥ अथाधिज्योतिषं । अग्निःपूर्वरूपं ।
 आदित्यउत्तररूपं । आपस्संधिः । वैद्युतस्संधानं । इत्यधिज्योतिषं ॥ ५ ॥

देवाद्यात्मनाचतुर्विधः । आचार्यःसदाचारेणप्राप्यत्वादाचार्यनामा आचार्यसंस्थश्चवासुदेवः । अंतेवासी सर्वेषांसमीपेनियाम
 कतयावसतीतिवा अंतेप्रलयेवसतीतिवा अंतेवासिनामातसंस्थश्चसंकर्षणः । विद्या ज्ञानरूपत्वाद्द्विद्यानामातसंस्थश्चप्रद्युम्नः ।
 प्रवचनं प्रकर्षेणवक्तृत्वात्प्रवचननामाप्रवचनक्रियासंस्थश्चानिरुद्धः ॥ ६ ॥ प्रजास्थःप्रद्युम्नःसोपिवासुदेवाद्यात्मनाचतुर्विधः ।
 माता मातृत्वात्प्रजासंस्थश्चवासुदेवः । पिता पातृत्वात्पितृनामातसंस्थश्चसंकर्षणः । प्रजा प्रकर्षेणजायतेव्यक्तोभ
 वतीतिप्रजानामकःप्रजासंस्थश्चप्रद्युम्नः । प्रजननं प्रकर्षेणजनयतीतिवा प्रजननक्रियानियामकत्वाद्वाप्रजननशब्दवाच्यः प्रजन
 नक्रियासंस्थश्चानिरुद्धः ॥ ७ ॥ आत्मसंस्थोऽनिरुद्धः । सोपिवासुदेवाद्यात्मनाचतुर्विधः । अधराहनुः हनुशब्दोज्ञानवाची
 हनहिंसागत्योः । तथाचाधराणांनीचानांमनुष्योत्तमानांआसम्यक्योग्यतानुसारेणज्ञानप्रदत्वादुत्कृष्टत्वाच्चअधराहनुशब्दवा
 च्यःतत्स्थश्चवासुदेवः । उत्तराहनुः उत्तरेषांउत्तमानांदेवादीनांसम्यक्ज्ञानप्रदत्वादुत्कृष्टत्वाच्चोचराहनुशब्दवाच्यस्तत्स्थश्चसंक
 र्षणः । वाक् वक्तृत्वाद्वाङ्मनामा वाक्संस्थश्चप्रद्युम्नः । जिह्वा ओहाक्त्वानेवागतिगंधनयोः । तथाचांतकालेसर्वान्जहाति यो
 ग्यान्मोक्षंगमयतीतिजिह्वानामकः । यथोक्तंबुहन्नाभ्ये । जहातिगमयतीतिजिह्वेति । जिह्वासंस्थश्चानिरुद्धः । उपसंहरति

उप ॥ अथाधिविद्यं । आचार्यं पूर्वरूपं । अंतेवास्युत्तररूपं । विद्यासंधिः । प्रवचनसंधानं । इत्यधिविद्यं ॥ ६ ॥ अथाधिप्रजं । मातापूर्वरू
 पं । पितोत्तररूपं । प्रजासंधिः । प्रजननसंधानं । इत्यधिप्रजं ॥ ७ ॥ अथाध्यात्मं । अधराहनुःपूर्वरूपं । उत्तराहनुःउत्तररूपं । वाक्सं-
 धिः । जिह्वासंधानं । इत्यध्यात्मं ॥

॥ इतीति ॥ इत्येवमिमाःमहासंहिताःव्याख्याताइत्यर्थः । महासंहितावेत्तुःफलमाह ॥ यएवमिति ॥ योधिकारी एवंपूर्वोक्त प्रकारेणैताव्याख्याताःमहासंहिताःवेद स सुवर्गेण सुवरःअतिशयेनउच्चमोविष्णुर्यत्रगतोव्यक्ततयावस्थितःसःसुवर्गोविष्णुव्यक्तस्थानभूतः । तेनलोकेनवैकुण्ठादिस्थानेनसंधीयतेसंयुक्तोभवति मुक्तोभवतीत्यर्थः । अन्तरंतत्रप्रजया प्रकृष्टत्वेनजननात् नित्योदिततयास्थितत्वात्प्रजेतिज्ञानं तथा पशुभिः पांति शंसाधनाश्चेतिपशवोवेदास्तैः । ब्रह्मवर्चसेन ब्रह्मणोविष्णोःवरादेव सम्यक्चापितंप्राप्तंअभिवृद्धंयत्स्वरूपंतेजःतत्ब्रह्मवर्चसं तेन संधीयते । संसृतावल्पतेजोजीवस्वरूपंभगवान्मुक्तौमहत्करोतीति हि अल्पतेजस्तथैवाल्पंजीवरूपंहिसंसृतौ । तदेवसुमहत्तेजःकरोतीशोमहत्तदेतिप्रमाणप्रसिद्धं । अन्नाद्येन तदुपलक्षित सर्वभोगेनचसंधीयतेयुक्तोभवतीत्यर्थः । लौकिकफलेच्छूनांएतत्संहिताज्ञानादानुपंगिकंप्रसिद्धंप्रजादिकमपिफलंयथायोग्यंभवतीतिव्याख्येयं । प्रजयापुत्रसंतत्या पशुभिःगवादिभिः ब्रह्मवर्चसेनवेदाध्ययनजनितमुखगतवर्चोविशेषेण अन्नाद्येनतदुपलक्षित भोगेन सुवर्गेणलोकेन प्रसिद्धस्वर्गलोकेनेत्यर्थोद्गृह्यव्यः । यथोक्तमैतरेयभाष्ये अथातःसंहितायाउपनिषदितिखंडे । युक्तःप्रकृष्टज्ञानैश्चदैर्विष्णुत्थतेजसा । नित्यायुषाचयुक्तःस्यात्संहितारूपविद्धरेरितिच । प्रकृष्टत्वेनजननात् प्रजेतिज्ञानं पांतिशंसाधनाश्चेतिपशवोवेदाः परब्रह्मणोवरणादेवसम्यक्चापितंस्वरूपंतेजः लौकिकप्रजादिकमपितदिच्छूनांयथायोग्यंभवतीति

उप ॥ इतीमामहासुसंहिताः । यएवमेतामहासुसंहिताव्याख्यातावेद् । संधीयतेप्रजयापशुभि । ब्रह्मवर्चसेनान्नाद्येनसुवर्गेणलोकेन ॥८॥ वृती
थोनुवाकः ॥ ३ ॥

॥८॥ अथ भाष्यार्थः ॥ विद्याभ्यासिनः प्रज्ञापरपर्यायमेधादिनाभाष्यं । अतस्तत्राहयर्थविद्याः निरूप्यन्ते ॥ यच्छंदसासृषभइत्यादिना ॥ अत्रप्रसिद्धं द्रस्यैवच्छंदसामृषभत्वादिशेषणमुच्यतइत्यन्यथाप्रतीतिनिरासायव्याचष्टे ॥ योविश्वरूपइति ॥ विश्वं स मस्तं पूर्णं चेतिवचनाद्विश्वरूपः पूर्णरूपः । छंदसामृषभइत्यस्यार्थः छंदसामधिपइति । इंदरातीतिव्युत्पत्त्याभक्ताभिलषितदातृत्वार्थकं द्रशब्दार्थोहरिति । भक्ताभिलषितमाहरतीतिहरित्यर्थः । अयंचश्रीवेदव्यासएव । तस्यैवविद्याधीशवेदपतिशब्दवाच्यतायाः विद्याधीशः स्वयंप्रभुः इतिवेदपतिर्जगावितिभगवत्पादैरुक्तत्वात् । अत्रापिछंदसामृषभइत्युक्तत्वात् । तथा वयः सुपुणोऽपसेदुरिद्रं प्रियमिति श्रुतिगतेंद्रशब्दस्य सुपुर्णांकृषयोव्यासं नाथमानायुः सुराइति एकादशकंधतात्पर्ये भगवत्पादैर्वेदव्यासपरत्वेन व्याख्यातत्वेनात्रापि इंद्रशब्दस्य तत्परत्वमेवावगंतव्यमितिसंप्रदायविदः । अमृतादित्येकवचनंबहुवचनार्थे । तेन छंदोभ्य इत्येतद्विशेषणत्वमेतस्योपपन्नमित्यभिप्रेत्योक्तं अमृत रूपेभ्यइति । अपौरुषेयत्वेनित्येभ्यो वयः सुपर्णा अतीदुःश्रु^{१५}कौ^{१६}ह तइत्यादिभ्यइत्यर्थः । यद्वाजरा मरणादिविभ्वंसनहेतुतथाप्रसिद्धामृतसरूपेभ्यइत्यर्थः । अधिसंबभूवेत्यस्यार्थः सुव्यक्तइति । स्पष्टं प्रतिपाद्यतयाज्ञातइत्यर्थः । मेधयासृणोत्वितिप्रार्थनायास्तात्पर्यमाह । तदुपासनान्मेधावीभूत्वेति । तथाचसइंद्रोमयोपासितः सन्मोक्षार्थकवेदविद्याभ्यासहेतुभूतयोमेधयासृणोत्वित्यर्थोऽकोभवति । अमृतस्य देवधारणोभूयासमित्यस्य तात्पर्यतत्त्वविज्ञानी भूत्वेति । केवलं स्वाध्यायाध्ययनरूपवेदधारणायाः स्थाणुरयंकेवलं भारवाहोयोधीत्यवेदाननधीयतेऽर्थान् शब्दब्रह्मणिनिष्णातो न भाष्यं । यो विश्वरूपो भगवांश्छंदसामधिपो हरिः । छंदोभ्योऽमृत रूपेभ्यस्य व्यक्तस्तदुपासनात् । मेधावीतत्त्वविज्ञानी भूत्वाक्षिप्रं विमुच्यतइति च ॥

निष्ठीयात्परेयद्दि । श्रमस्तस्यश्चमफलोह्यधेनुमिवरक्षतः । विचंतवर्त्तीर्यकृतमंगवाचंहीनामयारक्षतिदुःखदुःखीत्यादिश्रुतिस्मृति
 भ्यामनर्थहेतुत्वावगमेनार्थज्ञानपर्यतत्वादेवमुक्तमितिज्ञातव्यं । यथोक्तं तस्मादेवंसर्ववेदानधीत्यविचार्यचज्ञातुमिच्छेन्मुमुक्षुरि
 ति । तथाचामृतस्यवेदस्यधारणोधारकोभूयासं मोक्षार्थवेदविद्याश्रवणजनितज्ञानवान्भूयासमितियावदित्यर्थेऽक्तोभवति । ब्र
 ह्मणःकोशोसीतिवाक्यं हेइंद्रत्वंब्रह्मणश्चिन्मात्रस्यकोशोसि निधानमसि आधारोसीतियावत् विशिष्टेविशेषणांशसद्भावादि
 तिपरेणव्याख्यातंतदप्रामाणिकमितिभावेनस्वयंब्रह्मकोशशब्दार्थमाह ॥ वेदावासास्त्वतइति ॥ ब्रह्मजातिजीवकमलासनशब्द
 राशिष्वितिधातोःब्रह्मतेर्मन्प्रत्ययेअमागमेयणादेशेचसतिनिष्पन्नोब्रह्मशब्दोवेदवाची कोशशब्दश्चवासार्थकइतिभावः । तंत्वाभ
 गेत्यादौभगशब्देनतन्नामाआदित्यःप्रार्थ्यतेइत्येतदपव्याख्यानमितिभावेनभगशब्दार्थमाह ॥ भगष्पद्भुगुणपूर्णत्वादिति ॥
 ऐश्वर्यस्यसमग्रस्यवीर्यस्ययशसःश्रियः । ज्ञानविज्ञानयोश्चैवषण्णांभगइतीरणेतिवचनात्भगशब्देनषड्गुणाउच्यंते । तैःपूर्णत्वा
 दित्यनेन अर्शआद्यजंततयाभगशब्दोभगवद्वाचकइत्युक्तंभवति । अर्शआद्यजंतत्वमनंगीकृत्यऐश्वर्यादिवाचिभगशब्देनैवविशेष
 णात्तंत्वाभगेत्यादावितिगीताभाष्योक्तंतुव्याख्यानांतरमित्यविरोधः । हेभग तन्नामकादित्य सहस्रशाखेयथेष्टकिरणेत्वयीत्येतद
 पव्याख्यानमित्यभिप्रेत्याह ॥ बहुरूपत्वतइति॥सहस्रशाखेत्वयिमनसाप्रविष्टइतिशेषइत्यभिप्रेत्यतत्तात्पर्यमाह॥नसुपास्येति॥

भाष्यं । वेदावासत्वतोविष्णुर्ब्रह्मकोशइतिस्मृतः । भगष्पद्भुगुणपूर्णत्वाद्बहुरूपत्वतोविभु । सहस्रशाखइत्युक्तस्तसुपास्यजनार्दनं ।

निमृजइत्यत्रपापमितिशेषइत्यभिप्रेत्यतस्यतात्पर्यमुक्तंमुच्यतइति । अनेनप्रतिवेशोसीत्यस्यापितात्पर्यमुक्तंज्ञातव्यं । सर्वभोगैश्चेत्यनेनप्रमाभाहीत्यस्य मेधादिसंपन्नस्याप्यन्नवस्त्राद्यभावेमनःक्षोभेणविद्यानसम्यक्प्रतिष्ठिताभवतीत्यतस्तदर्थकाचनविद्यानिरूप्यते ॥ आवहंतीवितन्वानेति ॥ अत्रस्वाहेतिसंबोध्यश्रियमावहेतिकंप्रतिप्रार्थ्यतइतिनप्रतीयतेइत्यतस्तदशीयन्तांविद्यांप्रमाणेन व्याचष्टे ॥ आवहंतीति ॥ दात्रीत्यर्थः । धातूनामनेकार्थत्वात् । यद्वावहप्रापणइतिधातोःसम्यक्प्रापयंतीत्यर्थः । चीरमित्यस्यार्थश्चिरमिति । बहुकालमित्यर्थः । वासांसीत्यादेस्तात्पर्यसर्वभोगानिति । वितन्वानेत्यस्यार्थःसनातनीति । तत्रुविस्तारे विस्तारश्चकालतइत्यभिप्रेत्येत्थंन्याख्यातं । ततोमेश्रियमावहेत्यत्रमेइतिषष्ठीससम्यर्थइत्यभिप्रेत्यमयीत्युक्तं । लोमशामित्यस्यार्थःसुशिखंडोपशोभितामिति । शिखंडाकपर्दा वेणीचतुष्टयोपशोभितामित्यर्थः । चतुष्कपर्दायुवतिःसुपेशेतिश्रुतेरितिभावः स्वाहेत्यस्यविशेष्यकथनंगोविंदेति । अनेनस्वाहेत्यनंतरंगोविंदेशेषइत्युक्तंभवति । वेदवेद्येश्रिवेदव्यासेत्यर्थः ॥ ९-१२ ॥ ततश्चयदृच्छं दसा मृषभइत्यादेरयमक्षरार्थः ॥ वेदविद्याभ्यासिनःप्रतिभाप्रज्ञापरपर्यायमेधादिनाभाव्यं । अतस्तप्राप्त्यर्थंविद्याःनिरूप्यंते ॥ यदृच्छं दसा मृषभइत्यादिना ॥ तत्रादौमेधांप्रार्थयते ॥ यदृच्छं दसामिति ॥ यःच्छं दसांवेदानांऋषभोऽधिपतिर्विश्वरूपःपूर्णरूपःयश्चामृतात्

भाष्यं ॥ मुच्यतेनात्रसंदेहस्सर्वभोगैश्चपू(यु)ज्यतइतिप्रकृप्ते । आवहंतीचिरंसर्वभोगान्याश्रीस्सनातनी । तांमय्यावहगोविदसुशिखंडोपशोभितामितिच ॥ अनु० ४ ॥ ९-१२ ॥

उप ॥ यदृच्छं दसामृषभोविश्वरूप ।

एकवचनंबहुवचनार्थे । अमृतेभ्योपौरुषेयत्वेनित्येभ्योजरामरणादिविध्वंसनहेतुतयाप्रसिद्धामृतसमानेभ्योवा छंदोभ्यो वयःसुप
 णा इत्यादिदेववाक्येभ्योऽधिसंबभूव सुव्यक्ततयाप्रतिपाद्यः तदुक्तप्रकारेणोपास्त्याप्रकटोबभूवेतिवा । सइंद्रोभक्तभिलषितदाता
 वेदव्यासरूपोहरिर्मयोपासितःसन् मा मां मेधया मोक्षार्थकवेदविद्याभ्यासहेतुभूतयाप्रज्ञयास्पृणोतुबलयतु । प्रज्ञाबलयुक्तं करोतु ।
 हेदेव वेदव्यास एवंमेधासंपत्त्यनंतरंअहंत्वत्प्रसादादमृतस्यवेदस्यधारणोधारकोभूयासं मोक्षार्थवेदविद्याश्रवणजनिततत्वज्ञान
 वान्भूयासमितियावदित्यर्थः । पुनःप्रार्थनीयांतरमाह ॥ शरीरमिति ॥ हेदेव मेशरीरं विचर्षणं प्रजाश्चर्षणयस्मृताइतिवचना
 त्बहुशिष्याख्यप्रजोपेतं तत्सेव्यमितियावत् । भवतु । सर्वद्वियाणांभगवत्परत्वंप्रार्थयते ॥ जिह्वामेइत्यादिना ॥ हेदेव मे
 ममजिह्वा मधुमत्तमा मदधिर्मध्वितिप्रोक्तोमदःसुखमिहोच्यतेइतिछांदोग्योपनिषद्भाष्योक्तेर्मदोधीयतेअस्मिन्नितिमधुब्रह्म ।
 अतिशयेनतद्गती । तत्प्रतिपादिकाभवतु । कर्णाभ्यां भूरिपूर्णब्रह्म विश्रुवं विशेषेणशृणवानि । इदमुपलक्षणं । चक्षुषात्वद्रूपा
 णिपश्यामीत्यादिद्रष्टव्यं । ममवेदतद्विषयमेधयोरभावात्तदुद्देशेनमांप्रतिवदीयंतदुभयप्रार्थनंव्यर्थमित्यतआह ॥ ब्रह्मणःको
 शोसीति ॥ हेदेवत्वं ब्रह्मणोवेदस्य कोशाआवासोनिधिरसि मेधयापिहितः आच्छादितोसि पूर्णोसीतियावत् । पुनःप्रार्थनी
 यांतरमाह ॥ श्रुतमिति ॥ हेदेव मेमया श्रुतं दिव्यवेदार्थं गोपाय गोपय । अयोग्यंप्रत्युपदेशविषयेबुद्धिमदत्वारक्षस्वे

उप ॥ छंदोभ्योव्यमृतात्संबभूव । समेद्रोमेधयोरशृणोतु । अमृतस्यदेवधारणोभूयासं । शरीरमेविचर्षणं । जिह्वामेमधुमत्तमा । कर्णाभ्याभू
 रि विश्रुवं । ब्रह्मणःकोशोसिमेधयापिहितः ।

त्यर्थः । गुपूरक्षणइतिधातोः । यद्दामदीयंश्रुतमर्थगोपाय अविस्मृतंङुरु । श्रुतमेमाग्रहासीरितिशाखांतरोक्तेरयमर्थः ॥ ९ ॥
 मेधादिसंपन्नस्याभ्यन्नवस्त्राद्यभावेसतिमनःक्षोभेणविद्यानसम्यक्प्रतिष्ठिताभवत्यतस्तदर्थकांचनविद्यामाह ॥ आचहंतीति ।
 हेस्वाहा स्वीयंस्वीकुरुतेयस्मात्स्वाहेत्युकोजनार्दनइतिवचनात् स्वीयमेवहविरादिकंभ्रांलाजीवानांस्ववत्पतीतंस्वीकुरुतइतिस्वा
 हः सचासावश्चेतिस्वाहेतिसंबुद्धिः गोविंदेतिशेषः । वेदवेद्य श्रीवेदव्यास या वितन्वाना सनातनी आत्मनोजीवजातस्य ची
 रंचिरंबहुकालं अन्नवस्त्रादिरूपसर्वभोगान्आवहंतीदात्री । यद्वा आत्मनोजीवसमूहानन्नादिसर्वभोगान्आवहंतीप्रापयंती ।
 अजांश्राममनयदितिवत्तद्विकर्मताच इदानीमितिशेषः । ममपशुभिःअश्वादिभिःसह वासांसि गावोगाः अन्नपानेचकुर्वाणावर्तते
 यतअतःतांलोमशांसुशिखंडोपशोभितांश्रियंलक्ष्मींमेमयिसर्वदाआवहत्यापय उत्तरत्रापिनिश्चलंकुर्वित्यर्थः ॥१०॥ अभ्यस्ताच
 विद्याशिक्ष्येभ्योव्याख्यातैवज्ञानाधिक्यसंपादकतयासंपूर्णाभवतिनान्यथा । आचार्यात्पादमादत्तेपादंशिष्यस्वबुद्धितः । पादं
 सब्रह्मचारिभ्यःपादंव्याख्यानकौशलादितिवचनात् । अतस्तदर्थशिष्यसंपत्तिप्रार्थयते ॥ आमार्थत्त्विति ॥ हेस्वाहा
 मामांप्रति ब्रह्मचारिणःशिष्याः आयंतुआयंतु विविधाः विविधगोत्रोत्पन्नाः प्र प्रकृष्टाः ज्ञानप्रकर्षवंतः दमाःइंद्रियनिग्रह
 वंतः शमाः भगवन्निष्ठबुद्धयः व्याख्यातयशःश्रुत्वैवहिदिग्भ्यःशिष्याःसमायांतिनान्यथा । अतस्तदर्थयशःप्रार्थयते ॥

उप ॥ श्रुतमेगोपाय ॥ ९ ॥ आवहंतीवितन्वाना । कुर्वाणाचीरमात्मनः । वासांसिसिममगावश्च । अन्नपानेचसर्वदा । ततोभेःश्रियुमावह । लो
 मशांपशुभिस्सहस्वाहा ॥ १० ॥ आमार्थंतुब्रह्मचारिणस्स्वाहा । विमार्थंतुब्रह्मचारिणस्स्वाहा । प्रमार्थंतुब्रह्मचारिणस्स्वाहा । दमार्थंतुब्रह्मचारि
 णस्स्वाहा । शमार्थंतुब्रह्मचारिणस्स्वाहा ।

यशइति ॥ जने व्याख्यातृजनमध्ये शिष्यागमनार्थं यशोयशस्वी असानिभवानि । वयसइत्येतत्सकारंतं सुखवाचि । त
 थाचवस्यसइतिपंचमीसप्तम्यर्थे । शिष्यागमनजनितसुखनिमित्ताद्वाइतरव्याख्यात्रपेक्षयाश्रेयान्श्रेष्ठअसानि । हेभग षड्गुण
 पूर्णं स्वाहा तंत्वा त्वां मनसाप्रविशानि सदात्वांडपासीनोभवानि । हेभगस्वाहा सत्वंमामंप्रविश महुपास्तिविषयोभव । किं
 ततइत्यतआह ॥ तस्मिन्निति ॥ हेभगस्वाहा सहस्रशाखेबहु रूपेतस्मिंस्त्वयि मनसाप्रविष्टोहं त्वामुपासीनइतियावत् ।
 अपरोक्षज्ञानद्वारापापमप्रारब्धं निमृजेप्रक्षालये ॥ ११ ॥ शिष्याश्चअयत्नेनैवआयांत्वितिसदृष्टांतंप्रार्थयते ॥ यथापइति ॥
 यथाआपः उन्नतप्रदेशेवृष्टाः अनायासेनप्रवताःनिम्नभूमीः प्रवतास्यान्निम्नभूमिरितिवचनात् । निम्नप्रदेशानितियावत् ।
 उद्दिश्ययंतिगच्छंति आयांतीतियावत् । यथाचाहर्जरं अहानिजीर्णानिगतानीतियावत् । यत्रभवंतिसोहर्जरःसंवत्सरः तं
 प्रतिमासाःयथाप्रपतंति तदंतर्गताभवंतीतियावत् । एवमेवहेस्वाहा धातःसर्वजगद्धारकदेव मांप्रतिब्रह्मचारिणःसर्वे
 तोदिग्भ्यःआयंतुआयांतु आगत्यचमदाज्ञायायंतुतिष्ठंतु । मदाज्ञानुवार्तिनोभवंत्वितियावदित्यर्थः । मोक्षंप्रार्थयते ॥ प्रतिवे
 शोसीति ॥ हेधातस्त्वंआदौमामांप्रपद्यस्व पदगुणौ णिजंतंप्रकर्षेणगमय त्वत्समीपंप्रापय । पश्चात्त्वंप्रतिवेशो मुक्तौमयाप्र
 वेष्टुयोग्योसि । ममत्वत्पवेशं देहीतियावत् । अनंतरंमामांप्रकर्षेण भाहि भादीसौणिच् । दीपयप्रकाशय । आनंददादिस

उप ॥ यज्ञोजनेसानिस्वाहा । श्रेयान्वस्यसोसानिस्वाहा । तंत्वाभगप्रविशानिस्वाहा । समाभगप्रविशानिस्वाहा । तस्मिन्त्सहस्रशाखे । निभ
 गाहंत्वर्थिमृजेस्वाहा ॥ ११ ॥ यथापःप्रवतायति । यथासासाअहर्जरं । एवंमांब्रह्मचारिणः । धातरायंतुसुर्वतस्स्वाहा ।

तैत्तिरी०
॥ ११ ॥

श्रीनिवा०
भाष्यार्थे.
११३-१४

र्वभोगदानेनसत्स्वरूपाविष्करणंछुर्वितियावदित्यर्थः । (प्रपद्यस्व प्राप्नुहिच ।) तस्यैषआत्माविवृणुतेतन्स्वामितिश्रुतेरिति भावः ॥ १२ ॥ (अथभारुष्यार्थः) पूर्ववेदविद्याभ्यासिनोमेधादिप्राप्त्यर्थविद्यानिरूपिताः । इदानींव्याहृतिनिष्ठाविद्यामाह । मूर्धुवःसुवारितिवेन्यादिना ॥ अस्या विद्यायाःब्रह्मपरत्वाप्रतीतेस्तांप्रमाणेनैवसम्यक्व्याचष्टे ॥ भूरादिव्याहृतीभिस्त्विद्यादिना ॥ तत्रभूर्धुवस्सुवारित्यादेस्तास्यर्भूरादीति । महइत्यंताभिरित्यर्थः । सआत्माअंगान्यन्यादेवताइत्यस्यार्थमाह ॥ देहमध्यगइत्यादिना ॥ महोनामावासुदेवोदेहमध्यगः मूलरूपस्यहरेः देहमध्यगइत्यादिनाचआत्मशब्देगित्वार्थकोमध्यदेहपरइत्युक्तंभवति । तस्यमहात्मनोवासुदेवस्येत्येतदनिरुद्धःशिरोमतइत्यादावपिसंबध्यते । नन्वनिरुद्धादिमूर्तीनांपरस्परमत्यंताभिन्नत्वात्अन्यादेवताइतिकथमन्यत्वोक्तिः । तथाहीनोच्चभावशून्यत्वात्सआत्मा अंगानीत्यंगगिभावोक्तिश्चेत्यतआह ॥ अनन्योपीति ॥ भेदशून्योपीत्यर्थः । चतुरात्माभगवाननन्योपिश्रुतौअन्यशब्देनप्रकीर्त्यते । तथानिर्विशेषोपिहीनोच्चभावरूपविशेषशून्योपिभगवान् सआत्माअंगानीतिचप्रकीर्त्यतेइत्यध्याहारोणयोज्यं । ननुभेदाभावेकथमन्यत्वोक्तिरित्यतआह ॥ सं

उप ॥ प्रत्तिवेशोसिप्रसार्गाहिप्रसापद्यत् ॥ १२ ॥

भाष्य ॥ भूरादिव्याहृतीभिस्त्वाच्यमूर्तिचतुष्टय । अनिरुद्धादिकवासुदेवात्देहमध्यग । वासुदेवोमहोनामात्मानिरुद्धशिरोमत भूर्नामाथुवोनामाबाहूप्रभुर्भैरव । सकर्षणस्सुवर्नासापादौतस्यमहात्मन । अनन्योप्यन्यशब्देनचतुरात्माप्रकीर्त्यते । निर्विशेषोपिभगवान्ख्यामात्रविशेषत ।

॥ ११ ॥

ख्येति ॥ भेदाभावेपिशेषबलेनकेवलं द्वित्वादिसंख्याविशेषयुक्तत्वादन्यवोक्तिर्युक्तेत्यर्थः । यथोक्तमनुव्याख्याने । अभेदे
 पिशेषेणैवान्यइत्युदितोहरिति । भगवानितिवचनेन ऐश्वर्यादंगंगिभावोक्तिरपियुक्तेति सूचितमित्यपि द्रष्टव्यं । यथोक्तं
 भाष्ये । अंगांगित्वेन भगवान्क्रीडतेपुरुषोत्तमः । ऐश्वर्यान्नाविरोधश्चिंत्यस्तस्मिन्जनार्दनेइति । भूरादिव्याहृतिवाच्यानांअ
 निरुद्धादिमूर्तीनांउपास्त्यर्थमधिष्ठानान्याह ॥ भूरितिवाअयंलोकइत्यादिना ॥ तत्रभूरादिशब्दवाच्यभगवन्मूर्तीनांलोका
 द्यभेदउच्यतेइत्यन्यथाप्रतीतिनिरासायतदभिप्रायमाह ॥ लोकेति ॥ लोकशब्देनभूम्यंतरिक्षासौलोकानांग्रहणं । महइत्यादित्य
 इत्युक्तादित्यस्यापिलोकप्रकाशकत्वाह्येकशब्देनग्रहणमितिमतव्यं । ज्योतिःशब्देनाग्निवाय्वादित्यचंद्रमसांग्रहणं । प्राणवेदेत्यत्र
 क्रमोनविवक्षितः । प्राणेत्यनेन प्राणापानव्यानानांसंग्रहः । तदाप्यायकत्वादन्यस्यापिप्राणशब्देनैवग्रहणं । वेदशब्देन ऋक्सा
 मयजुषांब्रह्मेत्युक्तवेदसमुदायस्यग्रहणं । तथाचानिरुद्धादिरूपोभगवान्लोकादिषुतिष्ठतीति श्रुत्यर्थोद्रष्टव्यः । सप्तसुप्रथमेतिसू
 त्रादितिभावः । तावाएताश्चतस्रश्चतुर्थेत्यस्यार्थःप्रत्येकशइति । आदित्येनवावसर्वेलोकामहीयंते चंद्रमसावावसर्वाणिज्योतीषिम
 हीयंते । ब्रह्मणावावसर्वेवेदामहीयंते । अग्नेनवावसर्वेप्राणामहीयंते । इतिवाक्यचतुष्टयाभिप्रायमाह ॥ महीयतइति ॥
 पूज्यतइत्यर्थः । महपूजायामितिधातोः । महतिपूजयति । अत्रपूज्यपूजकभावोक्त्याभेदःप्रतीयते । अतआह ॥ पूज्येति ॥ अत्र

भाष्यं ॥ लोकज्योतिःप्राणवेदेष्वेकस्सपुरुषोत्तमः । प्रत्येकशश्चातुरात्प्राणोडशात्माप्राक्कीर्तितः । महीयतेमहतिचस्वयंसभगवान्हरिः
 पूज्यपूजकभेदोत्रनैवकश्चिदपीष्यते ॥

भगवद्भूपसमुदायो अपिशब्दोयद्यपितथापीत्यर्थः । तथाचयद्यपिअत्रभगवद्भूपसमुदाये पूज्यपूजकसमुदाये पूज्यपूजकसमुदाये पूज्यपूजकमेदोर्नैवेद्यते तथापिक्रीडैवपूज्यपूजकभावइत्यभिप्रायः । यथोक्तं सोर्चन्नचरदित्यत्रबृहद्भाष्ये । सोत्मानमर्चन्नचरत्क्रीडयातत्तदात्मकमित्यादि । एवंभूरितिवाअर्थलोकइत्यादावयंलोकइत्यादिकंसप्तम्यंतमित्यंगीकृत्यव्याख्यातं । इदानीतत्प्रथमांतमंगीकृत्यापिव्याख्याति ॥ नामेति ॥ हेतुत्वात्हेतुमत्त्वात् लोकादिकंलोकइत्यादिकं । तथाचायंलोकइत्यादिनाम्नाप्रवृत्तिहेतुभूताः येषामास्तद्धत्त्वात् भूरादिशब्दवाच्यस्यहरे लोकादिकं अयंलोकइत्यादिशब्दजातं नाम अतोऽयंलोकइत्यादिनाम्नाधिकरण्यंयुक्तमित्यर्थः । अयंलोकइत्यादिनामप्रवृत्तिहेतुभूतधर्मवत्त्वमेवदर्शयति ॥ अयमित्यादिना ॥ तुराब्दश्चशब्दार्थः । तेनोत्तरत्रचलोकःप्रकाशरूपत्वादितिलोकशब्दव्याख्यानसंग्रहः । अतोऽनन्यूनतेतिज्ञातव्य । असुराब्दस्यसप्तमीअसाविति तस्यार्थः प्राणेस्थितत्वतइति । तथाचप्राणेस्थितत्वादसुरशब्दवाच्यइत्यर्थः । ईक्षणादित्यतःपूर्वअंतरितिशेषः । अंतस्थित्वाईक्षणयोगतः । अभावाद्भवधानस्यह्यंतरीक्षमितीर्यतइति ॥ अदितेःसुतइति ॥ वामनरूपेणेतिभावः । चाथशब्दान्योन्यसमुच्चये ॥ वयतीति ॥ वयश्रेष्ठत्वइतिधातोः । यद्यस्माज्जगत्प्रतिवयतिश्रेष्ठोभवतितस्मात्वायुरित्यर्थः यद्वावयबंधनइतिधातोः यद्यस्माज्जगद्भवतिविधिविधेयधाम्यांबध्नाति तस्माद्वायुरित्यर्थः । आह्लादरूपत्वात्सुखरूपत्वादित्यर्थः । चदिआह्लादनइतिधातोः । अर्च्यत्वात्पूज्यत्वात् । यान्यस्वरूपत्वात्

भाष्य ॥ नामप्रवृत्तिहेतुत्वान्नामलोकादिकहरे । अयसप्तमीपस्थतथात्वसौप्राणेस्थितत्वत । ईक्षणादतरिक्षवाथादित्यस्थोऽदितेःसुत । अर्धरसौस्थितत्वाच्चवायुर्यतियज्जगत् ॥ चद्रआह्लादरूपत्वाद्दृग्च्यत्वाज्जानाईन । यज्युर्गज्यस्वरूपत्वात्सामवांसोसमत्वत ।

पूज्यस्वरूपत्वात् । समत्वतः सर्वरूपेष्वितिशेषः । महइतिब्रह्मेत्यनेनकिमाधिष्ठानमुक्तमितिप्रतीयतेअतआह ॥ वेदानामिति ॥
 तन्निर्वक्तिबृहत्त्वादिति ॥ तथाचाखिलवेदानांसमुदायेप्रतिपाद्यतयावस्थितोभगवानब्रुहत्त्वात्पूर्णत्वाद्ब्रुह्मेत्युच्यतइत्यर्थः।ननुतर्हि
 ब्रह्मशब्दस्यबृहजातिजीवकमलासनशब्दराशिष्वितिवेदरूपशब्दराशिषुप्रसिद्धिविरोधइत्यतआह ॥ तत्संबंधादिति ॥ स्वप्रतिपा
 द्यतयावस्थितब्रह्मशब्दवाच्यभगवत्संबंधादित्यर्थः ॥ प्रकृष्टप्रकर्षणऊर्ध्वलोकंप्रतिदेवाना मा सम्यगित्य
 पिग्राह्यं नयनादित्यर्थः । अपेत्यस्यार्थोऽवागिति । अवाक् अधो दैत्यानां असम्यगित्यपिग्राह्यं । नयनात्हरि
 रयानइत्यर्थः । वीत्यस्यार्थोविविधमिति । विविधंयथास्यात्तथा अनेकप्रकारेण सत्ताप्रतीतिप्रवृत्तिदानेनेतियावत् । आसम्य
 गित्यपिग्राह्यं । नयनात्परेणादित्यर्थः । सर्वोपजीव्यतः अद्यतेतिचभूतानितस्मादंत्रेतदुच्यतइतिश्रुतेरद्यत्वमेवान्नत्वं । अद्यत्वंचन
 चर्व्यत्वं किंतूपजीव्यत्वमेवेतिभावेनैतदुक्तं । यथोक्तंभाष्ये । उपजीव्यत्वमेवाद्यत्वमिति । तावाएताइतिवाक्यंयंप्रत्येकशइति
 पूर्वव्याख्यातं । इदानींतदुपसंहारपरमितिस्त्वचयन्नुपसंहरति ॥ एवमिति ॥ अनिरुद्धादिरूपेणषोडशात्माषोडशरूपीसन्व्यव
 स्थितइत्यर्थः । अनेनपूर्वप्रत्येकशइतिपदद्वयाध्याहारउक्तोभवति । तथाचतावाएताइतिवाक्यं तावाएताश्चतस्रः अनिरुद्धादिमू
 र्तयः एवं भूरितिवाअयंलोकइतिप्रकारेण प्रत्येकशश्चतुर्धा । तथाचभगवन्मूर्तयःषोडशसंख्याकाःसंभवंतीतिव्याख्यातंभवतीति

भाष्यं ॥ ब्रुहत्त्वाद्ब्रह्मवेदानांसमुदायेखिलेस्थितः । तत्संबंधाद्देराशिर्ब्रह्मशब्देनकीर्तितः । प्रकृष्टनयनात्प्राणोऽपानोऽवाङ्मयनाद्धरिः । विविधं
 नयनात्प्राणस्सोमसर्वोपजीव्यतः । एवंषोडशरूपोसौचतुरात्माव्यवस्थितः ।

ज्ञातव्यं । तायोवेद सवेदब्रह्म सर्वैर्मैदेवाबलिमावहंतीत्यत्रव्याहृतिवेषुःसर्वदेवतापूज्यत्वरूपफलमुक्तं सत्सर्वतद्वेतृसाधारणमि
तिप्रतीयते तदयुक्तं महाचमस्यःप्रवेदयते इत्युपक्रमविरोधादितिभावेन महाचमसशब्दार्थकथनपूर्वकं महाचमस्यशब्दार्थमा
ह ॥ महाचमसनामासाविति ॥ असौभागवान्अतिचमत्कृतिःअतिशीघ्रकर्ता । येत्यस्यार्थमाह ॥ तज्ज्ञानीति ॥ याते
र्गत्यर्थत्वात् तज्ज्ञानस्यसर्वसाधारण्यात्समित्युक्तं । तथाचसंसम्यक्कृतज्ज्ञानीतिसंबंधः । सपरिकीर्तितइत्यपिक्वचित्पाठः । तथाचम
हाचमसंभगवंतंसमग्यातिजानातीतिमहाचमस्योब्रह्मेत्युक्तंभवति । सवेदब्रह्मेत्येतत्सावधारणमित्यभिप्रेत्यव्याचष्टे ॥सएवेति ॥
ब्रह्मवित् षोडशात्मपरब्रह्मज्ञानी । सर्वैर्मैदेवाबलिमावहंतीत्यस्यार्थमाह ॥ तस्मादिति ॥ अनेनसर्वैस्माइत्यतःपूर्वतस्मादिति
शेषइत्युक्तंभवति ॥ मुक्तिगोपीति ॥ नकेवलंसंसारगइत्यर्थः । अनेनबलिमावहंतीतिसंसारेमुक्तौचेतिशेषःकार्यइतिसूचितंभ
वति । सर्वैदेवाबलिमावहंतीत्यस्यतात्पर्यतोऽव्याख्यानं सर्वदेवैरतितरांपूज्यतइति । आङ्गोऽतितरामिति । पूज्यतइत्युक्त्या
बलिंपूजांवहंति वहप्रापणइतिधातोःप्रापयंतिकुर्वतीतियावत् । तस्मादित्युक्तंहेतुंव्यनक्ति ॥ यस्सम्यगिति ॥ सआत्मा । अं
गान्यन्यादेवताइतिभूरादिशब्दवाच्यानिरुद्धादिमूर्तित्रयाणांमहःशब्दवाच्यवासुदेवांगत्वमुक्तं । तत्रबृहदारण्यकवाक्यंप्रमाण

भाष्यं ॥ महाचमसनामासायस्मादितिचमत्कृतिः । महाचमस्यस्तज्ज्ञानीब्रह्मासंपरिकीर्तितः । एवंबोडशरूपाणांज्ञानयोग्यश्चतुर्मुखः । सएव
ब्रह्मवित्त्समात्पूज्यतेमुक्तिगोपिसन् । सर्वदेवैरतितरांयस्सम्यक्षोडशात्मविदितिव्याहृतितत्त्वे ॥

यति ॥ तस्यभूरितिशिरइति ॥ यएषएतस्मिन्मंडलेपुरुषइतिपूर्ववाक्यमयत्रग्रह्यं । इत्यादीत्यादिपदेनयोयंदक्षिणेऽक्षन्
 पुरुषःतस्यभूरितिशिरइत्युत्तरखंडस्थवाक्यग्रहणं । तथाचयोयंतस्मिन्सूर्यमंडलेदक्षिणेऽक्षन्अक्षणिचपुरुषोवासुदेवस्तस्यभूर्तो
 मानिरुद्धःशिरइत्यर्थः । भूरित्यस्यशिरस्त्वेयुक्तिमाह ॥ एकंशिरइत्यादि ॥ शिरएकं एतदक्षरं भूरित्येतदक्षरमप्येकं अतःत
 द्वाच्योनिरुद्धःशिरइत्यर्थः । एवमुत्तरत्रापियोज्यं । प्रतितिष्ठतिआभ्यामितिप्रतिष्ठेपादौ । यथोक्तंबृहद्भाष्ये । सवासुदेवोभगवा
 नादित्यस्थोजनार्दनः । सएवदक्षिणाशिस्थश्चेत्यादि । ननुचतस्रश्चतस्रोव्याहृतयः तायोवेदेत्येत देवंपोडशरूपाणांज्ञानयोग्यश्च
 तुमुखइतिप्रमाणेनसर्वव्याहृतिवेत्ताब्रह्मेतिव्याख्यातं । तदयुक्तं तासामुहूर्सैतांचतुर्थी माहाचमस्यःप्रवेदयते इत्युपक्रमेतासांतिस्व
 णांव्याहृतीनामहइत्येतांव्याहृतिमाहाचमस्योब्रह्माचतुर्थीचतुर्थीत्वेनवेदयतेजानातीति ब्रह्मणोविशिष्यचतुर्थव्याहृतिज्ञानवत्त्वो
 क्तिविरोधादित्यतः तासामुहूर्सैतांचतुर्थीमितिवाक्यंअध्याहारपूर्वकंसम्यग्व्याचष्टे ॥ सर्वव्याहृतीनामिति ॥ भूरादिचतसृणां
 व्याहृतीनांप्रवेत्तापीत्यध्याहारकरणादुक्तशंकानिरासइतिज्ञेयं रुद्रादीनामपिव्याहृतिवेत्तृत्वात्पेत्युपसर्गः । चतुर्थीमित्यस्यार्थश्चतुर्थी
 त्वेनेति । एतां महइतिव्याहृतिं विशेषोविशिष्यवचनं युक्तइतिशेषः । अनिरुद्धादिचतसृभूर्तिषुभूरादिशब्दचतुष्टयप्रवृत्तौनिमि

भाष्यं ॥ तस्यभूरितिशिरः । एकंशिरः । एकमेतदक्षरं । भुवइतिबाहू । द्वौबाहू । द्वेएतेअक्षरे । सुवरितिप्रतिष्ठे । द्वेप्रतिष्ठे । द्वेएतेअक्षरे ।
 इत्यादिश्रुतेः । सर्वव्याहृतीनांप्रवेत्तामाहाचमस्यश्चतुर्थीत्वेनैतांप्रवेदयतइतिविशेषः ।

चंदर्शयति ॥ भूर्नामेति ॥ स्फूर्तिरूपत्वात्स्वप्रकाशस्वरूपत्वादित्यर्थः । भूशब्दः पूर्णार्थकभूरिवाची । वशब्दः पराक्रमापरपर्यायवी
 र्थवाचीत्यभिप्रायेण भूरिवीर्यत्वतइत्युक्तं । वशब्दः शरीरबलवाचीत्यभिप्रेत्यसुबलरूपत्वादित्युक्तं । तद्ब्रह्मेत्यत्राव्यवधानेन प्रकृत
 स्यमहोनामकव्याहृतिप्रतिपाद्यस्य वासुदेवस्यैवगुणपूर्णत्वमुच्यतइत्यन्यथाप्रतीतिनिरासायतद्वाक्यं व्याचष्टे ॥ तदेतदिति ॥
 चतुराकारं भूरादिशब्दचतुष्टयेनाक्रियमाणं तदेतदनिरुद्धादिमूर्तिचतुष्टयमपि गुणबृंहणाद्धेतोर्ब्रह्मेत्युक्तमित्यर्थः । तदेतत्चतु
 राकारमिति श्रौततच्छब्दार्थइत्यवधेयं । तथाचायंतच्छब्दः पूर्वप्रकृतमूर्तिचतुष्टयपरामर्शकएव नाव्यवहितवासुदेवमात्रपरामर्श
 कइतिभावः । सआत्मा अंगान्यन्यादेवताइतिवाक्यंप्रकारांतरेणप्रमाणेनव्याचष्टे ॥ सआत्मेति ॥ सइत्यनूद्यचतुरात्माजना
 र्दनइतिव्याख्यानं । सर्वदेवानामात्मास्वामीत्यर्थः । अंगमितिसमुदायापेक्षमेकवचनं । तस्यार्थमाह ॥ आगंतुकत्वतइति ॥
 भगवताजातत्वादितिभावः । तथाचांगानि अप्रधानानि परिवारतयासेवकाइतियावदित्यर्थउक्तोभवति । तावाएताश्चतस्रइति
 वाक्यं एवं षोडशरूपोसावितिप्रमाणेनव्याख्यातं । तत्रैवप्रमाणंतरमाह ॥ वासुदेवादिरूपोसौजनार्दनोद्यतः
 चतुश्चतुः चतुर्गुणितचतुःसंख्ययायुक्तोऽतः षोडशात्मेत्यर्थः । महइतिब्रह्मेत्यस्यार्थः सएवेति । वासुदेवरूपीजनार्दनएवेत्यर्थः ।
 सर्ववेदोक्तइत्यनेन पूर्वोदाहृतप्रमाणे वेदानांसमुदायेऽखिलेस्थितइत्येतत्प्रतिपाद्यतयास्थितइतिव्याख्येयमितिसूचितंभवतीतिज्ञा
 भाष्यं ॥ भूर्नामास्फूर्तिरूपत्वाद्भूरिवीर्यत्वतोऽसुवः । सुवसुबलरूपत्वान्महःपूर्णत्वतोऽसुवः । तदेतच्चतुराकारं ब्रह्मोक्तं गुणबृंहणात् ॥ सआत्मासर्व-
 देवानांचतुरात्माजनार्दनः । तस्यब्रह्माद्योदेवाअंगमागंतुकत्वतः । वासुदेवादिरूपोसौषोडशात्माचतुश्चतुः ।

तव्यं । ननुसएवसर्वेदोक्तइतिकथं ब्रह्मादीनामपितत्तद्विद्योक्तत्वादित्यतआह ॥ सर्वविद्यासुचसर्वविद्यास्वपि अयमेवेश्वरोमुख्यप्रतिपाद्यइत्यर्थः । ब्रह्मादीनांचामुख्यप्रतिपाद्यत्वाद्युक्तमवधारणमितिभावः । यद्वासर्वविद्यासुचोक्तइतिबुद्ध्याविवेकेनयोज्यं । तथाच सएवेश्वरः सर्वेदोक्तोऽतस्तदंतर्गतसुसर्वविद्यासुचोक्तः प्रतिपाद्यइत्यर्थः । ननुसर्वस्यापिवेदस्येश्वरविषयताकुतइतिचेत् तद्व्याख्येयप्रणववाच्यत्वादितिबदामः । तथाहि । ॐकारस्तावत्भगवतःईश्वरस्यवाचकः ॐमितिब्रह्मेतिश्रुतेः किमेतावता । नहिप्रणवएववेदइतिचेत् प्रणवार्थतयातावत्परमेश्वरस्यव्याहृत्यर्थावगम्यते । कुतइत्यतआह ॥ प्रणवार्थाव्याहृतयइति ॥ तिस्रोव्याहृतयोवर्णत्रयात्मकोकारार्थप्रतिपादिकास्तद्व्याख्यानरूपाइतियावत् । तथाचव्याख्यानव्याख्येययोश्चैकविषयतासुप्रसिद्धेति । अनेनव्याहृतीनामग्निवायुसूर्यदेवताकत्वप्रसिद्ध्यातत्प्रतिपादकत्वञ्चातिरप्यपास्ता । अश्यादीनामभिमानिदेवतात्वेनापिप्रसिद्ध्युपपत्तेः । अन्यथाभगवत्परप्रणवव्याख्यानरूपतानुपपत्तिप्रसंगइतिभावः । किमतो नहिव्याहृतयएववेदइतिचेन्न । व्याहृत्यर्थापरमेश्वरस्यगायत्रीप्रतिपाद्यतावगम्यते । त्रिपदायागायत्र्याव्याहृतित्रयव्याख्यानरूपत्वस्यागमसिद्धत्वादित्याशयेनाह ॥ व्याहृत्यर्थेति ॥ अत्रव्याहृत्यर्थेतिपदंछेद्यं । गायत्रीतिशेषः । अनुगायत्र्यांयोभर्गोऽस्माकंधियःप्रचोदयात्प्रेरयेत्तस्यसवितुर्देवस्यतत् वरेणयरूपंधीमहीति भर्गनामकः सविताप्रतिपाद्योहृश्यतेतत्कथंभगवत्परत्वमितिचेन्न । भरणगमनयोगेनजगत्प्रसवेहेतुत्वेनचभगवानेवभर्गसवितृशब्दयोरर्थो

भाष्यं ॥ सएवसर्वेदोक्तसर्वविद्यासुचेश्वरः । प्रणवार्थाव्याहृतयोव्याहृत्यर्थोऽत्रगादयः ।

नसूर्यः । तथात्वेगायत्र्याः भगवत्परव्याहृत्यर्थतानुपपत्तेः । ध्येयः सदासवितुमंडलमध्यवर्ती नारायणः इत्याद्यागमविरुद्धत्वाच्चेति भावः । अस्तु गायत्र्यर्थो नारायणः किमेतावतापि । नहि गायत्र्येन वेद इति चेन्न । गायत्र्यर्थत्वात् पुरुषसूक्तार्थोऽपि स एवेति सिध्यति । वर्गत्रयात्मकस्य तस्य त्रिपद गायत्रीव्याख्यानरूपताया स्तद्धेदः पौरुषं सूक्तमित्याद्यागमसिद्धत्वादित्याशयेनाह ॥ व्याहृत्यर्था इति ॥ नारायणस्य सम्यगव्याहरणात् व्याहृतिर्गायत्री । तदर्थाः पुरुषसूक्तगतास्त्रयोवर्गा इति शेषः । पुरुषसूक्ते च न पुरुषपशोर्हिरण्यगर्भस्य वा प्रतिपाद्यत्वं शक्यं । पूर्णत्वादिना निमित्तेन तस्यैव परमेश्वरस्य पुरुषशब्दवाच्यत्वात् । यथैव पौरुषं सूक्तं विष्णोरेवाभिधायकं । सर्वतः पौरुषे सूक्ते गुणा विष्णोरुदीरिता इत्याद्यागमाच्च । अन्यथानारायणपरगायत्रीव्याख्यानरूपताया अनुपपत्तिप्रसंगादिति भावः । नन्वेवं सिद्धे विष्णोः पुरुषसूक्तार्थत्वे किं स्यात् नहि पुरुषसूक्तमेव वेद इति चेत् पुरुषसूक्तार्थत्वेन भगवतः सर्ववेदार्थत्वमेव सिद्धं । वेदाः पुरुषसूक्तगा इत्यागमेन वेदानां पुरुषसूक्तार्थताया अवगतत्वादित्याह ॥ व्याहृत्यर्थो ऋगादय इति ॥ सर्ववेदोक्तसर्वस्वव्याहृतेर्हेतोः व्याहृतिशब्देन वर्गत्रयात्मकं पुरुषसूक्तं ग्राह्यं । इतिहासपुराणंचेति द्वैकवद्भावः । इतिहासः पुराणंचेत्यपि क्वचित्पाठः । न सर्वमपि पंचरात्रं प्रमाणं वासुदेवात्संकर्षणो नाम जीवो जायत इत्यादिनाऽसंभविताया एव जीवोत्पत्तेस्तत्राभिधानां देवेषां जीवजननादिप्रतिपादकवाक्यानामप्रामाण्यमेवेति केचित् तन्निरासाय सर्वश इत्युक्तं । तथाच यथा जीवजननादिप्रतिपादकवाक्यत्वं नास्ति तत्प्रकारश्च जीवाभिमानिशेषस्थानान्नासंकर्षणस्य त्वित्यनुव्याख्यानोक्तरीत्या दृष्टव्यः । तथाच

भाष्यं ॥ इतिहासः पुराणंच पंचरात्रं च सर्वश ।

ऋगादयश्चत्वारं इतिहासपुराणं सर्वशः समस्तंपंचरात्रंचेत्येते सर्वे ग्रंथाव्याहृत्यर्थपुरुषसूक्तार्थास्तद्वाख्यानरूपा इत्यर्थः । ननु सर्वे वेदानां कार्यपरत्वोक्तेः कथमीश्वरपरत्वमिति चेन्न । इष्टेष्टसाधनतातिरिक्तकार्यत्वस्याप्राप्त्यासाधनत्वात् । भगवत एवेष्टत्वादिष्टसाधनत्वाच्च । यथोक्तमनुव्याख्याने । तदिष्टसाधनं तथा । कार्यसाधनमिष्टस्य भगवानिष्टदेवता । मुख्येष्टवासु मनसा मिति । अन्यथा भगवत्परपुरुषसूक्तव्याख्यानरूपतानुपपत्तिरिति भावः । सर्वे वेदायत्पदमामनंतीत्यादिश्रुतिसिद्धमपि भगवतः ईश्वरस्य सर्ववेदार्थत्वं न्यायेनोपपादयितुं प्रमाणकर्तुः प्रयत्नः । अनेनेश्वरः सर्ववेदार्थो भवितुमर्हति सर्ववेदव्याख्ये यपुरुषसूक्तव्याख्येयगायत्रीव्याख्येयव्याहृतिव्याख्येयोकारार्थत्वात् । योयद्वाख्येयार्थः सतदर्थोयथासंप्रतिपन्नइत्यनुमानमुक्तं भवतीति द्रष्टव्यं । स्यादेतत् ईश्वरः सर्ववेदार्थस्तद्वाख्येयोकारार्थत्वात् योयद्वाख्येयार्थः सतदर्थो यथासंप्रतिपन्नइति वा सर्ववेदे ईश्वरपरः तत्परोंकारव्याख्यानरूपत्वादिति वा साक्षादेवानुमानं किंनक्रियते । तद्यथाशंकुनासर्वाणिपणनि संतृणान्येवमोंकारेणसर्वावाक् संतृणेत्यादिश्रुत्याहत्वर्थसमर्थनं भविष्यति । किमनेन परंपराश्रयणेन । सत्यं । तथापि तद्यथेति वाक्यांतरबलेनापिन सर्वावागोंकारव्याख्यानं साक्षात् किंनामोक्तप्रकारेण परंपरैवेति ज्ञापयितुमेवमुक्तं । न परंपराश्रयणमित्यदोषः । प्रसंगात्भूरादिचतुर्णांब्याहृतिशब्दवाच्यत्वकुतइत्याशंकायांतेषुव्याहृतिशब्दं निर्वर्तकं ॥ सम्यग्गिति ॥ विष्णोः सम्यगव्याहरणात्प्रतिपादनात् व्याहृतयस्त्विति श्रुताः भूरादय इति शेषः । प्रकारांतरेणार्थमाह ॥

भाष्यं । सम्यगव्याहरणाद्विष्णोः श्रुताव्याहृतयस्त्विति ।

सर्वेति॥उशब्दएवार्थे । सर्ववेदोक्तयत्सर्वस्वं स्फूर्तिरूपत्वभूरिवीर्यत्वसुबलरूपत्वपूर्णत्वस्वरूपतस्यव्याहृतेरेव भूरादीनांव्याहृतित्वं व्याहृतिशब्दवाच्यत्वमित्यर्थः । अनभिमतव्यावृत्त्यर्थमवधारणं । तेननोक्तवक्ष्यमाणनिर्वचनविरोधइतिज्ञेयं । पुनरपिप्रकारांतरेणनिर्वक्ति ॥ विशेषेणेति॥ अथवा भक्तंप्रतिइमंअनिरुद्धादिरूपिणंविष्णुंविशेषेणइतरमंत्रापेक्षयाऽतिशयेनाहरंति अभीष्टदातारंकुर्वतीतियावत् । इतिव्युत्पत्त्याभूरादयोव्याहृतिशब्दवाच्याः स्मृताइत्यर्थः ॥ १३-१४ ॥ तथाचभ्रूसुवःसुवारितिवेत्यादेरिस्थमक्षरयोजना ॥पूर्ववेदविद्याभ्यासिनोमेधादिप्राप्त्यर्थंविद्यानिरूपिताः इदानींव्याहृतिनिष्ठांविद्यामाह ॥भूसुवःसुवारितिवाइत्यादिना ॥ भूसुवःसुवारित्येताः वैप्रसिद्धाःतिस्त्रोव्याहृतयः विष्णोःसम्यक्व्याहरणात् सर्ववेदोक्तसर्वस्वव्याहृतेर्वा विशेषेणा हरंतिभक्तंप्रतिअनिरुद्धादिरूपिणंविष्णुमितिवाव्याहृतिशब्दवाच्याः । तथाव्याहृतयोव्याहृतिवाच्याःभूसुवःसुवारित्येताःतिस्रोऽनिरुद्धादिमूर्तयौवैप्रसिद्धाः । तत्रस्फूर्तिरूपत्वादनिरुद्धोभूर्नामा भूरिवीर्यत्वतःप्रद्युम्नोभुवर्नामा सुबलरूपत्वात्सुवर्नामासंकर्षणः माहाचमस्यः अतिचमकृतित्वान्महाचमसनामाविष्णुस्तंयातिजानातीतिमाहाचमस्योब्रह्मा समस्तव्याहृतीनांप्रवेत्तापि महइति एतांव्याहृतिं पूर्णत्वतस्तत्प्रतिपाद्यांवासुदेवाख्यां तासांतिस्मृणांव्याहृतीनांतत्प्रतिपाद्यानांअनिरुद्धादिमूर्तीनां चतुर्थी चतुर्थी

भाष्यं ॥ सर्ववेदोक्तसर्वस्वव्याहृतेर्व्याहृतित्वमु । विशेषेणाहरंतीमंविष्णुमित्यथवास्युताइतिव्याहृतिसारे ॥ १३-१४ ॥

उप ॥ भूसुवसुवारितिवाएतास्तिस्त्रोव्याहृतयः । तासांसुइत्संतांचतुर्थी । माहाचमस्यःप्रवेदयते । महइति । तद्ब्रह्म । सञ्जाल्मा । अंगांन्यून्यादेवताः ॥ १३ ॥

त्वेनप्रवेदयतेजानाति इत्येतत्तहस्मप्रसिद्धमित्यर्थः। तत् व्याहृतिचतुष्टयप्रतिपाद्यं अनिरुद्धादिरूपचतुष्टयं गुणबृंहणाद्ब्रह्मेत्युच्यते। सः महइतिव्याहृतिप्रतिपाद्यस्तन्नामावासुदेव आत्मा अंगी मध्यदेहः मूलरूपस्यहर्षमध्यदेहगइतियावत् । तस्यवासुदेवस्यभूरा दिव्याहृतिप्रतिपाद्यास्तन्नामिकाः अन्याः विशेषबलैर्नैवान्यत्वादिब्यवहारभाजिन्योदेवताः अनिरुद्धादिमूर्तयः अंगानि । तत्र भूर्नामाऽनिरुद्धः शिरः भुवोनामाप्रद्युम्नोबाहू । सुवर्नामासंकर्षणः पादावितिविवेकः । यद्वासः अनिरुद्धादिचतुरात्माजनार्दनः आत्माब्रह्मादिसर्वदेवानांस्वामी । अन्योदेवताः ब्रह्माद्याअंगानि तेनैवजातत्वादागंतुकानि अप्रधानानि परिवारतयासेविकाइ तियावत् ॥ १३ ॥ भूरादिव्याहृतिवाच्यानांतन्नामकानिरुद्धादिमूर्तीनांउपास्त्यर्थमधिष्ठानानिनामांतराणिचाह ॥ भूरितिवाइ त्यादिना ॥ भूरितिव्याहृतिवाच्योनिरुद्धः अयंअपरोक्षःलोकः । भूलोकः तत्रस्थितः । तथासमीपस्थत्वात्प्रकाशरूपत्वाच्चा यंलोकशब्दवाच्यः इत्येतत्तवै प्रसिद्धं । सुवइतिव्याहृतिवाच्यः प्रद्युम्नः अंतरिक्षं अंतरिक्षलोकस्थितः । अंतरीक्षणादंत रिक्षशब्दवाच्यश्च । सुवरितिव्याहृतिवाच्यः संकर्षणः असौपरोक्षः इंद्रियागोचरइतियावत् । लोकः स्वर्गलोकः तत्रस्थितः तथाप्राणेस्थितत्वादसुशब्दवाच्यः प्रकाशरूपत्वाल्लोकः असुश्चासौलोकश्चेत्यसुलोकइतिभाष्ये छांदसंसमासेविभ त्तयलोपमंगीकृत्यासौलोकइत्युक्तं । विशेषणंविशेष्येणबहुलमित्यत्रबहुलग्रहणाद्धिशेषणयोरेवसमासः । तथाचपूर्वयोजनायां

उप ॥ भूरितिवाअयंलोकः । सुवइत्यंतरिक्षं । सुवरित्यसौलोक । महइत्यौदित्य । आदित्येनवावसवैल्लोकामर्हयते । भूरितिवाञ्जनिः । सुव इतिवायुः । सुवरित्यादित्य ।

पदद्वयं । अत्रत्वेकंपदमिति द्रष्टव्यं । महइतिव्याहृतिवाच्योवासुदेवः आदित्यः आदित्यस्थवामनरूपेणादितेः सुतत्वादादित्य
शब्दवाच्यश्च । महशब्दोयमकारांतोनतुसकारांतः । तथात्वेमहरित्यादिप्रयोगापत्तेरिति ज्ञातव्यं । आदित्यस्य महत्वमुपपा
दयति ॥ आदित्येनवावेति ॥ प्रसिद्धादित्येनसर्वलोकाः भूयंतंरिक्षासौलोकाः महीयंते प्रकाशदानेनपूज्यंते प्रकाश्यंतइ
तियावत् । इत्येतत् । वाव प्रसिद्धं । तथाआदित्येनतत्रस्थेनतन्नामकेनवासुदेवेन सर्वलोकाः अयंलोकांतरिक्षासौलोकशब्द
वाच्या अनिरुद्धप्रद्युम्नसंकर्षणामहीयंतेपूज्यंते स्वेच्छयेत्यर्थः । भूः अनिरुद्धः अग्निः अश्वंतर्गतः अग्नौस्थितत्वादग्निशब्दवाच्यश्च ।
भुवः प्रद्युम्नोवायुः वाश्वंतर्गतः । जगद्धंघकत्वाज्जगच्चेष्टकत्वाद्वावायुराशब्दवाच्यश्च । सुवः संकर्षणः आदित्यः तत्रस्थः वामनरूपे
णादितेः सुतत्वात्तच्छब्दवाच्यश्च । महोवासुदेवः चंद्रमाः तत्रस्थितः आल्हादकत्वात्चंद्रमशब्दवाच्यश्च । तस्यमहत्त्वमुपपा
दयति ॥ चंद्रमसेति ॥ सर्वाणिज्योतींषि अग्निवाय्वादित्याख्यानि चंद्रमसामहीयंतेपूज्यंते । अलंक्रियंतइतियावत् । तथा
चंद्रमसातत्रस्थेनतन्नामकेनवासुदेवेनसर्वाणिज्योतींषि अग्निवाय्वादित्यसंज्ञकानि अनिरुद्धादीनि महीयंतइत्यर्थः । एवमुत्तरत्रापि
योजनाद्रष्टव्या । ऋचः ऋग्वेदांतर्गतः अर्च्यत्वात्तच्छब्दवाच्यश्च सामानि सामवेदांतर्गतः सर्वरूपेषुसमत्वात्सामशब्दवाच्य
श्च । यजूषि यजुर्वेदांतर्गतः याज्यत्वाद्यजुःशब्दवाच्यश्च । अत्रानिरुद्धादीनांबहुरूपत्वाद्चइत्यादिबहुवचनान्तशब्दवाच्यत्वं

उप ॥ महइतिचंद्रमा । चंद्रमसावावसर्वाणिज्योतींषि महीयंते । भूरितिवाक्च । सुवइतिसामानि । सुवरितियजूषि । महइतिब्रह्म ।

युक्तमिति द्रष्टव्यं । ब्रह्म अखिलवेदे प्रतिपाद्यतया स्थितत्वात् बृहत्त्वाद्ब्रह्मशब्दवाच्यश्च । ब्रह्मणा प्रतिपाद्येन निमित्तेन सर्ववेदाः ऋगाद्याः महीयंते शोभंते । तथा ब्रह्मणा वेदप्रतिपाद्येन बृहत्त्वात् तच्छब्दवाच्येन च वासुदेवेन सर्ववेदाः ऋगादिशब्दवाच्यया अनिरुद्धाद्याः । प्राणः प्राणांतर्गतः प्रकर्षेण आसम्यक् ऊर्ध्वलोकं प्रति देवानां नयनात्तच्छब्दवाच्यश्च । अपानः तदंतर्गतः अप अवाक् आसम्यक् दैत्यानां नयनात्तच्छब्दवाच्यश्च । व्यानस्तदंतर्गतः विविधं यथा स्यात् तथा अनेक प्रकारेणेतियावत् । सत्ताप्रतीतिप्रवृत्तिदानेन आसम्यक् नयनात्प्रेरणात्तच्छब्दवाच्यश्च । अन्नमन्नस्थः अद्यत्वेन सर्वोपजीव्यत्वेनान्नशब्दवाच्यश्च । अन्नेन प्रसिद्धेन सर्वे प्राणाद्याः महीयंते पूज्यंते आप्यायिताः भवंति । तथा अन्नेन तत्रस्थेन तच्छब्दवाच्येन वासुदेवेन सर्वे प्राणाः प्राणादिशब्दवाच्यया अनिरुद्धाद्याः महीयंते इत्यर्थः ॥ तावा एता इति ॥ अत्रैवं प्रत्येकशब्दा इति पदद्वयमध्याहार्यं । तथा च तावा एताश्चतस्रोऽनिरुद्धादिमूर्तयः एवं भूरिति वा अयं लोक इत्यादिप्रकारेण प्रत्येकशब्दशुद्धौ । एवं सति षोडशमूर्तयः संपन्ना इत्यर्थः । एवं षोडशमूर्तिवित्तुः फलमाह ॥ या इति शेषः । याश्चतस्रः व्याहृतयो भूरादिव्याहृतिचतुष्टयप्रतिपाद्या अनिरुद्धादिमूर्तयः याश्च प्रत्येकशब्दश्चतस्रश्चतस्रः भूरिति वा अयं लोक इत्यादिप्रकारेण षोडशमूर्तय इति यावत् । ताः यो माहात्म्यस्य नामाचतुर्मुखो वेदसः सावधारणमेतत् । स एव ब्रह्मवेद सम्यक् परब्रह्मज्ञानी तस्यैव स

उप ॥ ब्रह्मणा वाव सर्वे वेदा महीयंते । भूरिति वैप्राण । सुब्रह्म इत्युक्तं । सुब्रह्म इत्युक्तं । अन्नेन वाव सर्वे प्राणा महीयंते । तावा एताश्चतस्रश्चतुर्धा । चतस्रश्चतस्रो व्याहृतयः । तायो वेद । सर्वे वेदे वा बुद्धिमावर्हति ॥ १४ ॥

तैत्तिरी०
॥ १८ ॥

म्यकृषोडशात्मस्वरूपविच्चादितिभावः । तस्मादितिशेषः । अस्यैवसम्यकृषोडशात्मवित्त्वा दस्मैसम्यकृषोडशात्मविदेचतुमु
खाय अमुक्तिगायमुक्तिगायच सर्वदेवाः शेषगरुडाद्याःअमुक्ताःमुक्ताश्च बलिंपूजांच आअतितरां वहंति प्रापयंति
कुर्वतीतियावदित्यर्थः ॥ १४ ॥ (अथभाष्यार्थः) एवंभूरादिनामिनोरुद्धादेलोकादाबुपास्तिमभिधायदेहेचोपास्तिमधि
ष्ठानकथनपूर्वकमाह ॥ सयएषौतहृदयहृत्यादिना ॥ अत्रमनोमयेंद्रयोनिविव्यपशब्दान्कोशादिपरताप्रतीतिवारणायप्रमाणे
नैवअनिरुद्धादिरूपचतुष्टयपरतयाव्याचष्टे ॥ यएषहृत्यादिना ॥ मनोमयःपुरुषइत्यस्यार्थोनिरुद्धइति । अंतरेणतालुकेइत्या
देरर्थःप्रद्युम्नइत्यादि तालुकेअंतरेणेत्यस्यार्थः तालुमध्यस्थइति । यएषस्तनइवावलंबेतेइत्यस्यार्थोलंबिन्यामिति । इंद्रनामकः
प्रद्युम्नःतालुमध्यस्थः । किंतत्तालुमध्यमित्यतउक्तं । लंबिन्यामिति । अजागलस्तनवलंबमानायांअणुजिह्वायामित्यर्थः । यत्रा
सौकेशांतोविवर्ततेइत्येतद्भ्याचष्टे ॥ व्याख्यइति ॥ यइतिश्रवणात्सइतिलभ्यते । यःसंकर्षणःसुपर्णात्मासुपर्णस्वरूपः । अतःसु
पर्णरूपत्वादेव सःव्याख्यः वीतिआख्यायस्यासौतथोक्तः । विःपक्षिपरमात्मनोरित्यभिधानाद्विशब्दस्यविष्णुवाचित्वात् ।
सःकेशांते केशानांमूलभागेवर्ततेइत्यर्थः । अनेनेकेशांतइतिप्रथमा सप्तम्यर्थेइत्युक्तंभवति । व्यपोह्यशीर्षकपालइत्यस्यार्थ
माह ॥ वासुदेवइति ॥ हीत्यस्याभिप्रायः स्मृतइति । वासुदेवस्यव्यपशब्दवाच्यत्वेनिमित्तमाह ॥ यस्मादिति ॥ विभुरपरि

भाष्यं ॥ यएषहृदयाकाशस्त्वनिरुद्धस्तुतद्गत । प्रद्युम्नस्तालुमध्यस्थोलंबिन्यामिन्द्रनामकः । व्याख्यसुपर्णरूपत्वात्केशांतेवर्ततेतुय । संकर्ष-
णसुपर्णात्मावासुदेवोव्यपस्मृतः । यस्माद्यापगतस्थाताजगतिप्रलययेविमु ।

श्रीनिवा०
भाष्यार्थः
११५-१७

॥ १८ ॥

च्छिन्नोवासुदेवःप्रलयकालेजगतिव्यपगतेनष्टेसतियतःस्थाता तस्माद्वासुदेवोव्यपःस्मृतइत्यर्थः । अशीर्षकपालेइत्यत्रनञ्पर्युदासा
 र्थः । तथाचशीर्षसंबंधिनी ये कपाले उभयपार्श्वभागवितियावत् । ताभ्यांभिन्नेस्थाने कपालादुपरिगतस्थानइतियावदित्यर्थमभि
 प्रेत्याह ॥ अशीर्षकपालेअसाविति ॥ पुनरपिभूरादिनामिनोरुद्धादेरधिदैवमश्यादावधिष्ठानेउपास्तिप्रकारमाह ॥
 भूरित्यग्नावित्यादिना । तत्रभूरित्यादिशब्दःअश्यादौविषयेतद्वाचकत्वेनेतियावत् । प्रतितिष्ठतीत्यन्यथाप्रतीतिवारणायप्रमाणे
 नैवव्याख्याति ॥ अनिरुद्धोऽस्तिवति ॥ भूर्नामानिरुद्धोऽहुतमश्नातीतिहुताशेअग्नौसंब्यवस्थितइत्यर्थः । भुवइतिकीर्तितोभगवा
 न्प्रद्युम्नोवायौसंब्यवस्थितइति तिष्ठतीतिवासंबंधः । सुवर्नामासंकर्षणइत्यन्वयः । ब्रह्मशब्दस्यानेकार्थत्वाद्ब्रह्मणीत्यनूद्यचतुर्मु
 खेस्थइतिव्याख्यातं । वासुदेवस्यपरिच्छिन्नेचतुर्मुखाद्यधिष्ठानेस्थितत्वोक्त्याप्राप्तपरिच्छिन्नत्वशंकांवारयितुंतन्महिमानंवक्तुंप्रवृत्तं
 आमोतिस्वाराज्यं इत्यादिवाक्यंब्याचष्टे ॥ सवासुदेवइत्यादिना ॥ स्वाराज्यं स्वस्याधीनतयाआसमंताद्विद्यमानंराज्यं
 अव्याकृताकाशादिकंजगत्त्व्यामोतीतिशेषः । आमोतिमनसस्पतिमित्यस्यार्थः स्वाराज्यंब्याप्यस्थितत्वादेवास्मिनदेहस्थिते
 मनसस्पतौअनिरुद्धेस्वकीयेपरिच्छिन्नेरूपेचसंब्यासइति । आमोतिमनसस्पतिंवाक्पतिरित्यादेहेतुहेतुमद्भावमभिप्रेत्यार्थमाह ॥

भाष्यं ॥ अशीर्षकपालेसौकपालादुपरिस्थितः । अनिरुद्धस्तुभूर्नामाहुताशेसंब्यवस्थितः । प्रद्युम्नोभागवान्वायौभुवइत्येवकीर्तितः । संकर्ष
 णस्तुवर्नामासूर्येतिष्ठतिकेशवः । महोनामावासुदेवोब्रह्मणिस्थश्चतुर्मुखे । सवासुदेवस्वाराज्यंब्याप्यास्मिन्मनसस्पतौ । अनिरुद्धेचसंब्याप्तः

तत इति ॥ मनसस्पतित्वादेववागादिनांवागादीनांपतिरित्यर्थः । नामिदीर्घाभावच्छांदसः । नराजादिवत्बह्यतएवास्यवासु
 देवस्यवागादिपतित्वमित्यभिप्रेत्यप्रवृत्तस्यैतत्ततोभवतीतिवाक्यस्यार्थमाह ॥ वागादिष्विति ॥ तथाचएषवासुदेवरूपीजना
 र्दनएतदेतेषुवागादिषुततो नित्यस्थितइतिवाक्यार्थोऽकोभवति । अयंभावः । मनो नधिष्ठितेद्रियाणास्वकार्यजननाक्षमत्वान्मनो
 धिष्ठितत्वंतावदिंद्रियाणामपेक्षितं । मनसिचानिरुद्धस्यसत्त्वेनतेषांतद्वासत्वप्राप्तौमनोनामकानिरुद्धेचवासुदेवस्यव्याप्ततयावस्थि
 तत्वेनवागादींद्रियेषुवासुदेवस्तिष्ठतीतिप्राप्त्याभवतिवासुदेवोवागादिपतिरिति । ननुभगवतःइतरत्राहृंजगद्वापकत्वंकथंयुक्तं ।
 अनिरुद्धारूप्यस्वरूपव्याप्तत्वंचसुतरामयुक्तं । व्याप्यव्याप्तृभावस्यभेदनियतत्वाद्भगवतिचतदभावादित्याशंकायामाह ॥ स्व
 व्यापीचेति ॥ सःवासुदेवरूपीस्वकीयानिरुद्धादिरूपव्यापी । नित्यैश्वर्योपादानावैश्वरइत्युक्तं । प्रकृतस्यैववासुदेवस्यमहिमानं
 वक्तुंआकाशशरीरंब्रह्मेत्यादिप्रवृत्तं । तत्राकाशस्यैवसाक्षाच्छरीरत्वमुच्यतइतिप्रतीतिनिरासायव्याचष्टे ॥ आकाशवदिति ॥
 मध्यमपदलोपीसमासइत्यभिप्रेत्याकाशवदित्युक्तं । आकाशवत्सर्वगतश्चनित्यइतिश्रुत्यनुसारेणवत्यर्थभूतंसाहस्यंन्यासेतिविवृतं
 ॥ शुणपूर्तितइति ॥ निर्दोषगुणपूर्णस्वरूपत्वादित्यर्थः । यथोक्तं । निर्दोषगुणपूर्णत्वाद्यमाहुःसत्यमच्युतमिति । प्राणाराममि
 त्यस्यार्थमाह ॥ वायोरिति ॥ आडोर्धोविशेषेति । तथाचप्राणस्याधिकारिवर्गेषुआसम्यक् विशेषतइतियावत् । रामंरमकं
 भाष्य । ततोवागादिनांपति । वागादिषुस्थितोनित्यभवत्येवजनार्दन । स्वव्यापीचजगद्वापीनित्यैश्वर्यात्सईश्वर । आकाशवद्भाषादेइहसत्या
 त्मागुणपूर्तित । वायोर्विशेषरमको

सुखकारीतिव्याख्यातंभवति । प्राणाराममित्यस्यैवार्थांतरमाह ॥ बलेति ॥ तथाचप्राणंबलरूपंचतत् आराममानंदरूपंचेति प्राणाराममिति व्याख्यातंभवति । मनआनंदमित्यस्यार्थमाह ॥ ज्ञानेति ॥ मनअवबोधनइतिधातोर्मनोज्ञानरूपंचतत्आनंदरूपंचेतिमनआनंदमिति व्याख्यातंभवति । शांतिशब्दार्थमाह ॥ शांतिनामेति ॥ तथाचशस्यसुखस्य सुखोन्नतिपरंपरायाःइति यावत् । अंति अंतेस्थितं निरवधिकसुखोन्नतियुक्तमित्यर्थउकोभवति । समृद्धमित्यस्यार्थमाह ॥ स्वतःपूतेरिति ॥ तथाच सम्यक्स्वतः अन्यप्रसादमंतरेणेति यावत् । ऋद्धंपूर्णसमृद्धमित्यर्थउकोभवति । इतिप्राचीनयोगोपास्वेत्येतदप्रतीतेर्व्याचष्टे ॥ इत्युपास्वेति ॥ प्राचीनशब्दार्थःप्राथमिकइति । प्राथमिकोयोगोमुख्याधिकारीत्यर्थः । तत्रहेतुमाह ॥ प्राधान्यादिति ॥ अधिकार्युत्तमत्वादित्यर्थः । इतिप्राचीनयोगोपास्वेतिकंप्रतिकोविधचेइत्यतआह ॥ इतिपूर्वहीति ॥ अनेनमदुपासनेत्वयोग्य इत्यस्मदुष्मच्छब्दविषयोपिदर्शितोभवति । अनु० ॥६॥ तथाचायमर्थः ॥ १५-१७ ॥ अथखंडार्थः ॥ एवंभूरादिनामिनो निरुद्धादि लोकादाबुपास्तिमभिधायदेहेचोपास्तिमधिष्ठानकथनपूर्वमाह ॥ सयएषइत्यादिना ॥ यएषःप्रसिद्धःहृदयैतराकाशोवर्तते तस्मिन्द हराकाशेसोयंमनोमयःमनःप्रधानोमनस्पतिरिति यावत् । पुरुषो निरुद्धोस्ति । सकीदृशइत्यतआह ॥ अमृतइत्यादि ॥ अमृतो

भाष्यं ॥ बलानंदस्वरूपवान् । ज्ञानानंदस्वरूपोसौशांतिनामासुखोन्नते । अंतगत्वात्स्वत पूतेस्सयृद्धंतत्प्रकीर्तितं । इत्युपास्वप्राथमिकोयोग्यस्त्वं मदुपासने । प्राधान्यादितिपूर्वहिप्राहृविष्णुश्चतुर्मुखमितिब्रह्मसारे ॥ अनु० ॥ ६ ॥
 उप ॥ सयएषोत्तहृदयआकाशः । तस्मिन्नयंपुरुषोमनोमयः । अमृतोहिरण्यमयः ।

देहनाशोपिनाशान्यः हिरण्यः । हिरण्यं बाह्यसुखविलक्षणसुखं हिरुक्सुखंहिरण्यस्यादितिस्मृतेः । छांदसोयकारलोपः । मयद्र
चाधिक्यार्थे । तथाचेतरविलक्षणपूर्णानंदस्वरूपइत्यर्थः । यथोक्तं सएवचहिरण्यमयः । हिरुक्सुखंहिरण्यस्याद्बाह्यानंदात्पृथग्यतः ।
आधिक्यार्थे मयइयस्मादधिकानंदरूपकइति । यद्बामयद्र्पूर्णत्वार्थकः । तथाचपूर्णौ हि हितौ निहितौ रश्चणश्चरणौ रत्यानंदौ
यस्मिन्सहिरण्यमयः । रत्यानंदौपूर्णानित्यौ हितौतेन हिरण्यमय इतिवचनात् । अथवा सुवर्णवर्णत्वाद्धिरण्यमयः । स्वर्णवर्णतयावापि
हिरण्यमयइतीरितइत्युक्तेः । प्रद्युम्नस्यस्थानमाह ॥ अंतरेणेति ॥ तालुकेतालुकस्य अंतरेणमध्ये यएषःप्रसिद्धः स्तनइव अजा
गलस्तनइवावलंबते सा इंद्रस्यतन्नामकस्यप्रद्युम्नस्ययोनिरावासस्थानं । योनिशब्दापेक्षयासेतिस्त्रीलिंगं । योनिष्ठइंद्रनिषदेअ
कारीतिप्रयोगेणयोनिशब्दस्यस्थानार्थत्वावगमात् । संकर्षणस्थानमाह ॥ यत्रासाविति ॥ यत्रयः वि सुपर्णरूपत्वात्विनाम
कः संकर्षणः । असौ यत्रदेहेकेशातः प्रथमाससम्बन्धे । केशाति केशमूलेवर्तते वासुदेवस्थानमाह ॥ व्यपोहीति ॥ जगतिव्य
पगतेसतिप्रलयकालेस्थातृत्वेनव्यपः व्यपशब्दवाच्यः हि तथालेनस्मृत्यादिप्रसिद्धः वासुदेवः अशीर्षकपाले नञूपयुदासार्थः ।
तथाचशीर्षसंबन्धिनी येकपाले उभयपार्श्वभागवितियावत् । ताभ्यांभिन्नेस्थाने कपालादुपरिगतस्थानइतियावत् । तिष्ठती
त्यर्थः ॥ १५ ॥ पुनरपिभूरादिनामिनोरुद्धादेरधिदेवमभ्यादावधिघानेउपास्तिप्रकारमाह ॥ भूरित्यग्नावित्यादिना ॥

उप ॥ अतरेणतालुके । यएषस्तनइवावलंबते । सेंद्रयेति । यत्रासौकेशांतोविवर्षते । व्यपोहशीर्षकपाले ॥ १५ ॥ भूरित्यग्नाप्रवितिष्ठति ।

भूरितिनामानिरुद्धोऽप्रतिष्ठितिसंभ्यवस्थितः । भुवइतिकीर्तितः प्रद्युम्नोवायौतिष्ठति । सुवरितिनामासंकर्षणः आदित्ये
सूर्येतिष्ठति । महइतिनामावासुदेवोब्रह्मणिचतुर्मुखेतिष्ठति । वासुदेवस्यपरिच्छिन्नेचतुर्मुखाख्याधिष्ठानोस्थितत्वोत्सयाप्रा
प्तपरिच्छिन्नत्वशंकांपरिहरति ॥ आमोतीति ॥ प्रभुःचतुर्मुखस्थोवासुदेवः स्वराज्यं स्वस्याधीनतयाआसमंता
द्विद्यमानंयद्राज्यं अव्याकृताकाशादिकंजगत् तत्आमोति । तथाभनसस्पतिस्वकीयमनिरुद्धाख्यंरूपंचनित्यैश्वर्ययुक्तवादा
मोति । अतएववाक्पतिरित्यादि विज्ञानपतिः बुद्धिरूपेद्रियपतिः । नराजादिवत्बाह्यतएवास्यवागादिपतित्वमि
त्याह ॥ एतदिति ॥ एतत् एतेषुवागादींद्रियेषु ततोऽनित्यंस्थितइत्यर्थः । मनोऽनधिष्ठितेद्रियाणांस्वका
र्थजननाक्षमत्वान्मनोधिष्ठितत्वंतावादिंद्रियाणामपेक्षितं मनसिचाऽनिरुद्धस्यसत्त्वेनेषांतद्व्याप्तत्वप्राप्तौमनोनामकानिरुद्धेचवासु
देवस्यव्याप्ततयावस्थितत्वेनवागादींद्रियेषुवासुदेवस्तिष्ठतीतिप्राप्त्याभवातिवासुदेवोवागादिपतिरितिभावः ॥ १६ ॥ प्रकृतस्यै
ववासुदेवस्यमाहिमानमाह ॥ आकाशोति ॥ वासुदेवाख्यंब्रह्म आकाशशरीरं आकाशवत्व्याप्तशरीरं सत्यात्म निर्दोषगुण
स्वरूपं प्राणारामं प्राणस्यअधिकारिवर्गेआसन्धकृ विशेषतइतियावत् । रामं रमकंसुखकारि । यद्वा प्राणंबलरूपंचतत् आरा
ममानंदरूपंचेतिप्राणारामं मनआनंदं मनअवबोधनइतिधातोःमनोज्ञानरूपंचतत् आनंदंआनंदरूपंचेतितथोक्तं । शांति

उप ॥ भुवइतिवायौ । सुवरित्यादित्ये । महइतिब्रह्मणि । आमोतिमनसस्पतिं । वाक्पतिश्चतुर्भुवपतिः । ओत्रपतिर्विज्ञानपतिः
एतत्ततोभवति ॥ १६ ॥ आकाशशरीरंब्रह्म । सत्यात्मप्राणारामंमनआनंदं । शांतिसमुद्रसमुत्तं ।

तैत्तिरी०
॥ २१ ॥

शस्यसुखस्यतदुन्नतिपरंपरायाइतियावत् । अंति अंतोस्थितं । निरवधिकसुखोन्नतियुक्तमित्यर्थः । समृद्धं संसम्यकृस्वतः अन्य
प्रसादमंतरेण ऋद्धं पूर्णं । अमृतं नित्यमुक्तं । हे प्राचीनयोग्य अधिकांरिवर्गेषु प्राधान्यात्प्राथमिकयोग्य मुख्ययाधिकांरिन्नितिचा
वत् । इति पूर्वोक्तप्रकारेण । अनिरुद्धादिरूपिणं मासुपास्व ममोपास्तिं कुर्विति चतुर्मुखं प्रति विष्णोर्वचनं ॥ १७ ॥ (अथभा
ष्यार्थः) । वेदविद्याप्राप्त्यर्थं पूर्वभावि विद्वांतरस्माह ॥ पृथिवीत्यादिना ॥ तत्र पाङ्क्तै नैव पाङ्क्तं स्पृणोतीत्येतत्तव्याचष्टे ॥ पृ
थिव्याद्यमिति ॥ तत्र पाङ्क्तमित्यस्यार्थः पृथिव्याद्यं पाङ्क्तं षट्कमिति । पाङ्क्तै नैवेत्यनूद्यनारायणादिरूपेणेति व्याख्यातं । प्रवि
ष्टः सन्नितिशेषः । स्पृणोतीत्यस्यार्थो बलयतीति । स्वस्वकार्यक्षमं करोतीत्यर्थः । इति ऋषिर्वोचदित्यत्रोक्तऋषिः कइत्यपेक्षायां
तंदर्शयति ॥ इत्युवाचेति ॥ आकाशात्मेत्यत्रात्मा जीवइत्यसत् । तस्याधिभूतत्वाभावादित्यभिप्रेत्यात्मशब्दार्थमाह ॥ आ
त्मा अहंकारतत्त्वमिति ॥ तस्यभूतोपादानत्वेनाधिभूतत्वमुपपन्नमिति भावः ॥ १८ ॥ अयमर्थः (॥ अथखंडार्थः) दि
शः प्राच्याद्याः । अवांतरदिशाः आग्नेयाद्याः कोणाः । टापंचापि हलं तानां यथावाचानिशादिशोतिवचनात् अवांतरदिशा इति आका

उप ॥ इति प्राचीनयोग्योपास्व ॥ १७ ॥
भाष्यं ॥ पृथिव्याद्यं पाङ्क्तं षट् पाङ्क्तै नैव स्वयं हरिः । नारायणादिरूपेण बलयत्यंजसाप्रभुः । इत्युवाच स्वयं विष्णुर्वेदद्रष्टा गुणाधिक इति । तत्त्वसं-
हितयां । आत्मा अहंकारतत्त्वं ॥ १८ ॥
उप ॥ पृथिव्यंतरिक्षं द्यौर्दिशोवांतरदिशाः ।

श्रीनिवा०
खंडार्थः
१ । १८

॥ २१ ॥

रांतत्वंयुक्तं । ओषधयः फलपाकांताःत्रीह्यादयः । वनस्पतयः अश्वत्थाद्याः । आत्मा अहंकारतत्वं । इत्यधिभूतं । भूतसंबंधि पाङ्क्तं इतिरूपितमित्यर्थः । अत्रपृथिव्यग्निवाय्वाकाशानांभूतत्वात् पृथिव्यग्नादिराब्दोक्तानामेवदेवानांभूताभिमानित्वा दंतरिक्षदुलोकयोरोषध्यादीनांचभूतकार्यत्वात् आत्मशब्दोक्तस्याहंकारतत्त्वस्यचभूतोपादानत्वात्पृथिव्यादीनामधिभूतत्वयुक्तमित्याशयेनइत्यधिभूतमित्येवोक्तमितिद्रष्टव्यं । अव्याकृताकाशभागभूतानांदिशांतुभूतसंबंधित्वाभावात्तत्राधिभूतत्वंच्छत्रिन्यायेनेतिवाभूताकाशोऽव्याकृताकाशस्यापिसत्त्वाद्देतिद्रष्टव्यं । अथाध्यात्मं । आत्मानंदेहमधिकृत्याविद्यमानं । तत्संबंधीतियावत् । पाङ्क्तंनिरूप्यतइत्यर्थः । स्नावेनसहितंअस्थिस्नावास्थि । स्नावेत्यभिभाक्तिकनिर्देशोवा । एतत् पृथिव्यादिपाङ्क्तं अधिविधाययाधि कृत्य ऋषिर्मुख्यतोवेदद्रष्टाविष्णुरवोचत् । किमवोचदित्यतस्तदेवदर्शयति ॥ पाङ्क्तंवाइदमिति ॥ इदंसर्वं पृथिव्यग्निवाय्वा दिकं पाङ्क्तं पंचत्वसंख्ययोपेतं । तथाचेदंपाङ्क्तं पृथिव्याद्यंपाङ्क्तषट्कं स्वयंह्रिःपाङ्क्तैर्नैव पंचत्वसंख्ययोपेतेननारायणादि रूपेणप्रविष्टःसन्निवेशेषः । स्पृणोतिबलयति स्वस्वकार्यक्षमंकरोतीत्यर्थः । इतिऋषिरवोचदितिसंबंधः । तत्रपृथिव्यग्नेयप्राण चक्षुश्चर्मसुनारायणः अंतरिक्षवाय्वोषधिषुव्यानः श्रोत्रमांसेषुवासुदेवः क्ल्यादित्यवनस्पत्यपानस्त्रावेषुसंकर्षणः । दिक्चंद्राकाशो बुउदानवागस्थिषुप्रद्युम्नः । अवांतरदिङ्मन्त्रात्मसमानत्वङ्मज्जासु अनिरुद्धस्तिष्ठतीतिविवेकोद्द्रष्टव्यः ॥ १८ ॥ (अथ

उपा ॥ अग्निर्वायुरोदित्यश्चंद्रमानक्षत्राणि । आपओषधयोवनस्पतयआकाशआत्मा । इत्यधिभूतं । अथाध्यात्मं । प्राणोव्यानोपानर्चदानस्समानः । चक्षु श्रोत्रंमनोवाक्त्वक् । चर्ममांस रस्नावास्थिमज्जा । एतदधिविधायुऋषिरवोचत् । पाङ्क्तंवाइदंसर्वं । पाङ्क्तैर्नैवपाङ्क्तं स्पृणोतीति ॥ १८ ॥

भाष्यार्थः) ॥ वेदविद्याभ्यासासार्थिनःपूर्वभाविनीप्रणवविद्यामाह ॥ अ०मितीब्रह्मेतीत्यादिना ॥ तत्रोत्काररूपक्षरत्वब्रह्मादेः कथ्यतइतिप्रतीतिनिवारणायप्रमाणेनैवतद्वाचष्टे ॥ अ०नामेति ॥ विष्णुर्मूलरूपी । अधिकोच्चगुणत्वतइति अकारोकारमकाराख्यवर्णत्रयात्मकौकारस्यव्याख्यानं । अ०मितीदंसर्वमितिवाक्यं^७कारस्यसर्वजगदभेदःकथ्यतइतिप्रतीतिवारणायव्याचष्टे ॥ यद्यद्भूपमिति ॥ अधिकपूर्णत्वा दधिकपूर्णगुणत्वात् । अकारस्यभगवद्वाचकत्वोपपादनायप्रवृत्तस्य अथोश्रावयेत्यादि वाक्यजातस्यतात्पर्यमाह ॥ तस्मादिति ॥ अपिशब्दादर्थोयं । तस्मादेवेतिसंबंधः । अधिकपूर्णगुणत्वेनोकारस्यभगवद्वाचकत्वा देवेत्यर्थः । अ०मित्युच्चार्यकेशवमुदिश्यस्वकर्माणि कुर्वतीतिसंबंधः । ऋत्विजः अध्वर्यूद्गाहोतुब्रह्माणः । अन्यथातन्नस्यादिति भावः । इदमुपलक्षणं । अग्निहोत्रकर्तृब्राह्मणावपिग्राह्यौ । तदेवविवृणोति ॥ अधिकोच्चेति ॥ आश्रावयेतिमंत्रकप्रतीतेस्त दर्शयन्व्याचष्टे ॥ अधिकोच्चेति ॥ ओमित्यस्यार्थःअधिकोच्चेति । श्रावयेतिस्वार्थेणितिभावेनोक्तंशृणुञ्चेति । श्रावयेति संत्रानुसारेणशृणुञ्चेत्यस्यापिमूलरूपंश्रावयेत्यर्थइत्यप्याहुः । आश्रावयतीत्यस्यतात्पर्यमाह ॥ हीति ॥ आश्रावमंत्रपठंतीत्यर्थः । ओमित्यध्वर्युःप्रतिगरंप्रतिगुणातीत्यत्रोक्तःप्रतिगरमंत्रःकइत्यपेक्षयांओधामोदेवेतिप्रतिगरमंत्रमर्थतोलुवदति ॥ अधिकोच्चेति ॥ ओधाम ओदेवेतिपदच्छेदः तत्रओइत्यस्यअधिकोच्चेति । धामेत्यस्यार्थः महाधामेति । तेजःस्वरूपंचगृहंप्राज्ञैर्धामेतिगीयतेइति

भाष्यं ॥ ओनामाभगवान्विष्णुरधिकोच्चगुणत्वत् । यद्यद्भूपंभगवतस्तदिदंसर्वमेवच । ओमेवाधिकपूर्णत्वात्तस्माद्यैषुचत्विजः । ओमित्येव स्वकर्माणि कुर्वन्त्युदिश्यकेशव । अधिकोच्चगुणुञ्चेतिहरिभन्वयुराह । अधिकोच्चमहाधाम

वचनाच्छामशब्दस्तेजआद्यर्थः । ओदेवेत्यस्यार्थः सूच्चदेवेति । देवशब्दोपर्यायोदैवशब्दः । तथाचाधिकोच्चदेवेत्यर्थः । अत्राद्यमोमि
 तिपदं भगवदधिकोच्चत्ववाचि द्वितीयं तु देवशब्दोक्तक्रीडादिगुणानामितिद्वष्टव्यं । ओइतिद्विवारपठनाभिप्रायः आदरादिति ॥ ए
 नंप्रतीति ॥ हरिमुदिश्येत्यर्थः । प्रतिगृणाति प्रतिगर्मंत्रपठति । अध्वर्युरिति वर्तते । ओंशोमिति शस्त्राणि शंसंतीत्यत्र कर्मप्रती
 तेस्तं दर्शयन् किंतच्छस्त्रमित्यपेक्षायाम् ओंशोशावेति मंत्रमर्थतोऽनुवदति ॥ शंरूपेति ॥ ओंश अवेतिपदच्छेदः । तत्राद्यस्य
 ओमित्यस्य अधिकोच्चेत्युक्तपदार्थोद्वष्टव्यः । अवशिष्टपदार्थमाह ॥ शंरूपेति ॥ शंरूप अत्युच्चशावनेति भाष्येपदच्छेदः ।
 तत्रत्यशस्यार्थः शंरूपेति । सुखरूपेत्यर्थः । आद्यमोमितिपदं भगवतः अधिकोच्चत्ववाचि । द्वितीयं तु सुखस्येतिज्ञातव्यं । अवन
 रक्षकेत्यर्थः । शस्त्रेषु मंत्रेषु मंत्रविशेषेषु इत्याह इति भगवन्तंसंबोधयतीत्यर्थः । अनेन शंसंतीत्यस्य तात्पर्यमुक्तं । ओमितिसामानिगा
 यंति ओमितिब्रह्माप्रसौति इति वाक्यद्वयाभिप्रायमाह ॥ तथैवान्येपीति ॥ अन्येऋत्विजः उद्गातारो ब्रह्माणश्च । ओमिति ब्राह्म
 ण इति वाक्याभिप्रायमाह ॥ एवमिति ॥ अध्वर्युर्वादिदित्यर्थः । प्रवक्ष्यन्मिति स्याथौजसास्वाध्यायकृदिति । आह ओमित्युच्चार्य
 स्वाध्यायं करोतीत्यर्थः । ब्रह्मोपासवानीत्यस्यार्थो ब्रह्मप्राप्त्यर्थमिति । स्वाध्यायकृदिति संबंधः । चशब्दादोमित्युच्चार्यभगवदुद्दे
 शेनैवाग्निहोत्रमनुजानातिकरोति यजमान इत्यस्यसंग्रहः । ब्रह्मोपासोतीति वाक्यमेकवचनत्सन्निहितप्रवचनकर्तुः ब्राह्मणस्यै

भाष्यं ॥ सूच्चदेवेति चादरात् । प्रतिप्रतिगुणालेनं शंरूपेत्युच्चशावने । इत्याह हेताशब्देऽप्युत्थैवान्येऽपि चत्विजः । एवं स्वाध्यायकृत्वाह ब्रह्मप्राप्त्यर्थमंजसा ।

वफलकथनपरमितिप्रतीतिवारयन्एकवचनंबहुवचनार्थेइत्यभिप्रेत्यव्याचष्टे ॥ एवंजानंतइति ॥ ओंकारस्यभगवद्वाचकत्वं
ज्ञात्वाॐमित्युच्चार्यकर्मकुर्वतइत्यर्थः । एतेअध्वर्यावाः । ब्रह्मशब्दस्यानेकार्थत्वाद्ब्रह्मविवक्षितमर्थमाह ॥ तत्परमिति ॥
ब्रह्मेतिबुद्ध्वाविविक्तमनुवर्तते । ततश्चकारवाच्यं परंब्रह्मैवप्राप्तुवतीत्यर्थः ॥ १९ ॥ तथाचायमर्थः । (अथखंडार्थः)
वेदविद्याभ्यासिनःपूर्वभाविनीं प्रणवविद्यामाह ॥ ओमितिब्रह्मेत्यादिना ॥ ब्रह्म भगवान्विष्णुर्मूलरूपी अधिकोच्चगुणत्वतः
ॐमितिनामा ओंकारवाच्यः।नकेवलंमूलरूपमेवाधिकोच्चगुणत्वैनोंकारवाच्यं किन्नाम यद्यद्भगवतोरूपमस्त्यादिकं तदिदं सर्वंॐमि
तिशब्देनोच्यते । अधिकपूर्णगुणत्वादोंकारवाच्यमेवेत्यर्थः । समस्तरूपसहितस्यभगवतःओंकारवाच्यत्वंकुतस्सिद्धमितिचेत्
भगवंतमुद्दिश्यकर्मकर्तृभिःअध्वर्यादिभिर्नियमेनतदादाबुच्चार्यमाणत्वादित्यभिप्रेत्याह ॥ अप्योश्रावयेत्यादिना ॥ अपि
तस्मादोंकारस्यभगवद्वाचकत्वादेव भगवदुद्देशेनकर्मकर्तारोऽध्वर्यवः ओश्रावयेत्याश्रावयंति ओइत्युच्चार्यंआश्रावयेत्याश्रावमंत्रं
पठंति । अन्यथातन्नस्यादित्यर्थः । एवमुत्तरत्रापिद्रष्टव्यं । यथोक्तंच्छांदोग्ये । ओमित्याश्रावयत्योमितिशंसत्योमित्युद्गायत्येतस्यै
वाक्षरस्यापचित्याइति । ननुभगवदुद्देशेनकर्मकर्तृभिरध्वर्युभिःओइत्युच्चार्याश्रावमंत्रपठनेनओइत्यस्यैवभगवद्वाचकत्वंप्राप्तंनत्वों
कारस्येत्यतउक्तं ॥ ओमित्येतदनुकृतीति ॥ ओइत्यंतत् ओमित्येतदनुकृति ओमित्येतदक्षरसरूपं । ओंकारोकारयोरे

भाष्यं ॥ एवंजानंतएतेतुप्राप्तुवत्येवतत्परमितिच ॥ १९ ॥

उप० ॥ ओमित्तिब्रह्म । ओमितीदं सर्वं । ओमित्येतदनुकृतिहस्मवाअप्योश्रावयेत्याश्रावयंति ।

कार्थत्वमेवेत्यर्थः । हस्मवाइतिनिपातत्रयेणेदमतिप्रसिद्धमितिद्योतयति । तथाभगवदुद्देशेनकर्मकर्तारःउद्घातारःओमित्युच्चार्यसामानिगार्थंति । उद्घानमंत्रान्पठंति । तथाभगवदुद्देशेनकर्मकर्तारोहोतारः ओमित्युच्चार्यंशौशावेतिशास्त्राणिशंसंति । मंत्रविशेषान्पठंति । तथाभगवदुद्देशेनकर्मकर्ताऽध्वर्युरोमित्युच्चार्यंओधामोदेवेतिप्रतिगारप्रतिगृणाति । प्रतिगारसंज्ञमंत्रविशेषंपठति । तथाभगवदुद्देशेनकर्मकर्ताब्रह्माख्यऋत्विक् ओमित्युच्चार्यप्रसौति । सोमस्यप्रकर्षेणप्रसवनकंडनं करोति । तथाभगवदुद्देशेनकर्मकर्तार्यजमानःओमित्युच्चार्याग्निहोत्रमनुजानाति । अनुतिष्ठतीत्यावत् । तथाहं ब्रह्म परंब्रह्मोपासवानि प्राप्नुयामित्यभिप्रेत्यप्रवक्ष्यन् अंजसास्वाध्यायकृत्ब्राह्मणःओमित्याह । ओमित्युच्चार्यस्वाध्यायं करोतीत्यर्थः । एवमौकारस्यभगवद्वाचकत्वंज्ञात्वाओमित्युच्चार्यंआश्रवादिमंत्रपाठपूर्वकं कर्मकर्तृणामध्वर्यादीनांफलमाह ॥ ब्रह्मैवेति ॥ एवंजानंतएतेअध्वर्याद्याःओकारवाच्यंपरब्रह्मैवोपासोति । एकवचनंबहुवचनार्थे । उपासुवंतिप्रासुवंतीत्यर्थः ॥१९॥ (अथभाष्यार्थः) ब्रह्मविद्यामर्थयमानस्यतत्प्राप्त्यर्थतत्पूर्वभाविनोयमनियमानाह ॥ ऋतंचेत्यादिना ॥ ऋतंचेत्यादेर्वाक्यस्यसाक्षात्काशेतादृशयति ॥ ऋतंचेत्यादिना ॥ सत्यंचेत्यादावप्येवमेवनिराकांक्षताद्रष्टव्येतिभावः । प्रवचनंप्रकृष्टवचनं । साधुभाषणमिति यावत् । इतिव्याख्यानमस

उप ॥ ओमितिसामानिगार्थंति । ओ २ शोमितिकास्त्राणिश २ संति । ओमित्यध्वर्युःप्रतिगारंप्रतिगृणाति । ओमित्तिब्रह्माप्रसौति । ओमित्यग्निहोत्रमनुजानाति । ओमित्तिब्राह्मण प्रवक्ष्यन्नाहंब्रह्मोपासवानीति । ब्रह्मैवोपासोति ॥ १९ ॥

भाष्यं ॥ ऋतंचस्वाध्यायप्रवचनेचकर्तव्यानि ।

दितिभावेनप्रवचनशब्दार्थमाह।प्रवचनमिति॥ऋतसत्यशब्दयोःगौरुत्तयपरिहारार्थभेदमाह ॥ यथार्थेति ॥ तत्पूर्वकंयथार्थं ज्ञानपूर्वकंयथार्थवचनंसत्यं। तथातत्पूर्वकंयथार्थंज्ञानपूर्वकंकरणंकर्मकरणंचसत्यमित्यर्थः।अत्रप्रमाणमाह॥ऋतमिति॥तत्पूर्विका यथार्थंज्ञानपूर्विका कृतिःकर्मकृतिः। इदमुपलक्षणं।तत्पूर्वकंयथार्थवचनंचेत्यपिग्राह्यं। तपःशब्दस्यसंतापार्थताप्रतीतिवारणायतपः शब्दार्थप्रमाणशेषेणदर्शयति॥ध्यानसत्येइति ॥पूज्यानांगुर्वादीनांपूजा। तथाचध्यानेत्यनेनमानसंतपः सत्येत्यनेनवाचनिकंतपः पूज्यपूजेत्यनेनशारीरंतपः इत्येवंत्रिविधंतपः तपःशब्देनविवक्षितमितिभावः। ननुसत्यंचेत्यादौसत्यादिभिःसहपुनःस्वाध्यायप्रवचनयोःकर्तव्यत्वोक्तिरयुक्ता। ऋतंचस्वाध्यायप्रवचनेचेत्यनेनैववाक्येनतयोःकर्तव्यतायाःउक्तवादित्यतः सत्यादौसर्वत्रस्वाध्यायप्रवचनयोरनुषंगकारणमाह ॥ सर्वकर्मोति ॥ सत्यशब्दार्थानुवादोयं। सत्यंतत्पूर्विकाकृतिरित्युक्तत्वात्। इदमुपलक्षणं तथासत्यतपआद्यनुष्ठानकालेष्वपीत्यर्थः। सर्वत्रसत्यादौ। सर्वकर्मकृतिकालेष्वपिस्वाध्यायप्रवचनयोःकर्तव्यत्वेप्रमाणंचाह ॥ मंत्रइति ॥ मंत्रोवेदाध्ययनं अन्यस्यस्वात्मनइतिकर्मणिषष्ठ्यौ। सर्वकर्मसुसर्वकर्मकृतिकालेषु। मंत्रार्थवचनंमंत्रश्चेतीमौकर्तव्यौ। ततः सर्वकर्मसुकर्तव्यत्वात्सर्वकर्मात्मकौसर्वकर्मप्रधानौ। ततएवसत्यादिष्वनुषक्तावित्यर्थः। ननुस्वात्मनोमंत्रार्थवचनमितिप्रमा भाष्यं ॥ प्रवचनंव्याख्यानं। यथार्थंज्ञानमृतं। तत्पूर्वकंयथार्थवचनंकरणंचसत्यं। ऋतंयथार्थंविज्ञानंसत्यंतत्पूर्विकाकृतिः। ध्यानसत्येपूज्यपूजातपइत्यभिधीयतइतिशब्दनिर्णये। सर्वकर्मकृतिकालेष्वपिस्वाध्यायप्रवचनयोःकर्तव्यत्वात्तयोस्सर्वत्रानुषंगः। मंत्रोमंत्रार्थवचनमन्यस्यस्वात्मनोपिवा। सर्वकर्मसुकर्तव्यौसर्वकर्मात्मकौयतइतिकर्मतत्त्वे।

णोक्तमुक्तं । प्रवचनस्य शिष्यसापेक्षत्वेन स्वात्मानं प्रत्येव प्रवचनायोगादित्यस्तदभिप्रायमाह ॥ आत्मनश्चेदिति ॥ आत्मनश्चे
 न्मन्त्रार्थवचनं विवक्षितं तदामनसैवार्थवचनं युक्तिभिरनुचिंतनात्मकं मननं ध्यानं वा तदर्थतया विवक्षितमित्यर्थः । मानुषं चेत्यत्रोक्तमा
 नुषस्य कर्तव्यत्वमप्रतीतेः प्रमाणैर्नैव व्याचष्टे ॥ मानुषमिति ॥ ज्ञानाद्यतिशयेपिनमानुषो धर्मस्याव्ययइति भावः ॥ एतदेवाचारे
 णसमर्थयतो देवा अपीति ॥ मानुषे मानुषदेहं प्राप्तिदशायां । अन्यैः प्रवर्तितव्यमिति किमुवक्तव्यमित्यपिशब्दार्थः । ऐश्वर्यं ज्ञानादिही
 ति देवत्वे देववच्चेष्टामानुषत्वे च मानुषीत्यादिप्रमाणप्रसिद्धिं दर्शयति । उक्तं चान्यत्र भगवत्पादैः प्रजायते हियत्कुले यथा युगं यथावयवः । त
 था प्रवर्तनं भवेद्दिवौकसां समुद्भवे । धर्मो हि सत्रं विदुषामपि देवतानां प्राप्ते नरेषु जनने न रवत्प्रवृत्तिः । ज्ञानादिगूहनमुताध्ययनादिरत्रेति ।
 प्रजाप्रजननप्रजातिशब्दान् एकार्थत्वप्रतीतिं वारयन् प्रमाणैर्नैव व्याचष्टे ॥ प्रजाया इति ॥ पुत्रशिष्यादिरूपप्रजाया इत्यर्थः । तथा च प्र
 जाशब्देन प्रजारक्षणं ग्राह्यमिति भावः । रक्षणं चात्राज्ञानादिदानेन भयादिनिवारणेन च द्रष्टव्यं । पुनः प्रजननं पुत्ररूपेण संतति कृतिः ।
 पुरुषस्य स्वपितुः सकाशाज्जन्म प्रथमं जननं पुत्ररूपेण जननं च पुनः प्रजननं । पुत्रदेहस्य स्वदेहांशत्वात् आत्मा वै पुत्रनामासीति
 श्रुतेः । तथा च प्रजननशब्देन पुनः प्रजननमेव विवक्षितमिति भावः । प्रजातिशब्दार्थः प्रकृष्टेति । पितुः कर्तारिषधी । पित्रातनये उप
 नयनादिकर्मभिः ब्राह्मणत्वाख्यप्रकृष्टजातिकरणमित्यर्थः । प्रमाणशेषेणान्वययोद्भूतव्यः । अत्र कर्तव्यतयोक्तानां कृतस्वाध्याय

भाष्यं ॥ आत्मनश्चेन्मनसैवार्थवचनं । मानुषमानुषो धर्मो देवा अपि हिमानुषे । मनुष्यवत्प्रवर्तते नैवैश्वर्यं प्रकाशिन इति च । प्रजायारक्षणं चैव पुनः
 प्रजननं तथा । प्रकृष्टजातिकरणं कर्मभिस्तनयेपितुरिति च ।

प्रवचनसत्यादीनांपरस्परंसाभ्यमुत्तत्रैकस्याधिक्यमितिशंकायांतत्रऋषिमतान्याह ॥ सत्यमित्यादिना ॥ तत्रऋषिमतत्रयम
 पि किंसमानमित्यपेक्षायां आद्यमतद्वयंसमं तृतीयमतमेवाधिक्यमितिप्रमाणेनैवदर्शयति ॥ सत्येतपसीति ॥ सत्ये यथार्थज्ञान
 पूर्वकथथार्थवचनादिरूपे । तपसि ध्यानादिरूपे । चीर्णेकृतेसति । तथाचसत्येचीर्णेत्तपआदिसर्वकर्मकृतंभवतीति सत्येऋततपआदी
 नामंतर्भावमभिप्रेत्यराथीतरःसत्यस्यैवकर्तव्यत्वमाह । तथातपसिचीर्णेऋतसत्यादिसर्वकर्मकृतंभवतीतितपसिऋतसत्यादीनामंत
 र्भावमभिप्रेत्यपौरुशिष्टिः तपसएवकर्तव्यत्वमाहेतिभावः । नैवंनाकमतमित्याह ॥ स्वाध्यायइति ॥ अंतर्भावः । ऋतसत्य
 तपःशमदमादीनांसर्वेषामितिशेषः । विशेषतइतिवचनेननपूर्वमतद्वयइवांतर्भावोक्तिरौपचारिकीत्युक्तंभवति । अनेनतद्धितपइति
 वाक्यतात्पर्यमुक्तंवेदितव्यं । अतोनाकमतमेवाधिकं । अतएवस्वाध्यायप्रवचनयोःसर्वत्रानुषंगउक्तइतिभावः । ऋतसत्यादेःसर्व
 स्यस्वाध्यायप्रवचनयोरंतर्भावउक्तस्तत्र श्रुतिंचाह ॥ यंयंऋतुमिति ॥ ऋतुस्तुनिश्चितज्ञानमितिछांदोग्यभाष्यवचनादत्रनिश्चि
 तज्ञानकरणीभूतंशास्त्रंऋतुशब्देनग्राह्यं । अधीते अध्यापयतिचेत्यपिद्रष्टव्यं । तथाचयंयंऋतुंवेदभारतादिरूपंसंच्छास्त्रं स्वयम
 धीते अध्यापयतिप्रवक्तृचान्यान्यप्रति तेनतेनाधीतेनशास्त्रेण शास्त्राध्ययनप्रवचनाभ्यामितियावत् । अस्यप्रवचनादिकर्तुः
 इष्टं सत्यादिशब्दोक्तंयजनादिकंसर्वकर्मकृतंभवतीति श्रुत्यर्थः । अत्रैवस्मृतिद्वयंचाह ॥ जप्येनैवेत्यादिना ॥ जप्येन वेदा
 भाष्यं ॥ सत्येतपसिवाचीर्णंसर्वकर्मकृतंभवेत् । स्वाध्यायेचप्रवचनेहंतर्भावोविशेषतइतिच ॥ यंयंऋतुमधीतेनेनान्येष्टंभवतीतिचश्रुतिः ।

जप्येनैवतुसंसिध्येद्ब्राह्मणोनात्रसंशयः ।

दिशास्त्ररूपपाठव्याख्यानरूपजपेनैव । तथाचब्राह्मणः अन्यत्सत्यादिशब्दोक्तकर्मयद्यपिकुर्यान्नवाकुर्यात् । तथापिवेदादिपाठव्याख्यानरूपजपेनैवसंसिद्धेत् अपरोक्षज्ञानादिनामोक्षरूपसंसिद्धिप्राप्त्यात् । ननुसत्यादिशब्दोक्तकर्मकरणेकथंब्राह्मणइत्यतउक्तंमैत्रहति । कुर्यादित्यादेरत्राप्यन्वयः । मैत्रः भित्वात्रातीतिभिन्ननामकसवितृमंडलमध्यवर्तिनारायणदेवताकगायत्रीजापकोमैत्रः । सएवब्राह्मणइत्यर्थः । तथाचात्रसत्यादिशब्दोक्तकर्मणामनावश्यकत्वमभिधायव्याख्यानादिरूपजपस्यैवावश्यकत्वोक्त्यातत्रैवसर्वस्यांतर्भावसिद्धिरितिभावः । जपेत अधीयीत । तस्यतेनकिंचिदकृतंकर्तव्यंनस्ति । सर्वमपिसत्यादिशब्दोक्तंकर्तव्यंकृतमेवभवतीत्यर्थः । नैतावदेव किंतुसंसारान्मुच्यतेचसइत्याह ॥ मुच्यतेचेति ॥ २० ॥ २१ ॥ तथाचायमर्थः ॥ अथखंडार्थः ॥ ऋतंयथार्थज्ञानं । स्वाध्यायप्रवचनेचेत्येतानिकर्तव्यानीतिशेषः । एवमुत्तरत्रापिकर्तव्यपदानुवृत्तिद्रष्टव्या । ऋतस्यकर्तव्यत्वंनामसंपाद्यत्वं । सत्यं यथार्थज्ञानपूर्वकंयथार्थवचनं तत्पूर्वकंसत्कर्मकरणंच । तपः ध्यानसत्यपूज्यपूजा रूपं । दमः इंद्रियनिग्रहः । शमोबुद्धेः भगवन्निष्ठता । अग्नयः अग्नीनांपूजा अग्नीनामाधानंवा । अग्निहोत्रं तन्नामकं कर्म । अतिथयः

भाष्यं ॥ कुर्यादन्यन्नवाकुर्यान्मैत्रोब्राह्मणउच्यतइतिभारते ॥ सम्यग्ज्ञात्वात्वालुयोविष्णुंव्याख्यायीतजपेतच । नतस्यकिंचिदकृतंकर्तव्यमुच्यतेचसइतिकर्मतत्त्वे ॥ २० ॥ २१ ॥

उप ॥ ऋतंचस्वाध्यायप्रवचनेच । सत्यंचस्वाध्यायप्रवचनेच । तपश्चस्वाध्यायप्रवचनेच । दमश्चस्वाध्यायप्रवचनेच । अग्नयश्चस्वाध्यायप्रवचनेच । अग्निहोत्रंचस्वाध्यायप्रवचनेच । अतिथयश्चस्वाध्यायप्रवचनेच ।

अतिथीनांपूजा । मानुषं स्वस्यज्ञानाधिक्येपिमानुषधर्मप्रवर्तनमेवकार्यनतुज्ञानाद्यैश्वर्यप्रकटनमयोग्येषुकार्यमित्यर्थः । प्रजा
 शिष्यपुत्रादिरूपा । प्रजारक्षणसन्नज्ञानादिदानेनप्राप्तभयादिनिवारणेनचकर्तव्यमित्यर्थः । प्रजनः पुनःप्रजननं पुत्र
 रूपेणसंततिकृतिः । प्रजातिः उत्पन्नेतनयेरुपनयनादिकर्मभिर्ब्राह्मण्यरूपप्रकृष्टजातिकरणं । अत्रसर्वत्रसत्यादिभिःसहपुनः
 स्वाध्यायप्रवचनयोःकर्तव्यत्वोक्तिःसत्याद्यपेक्षयाप्यत्यावश्यकत्वज्ञापनार्थेतिदृष्टव्यं ॥२०॥ अत्रकर्तव्यतयोक्तानांऋतस्वाध्याय
 प्रवचनसत्यादीनांकिंपरस्परंसाभ्यमुत्ततत्रैकस्याधिक्यमितिशंकायांतत्रऋषिमतान्याह ॥ सत्यमितीत्यादिना ॥ सत्यवचाः
 सत्यवचनएवनिरतोरथीतरस्यापत्यंराथीतरः तन्नामाऋषिः । सत्यमितिनिरुक्तं सत्यमवेश्येःसाधनमितितदेवसंपाद्यं । तत्रैवतप
 आदेःसर्वस्यांतर्भावादित्याह । तपोनित्यः तपोनिष्ठःपुरुशिष्टेरपत्यंपुमान्पौरुशिष्टिः तन्नामाकश्चिदृषिः । तपइतिध्यानादिरूपंतप
 एवश्रेयःसाधनमितितदेवकर्तव्यं । तत्रैवऋतसत्यादीनामंतर्भावादित्याह । मुह्यलस्यापत्यंतद्दोत्रापत्यंवाभौह्युयोनाकोनामतः
 स्वाध्यायप्रवचनेएवकर्तव्येइत्याह । कुतइत्यतऋतसत्यतपआदीनांसर्वेषामपिस्वाध्यायप्रवचनयोरेवविशेषतोतर्भावेणतयोरेवभो
 क्षसाधनेषुप्राधान्यादित्यभिप्रेत्याह ॥ तच्चीति ॥ तत् स्वाध्यायप्रवचनकरणमेवतपः । इदमुपलक्षणं । तच्चिसत्यमपिदृष्टव्यं ।
 हिराब्देन प्राणायामादयस्तुष्टिपर्यताद्विगुणाधिकाः । स्वाध्यायोतःकोटिगुणः । तपआद्याःऋमास्सर्वेषुत्तरोत्तरतोधिकाः । अज्ञ

उप० ॥ मानुषचस्वाध्यायप्रवचनेच । प्रजाचस्वाध्यायप्रवचनेच । प्रजनश्चस्वाध्यायप्रवचनेच ॥ २० ॥ सत्यमि
 तिसत्यवचाराथीतर । तपइतितपोनित्य पौरुशिष्टि । स्वाध्यायप्रवचनेएवेतिनाकोभौह्युत्य । तच्चितपस्तच्छ्रुतप ॥ २१ ॥

स्यश्रवणंश्रेष्ठमयुक्तेर्मननंतथा । ध्यानंनिश्चिततत्वस्यतस्माच्छास्त्रावमर्शनं । वरंदशगुणंतस्मात्ब्याख्यैकशशतोत्तरेतिप्रमा
णप्रसिद्धिर्दशयति । अतःइदमेवमतंपूर्वमतद्रयापेक्षयाधिकमितिभावः । द्विरुक्तिस्तात्पर्यद्योतनार्था ॥ २१ ॥ (अथभा
ष्यार्थः) पूर्वकृतादेःसर्वस्मात्स्वाध्यायप्रवचनयोरधिक्क्यमुक्तं । इदानींतत्फलमाख्यायिकयानिरूपयति ॥ अहंवृक्षस्येत्या
दिना ॥ यथाश्रुतप्रतीत्यादिपरिहारायप्रमाणेनैवव्याचष्टे ॥ संसारेति ॥ संसरत्यनेनेतिसंसारःलिंगदेहः । रेखित्यस्यार्थःछत्ते
ति । रीङ्क्षयइतिधातोः । कीर्तिःप्रुष्टंगिरेरिवेतद्वाचष्टे ॥ मत्कीर्तिरिति ॥ पर्वतोपमा पर्वतपृष्ठोपमा विस्तारेणेतिशेषः ।
यथापर्वताधोभागऊर्ध्वभागपेक्षयाविस्तृतोभवत्येवमत्कीर्तिरपिसर्वत्रविस्तृतेत्यर्थः । ऊर्ध्वपवित्रइत्यस्यार्थमाह ॥ अत्युत्कृ
ष्टेनेति ॥ उन्नतोह्यूर्ध्वउच्यतइतिवचनादूर्ध्वशब्दस्योन्नतत्ववाचित्वात् उन्नतत्वंचात्युत्कृष्टत्वं । अत्युत्कृष्टश्चहरिरेवेत्याशयैनेव
व्याख्यातं । वाजिनीवस्वमृतमस्मीत्येतद्वाख्यातुंआदौतावद्वाजिनीवसुशब्दार्थमाह ॥ वाजिरूपश्चेति ॥ एवंपदार्थमुक्त्वा
वाक्यार्थमाह ॥ तेनामृतोस्मीति ॥ तेन वाजिनीवसुनाविष्णुना । अमृतं प्रारब्धकर्मशेषनिर्मुक्तोस्मि । सतेजसिसूर्यसंपन्नइ
तिश्रुतेरित्यर्थः । द्रविणमस्मीतिसंबंधः । प्रसिद्धधनाभेदस्यबाधितत्वात्कथमस्यद्रविणत्वमित्यतस्तत्रहेतुमाह ॥ नित्यानंदेति ॥
तथाचनित्यसुखस्यैवमहाद्रविणत्वात्तदभेदकथनंयुक्तमेवेत्यर्थः । सुमेधाश्चास्मीतिग्राह्यं । तेनसमस्तपदव्याख्यानलाभाच्च

भाष्यं ॥ संसारदृक्षच्छेत्ताहंमत्कीर्तिःपर्वतोपमा । अत्युत्कृष्टेनहरिणापावितोस्मिमयतस्सुदं । वाजिरूपश्चनेताचवाजिनीसूर्यउच्यते । तत्र
स्थोभगवान्विष्णुस्संप्रोक्तोवाजिनीवसुः । तेनामृतोस्मिद्रविणंनित्यानंदस्वरूपतः ।

तैत्तिरी०
॥ २७ ॥

न्यूनता । अमृतोक्षितइत्येतत्प्रसिद्धामृतेनसिक्तइत्यन्यथाप्रतीतिरिनासायव्याचष्टे ॥ तेनामृतेनेति ॥ मरणशून्यतयाऽमृत
शब्दवाच्येनविष्णुनेत्यर्थः । तत्सिक्तत्वेनामकीदृशमित्यतआह ॥ तेनामृतशब्दवाच्येनविष्णुनाविशेषेणा
प्तःप्राप्तः तत्सन्निधानविशेषयुक्तइत्यर्थः इतित्रिशंकोर्वेदानुवचनमित्यादेरर्थमाह ॥ इत्याहेति ॥ मानवः वैवस्वतमनुवंशो
त्पन्नः । नाम्नात्रिशंकुःहरिशंद्रस्यपिता ॥ २२ ॥ अथखंडार्थः ॥ आदौतावदहसूर्ध्वेनविष्णुनेत्यादिगीताभाष्यटीकायांऊर्ध्वमूला
ध्यायेटीकाकारैर्व्याख्यातत्वात्तदनुसारेणोर्ध्वपवित्रइत्यादिकमादौयोज्यं । तथाचस्वाध्यायप्रवचनादिसंपत्त्याऽपरोक्षज्ञानानंत
रमहमादौतावदूर्ध्वेनात्युत्कृष्टेनविष्णुनापवित्रःपावितोऽप्रारब्धसमस्तपापरहितोऽस्मि । तद्यथैषीकातूलमितिश्रुतेः । तदनंतरंप्रा
रब्धकर्मणांभोगेनक्षयेचरमदेहपातानंतरंअर्चिरादिद्वारेणसूर्यलोकांप्रप्यतत्रवाजिरूपश्चनेताचवाजिनीःसूर्यः । तत्रवसतीति
वाजिनीवसुस्तेनवाजिनीवसुनाविष्णुना । अमृतंप्रारब्धकर्मशेषनिर्मुक्तश्चास्मि । अधिकारिविशेषाणांतत्रप्रारब्धकर्मशेषमोक्षस्यप्र
मितत्वात् । सतेजसिसूर्येसंपन्नोयथापादोदरस्वचाविनिर्मुच्यतएवहैवसपाप्मनाविनिर्मुच्यतइतिश्रुतेः । वैश्वानरेद्युनद्यांवादेहे
वासूर्यएववा । विधूयसर्वपापानियातिकिंस्तुभ्रकेशवमितिश्रुतेश्च । अनंतरंसांतानिकलोकेस्थित्वासाधनसंपूर्यनंतरंकार्याल्ययेत

भाष्यं ॥ तेनामृतेनसिक्तोहेतेनव्याप्तोयतस्सदा । इत्याहमंत्रदृक्पूर्वत्रिशंकुर्मानवोवृष्टइतियजुर्विवेके ॥ २२ ॥

उप० ॥ अहंब्रह्मस्युरोरिव । कीर्तिं पृष्टंगिरोरिव । ऊर्ध्वपवित्रोवाजिनीवसुस्वतमस्मि ।

श्रीनिवा०
खंडार्थः
१ । २२

॥ २७ ॥

दध्यक्षेणसहविरजांप्राप्यतत्राहंलिङ्गशरीराख्यवृक्षस्यरेरिवाच्छेत्ताअस्मि । अनन्तरंअभिव्यक्तबहुतरानंदमनुभवन्नैवभगवदुदरेप्रलये
 स्थित्वापुनःसृष्ट्यनन्तरंश्वेतद्गीपप्रादुर्भवेसतितत्रस्थितंअनंतज्ञानंश्रीनारायणंहृद्गतदिच्छावरकापगमानंतरंतदनुज्ञयायोग्यस्था
 नंप्राप्यतदनुग्रहेणैवसर्वसंप्रभंअनुभूयमानमितियावत् । द्रविणंधनंसुखंचास्मि । सुखस्यैवमहाधनत्वात् । योग्याशेषा
 नंदानुभववानस्मीतियावत् । वर्चसशब्दोऽकारंतोप्यस्ति । ब्रह्महस्तिभ्यांवर्चसइत्यत्रयोगविभागात्समासांतोवा । सर्वर्चसंद्रविणं
 सुवर्णमिवाहंजातइतिपूर्वटीकाकाराः । नकेवलंसर्वसंद्रविणमस्मि किंनाम सुमेधाः सुष्टुर्भिव्यक्तंमेधाज्ञानंयस्यासौसुमेधाश्चा
 स्मि । अमृतेन मरणरहितेनविष्णुनाउक्षितःसिक्तोव्याप्तः । तत्सन्निधानविशेषयुक्तश्चास्मीत्येवंमेकीर्तिः स्वाध्यायप्रवचनजन्यय
 शीलक्षणा गिरेःपृष्ठमिवपर्वताधोभागवत्विस्तृता । दिगंतविश्रांताजातेत्यर्थः । कस्येदंवचनमित्यप्रतीतेःश्रुतिःस्वयमाह ॥ इ
 तीति ॥ इत्येवैवस्वतमनुवंशोत्पन्नस्यहरिशंद्रपितुःत्रिशंकोस्तन्नाम्नोराज्ञोवेदानुवचनं वेदप्रवचनजन्यंफलंनिरूपितमित्यर्थः ।
 तथाचाहंवृक्षस्येत्यादौअहं अस्मीत्युक्तास्मच्छब्दविषयोदर्शितइतिज्ञातव्यं ॥ २२ ॥ (अथभाष्यार्थः) ॥ ब्रह्मविद्याव्याख्या
 नानन्तरंआचार्येणांतिवासिनंप्रतिशिक्षणीयान्नियमानाह ॥ वेदमनूच्येत्यादिना ॥ आचार्योवेदमनूच्य व्याख्यायअंतेसमी
 पएववसतीत्यंतेवासीशिष्यस्तअनुशास्तिशिक्षयति । शिक्षाप्रकारमेवाह ॥ सत्यंवदेति ॥ सत्यवचननिष्ठोभव । धारकत्वाद्धर्म
 भगवंतं चरजानीहि । चरगतिभक्षणयोःगत्यर्थाश्चावगत्यर्थाः । यद्वाधर्ममेवचरआचर । स्वाध्यायात्अधीतात्वेदादिशास्त्रात्

उप० ॥ द्रविणःसर्वर्चसं । सुमेधाअमृतोक्षितः । इतित्रिशंकोर्वेदानुवचनं । वेदमनूच्याचार्योतिवासिनमनुशास्ति । सत्यंवद । धर्मचर ।
 स्वाध्यायान्माप्रमदः ।

माप्रमदः प्रमादयुक्तोमाभूः । तद्विस्मृतिमान्माभूरिति यावत् । यद्वा अनध्यायातिरिक्तदिवसेषु व्याख्यानेन विषये प्रमादयुक्तो माभूरित्यर्थः । आचार्यकुले वेदाध्ययनानन्तरं प्रियं तदभिलषितं यद्भ्रूयते तत् आचार्याय आहृत्य दक्षिणात्वेन दत्त्वा प्रजातं तु प्रजासंततिं मान्यवच्छेत्सीः माच्छेदय गृहस्थाश्रमस्वीकारं कुर्वितियावत् । सत्योक्तौ धर्माचरणे च तत्पर्यद्योतनाय तदुभयविषये प्रमादो मास्त्वित्याह ॥ सत्यादित्यादिना ॥ कुशलात् उक्तवक्ष्यमाणानि रिक्तात् कुशलरूपात् व्यापारात् । भूयै ज्ञानमोक्षाख्यैश्वर्यविषयइति यावत् । न प्रमदितव्यं । यद्वा भूयै भूत्या । देवान्महैश्वर्यप्राप्त्या । तथा सावपीतियावत् । उक्तसत्यादिविषये न प्रमदितव्यमित्यर्थः । देवतोद्देशेन क्रियमाणं कर्तव्यं देवकार्यं समाराधनादि । पितृनुद्दिश्य क्रियमाणं कर्तव्यं पितृकार्यं श्राद्धादि । ताभ्यां न प्रमदितव्यं । मातादेववत् पूज्याय स्यासौ मातृदेवः स भव । पितादेववत् पूज्यो यस्यासौ तथोक्तः । आचार्यो देववत् पूज्यो यस्यासौ तथोक्तः । अतिथयो देववत् पूज्याय स्यासौ तथोक्तः । तथा च देवपूजादिवत् सान्नादिपूजायां निरतो भवेत्यर्थः । अनवद्यानि निर्दुष्टानि तानितान्येव इतराणि सावधानि यान्यस्माकं सुचरितानि तानि अस्माभिराचर्यमाणानि समीचीनकर्माणि तान्येव तत्सदृशान्येव त्वयोपास्यानि सेव्यानि कर्तव्यानीति यावत् । नो इतराणि देवादस्माभिर्देहादौ प्रतिबन्धकवशेन कदाचित्त्वानादि

उप० ॥ आचार्याय प्रियं धनमाहृत्य प्रजातं तु मान्यवच्छेत्सीः । सत्यान्नप्रमदितव्यं । धर्मान्नप्रमदितव्यं । कुशलान्नप्रमदितव्यं । भूत्यै न प्रमदितव्यं । स्वाध्यायप्रवचनाभ्यां न प्रमदितव्यं । देवपितृकार्याभ्यां न प्रमदितव्यं । मातृदेवो भव । पितृदेवो भव । आचार्यदेवो भव । अतिथिदेवो भव । यान्यनवद्यानि कर्माणि । तानि सेवितव्यानि । नो इतराणि । यान्यस्माकं सुचरितानि । तानि त्वयोपास्यानि । नो इतराणि ।

कर्तव्यपरित्यक्तं चेत् त्वयानपरित्याज्यमिति भावः । येकेचब्राह्मणाः अस्मच्छ्रेयांसः अस्मदपेक्षया ज्ञानादिना अधिकास्ते षां आसने त्वयानप्रशंसितव्यं नासितव्यं नोपेष्टव्यं । यद्वा तेषां सतां तस्मिन् प्रशंसितव्यमित्यर्थः । त्वया आसनेन प्रशंसितव्यमित्यर्थः । ज्ञानधनादिकं श्रद्धया आस्तिक्यबुद्धिपूर्वकं देयं । अश्रद्धयापि देये मेव । गुणभूतश्रद्धाभावे प्रधानं दानं न परित्र्याज्यं । गुणप्रधानयोर्विरोधे गुणोत्वन्यायकल्पनमिति न्यायात् । मृगभयात् वीजानावापादर्शनाच्चेति भावः । श्रिया ऐश्वर्यानुसारेण । द्वियास्वस्वसंपत्तौ सत्यामन्यदाने लोकाहसिन्धुतीतिलज्जयावादेयमित्यर्थः । भिया अदाने गुर्वादीनां दंडभयेन परलोके यमदंडभयेन वा । संविदा अनादिनिधनो विष्णुः पात्रस्थः परमेश्वर इति ज्ञानपूर्वकं सत्पात्रे देयमित्यर्थः । यद्वा पात्रापात्रविचारेणेत्यर्थः ॥ २३ ॥ मांविहाय देशांतरगतस्य ते यदि कर्मविचिकित्सा वेदादिविहितयज्ञादिकर्मविषये संदेहः । वृत्तंतदंगभूतः सदाचारस्तद्विषये वा विचिकित्सा संशयः स्यात् तत्र तदा तत्र देशे ये ब्राह्मणाः तत्र कर्मणि तदंगे च संदर्शनो विचारशीलाः युक्ताः ज्ञानाद्युपाययुक्ताः आयुक्ताः स्वधर्माचरणे आग्रहयुक्ताः । अलूक्षाः अरूक्षाः प्रश्लक्षिते सति कोपरहिताः धर्मकामाः धर्माचरणएव कामवंतः स्युः भवेयुः । ते ब्राह्मणाः तत्र कर्मद्वैयथावर्तेरन्त्वमपि तत्र कर्मद्वैतकरणविषये तथैव तदनुसारेणैव वर्तेथाः न तु तद्विरोधेनेत्यर्थः । अथानंतरं अभ्याख्यातेषु प्रत्या

उप० ॥ येकेचास्मच्छ्रेयांसो ब्राह्मणाः । तेषां त्वया सनेन प्रशंसितव्यं । अश्रद्धया देयं । श्रिया देयं । हिया देयं । भिया देयं । संविदा देयं ॥ २३ ॥ अथ यदि ते कर्मविचिकित्सा वा ह्युत्तविचिकित्सा वा स्यात् । ये तत्र ब्राह्मणास्स मुर्शिनः । युक्ता आयुक्ताः । अलूक्षा धर्मकामाः स्युः । यथोत्तत्र वर्तेरन् । तथा तत्र वर्तेथा । अथाभ्याख्यातेषु

ख्यातेषु वेदनिन्दितेषु अधर्मेषु तद्विषयइतियावत् । यदिविचिकित्सास्यादितिवर्तते । येतत्रेत्यादिकमुक्तार्थं । एवमाचार्योतेवासि
नंप्रतिधर्मानुद्दिश्यश्रद्धोत्पादनायाह ॥ एषइति ॥ एषः सत्यंवेदेत्यादिः । आदेशः हरेराज्ञा । नकेवलंराजाज्ञावत् हरेराज्ञामात्र
मिदं किन्नाम एषःतस्यहरेरुपदेशः ब्रह्मादिपरंपराप्राप्तः । नायमुपदेशोविरोचनंप्रतिब्रह्मोपदेशव ल्किन्नाम । एषावेदोपनिषत् स
त्यंवेदेत्यादिः वेदानारहस्यं । एषेत्युपनिषच्छब्दापेक्षयास्त्रीलिङ्गं उपसंहरति ॥ एतदिति ॥ एतदनुशासनंशिक्षणं मयात्वांप्रति
कृतमित्यर्थः । एवं मच्छिक्षितप्रकारेणत्वयासत्यवचनादिकमुपासितव्यमनुष्ठेयं । तात्पर्यातिशयद्योतनायपुनःस्वोक्तमवधारयति ॥
एवमुचेति ॥ उचशब्दावेवार्थो । एवमु एवमेव मदुक्तप्रकारेणैव एतसत्यवचनादिकमुपास्यंअनुष्ठेयमेव नकदाचिदपिआलस्यादिभी
रुणापरित्याज्यमित्यर्थः ॥ २४ ॥ विघ्नपरिहारायआदौयांशांतिंपठित्वाविद्याउपक्रांता समापिताच । तामेवशांतिं ब्रह्मा विघ्नपरिहारा
यांतेपिपठति ॥ शन्नोमित्रइत्यादिना ॥ अक्षरार्थस्तूक्तएव । नन्वत्रोपक्रमे नमस्तेवायोत्वमेवप्रत्यक्षंब्रह्मवदिष्यामीत्युक्तिःउपसंहा

उप० ॥ येतत्रब्राह्मणास्समार्शिनः । युक्ताआयुक्ताः । अल्लक्षार्धमकामा स्युः । यथातेषुवर्तेथाः । एषथादेशः । एषउप
देशः । एषावेदोपनिषत् । एतदनुशासनं । एवमुपासितव्यं । एवमुचैतदुपास्यं ॥ २४ ॥ शन्नोमित्रशंवरुणः । शन्नोभवत्वय्यमा । शन्नइदो
बृहस्पतिः । शन्नोविष्णुरुक्कमः । नमोब्रह्मणे । नमस्तेवायो । त्वमेवप्रत्यक्षंब्रह्मासि । त्वामेवप्रत्यक्षंब्रह्मावादिषं । ऋतमवादिषं । सत्यमवादिषं ।
तन्मामावीत् । तदृत्कारमावीत् । आनीन्मां । आवीदृत्कारं । ओशांतिरशांतिरशांतिः ॥ २ ॥ ९ ॥ इतितैत्तिरीयोपनिषदिप्रथमाशीक्षावल्लीसमाप्ता ॥ १ ॥

रेचत्वमेवप्रत्यक्षंब्रह्मावादिषमित्युक्तिर्नयुज्यते । पूर्वोक्तविद्यासुकुन्नापिवायोरप्रतिपादितत्वादित्यतआह ॥ संहितायाइति ॥
संहितायाःयानिपंचाधिकरणानि अधिलोकाधिष्यौतिषाधिबिद्याधिप्रजाध्यात्मसंज्ञकानि तदभिमानित्वं तदभिमानिदेवतात्वं
प्राणापानादिपंचरूपस्यवायोरपिभवति । तथापृथिव्यंतरिक्षंद्यौर्दिशोवांतरदिशाइत्यादिनोक्तपाङ्कत्वं पाङ्कषट्काभिमानित्वंच
प्राणादिपंचरूपस्यवायोरपिभवति अतःपंचरूपस्यवायोःपंचाधिकरणाभिमानित्वेनपाङ्कषट्काभिमानित्वेनचपूर्वप्रतिपादितत्वा
दुपक्रमेत्वमेवप्रत्यक्षंब्रह्मवदिष्यामीत्युक्तिरुपसंहारेत्वामेवप्रत्यक्षंब्रह्मावादिषमित्युक्तिश्चयुज्यतइत्यर्थः ॥ इतिश्रीमदा
नंदनीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितस्यश्रीमत्तैत्तिरीयोपनिषद्भाष्यस्यटीकायांश्रीमच्छुपत्याचार्यपूज्यपादाराधके
नश्रीनिवासेनविरचितायांपदार्थदीपिकायांशीक्षासमाप्ता ॥ १ ॥ ॥ ॥

॥ हरिः ॐ ॥ यद्ब्रह्मविद्याप्राप्त्यर्थपूर्वसंपादनीयाविद्यानिरूपिता तामेवविद्यांवरुणायवक्तुंतत्रप्रसक्तविघ्नपरिहारायब्रह्माशांति
पठति ॥ सहनावचत्वित्यादिना ॥ सःमित्रादिः । नो गुरुशिष्यौ । अबतु रक्षतु । विघ्नानपरिहृत्येशेषः । हेति मित्रादेःरक्षणे
सामर्थ्यमस्तीतिप्रसिद्धमितिदर्शयति । यद्ब्रानौआवांसहमित्त्वित्वाअवनतुरक्षत्वित्यर्थः । समित्रादिर्नोगुरुशिष्यौभुनक्तु अत्रादि

भाष्यं ॥ संहिताया.पंचाधिकरणाभिमानित्वंप्राणादिरूपस्यवायोरपिभवति । पृथिव्यंतरिक्षमित्युक्तपाङ्कतत्वं । अतउपक्रमोपसंहारयोस्त्वमे
वप्रत्यक्षंब्रह्मवदिष्यामित्त्वामेवप्रत्यक्षंब्रह्मावादिषमितियुज्यते ॥ २५ ॥ इतितैत्तिरीयोपनिषद्भाष्येशीक्षावलीसंपूर्णा ॥ १ ॥

उप० ॥ सहनाववतु । सहनौमुनक्तु । सहवीर्थीकरवावहै । तेजस्विन्नावधीतमस्तुमाविद्विषावहै । ॐ शांतिः शांतिः शांतिः ॥ १ ॥

दानेनपालयतु । व्याख्यानादिजनितमौक्तानंदंभोजयत्वितिवा । भुजपालनाभ्यवहारयोरितिधातोः हेतिमित्रादेःभोजनदानेसामर्थ्यप्रसिद्धिमाह । नौआवां सह मिलित्वाभोजयत्वितिवा । आवांगुरुशिश्वौसह मिलित्वा वीर्यव्याख्यानविषयेप्रयत्नंकरवावहेकुर्वः । लोडुत्तमपुरुषद्विवचनमिदं । नौआवाभ्यांअधीतं तेजस्विवीर्यवत्तममस्तु । आवांतेजस्विनौभवान् । आधीतंफलप्रदमस्तु इत्यर्थइत्यप्याहुः । गुरुशिश्वौआवां माविद्विषावहे विद्वेषंनकरवावहे । नकुर्वःशांतिरितित्रिरुक्तेःप्रयोजनंपूर्वमेवोक्तमनुसंधेयं ॥ १ ॥ (अथभाष्यार्थः) ॥ यदर्थविघ्नपरिहारिणीशांतिःपठितातामेवब्रह्मविद्यामाह ॥ ब्रह्मविद्यामोतिपरमित्यादिना ॥ अप्रतिपत्तिविप्रतिपत्तिनिरासायादौतावत्ब्रह्मवह्नीप्रमाणेनैवसम्यग्व्याचष्टे ॥ स्वयोग्यमित्यादिना ॥ तत्रादौसोश्रुतेइतिवाक्यंव्याचष्टे ॥ स्वयोग्यमिति ॥ सइत्यस्यार्थःब्रह्मविदिति । सर्वान्कामानित्यस्यार्थः स्वयोग्यंसुखमेवेति । तद्भावत्यर्थप्रदर्शननेति । अश्रुतइत्यस्यार्थःभुङ्क्तेइति । ब्रह्मणेत्यनूद्यतस्यविरिंचेनपरेणचेत्यर्थद्वयकथनं । सहेत्यनूद्यतस्याभिप्रायसकस्तदइत्यइति । सवाएषपुरुषोन्नरसमयइत्यत्रसवाएषइत्यनेन अन्नात्पुरुषइतिप्रकृतःप्रसिद्धान्नविकारभूतदेहएवपरामृश्यतइत्यसदित्यभिप्रेत्यसइत्यनेन आत्मनआकाशःसंभूतइत्यत्रात्मशब्दोक्तविष्णुरेवपरामृश्यतइतितावत्प्रमाणेनदर्शयति ॥ यएषइति ॥ गुणाधिकः अतएवात्मशब्दोक्तइतिशेषः । यथोक्तमनुव्याख्यानै । सइत्यात्मपदो

भाष्यं ॥ स्वयोग्यं ब्रह्मविद्भुङ्क्तेविरिंचेनपरेणच । ब्रह्मणासहत्तदइत्यसुखमेवनदुष्कृतमितिच । यएषभावात्स्विष्णुर्भूतसप्तगुणाधिकः ।

द्विष्टइति । एषइत्यस्यजीवशरीरगतइत्यर्थमभिप्रेत्याह ॥ सएवेति ॥ अजातोपिजातइत्यनेन प्रादुर्भावएवहरजनिर्नदेहोत्पत्तिरितिदर्शयति । अतएवोत्तरत्रव्यज्यतइत्युक्तं । इतरानधिष्ठानेनसाक्षात्स्वयमेवजातःकिमित्यतःअन्नात्पुरुषइत्यस्याभिप्रायमाह ॥ अन्नात्मनीति ॥ अन्नविकारभूतइत्यर्थः । यथोक्तंपृषजीवशरीरगइति । सुविवेकिभिरितितृतीयाषष्ठ्यर्थे । साचकर्मणीतिज्ञातव्यं । तथाचसवाएषइतिनप्रसिद्धान्नविकारपुरुषशब्दोक्तदेहपरामर्शः । किंतुआकाशादिपुरुषांतशब्दैर्ब्रह्मणोपिवाच्यत्वमंगीकृतं । तत्तत्क्रियाप्रवर्तकत्वेनब्रह्मणोपिप्रादुर्भावांगीकारात् । तथाचयस्मादात्मनःआकाशादिपुरुषांतमुत्पन्नं सएषःपुरुषशब्दोक्तजीवशरीरगोन्नरसमयइतिपरमात्मपरामर्शांगीकारात् । नचकिमर्थमसौपरामृश्यतइतिवाच्यं । आत्मनआकाशादिकारणत्वमुक्त्वातस्यैवान्नसयादिपंचरूपत्वप्रदर्शनायपुनःप्रक्रांतत्वान्नपरामर्शवैयर्थ्यमितिभावः । यथोक्तंभाष्ये । सवाएषइत्यन्यप्रारंभादिति । उक्तंचानुव्याख्याने । एवंदेहादिपर्यंतमागतंहरिमेवतु । परामृशतितस्यैवंपंचरूपत्ववित्तयइति । यदवादि सवाएषइत्यन्यपरामर्शान्नान्नात्पुरुषइत्युक्तदेहपरामर्शइति । तदयुक्तं । आत्मनोदूरोक्तत्वात्देहस्यचसमीपोक्तत्वात्समीपोक्तदेहपरित्यागेनदूरोक्तात्मपरामर्शग्रहणेकारणाभावात् । अन्नात्पुरुषइतिपुरुषशब्देनप्रकृतस्यैवदेहस्यसवाएषपुरुषइतिपुरुषशब्देनोक्तेरात्मनश्चपुरुषशब्देनप्रकृतत्वाभावाच्च । एकेनशब्देनद्विरुक्तेनभेदश्रुतिविनावस्तुद्वयोक्तिग्रहणायोगादित्याशंकापरिहारायान्नरसमयइत्येतच्चाचष्टे ॥ अन्नस्यसारभूतोयमिति ॥ सारैतिरसशब्दार्थः । रसःसारोवरश्चेतिशब्दाएकार्थवाचकाइतिवचनात् । अन्नस्यान्नशब्दा

भाष्यं ॥ सएवान्नात्पुनर्जातोह्यजातोपियतोविभुः । अन्नाःमनिशरीरैसौब्यव्यतेसुविवेकिभिः । अन्नस्यसारभूतोयंशरीरस्यचकेशवः ।

र्भूतस्याचृत्वादेःसारभूतः श्रेष्ठात्ता श्रेष्ठाद्यश्चेत्यर्थः । यथोक्तं महाभोक्तामहाभोग्यइत्यर्थोन्नमयेभवेदिति । अन्नरसमयइत्यस्यैवार्थांतरमाह । शरीरस्यसारभूतइति । अन्नविकारस्यशरीरस्येत्यर्थः । अयंभावः । सवाएषपुरुषइतिवाक्येनपरमात्मैवपरामृदयतेनदेहः । नचतस्यदूरोक्तत्वविरोधःपुरुषशब्देनाप्रकृतत्वविरोधश्चेतिवाच्यं । आकाशादिपुरुषांशब्देराकाशादिसारभूतस्यपरमात्मनोपिप्रादुर्भावांगीकारेणसमीपोक्तत्वात्पुरुषशब्देनप्रकृतत्वाच्चपरमात्मपरामर्शोपपत्तेः । नचपुरुषपदेनदेहपरमात्मनोरभयोरप्युक्तत्वादुभयपरामर्शोयमस्त्वितिवाच्यं । पुरुषशब्दोक्तदेहसारभूतपरमात्मैवदेहंविहायान्नपरामृदयते । कुतइतिचेत्तस्यशब्देनविशेषणात् । यथाप्रकृतिंपुरुषंचेतिपुरुषशब्देनजीवेश्वरयोर्द्वयोःप्रकृतत्वेपिदुःखानुभवितृत्वविशेषेणनपुरुषःप्रकृतिस्थोहीतिवाक्येजीवएवोच्यतेनेश्वरः एवमन्नात्पुरुषइत्युभयोःप्रकृतत्वेपिसवाएषपुरुषोन्नरसमयइतिसारान्नमयत्वविशेषेणनपरमात्मपरामर्शेएवायमितिज्ञायते । उक्तंच बहूनांसहनिर्देशेएकयाभिधैयवतु । तथैवाभिधयातेषांपरामृदयैकमुच्यतइति । एतच्चसविस्तरमुक्तमुत्तरप्रस्थाने ब्रह्मशब्दोदितेतस्मिन्नात्मशब्दंप्रयुज्यचेत्यादिना । अन्नमयंप्रत्युदाहृतश्लोकेअन्नाद्भ्रूज्याःप्रजायंतइत्यादावन्नशब्देनप्रसिद्धान्नमेवोच्यतइत्यन्यथाप्रतीतिनिरासायान्नशब्दार्थमाह ॥ अन्ननामाचेति ॥ अन्नाभेदेनतच्छब्दवाच्यत्वपरिहारयान्नसंस्थइत्युक्तं । अनेनान्नशब्दस्यहरौरुडिरुक्ताभवति । अर्थोतरमाह ॥ शरीरेरिष्विति ॥ अन्नविकारभूतेषुशरीरेष्वित्यर्थः । तथाचान्नादित्यस्यान्नविकारशरीरसंस्थाद्धरेरित्यर्थः । उक्तोभवति । प्रसिद्धान्नपरत्वे येन्नब्रह्मोपासतेइत्यादि

भाष्यं ॥ अन्ननामाचान्नसंस्थशरीरेषुचसंस्थितः ।

नोक्तब्रह्मशब्दाद्ययोगइतिभावः । किंचप्रसिद्धान्नेअद्यतेत्तिचेतिवाक्योक्तान्नशब्दनिर्वचनलभ्यार्थायोगइतिभावः । भूताद्यत्वस्य कथंचित्संभवेपिभूतात्तृत्वस्यकथमप्यसंभवइतिभावेनात्तिचभूतानीत्यस्यार्थमाह ॥ अचूत्वादिति ॥ ननुपरमात्मनोपिकथमन्नशब्दवाच्यत्वं भूतात्तृत्वस्यकथंचित्तत्रसंभवेपिभूताद्यत्वस्यकथमप्यसंभवादित्यतोभूतैरद्यतइत्यस्यतात्पर्यमाह ॥ उपजीव्यश्चेति ॥ यथोक्तंभाष्ये । उपजीव्यत्वमेवाद्यत्वमिति । उक्तंचानुव्याख्याने । भोग्यत्वमत्रचाद्यत्वमुपजीव्यतयाहरेरिति । प्रसिद्धान्नपरत्वे अन्नंहिभूतानांज्येष्ठं तस्मात्सर्वौषधमुच्यतइतिवाक्योक्तंसर्वभूतेभ्योज्यायस्त्वंसंसारेदह्यमानानामाश्रयत्वरूपमौषधत्वंचमुख्यतो नसंभवतीत्याशयेनतद्वाच्ये ॥ सज्यायानिति ॥ तस्मात्ज्यायस्त्वादेव ॥ संसारइति ॥ संसरत्यत्रेति संसारोदेहस्तत्रजाठराग्निनादह्यमानानामाश्रयत्वादित्यर्थः । यथोक्तं । ओषधीषुस्थितोविष्णुःश्रुधितैराश्रितोभवेदिति । तथाचउषाःउष्टाःदग्धाः । उषषुषदाहइतिधातोः । तेधीयंतेअस्मिन्नितिव्युत्पत्तिर्दृष्टव्या । ननुसवाएषुषुरुषोन्नरसमयइत्युक्तान्नरसमयो नविष्णुःकिंतुदेहरूपःकोशएव । कुतः विकाराभिधायकमयद्रूपत्वप्रयोगात्तस्यचान्नविकारदेहएवसंभवात् विकारशून्येपरमात्मनिचासंभवादित्याशंकायांनान्नमयद्रविकारार्थोविवक्षितः किंतुप्राचुर्यार्थेवेत्याह ॥ प्रचुरमिति ॥ प्रचुरंप्राचुर्यं । तादात्म्यार्थेविकारार्थेप्राचुर्यार्थमयद्रुत्रिधेतिवचनात् । अन्नमयोर्यज्ञइत्यादौमयटःप्राचुर्येप्रयोगदर्शनाच्चेतिभावः । यथोक्तं । विकारश

भाष्यं ॥ अचूत्वात्सर्वलोकानामन्नमित्युच्यतेहरिः । उपजीव्यश्चभूतानामितिचात्रंजनार्दन । सज्यायान्सर्वभूतेभ्यस्तस्मात्सर्वौषधंसमृतः । संसारेदह्यमानानामाश्रयत्वात्सौषधं । प्रचुरमयइत्युक्तंप्रचुरात्तायतोहरिः ।

ब्दात्तेतिचेन्नप्राचुर्यादिति । ननुकथमन्नान्नमयशब्दोन्नप्राचुर्यार्थः । अन्नप्राचुर्यकथनस्याल्पत्वादित्यतआह ॥ प्रचुरात्तेति ॥ इदमुपलक्षणं । प्रचुराद्याइत्यपिग्राहं । तथाचप्रचुरात्तापूर्णात्ता । प्रधानात्तेतियावत् । एवंप्रचुराद्यःप्रचुरोपजीव्यश्चेत्यन्नमयइत्यर्थः । नात्रान्नप्राचुर्यस्यान्नमयशब्दार्थत्वायोगः । यतोत्रान्नशब्देनभूताच्चत्वस्यतदद्यत्वस्यचाभिधानेनाल्पार्थत्वाभावात् । प्रसिद्धान्नार्थत्वएवतत्प्राप्तेरितिभावः । यथोक्तंभाष्ये । अन्नादीनांचप्राचुर्यमेव । अद्यतेत्तिचेतिव्याख्यानात् । तत्प्राचुर्यंचयुज्यतइति । उक्तंचानुव्याख्याने । प्रचुरान्नादिरेवातोह्यन्नमन्नमयेत्यपि । उच्यतइति । किंचनायंमयद्रूपत्ययः । किंनाम प्रचुरवाचीमयशब्द इत्यंगीकृत्यान्नमयइत्यस्यार्थांतरमाह ॥ प्रचुरैरिति ॥ हरिरितिवर्तते । अन्नशब्दवाच्योहरिर्येतोमयैःप्रचुरैःबहुभिःसेव्यते अतोमयसेव्यान्नइतिभाव्ये मध्यमपदलोपेनमयशब्दस्यपरनिपातेनचान्नमयइतिर्दिरितइत्यर्थः । ननुयदिपरिदृश्यमानदेहएव नान्नमयः । किंतुपरमात्मैव कथंतर्हितस्येदमेवशिरइत्यादिप्रत्यक्षनिर्देशोयुज्यते । नचवाच्यमुपनिषद्द्रष्टामुनिःब्रह्मापरोक्षीकृत्य प्रत्यक्षतोनिर्दिशतीति । तथासतितेनापरोक्षीकृतप्राणमयादावपित्यसंगात् निर्देशवैयर्थ्याच्चेत्यतस्तदभिप्रायमाह ॥ देहस्यैवेति ॥ अस्यविष्णोःशिरोदेहस्यशिरसिप्रतिष्ठितमितिसंबंधः । अयंदक्षिणःपक्षः अयमुत्तरःपक्षः इत्यस्यार्थोबाहोःपक्षास्यैवेति । अस्यविष्णोःपक्षौदक्षिणोत्तरबाहू देहस्यबाहोःप्रतिष्ठितावितिलिंगवचनविपरिणामेनसंबंधः । अयमात्मेत्यस्यार्थोम

भाष्यं ॥ प्रचुरैस्सेव्यतेनित्यमतोन्नमयईरितः । देहस्यैवशिरस्यस्यशिरोविष्णोःप्रतिष्ठितं । बाहो पक्षौतथामध्येमध्यंपश्चात्तनौतथा ।

ध्येमध्यमिति । अस्यविष्णोःमध्यं मध्ये देहस्यमध्येप्रतिष्ठितमितिसंबंधः । इदंपुच्छंप्रतिष्ठेत्यस्यार्थः । पश्चात्तनाविति । एकवचनं द्विवचनार्थं । देहस्यपश्चात्तनौ देहाधोभागयोः पादयोरितियावत् । अस्यविष्णोःपुच्छं पादैप्रतिष्ठितावित्यर्थः । यद्वा देहस्यपश्चात्तनौपादद्वये विष्णोःपुच्छं पादद्वयंप्रतिष्ठितमित्यर्थः । अन्नमयशब्दवाच्यरूपस्थनामविशेषं दर्शयति ॥ इत्येषभगवानिति ॥ एवंचपरिहृद्यमानदेहशिरःपक्षादौ अन्नमयनामकानिरुद्धाख्यभगवच्छिरःपक्षादेःसन्निहितत्वात् वस्त्रप्रावृत्तजानुनीदं जान्वितिनिर्देशवदिदमितिनिर्देशोयुज्यतेइतिभावः । यथोक्तंभाष्ये । इदमितिचदृश्यमानसन्निहितत्वादिति । उक्तंचानुव्याख्यने । इदमित्येवनिर्देशोवस्त्रप्रावृत्तवद्विभोः । शिरआदेर्भेदज्जीवशिरआदौव्यवस्थितेरिति । तस्माद्वाएतस्मादन्नरसमयादन्योतरआत्माप्राणमयइत्यादिप्राणमयप्रकरणंव्याचष्टे ॥ तस्यांतरमित्यादिना ॥ तस्यान्नमयनामकानिरुद्धस्य । अन्यइत्यस्यार्थः परमिति । अंतरआत्मेत्यस्यार्थः अंतररूपमिति । अंतरवस्थितंस्वरूपमित्यर्थः । प्राणमयोपिकोशइतिविकत्यंतेतदसदितिभावेनोक्तंप्रद्युम्नाख्यंप्राणमयमिति । तन्ननिमित्तमाह ॥ प्रणेतृत्वादिति ॥ प्रकर्षेणेतृत्वादित्यर्थः । नन्वन्योतरआत्मेत्यादिनान्योन्यमन्यतयोक्त्वान्नमयादेःकथंपरब्रह्मत्वम्युज्यते । भगवद्रूपेषुभेदाभावादित्यतउक्तं अभिन्नमपिभिन्नवदिति । विशेषबलादितिभावः । यथोक्तमनुव्याख्याने । अभेदेपिविशेषेणैवान्यान्यइत्युदितोहरिति । अतएकस्संपंचधा । उक्तइतिच । प्राणमयस्यशिरआदिकंशरीरस्थप्राणापानादौतिष्ठतीतिवक्तुं तस्यप्राणएवाशिरइत्यादिकंप्रवृत्तं । तत्प्रद्युम्नाख्यभगवच्छिरआदेःप्राणाद्य

भाष्यं ॥ पुच्छमित्येषभगवाननिरुद्धस्वयंहरिः । तस्यांतरंपरंरूपमभिन्नमपिभिन्नवत् । प्रद्युम्नाख्येप्राणमयंप्रणेतृत्वात्प्रकीर्तितं ।

भेदप्रतीतिवारणायव्याचष्टे ॥ शिरस्तस्येत्यादिना ॥ तस्यप्राणमयस्यप्रद्युम्नस्य नामतःप्राणशब्दवाच्यमेवेत्यर्थः । उत्तरः पक्षइत्यनुवर्तते । मध्यममध्यमशरीरं । पुच्छं पादद्वयं पृथिव्यांस्थितं । ननुप्राणमयस्यविष्णोःशिरआदिकंअध्यात्मप्राणापानादौतिष्ठतीतिकथनप्रसंगेआत्माख्यमभ्यदेहपुच्छयोरआकाशपृथिवीस्थितत्वोक्तिरसंगतेत्याशङ्कयनात्राकाशपृथिवीशब्दाभ्यांप्रसिद्धाकाशपृथिव्यावभिधीयेते किंतुउदानसमानावेवातोनासंगतिरित्याह ॥ उदानइति ॥ प्राणमयस्यप्रद्युम्नस्यशिरआदिकं प्राणादिगतं प्राणादिनामकमितिरूढिमाश्रित्योक्तं । इदानींयोगमभिप्रेत्यप्राणादिशब्दान्प्राणमयशिरआदौनिरुच्यदर्शयति ॥ प्रणेत्तृत्वादित्यादिना ॥ विष्णोःप्राणमयस्य । विशेषादित्यनंतरमासमंतादित्यपिग्राह्यं । अपनयेत् परिहेरत् । सव्यःकरः । अवकाशत्वात्अवकाशप्रदत्वात् । अस्यपुच्छं सर्वस्यापिप्रधारणात्पृथिवीत्युक्तमितिसंबंधः । प्राणमयंप्रत्युदाहृतश्लोकेप्राणोहिभूतानामायुरित्युक्तं । तस्यार्थमाह ॥ सएषइति ॥ जगतामुत्पत्तिमतांप्राणिनां आयुरायुष्यप्रदः । तस्माद्वाएतस्मात्प्राणमयादित्यादिमनोमयप्रकरणंव्याचष्टे ॥ तस्मिन्निति ॥ प्राणमयनामकेप्रद्युम्नेमनोमयनामासंकर्षणस्थितइत्यनेनमनोमयस्यापि

भाष्यं ॥ शिरस्तस्यप्राणगतेप्राणइत्येवनामतः । व्यानाख्योदक्षिण पक्षोव्यानगश्चोत्तरस्तथा । अपानाख्योपानगतआकाशस्थंचमध्यमं आकाशाख्यंतथापुच्छंपृथ्व्यांपृथिविनामकं । उदानआकाशनामासमानःपृथिवीतिच । प्रणेतृत्वात्प्राणनामशिरोविष्णोःप्रकीर्तितं । विशेषाच्चेष्टयेद्यस्माद्धानाख्योदक्षिणकरः । यस्यमादपनयेद्दोषानपानस्सव्यउच्यते । आकाशस्त्ववकाशत्वान्मध्यदेहोमहात्मनः । पृथिवीपुच्छमस्योक्तंसर्वस्यापिप्रधारणात् । सएषजगतामायुस्तस्मिन्संकर्षणस्थितः ।

कोशत्ववचनंपरास्तेवेदितव्यं । तस्ययजुरेवशिरइत्यादौमनोमयनामसंकर्षणाख्यभगवच्छिरआदेर्यजुराद्यभेदप्रतीतिवारणाय
 यजुरादिशब्दान्मनोमयनामकभगवच्छिरआदौयोगरूढिभ्यांव्याख्याति ॥ शिरस्तस्येत्यादिना ॥ तस्यमनोमयनामकस्यसं
 कर्षणस्य । यज्ञानांहरणात् यज्ञसंबंधिभागस्वीकारादित्यर्थः । यजुःसंस्थंचेत्यादिनातत्रतत्रस्थितत्वोक्त्यारूढिरुक्तेतिज्ञातव्यं ।
 यजुर्वेदादौप्रतिपाद्यतथास्थितमित्यर्थः । अर्चनायाःपूजायाः । दोषात् दोषवत्त्वेन । सर्वाभक्तस्वरूपस्यसमीकृतेः साम्यकर
 णादित्यर्थः । यद्वादोषादितित्व्यब्लोपनिमित्तापंचमी । दोषपरिहारंविधाय निर्दोषत्वेनेतियावत् । सर्वभक्तस्वरूपस्यसाम्य-
 करणादित्यर्थः । दोषाच्छमीकृतेरितिक्रचित्पाठः । तत्रभक्तानांदोषात्शांतिकरणात्परिहारकरणादित्यर्थोद्दृष्टव्यः । आदेशआ
 त्मेत्यस्यार्थः पंचरात्रगतंपंचरात्रप्रतिपाद्यं मध्यमध्यागं आदेशाख्यमितिपंचरात्रेआदेशशब्दंनिर्वचिकि ॥ सुविस्तृतेरिति ॥
 बुध्याविवेकेनपंचरात्रमित्यजुवर्तते । उपदेशरूपत्वादितिशेषः । तथाचभगवद्गुणसुविस्तृतेरुपदेशरूपत्वात्पंचरात्रमादेशाख्यमि
 तिसंबंधः । यद्वापंचरात्रगतमितिआदेशशब्दस्यरूढिमुक्त्वासुविस्तृतेरत्यंतंविस्तृतत्वादादेशाख्यमितियोगप्रदर्शनपरत्वेनव्या
 ख्येयं । अथर्वागिरसस्थितत्वादथर्वाख्यमथर्वागिरसशब्दवाच्यमित्यर्थः । ऋषिद्वयदृष्टभागद्वयोपेतोऽथर्वणवेदएवाथर्वागिर
 सशब्देनोच्यतइतिंप्रदायविदः । अधरंचेत्यत्रचशब्दात्तवर्तयतीत्यस्यांऽगिरसइत्यस्यचसंग्रहः । तथाचाधरंपातालादिस्थं

भाष्यं ॥ शिरस्तस्ययजुर्नामयज्ञानांहरणात्स्मृतं । यजुस्संस्थंचबाहूतुक्कसामांतंस्थितौसदा । ऋगर्चनयाथास्वीकारात्सामदोषात्समीकृतेः ।
 पंचरात्रगतंमध्यमादेशाख्यंसुविस्तृते । अथर्वाख्यंतथापुच्छमधरंचागिरानारसः ।

प्राणिजातं वर्तयतीत्यथर्वाख्यमित्यर्थः । धकारस्यथकारोनिर्वचनादित्यवगंतव्यं । अगिनांप्रधानानां देवानां सकाशात्तरसः सारो
 वरइति हेतोरंगिरसइत्यर्थः । यतोवाचोनिर्वर्तते इत्यादेश्चात्पर्यमनोवाचामगम्यंतमिति । साकल्येनेति शेषः । आनंदं ब्रह्मणो
 विद्वानित्यत्र आनंदं ब्रह्मण इत्युक्त्या प्राप्तभेदशंकां परिहरति ॥ ज्ञात्वानंदस्वरूपिणमिति ॥ विशेषबलात्तथाव्यवहारइति
 भावः । न बिभेतिकदाचनेत्यस्यार्थः कुतश्चिदिति । तस्माद्वा एतस्मान्मनोमयादिति विज्ञानमयप्रकरणंव्याचष्टे ॥ वासुदेवह
 त्यादिना ॥ ततोतरः । मनोमयनामके संकर्षणे स्थितः । अनेन विज्ञानमयोपिकोश इत्यपास्तं । तस्य श्रद्धैव शिर इत्यादौ वि
 ज्ञानमयनामकवासुदेवाख्यभगवच्छिरआदेः श्रद्धाद्यभेदप्रतीतिनिरासाय श्रद्धादिशब्दान् विज्ञानमयनामकभगवच्छिरआदौ यो
 गरूढिभ्यां व्याख्याति ॥ श्रद्धाख्यमिति ॥ श्रद्धेत्यास्त्रिष्यबुद्धिरुच्यते भारतीवा । श्रद्धायां स्थितं तच्छिरः श्रुतिधर्तृत्वाच्छु
 तिधारकत्वाच्छ्रद्धाख्यमित्यनेन रूढियोगौदर्शिताविति ज्ञातव्यं । ऋतस्थः यथार्थं ज्ञानस्थः । नियामकइति च शब्दार्थः । सर्वे
 लोकस्यात्रैव मध्यदेह एव योगात् आश्रितत्वेन संबंधादित्यर्थः । पुच्छमित्यनंतरं महः संस्थं महः सूर्यादितेजःपुंजं तस्थमित्यपि द्र
 ष्टव्यं । महनीयत्वतः पूज्यत्वतः । महपूजायामिति धातोः । तस्माद्वा एतस्माद्ब्रह्मज्ञानमयादित्यानंदमयप्रकरणंव्याचष्टे ॥

भाष्य ॥ मनोवाचागमस्यंतं ज्ञात्वानंदस्वरूपिणं । कुतश्चिन्न बिभेत्येव वासुदेवोतरस्ततः । श्रद्धाख्यं श्रुतिधर्तृत्वाच्छ्रद्धायां तच्छिरस्थितं ।
 ऋतं ज्ञानतदेतदौ ताचर्तस्थोदक्षिण कर । वामसस्य स्थितसत्यं सतां यस्मान्नि यामकः । योगाख्यं सर्वलोकस्य योगादत्रैव योगं । मध्यं पुच्छं महो नाम
 महनीयत्वतस्सद्वा ।

तस्मिन्नित्यादिना ॥ तस्मिन्विज्ञानमयनामकेवासुदेवे । आनंदरूपइत्यनेनमयटस्तादात्म्यमर्थइत्युक्तंभवति । नारायणइत्यनेनानंदमयस्थापिकोशत्वोक्तिःपरास्तेतिज्ञातव्यं । तस्यप्रियमेवशिरइत्यादौआनंदमयनामकनारायणाख्यभगवच्छिरआदेःप्रियाद्यभेदप्रतीतिवारणायप्रियादिशब्दानानंदमयनामकभगवच्छिरआदौयोगरूढिभ्यांव्याख्याति ॥ शिरःप्रियेस्थितमित्यादिना ॥ प्रियेवस्तुनि परं परैः संसारिविलक्षणैर्मुक्तैरुत्तमैर्वाइयंप्राप्यमित्यर्थः । परेतिप्रशब्दार्थः । प्रकारस्थाकारलोपः । बाहूमोदप्रमोदौ अपकृष्टप्रकृष्टविषयोत्थावानंदौ मोदप्रमोदौ । तयोःसंस्थितावितिशेषः । आनंदः स्वरूपभूतः । तत्रसंस्थंमध्यं । आततत्वतोनिसित्तादानंदइत्युच्यतइतियोज्यं । पुच्छंपादद्वयंतु सृष्ट्यापृथिव्यादिलोकानंबृंहयेद्यतोतोब्रह्मेत्युच्यतइत्यर्थः । यद्वातुशब्दःसृष्टौविशेषद्योतकः । तथाचभक्तानांसृष्ट्यामुक्तिसृष्ट्यामोक्षदानेनेतियावत् । बृंहयेत् ज्ञानानंदौबृंहयेद्यतोतःपुच्छंपादद्वयंब्रह्मेत्युच्यतइत्यर्थः । यथोक्तंबृहद्ब्राह्मणे । स्वित्यानंदःसमुद्दिष्टोवविरितिज्ञानमुच्यते । मुक्तिदानेनतदानात्सुवरस्यपदद्वयमिति । अथकस्मादुच्यतेब्रह्मेति बृहतिंबृंहयतिचेतिश्रुतिरितिभावः । रूढिमप्याह ॥ प्रधानवायाविति ॥ देहसंस्थे मुख्यवायावित्यर्थः । तस्यैषएवशारीरआत्मायःपूर्वस्येत्यत्रान्नमयप्राणमयादीनांशरीरशरीरिभावोक्त्याभेदो नियम्यनियामक

आर्ष्यं ॥ तस्मिन्नानंदरूपोसौस्थितोनारायणस्सदा । शिर प्रियेस्थिततस्यपरेयंप्रियनामकं । मोदप्रमोदयोर्बाहूमोदनाच्चाप्रमोदनात् । मोदप्रमोदनामानवानंदस्स्वाततत्वतः । मध्यमानंदसंस्थंचब्रह्मसृष्ट्यातुंबृंहयेत् । पुच्छंप्रधानवायौचब्रह्माख्येसंस्थितंसदा ।

भावादिरूपोविशेषश्चप्रतीयते तदयुक्तं । एकमेवेत्यादिश्रुतिविरोधादित्यतआह ॥ अभेदोपीति ॥ भेदरहितोपीत्यर्थः ।
 अविशेषोपि नियम्यनियामकभावादिविशेषरहितोपीत्यर्थः । इंद्रार्जुनादिवद्विशेषरहितोपीत्यर्थइतिपूर्वटीकाकाराः । परमैश्वर्य
 योगतइत्युपलक्षणं । विशेषबलाच्चेतिद्रष्टव्यं । कोदेहव त्कश्चदेहिवदित्यतआह ॥ बहिःस्थइति ॥ अन्नमयादिरित्यर्थः । अंत
 स्थितःप्राणमयादिः । ननुयथाअस्मदादीनांदेहसंबंधविनाबहिःस्थिताश्माद्यादानेअसमर्थत्वादेहसंबंधोऽपेक्षितः एवंप्राणमया
 दिरूपस्यहेरप्यन्नमयादिरूपदेहसंबंधविनाबहिःस्थितवस्त्वादानेऽसमर्थत्वादेहत्वंकिमित्यपेक्षायामाह ॥ अंतव्यासीति ॥
 अन्नमयाद्यंतव्याप्तिविशेषणैवहरिर्देही बहिःस्थितत्वमात्रेणैवान्नमयादेर्देहत्वमित्यपिद्रष्टव्यं । बहिर्बहिष्पवस्तुविषये तदादानादा
 वितियावत् । अशक्तत्वतोदेहीजातइतितुनेत्यर्थः । प्राणमयादिप्रकरणचतुष्टयगतस्यसवाएषपुरुषविधएवेत्यस्यार्थमाह ॥ सर्वे
 पीति ॥ प्रकरणचतुष्टयगतस्य तस्यपुरुषविधतांअन्वयंपुरुषविधइत्यस्यतात्पर्यमाह ॥ उत्तरादिति ॥ उत्तरा दानंदमयादेःस
 काशा तूर्वस्य विज्ञानमयादेः संभवःप्रादुर्भावोभवतीत्यर्थः । नारायणादिरूपैर्वासुदेवादिरूपाणामभिव्यक्तिरितिभावः ।
 प्रकरणचतुष्टयगतस्य तेनैषपूर्णइत्यस्यार्थमाह ॥ उत्तरैरिति ॥ पूर्वैःसर्वैःसर्वे विज्ञानमयादयः उत्तरानंदम
 यादिभिर्निश्छिद्रत्वेननिश्छिद्रतया निरवकाशतयेतियावत् । पूरिताःपूर्णाइत्यर्थः । स्पष्टमन्नमयादिशब्दार्थानाह ॥

भाष्यं ॥ अभेदोप्यविशेषोपिपरमैश्वर्ययोगतः । देहदेहिदेवासौपंचधावस्थितोहरिः । बहिःस्थोदेहवद्विष्णुरंतस्थोदेहिवत्स्पृतः । अंतव्याप्ति
 विशेषेणनत्वशक्तत्वोबहिः । सर्वेपिपुरुषाकारालत्तरात्पूर्वसंभवः । उत्तरैःपूरिताःपूर्वेनिश्छिद्रत्वेनसर्वैःशः ।

संतमेनंततोविदुरिल्यस्यार्थःसंतस्तइतीति । संतः सुखिनइत्यर्थः । तत्रहेतुःमोक्षयोग्याहीति । हियस्मात्पुवंनिश्चयेनमोक्षयोग्या
 स्तस्मात्संतस्तइतिविज्ञेयाइतिसंबंधः ॥ २—१२ ॥ ततश्च ॥ ब्रह्मविदाप्नोतिपरमित्यादेरियमक्षरयोजना ॥ अन्यवि
 द्यायाअन्यगतेरयुक्तत्वाद्ब्रह्मवित् परब्रह्मवित्परंब्रह्माप्नोति । ननुतत्परंब्रह्माकिलक्षणकं । नहिलक्षणेनविनावस्तुस्वेतरसमस्तव्या
 वृत्ततयाशक्यतेज्ञातुं । कुत्रचतद्देदनं किंदि तदन्यत्रवा काचतत्प्राप्तिः किंतदैक्यापत्तिरूपाउततत्समीपंप्राप्यभोगानुभवरूपावे
 तिशंकायामाह ॥ तदेषेति ॥ तदेतच्छंकात्रयं अभिप्रति तदुत्तरत्वेनेतियावत् । एषावक्ष्यमाणा ऋक्मंत्रवर्णरूपा उक्ताउ
 च्यतइत्यर्थः । तमेवमंत्रवर्णमुदाहरति ॥ सत्यमित्यादिनाविपश्चितेत्यंतेन ॥ तत्राद्यप्रश्नोत्तरं ॥ सत्यमिति ॥ द्वितीय
 तृतीयप्रश्नोत्तरमाह ॥ योवेदेति ॥ योधिकारीगुहायां हृदयगुहायां परमे व्योमन् व्योम्नि दहराकाशे निहितंसत्यत्वादिवि
 शिष्टंपरब्रह्म वेद सब्रह्मवित्अधिकारीसर्वान्कामान्स्वयोग्यानानंदादीन्विपश्चिताब्रह्मणाविरिंचेनपरेणचसहतद्वयःसन्अश्रुते
 भुङ्क्तेइत्यर्थः । अनेनहृदितद्देदनं तत्प्राप्तिश्चतत्समीपंप्राप्यतदधीनतयाभोगानुभवरूपेत्युक्तंभवति । इतिशब्दोसंत्रवर्णसमाप्तिद्योत
 कः ॥ २ ॥ इतःपरंमंत्रवर्णोक्तसत्यत्वादिविस्तृतिरेव तस्माद्वाएतस्मादित्यादिनोत्तरग्रंथेनक्रियते । यथोक्तमनुव्याख्याने । अतो
 हिमंत्रवर्णोक्तविस्तृतिस्तुसमस्तया । क्रियतेपरयायस्मादिति । तत्रसृष्टिप्रकरणेनान्नमयप्राणमयप्रकरणभ्यांचसत्यत्वंविब्रीयते ।

भाष्यं ॥ संतस्तइतिविज्ञेयामोक्षयोग्याहितेष्टुवं ॥

उप० ॥ ब्रह्मविदाप्नोतिपरं । तदेषाभ्युक्तासत्यंज्ञानमनुतंब्रह्म । योवेदनिहितंगुहायांपरमेव्योमन् । सौंश्रुतेसर्वान्कामान्स्वह । ब्रह्मणाविपश्चितेति ॥२॥

तथाहि । सद्भावेसाधुभावेचसदित्येतत्प्रयुज्यतइतिवचनात्सद्भावशब्देनप्रजननंसूचितमितिगीताभाष्योक्तेश्च सत्सद्भावं प्रजन
 नंयापयतिप्रापयतीतिसत्यं । तथासत् सत्त्वंजीवनं विशीर्णतापरपर्यायसंहारंचयापयतीतिसत्यं । अन्नशब्दार्थोप्ययमेव । जीवन
 प्रदातृतयोपजीव्यत्वाख्याद्यत्वात् विशीर्णताप्रदातृतयासंहर्तृत्वाख्यात्तृत्वात् तयोरेवान्नशब्दार्थत्वात् । तथाप्राणदेवाअनुप्राण
 तीत्यादिनाप्राणमयप्रकरणेनगतिजीवनप्रदातृतत्वयोरुक्तत्वात् । सदितिधात्वर्थोपिगतिः । अस्तिदेवदत्तइत्युक्तेजीवतीतिप्रतीते
 जीवनंचासधात्वर्थोतस्तत्प्रदातृतत्वस्यापिसत्यशब्दार्थत्वात्सत्यत्वंप्राणत्वंचैकमेव । तथासामान्यविशेषज्ञानत्वरूपंज्ञानत्वलक्षणं
 मनोमयविज्ञानमयप्रकरणाभ्यांविब्रियते । मनुधातोरवबोधार्थत्वात् । देशतःकालतःआनंदादिगुणतश्चपरिच्छेदशून्यत्वरूपमनं
 तत्त्वंचानंदमयप्रकरणेननावशिष्टवाक्यैश्चविब्रियते । उक्तंचसूत्रकृता । मात्रवर्णिकमेवचगीयतइति । उक्तंचभाष्ये । ब्रह्माविदा
 मोतिपरमितिसूचयित्वा सत्यंज्ञानमनंतंब्रह्मेतिमंत्रवर्णेऽलक्षितंपरमेवब्रह्म शब्दानुसंधानाद्गीयतेइति । उक्तंचैतत्सर्वमनुव्याख्या
 नेपि । ब्रह्मवित्परमामोतीतिथत्प्रथमसूचितं । तदेषमंत्रवर्णेनसत्यंज्ञानमनंतवत् । लक्षितंतत्रसत्यत्वंस्पृष्टयान्नप्राणयोरपि । उक्तं
 ज्ञानंतुमनसाविज्ञानेनाप्युदीरितं । अनंतत्वंतथानंदमयवाचाप्युदाहृतं । सद्भावंयापयेद्यस्मात्सत्यंतेनकथ्यते । इतिस्पृष्टि
 हप्रोक्ताजगत्सद्भावयापकं । ब्रह्मेतिस्थापनायैवसत्त्वंजीवनमेवच । विशीर्णताचसत्त्वंस्यात्सन्नमित्याहुरेवयत् । अतोद्यताच्युता
 जत्त्वंसत्यशब्दार्थएवहि । प्राणदेवाअनुप्राणंतिमनुष्याःपशवश्चये । आयुःप्राणोहिभूतानामितियद्गतिजीवने । उक्तेसदिति
 धात्वर्थोगतिश्चातोहिसत्यता । प्राणत्वमवबोधार्थोमनुधातुःप्रकीर्तितः । नाल्पेसुखमितिप्रोक्तयैवानंदमयतोक्तितः । अनंतत्वंसु

श्रितो भवेत् । पुरिशेतेयतः सोथपुरुषश्चनिगद्यते इति ॥ ३ ॥ एवं पुरुषशब्दो फेदेहपर्यन्तमागतस्य हेरेन्नमयादिपंचरूपत्वज्ञापनाय पुनः प्रारंभकरोति ॥ स वा इति ॥ सः भूतस्रष्टृतया आत्मपदोद्दिष्टः एषः जीवशरीरगः पुरुषः परमात्मा अन्नरसमयः सारान्नमयः अन्नशब्दार्थभूताद्यत्वात्तृत्वप्रचुरः । प्रचुरात्ताप्रचुरोपजीव्यश्चेत्यर्थः । अयं चान्नमयो निरुद्धः । अस्य निराकारत्वापरिहारायान्नमयनामकानिरुद्धस्योपारत्यर्थं अवयवसंस्थितिप्रकारमाह ॥ तस्येति ॥ तस्य जीवशरीरगतस्यान्नमयनामकानिरुद्धस्य शिरः इदं अस्मिन् जीवशरीरस्य शिरसि वर्तते । दक्षिणः पक्षः दक्षिणबाहुः । अयमेतच्छरीरस्य दक्षिणबाहौ तिष्ठति । उत्तरः पक्षः सव्यबाहुः । अयमेतच्छरीरस्य सव्यबाहौ वर्तते । आत्मामध्यदेहः अयमेतच्छरीरस्य मध्यदेहेति । पुच्छं । लांगूलत्वभ्रान्तिवारणाय तस्यैवार्थमाह । प्रतिष्ठेति । प्रतिष्ठित्याभ्यामिति प्रतिष्ठापादौ । इदं एतच्छरीरस्य पादयोस्तिष्ठतीत्यर्थः । एवमुत्तरत्रापि पुच्छं प्रतिष्ठेत्यस्यार्थोद्दिष्टव्यः ॥ ४ ॥ अन्नमयनामकानिरुद्धस्य सर्वप्रजास्रष्टृत्वादौ एषवक्ष्यमाणः श्लोकोपि प्रमाणत्वेन भवतीत्यर्थः । तदपीति ॥ तदपितत्रापि अन्नमयनामकानिरुद्धस्य समस्तप्रजास्रष्टृत्वादौ एषवक्ष्यमाणः श्लोकोपि प्रमाणत्वेन भवतीत्यर्थः । तमेव श्लोकं पठति ॥ अन्नाद्वै प्रजा इत्यादिना ॥ अत्र सर्वत्रान्नशब्दोन्नमयपरोद्दिष्टव्यः । अन्नादन्नमयनामकाद निरुद्धात् । कास्ताः प्रजा इत्यत आह ॥ याः काश्चेति ॥ श्रिताः आश्रिताः तत्रस्था इति यावत् । न केवलं सृष्टिकर्तृत्वमात्रं किन्नामस्थितिकर्तृत्वंचे

उप० ॥ स वा एष पुरुषोन्नरसमयः । तस्येदमेव शिरः । अयं दक्षिणः पक्षः । अयमुत्तरः पक्षः । अयमात्मा । इदं पुच्छं प्रतिष्ठा ॥ ४ ॥ तदव्येषश्लोको भवति । अन्नाद्वै प्रजाः प्रजायंते । याः काश्च सृष्टिबीजश्रिताः ।

त्याह ॥ अथोहति ॥ सृष्टयनंतरं जीवंति । प्रजाइतिवर्तते । संहारकर्तृत्वंचाह ॥ अथेति ॥ स्थित्यनंतरं अंततः प्रलये प्रजाः एनत् अन्नमयनामकानिरुद्धमपि र्थंति प्राप्नुवंति । महिमांतरमाह ॥ अन्नंहीति ॥ हियस्मादन्नमयत्नामकानिरुद्धो भूताना भूतेभ्यो ज्येष्ठं ज्यायान् तस्मात् ज्यैष्ठ्यायस्त्वादेवसर्वौषधमुच्यते शरीरे जाठराग्निनादग्धानामन्नेस्थितत्वादाश्रयइत्युच्यते । एवमन्नमयना मकानिरुद्धोपासकस्यफलमाह ॥ सर्वमिति ॥ येऽधिकारिणः अन्नं हि भूतानां ज्येष्ठमित्यादिना प्रकारेण तथा भूतैरद्यतेऽपजीव्य ते भूतानि अत्तिचयतः तस्मात् सत् अनिरुद्धनामकरूपमन्नमुच्यत इत्येव मन्नं अन्नमयनामकमनिरुद्धं ब्रह्म ज्येष्ठत्वादिगुणपूर्णं सुपासते ते सर्वपूर्णं मन्नं अन्नमयमनिरुद्धं प्राप्नुवंतीत्येतद्वै प्रसिद्धमित्यर्थः । यद्वाऽऽपासनाप्रकारं वर्धत इत्येतेनैवोक्त्वा श्लोकशेषे णान्नशब्दो निरुच्यते ॥ वर्धतइति ॥ येन ब्रह्मोपासते इति संबंधो द्रष्टव्यः । इति श्लोको भवतीति संबंधः ॥ ५ ॥ तस्मात् तस्येदमे वशिरइत्युक्तमहिमोपेतादेतस्माच्छ्लोकोक्तमहिमोपेतादन्नरसमयादनिरुद्धादन्यः विशेषैर्णैवान्यइत्युदितः प्राणमय आत्मा प्रद्युम्नः अतरः अन्नमयनामकानिरुद्धांतरवस्थितो देहिवज्ज्ञातव्यः । अन्नमयस्तु बहिष्ठत्वाद्देहवज्ज्ञातव्यः । तेनांतरवस्थितेन प्राणमयेन एषः अन्नमयः पूर्णः निश्छिद्रत्वेन पूरितः । सवाएषः अंतरवस्थितप्राणमयः पुरुषविधएव पुरुषाकारएव । तस्यांतरवस्थितस्य प्रा

एष ॥ अथो अन्नेनैव जिवति । अथैनदपियत्यत । अन्नं हि भूतानुज्येष्ठं । तस्मात्सर्वौषधमुच्यते । सर्ववैतेन्नमाप्नुवति । येन ब्रह्मोपासते । अन्नं हि भूतानां ज्येष्ठं । तस्मात्सर्वौषधमुच्यते । अन्नाद्भूतानि जायते । जातान्यन्नै न वर्धते । अद्यते त्ति च भूतानि । तस्मादन्नवदुच्यतइति ॥ ५ ॥ तस्माद्वाएतस्मादन्नरसमयात् । अन्योतर आत्मा प्राणमय । तेनैषपूर्णं । सवाएष पुरुषविधएव ।

णमयस्य पुरुषविधतांपुरुषाकारता मनुअनुसारेणा यंबहिष्ठोदेहस्थानीयोन्नमयः पुरुषविधःपुरुषाकारः । प्राणमयनामकप्रद्युम्न
 स्योपास्वर्थशिरोबाह्वादिकमाह ॥ तस्येति ॥ तस्यप्राणमयस्यप्रद्युम्नस्य शिरःप्राणएव । प्राणगतत्वात्प्रेणेतृत्वाच्चप्राणनामकंप्र
 कीर्तितं । तस्यदक्षिणःपक्षोदक्षिणोबाहुर्व्यानःव्यानगतत्वात्विशेषात् आसमंताच्चेष्टकत्वाच्चव्याननामा । उत्तरःपक्षःसव्यबाहु
 रपानः अपानगतवाहोषापनेतृत्वाच्चापाननामकः । आत्सामध्यदेहः आकाशः आकाशनामकोदानगतत्वादवकाशादातृत्वाच्चाका
 शनामा । पुच्छं तस्यैत्रिविवरणंप्रतिष्ठेति पादद्वयं पृथिवी पृथिवीनामकसमानगतत्वात्सर्वस्यधारणाच्चपृथिवीनामकमित्यर्थः॥६॥
 प्राणमयनामकप्रद्युम्नस्यशरीरस्थतयाप्राणादिसमस्तप्रवर्तकत्वरूपार्थेश्लोकंप्रमाणयति ॥ तदपीति ॥ तमेवश्लोकंपठति ॥ प्रा
 णमिति ॥ येदेवाःमनुष्याःपशवश्च तेसर्वे प्राणं प्रणेतृत्वात्प्राणनामकंप्रद्युम्न मनु तत्प्रेरणामनु तत्प्रेरणैवेतियावत् । प्राणंति
 चेष्टंते हियस्मात्प्राणःप्रद्युम्नोभूतानांजगतांउत्पत्तिमतांसर्वेषांप्राणिनामायुरायुष्यप्रदस्तस्मात्सर्वायुषंसर्वायुष्यदइत्युच्यते । एवमु
 पासकस्यफलमाह ॥ सर्वमेवेति ॥ येऽधिकारिणःप्राणोहिभूतानामायुस्तस्मात्सर्वायुषमुच्यतेइतिप्रकारेणप्राणंप्रद्युम्नं ब्रह्म

उप० ॥ तस्यपुरुषविधतां । अन्वयंपुरुषविधः । तस्यप्राणएवशिर । न्यानोदक्षिणपक्षः । आकाशात्समा । पृथिवीपुच्छंप्रतिष्ठा ॥ ६ ॥
 तदप्येषश्लोकोभवति । प्राणदेवाअनुप्राणंति । मनुष्या पशवश्चये । प्राणोहिभूतानामायु । तस्मात्सर्वायुषमुच्यते । सर्वमेवतआयुर्यति । येप्रा-
 णब्रह्मोपासते । प्राणोहिभूतानामायुः । तस्मात्सर्वायुषमुच्यतेइति । तस्यैपएवशरीरआत्मा । यंपूर्वस्य ॥ ७ ॥

सर्वायुष्यप्रदत्वादिगुणपूर्णमुपासते ते सर्वपूर्णमायुर्मोक्षमिति यावत् । यत्नेन प्राप्तुं वंत्वेव । तस्माद्वाएतस्माद्भ्ररसमयादन्योतरआत्माप्राणमयइत्युक्तमुपसंहरति ॥ तस्यैष एवेति ॥ पूर्वस्य तस्यान्नमयस्य शरीरस्थानीयस्थानिरुद्धस्य य एष एव प्राणमयः प्रद्युम्नः स एव शरीरआत्मा शरीरान्तर्गतआत्मा अंतर्व्याप्तिविशेषेण देहिस्थानीयइत्यर्थः । यद्वा तस्यैष इत्युक्तच्छब्दार्थव्यनक्ति ॥ यः पूर्वस्येति ॥ पूर्वस्य अन्नविकारदेहाख्यकोशस्य योनिरुद्धः शरीरआत्मा शरीरान्तर्गतात्मतया वर्तते तस्य अन्नमयकोशस्थस्थानिरुद्धस्य एषः प्राणमयः शरीरआत्मेत्यर्थः ॥ ७ ॥ तस्मादित्यपूर्ववद्वाख्येयं । मनोमयः संकर्षणः तेन मनोमयेन एषः प्राणमयः सवाएषः मनोमयः । तस्य मनोमयस्य । अयं प्राणमयः । मनोमयनामकं संकर्षणस्योपास्त्यर्थं शिरआदिकमाह ॥ तस्येत्यादिना ॥ तस्य शिरो यजुः प्रतिपाद्यतया यजुः संस्थत्वात् यज्ञसंबंधिभागस्वीकर्तृत्वाच्च यजुर्नामकं । दक्षिणः पक्षो दक्षिणबाहुः ऋक्प्रतिपाद्यतया ऋक्संस्थत्वादर्चनायाः स्वीकर्तृत्वाद्वा ऋङ्नामकः । उत्तरः पक्षो वामबाहुः सामप्रतिपाद्यतया सामांतःस्थत्वात्सर्वभक्तानां निर्दोषत्वे न समीकरणाच्च सामनामकः । आत्मा मध्यदेहः आदेशः भगवत्तनुविस्तृत्युपदेशरूपत्वेनादेशनामकं पंचरात्रप्रतिपाद्यत्वात् अत्यंतविस्तृतत्वाद्वादेशनामकः । पुच्छं प्रतिष्ठापादद्वयं अथर्वीगिरसप्रतिपाद्यतया अथर्वीगिरसाख्यमुनिद्वयदृष्टभागद्वयोपेता धवणवे दस्थितत्वाद् धरं वर्तयतीति व्युत्पत्त्यापातालाद्यधोलोकस्थितप्राणिजातप्रवर्तकत्वाच्चाथर्वनामकं । निर्वचनत्वाच्च कारस्यथकारः । अं

उप० ॥ तस्माद्वाएतस्मात्प्राणमयात् । अन्योतरआत्मानोमयः । तेनैषपूर्णः । सवाएषपुरुषविधएव । तस्यपुरुषविधतां । अन्ययंपुरुषविध । तस्य यजुर्विशिरः । ऋग्दक्षिणपक्षः । सामोत्तरःपक्षः । आदेशआत्मा । अथर्वीगिरसःपुच्छंप्रतिष्ठा ॥ ८ ॥

गिनांप्रधानानां देवानां सत्वात् श्रेष्ठत्वाद्दं गिरसनामकमित्यर्थः ॥८॥ भगवच्छिरादेर्यजुरादिवेदवाक्यप्रतिपाद्यत्वेन तन्नामकत्वमुक्तं । तत्किंसाकल्पेनेति शंकायां नेत्यभिप्रेत्याह ॥ तदपीति ॥ तत्रापि साकल्पेन सकलवेदप्रतिपाद्यत्वेपीत्यर्थः । तमेव श्लोकपठति ॥ यत इति ॥ यतो मनोमयनामकात्संकर्षणाद्वाचोवेदवाचः मनसासहाऽप्राप्य साकल्पेनाप्रतिपाद्यनिवर्तते । तस्य ब्रह्मणो मनोमयस्यानंदं आनंदस्वरूपिणं मनोमयनामकं संकर्षणमिति यावत् । विद्वान्कदाचित्कुतश्चिन्नभिभेति । तस्माद्देत्युक्तमुपसंहरति ॥ तस्यैष इति ॥ पूर्वस्य तस्य प्राणमयस्य य एष मनोमयः स शारीर आत्मेत्यर्थः । यद्वायः प्राणमयः पूर्वस्य अन्नर समयाख्यस्य अनिरुद्धस्य शारीर आत्माऽभवत् । तस्य प्राणमयस्य एष मनोमयः शारीर आत्मा देहिवत्तिष्ठतीत्यर्थः ॥९॥ विज्ञानमयो वासुदेवः । तेन विज्ञानमयनामकेन वासुदेवेन । एषः मनोमयनामकः संकर्षणः पूर्णः । सवा एष विज्ञानमयः । तस्य विज्ञानमयस्य । अयं मनोमयः । विज्ञानत्वाच्च श्रद्धानामकं । दक्षिणः गक्षो दक्षिणबाहुः । ऋतं यथार्थं विज्ञानं तत्र स्थत्वात् ज्ञानतेतेर्दातृत्वाच्च ऋतनामकः । उत्तरः पक्षस्तद्व्यबाहुः सत्यं सत्यसंस्थितत्वात्सतां नियामकत्वाच्च सत्यनामकः । आत्मा मध्यदेहः योगसंस्थत्वात्सर्वलोकस्थत्वाद्वा तत्रैवाश्रि

उप० ॥ तदप्येव श्लोको भवति । यत्तो वाचो निवर्तते । अप्राप्य मनसासुह । आनंदं ब्रह्मणो विद्वान् । न विभेति कदाचनेति । तस्यैष एव शारीर आत्मा । यः पूर्वस्य ॥ ९ ॥ तस्माद्वा एतस्मान् मनोमयात् । अन्योत्तर आत्मा विज्ञानमयः । तेनैष पूर्णः । सवा एष पुरुषविध एव । तस्य पुरुषविधतां । अन्वयं पुरुषविध । तस्य श्रद्धैव शिरः । ऋतं दक्षिणः पक्षः । सत्यमुत्तरः पक्षः । योग आत्मा । महः पुच्छं प्रतिष्ठा ॥ १० ॥

तत्वेनसंबंधाद्वाद्योगनामकः । पुच्छप्रतिष्ठापदद्वयं महः सूर्यादितेजःपुंजसंस्थत्वान्महनीयत्वाच्चमहोनामकमित्यर्थः ॥ १० ॥ महःपुच्छमितिविज्ञानमयनामकभगवत्पुच्छस्यमहनीयत्वमुक्तं । तेनावयवावयविनोर्भेदाद्विज्ञानमयस्यापिपूज्यत्वंलब्धं । तत्तु तइत्याशंकायांसंप्रदायप्रवर्तकतथासमस्तयज्ञादिकर्तृत्वात्ज्येष्ठत्वेनसर्वदेवोपास्यत्वाच्चेत्यभिप्रेत्यतत्रार्थश्लोकसंसर्तिवक्तुमाह ॥ तदपितत्रापीति॥ महःशब्दोक्तपूज्यत्वोपपादकेसमस्तयज्ञादिकर्तृत्वे ज्येष्ठत्वेनसर्वदेवोपास्यत्वेचवक्ष्यमाणश्लोकोभवतीत्यर्थः । तमेवोदाहरति ॥ विज्ञानमित्यादिना ॥ श्रद्धादिस्थशिरआदिमद्विज्ञानमयाधीनयज्ञादीतितात्पर्यार्थः । तंश्लोकेनवक्ष्यन्नाह । तदय्येषइतीतिपूर्वटीकाकाराः । विज्ञानं विज्ञानमयनामावासुदेवः कृष्णरामादिरूपेणवैदिकसंप्रदायप्रवृत्त्यर्थं यज्ञं अश्वमेधादिकं तनुते लोकेविस्तरयतिकरोतीतियावत् । नकेवलंयज्ञमेवतनुते किंतुकर्माणि उक्तातिरिक्तानि नित्यनैमित्तिकान्यपिचतनुते । ब्राह्मेमुहूर्तेउत्थायवायुपस्पृश्यमाधवः । दध्यौप्रसन्नकरणआत्मानंतमसःपरमितिवचनात् । चापिशब्दौयज्ञकर्मकरणयोः परस्परसमुच्चायकौ । सर्वदेवाः विज्ञानं विज्ञानमयवासुदेवं ज्येष्ठकालतोदेशतश्चज्यायांसं ब्रह्म यज्ञादिप्रवर्तकत्वादिगुणपूर्णमुपासते । एवंवेत्तुःफलमाह ॥ विज्ञानंब्रह्मचेदिति ॥ चेद्यदि कश्चिद्विज्ञानं विज्ञानमयवासुदेवं ब्रह्म यज्ञप्रवर्तकत्वादिगुणपूर्णवेद श्रवणादिना । नकेवलंवेदनमात्रेणपूर्यते किंतुचेद्यदितस्माद्विज्ञानमयाद्वासुदेवात्तनप्रमाद्यति कदापिप्रमादयुक्तो नभवति सर्वदाध्यायतीतियावत् । तर्हिअपरोक्षज्ञानद्वाराप्राक्शरीरेसतिसंपादितान्पापमनः अप्रारब्धपापानिहित्वाभस्मसा

उप० ॥ तदप्येषश्लोकोभवति । विज्ञानंयुञ्जतनुते । किंणीतनुतेपिच । विज्ञानंदेवासर्वं । ब्रह्मज्येष्ठमुपासते । विज्ञानंब्रह्मचेदेदं ।

द्विधाय भोगेनप्रारब्धान्पाप्मनोहित्वाक्षपथित्वालिंगभंगानंतरंयोग्यान्सर्वाङ्कामान्सभ्यगश्रुतइत्यर्थः । तस्माद्धेत्युक्तस्योपसं-
हारः ॥ तस्यैषइति ॥ पूर्वस्यतस्यमनोमयस्य यएषविज्ञानमयःशारीरआत्मेत्यर्थः । यद्भ्रामनोमयःपूर्वस्यप्राणमयनामकप्रहृ-
न्नस्यशारीरआत्माभवत् । तस्यमनोमयस्यएषःविज्ञानमयःशारीरआत्मादेहिवदस्तीत्यर्थः ॥ ११ ॥ आनंदमयोनारायणः
तेनआनंदमयेन एषः विज्ञानमयःपूर्णः । एषःआनंदमयः तस्यानंदमयस्य अयंविज्ञानमयः । आनंदमयनामकनारायण
स्योपास्यर्थेशिरोबाह्यादिकमाह ॥ तस्येत्यादिना ॥ तस्यशिरः प्रियं प्रियेस्थितत्वात्परैरियत्वात्प्राप्यत्वाच्चप्रियनामकं
दक्षिणःपक्षोदक्षिणबाहुः मोदः अपकृष्टविषयोत्थानंदस्थत्वान्मोदनाच्चमोदनामकः । उत्तरःपक्षःसव्यबाहुः प्रमोदःप्रकृष्टविष-
योत्थानंदस्थत्वात्प्रमोदनाच्चप्रमोदनामकः । आत्माभ्यदेहः आनंदः स्वरूपभूतः तत्रस्थत्वादाततत्वाच्चानंदनामकः । पुच्छंप्र-
तिष्ठापादद्वयं ब्रह्म देहसंस्थेब्रह्माख्येप्रधानवायौसंस्थितत्वात् भक्तानामोक्षदानेनज्ञानानंदौबृंहयेत्यतोतश्चब्रह्मनामकमि-
त्यर्थः । एवमन्नमयादीनांपंचानामपि येन्नंब्रह्मेत्यादिनाब्रह्मशब्दाभ्यासाद्ब्रह्मत्वमेव नजीवत्वं कोशत्वंवा । यथोक्तंसूत्रकृता आनं-
दमयोभ्यासादिति । उक्तंचानुव्याख्यानं येन्नंब्रह्मेत्यादिरूपादभ्यासात्तैत्तिरीयके । अन्यासुचैतद्रूपासुशाखास्वपिसहस्रशः ।

उप । तस्माच्चेन्नप्रमादति । शरीरैर्पाप्मनोहित्वा । सर्वाङ्कामान्समश्रुतइति । तस्यैषएवशारीरआत्मा । यःपूर्वस्य ॥ ११ ॥ तस्माद्वाएतस्मा-
द्विज्ञानमयात् । अन्योतरआत्मानंदमयः । तेनैषपूर्णः । सवाएषपुरुषविधएव । तस्यपुरुषविधतां । अन्वयंपुरुषपुविधः । तस्यप्रियमेवशिर । मोदो-
दक्षिणःपक्षः । प्रमोदउत्तरःपक्षः । आनंदआत्मा । ब्रह्मपुच्छंप्रतिष्ठा ।

आनंदमयइत्याद्यैःशब्दैर्वाच्योहरिःस्वयमिति । एवमन्नमयादिपंचरूपब्रह्म जीवादन्यन्नास्तीतियेविदु र्थेचजीवादन्यदेवेतिविदुः
तदुभयोःफलं वक्तुमाह ॥ तदपीति ॥ तत्रापि पंचरूपस्यब्रह्मणो जीवादनन्यत्ववेदने तदन्यत्ववेदनेचयत्फलंतद्विषयेऽप्यः
वक्ष्यमाणःश्लोकोभवतीत्यर्थः । तमेवोदाहरति ॥ असन्नेवेति ॥ ब्रह्मअन्नमयादिपंचरूपं असत् जीवादन्यत्वेनविद्यमानं
नभवति दुःखीतियावत् । इतिचेत्वयदिवेद । अत्रसर्वत्रापिएकवचनंबहुवचनार्थे । विदुः । तर्हि सःते वेत्तारो सन्नेवभवति
सद्भाववाचकाःशब्दाःसर्वेतेसुखवाचकाः । अभाववाचकाःशब्दाःसर्वेतेदुःखवाचकाइतिवचनेनसच्छब्दस्यसुखार्थकत्वादसन्
असंतोदुःखिनोभवति । तमआलयाः भवतीतियावदितिज्ञानिनोविदुरितिसंबंधः । तथा ब्रह्म अन्नमयादिपंचरूपं अस्ति जीवा
दन्यत्वेन सुखि इतिचेद्यदि वेद विदुः तर्हि एतानवेत्तुन् ततःसम्यग्वेत्तुत्वादेव । संतं सतः । सुखिनः मोक्षयोग्यानिंतिया
वत् । इतिज्ञानिनोविदुरित्यर्थः । इतिश्लोकोभवतीतिसंबंधः । तस्माद्वेत्युक्तमुपसंहरति ॥ तस्यैषएवेति ॥ पूर्वस्यतस्यवि
ज्ञानमयस्यएषआनंदमयःसशारीरआत्मेत्यर्थः । यद्द्वयोविज्ञानमयः पूर्वस्यमनोमयनामकसंकर्षणस्यशारीरआत्माभवत् ।
तस्यविज्ञानमयस्यएषआनंदमयः शारीरआत्मेत्यर्थः ॥ १२ ॥ अथभाष्यार्थः ॥ ननुअथातोऽनुप्रश्नाइत्यत्रकेनकंप्रतिकृताः
प्रश्नाःकथं तद्विज्ञानप्रतीयते । किंचैतेषांप्रश्नानांबीजमित्यतःप्रमाणेनैवतदर्शयति ॥ इत्युक्तइति ॥ पूर्वब्रह्मणाचतुर्मुखेनवरुणं
उप० ॥ तद्व्येषश्लोकोभवति । असन्नेवसभवति । असद्ब्रह्मेतिवेदचेत् । अस्तिब्रह्मेतिचेद्देद । संतमेनंततोविदुरिति । तस्यैषएवशारीरआत्मायःपूर्वस्य १२
भाष्यं ॥ इत्युक्तेब्रह्मणापूर्वंप्रच्छवरणोविभुं ॥

प्रति ब्रह्मविदामोतिपरमित्युक्तेसति वरुणो विभुं प्रश्नानांप्रतिवचनदानेसमर्थं ब्रह्माणंप्रतिपप्रच्छेत्थर्थः । प्रश्नबीजसद्भाववाच्य
 तःशब्दाभिप्रायइत्युक्तइत्यनेनोक्तइत्यवगंतव्यं । उताविद्वानित्यादिकंव्याचष्टे ॥ अविद्वानपीति ॥ ननुब्रह्मवित्परमामो
 तीतिज्ञानिनःपरब्रह्मप्राप्तेरुक्तत्वेनउताविद्वानितिप्रश्नेबीजाभावात्तत्कोटिप्रसक्तिरेवनास्तीतिचेत्तुच्यते । ब्रह्मविदामोतिपरमि
 त्यत्रब्रह्मविदेवेत्यवधारणाभावाद्ब्रह्मवेत्तातदेवाप्यामोतीत्यव्यर्थसंभवमभिप्रेत्यायंप्रश्नः । अतएवाविद्वानपीतिप्रमाणेपिशब्द
 प्रयोगइत्यवगंतव्यं । अविद्वानित्याद्येकवचनंबहुवचनार्थे । ननुउताविद्वानाहोविद्वानितिद्विकोटिकोयमेकःप्रश्नः । कश्चित्सम
 श्रुतइत्यपरःप्रश्नइतिप्रश्नद्वयमेवप्रतीयते । अथातोनुप्रश्नाइतिकथंबहवःप्रश्नाःप्रतिज्ञाताः । अल्पप्रश्नचकोट्यंतरंनप्रतीयते ।
 अतोऽध्याहारेणद्वितीयंप्रश्नंतृतीयप्रश्नेकोट्यंतरंचप्रमाणेनैवदर्शयति ॥ उततत्रापीत्यादिना ॥ तत्रापि विद्वान्सएवब्रह्मप्राप्तुवं
 तीतिपक्षेपि । वचनव्यत्येनब्रह्मामुवंतीतिवर्तते । यदिसर्वेपिविद्वान्सोब्रह्मामुवंतीतिपक्षः अथतर्हि तत्रापि तस्मिन्पक्षेपीत्यर्थः ।
 समाप्तुयुर्ब्रह्मेतिवर्तते । तथाचमुक्तौकिंसर्वेपिसमाइत्याशयः । अनेनोपनिषदितृतीयप्रश्नेआद्याकोटिरभिप्रेतादर्शितेतिज्ञातव्यं ।
 कश्चित्समश्रुताइत्यस्यार्थमाह ॥ केचिदेवेति ॥ मुक्तब्रह्मगणविवक्षयाकेचिदितिबहुवचनं । उतकेचिदेवज्ञानिनोजनाःसम्यक्
 तद्ब्रह्मसमामुयुः अपरेज्ञानिनोपिजनाअसम्यक्कृतदामुयुरिति तृतीयप्रश्नेद्वितीयकोटिप्रदर्शनंकृतमित्यवगंतव्यं । कश्चित्समश्रुते

भाष्यं ॥ अविद्वानपियःकश्चिद्ब्रह्माप्रोतिकथंचन । विद्वानेवोतत्रापिसर्वैवाथैवकेचन । यदिसर्वैथतत्रापिसैवसम्यक्कसमामुयुः । केचिदेवोतस-
 म्यक्कदसम्यगपरेजनाः ।

इत्थंनतरंअध्याहर्तव्यमाह ॥ इतिपृष्टःसन्निति ॥ तत्रउइतिब्रह्मकृतसमाधानाभिप्रायमाह ॥ अज्ञाहत्यादिना ॥ तत्राज्ञानप्रा
 मुयुर्ब्रह्मेत्यनेनद्विकोटिकप्रश्नत्रयमध्येआद्यप्रश्नेआद्यकोटिरनभ्युपगमेनैवपरस्ता । ज्ञानिनांमोक्षदश्वसः ज्ञानीप्रियतमोतोमेतंविद्वा
 नेवचामृतइत्यादिप्रमाणविरोधादितिभावः । तत्रद्वितीयामेवकोटिमंगीकरोति ॥ प्राप्नुयुर्ज्ञानिनइति ॥ द्वितीयप्रश्नेद्विती
 यकोटिरसंमतैव । नकश्चिद्ब्रह्मवित्सृतिमनुभवति । अनियमःसर्वेषामविरोधादित्यादिश्रुतिसूत्रविरुद्धत्वादित्यभिप्रेत्यतत्राद्यामेव
 कोटिमंगीकरोति ॥ अखिलाइति ॥ तृतीयप्रश्नेआद्यकोटिरसंमतैव । अक्षण्वंतःकरणवंतइत्यादिप्रमाणविरोधेनसर्वेषांज्ञानिनां
 मुक्तौसाम्येनसम्यग्ब्रह्मप्राप्तेरभावादित्यभिप्रेत्य केचिदेवोतसम्यक्तदसम्यगपरेजनाः ज्ञानिनोपीत्युक्तद्वितीयकोटिमेवांगीकरोति ॥
 तत्रापीति ॥ ब्रह्मप्राप्तेष्वखिलेष्वपिज्ञानिषुमध्यइत्यर्थः । ननुविरिंचस्येवसम्यग्ब्रह्मप्राप्तिर्भवति । अन्येषांतारतम्येनब्र
 ह्मप्राप्तिर्भवतीत्येतत्कुतइत्यतआह ॥ सुखविशेषतइति ॥ विशेषवैचित्र्यं मुक्तानांतावत्सुखैवैचित्र्यमस्ति । तत्राप्या
 नंदस्यविचित्रता । मुक्तस्तुस्यात्पराभासःसुनित्यसुखभोजनात् । तत्रापितारतम्यंस्यात्तेषुब्रह्माधिकोमतः । विरिंचस्यैव
 यन्मुक्तावानंदस्यसुपूर्णतेत्यादिप्रमाणात् । नचतदाकस्मिन् । यतःसाधनतारतम्याधीनंब्रह्मप्राप्तितारतम्यमित्यंगीकार्यं । अन्य
 धातन्नस्यादितिभावः । ब्रह्मप्राप्तितारतम्यंच केचिदत्रैवमुच्यंतेनोत्कामंतिकदाचन । अत्रैवचस्थितिस्तेषामंतारिंशेचकंचन ।

भाष्यं ॥ ज्ञानिनोपीतिपृष्टस्सन्नह्याप्राहचतुर्मुखः । अज्ञानप्राप्त्युर्ब्रह्मप्राप्त्युर्ज्ञानिनोखिलाः । तत्रापिसम्यक्प्राप्तिस्तुविरिंचस्यैवसर्वदा
 अन्येषांतारतम्येनप्राप्तिस्तुसुखविशेषतः ।

केचित्स्वर्गमहर्लोकैर्जनेतपसिचापरे । केचित्सत्येमहाज्ञानागच्छंतिक्षीरसागरं । तत्रापिक्रमयोगेनज्ञानाधिक्यात्समीपगाः । सालो
क्यंचसरूपत्वंसामीप्यंयोगएवच । इमास्मारभ्यसर्वत्रयावत्सुक्षीरसागरं । पुरुषोन्ततशयनःश्रीमान्नारायणाभिधइतिप्रमाणानुसारे
णज्ञातव्यं । समासतःसंकोचतः ॥ पञ्चादिति ॥ अज्ञानप्राप्त्युर्ब्रह्मेत्येतद्विस्तरेणयदाह्यैवैषएतस्मिद्गुदरमंतरंकुरुतइत्यनेनोच्यते ।
प्राप्त्युर्ज्ञानिनोखिलाइत्येत द्यदाह्यैवैषएतस्मिन्नदृश्यइतिवाक्येनोच्यते । तत्रापिसम्यक्प्राप्तिस्तुविरिंचस्यैवेत्येत स्क्षितिपमार
भ्यब्रह्मपर्यंतमानंदतारतम्यकथनपरेण सैषानंदस्यमीमांसाभवतीत्यादिग्रंथेनोच्यते । तत्राधिकारिवर्गेब्रह्मणएवपूर्णानंदत्वोक्त्या
तस्यैवसम्यक्पूरब्रह्मप्राप्तिरन्येषांतारतम्येनेतिस्पष्टमवगमात् । कश्चिदेवसम्यक्समश्रुतइत्यस्यज्ञानिनएवमुच्यंतेइत्यत्रैवांतर्भा
वात् । उत्तरत्रविस्तरात्तदनुक्तिरितिपूर्वटीकाकाराः । हेत्यनेनसंक्षेपविस्तराभ्यांतु कथंतिमनीषिणः । बहुवारस्मृतेस्तस्यफल
बाहुल्यकारणादितिप्रमाणप्रसिद्धिर्दशयति । ननुअयमभिप्रायउकारेणकथंलब्धइत्यतआह ॥ कश्चिदेवेति ॥ कश्चित्समश्रुत
इत्यस्यार्थानुवादोयं । तथैवेत्युकारमित्यन्वयः । कश्चिदेवसम्यक्कृतदाप्तुयादितियदुक्तं तत्तथैवेत्यर्थकमुकारमित्यर्थः । तथाचाऽ
ज्ञानिनोपिब्रह्माप्तुवंतिज्ञानिनएववा ज्ञानिनोपिसर्वेब्रह्माप्तुवंतिवा केचनवा यदिसर्वेपि तत्रापिसर्वेपिज्ञानिनःसम्यक्ब्रह्माप्तुयुरुत
कश्चिदेवसमश्रुतइतिप्रश्ने कश्चित्समश्रुतइतिवाक्यान्तरमेव तथैवेत्यर्थकस्यउकारस्यब्रह्मणाप्रयुक्तत्वात्कश्चिदेवविरिंचःसम्यक्कृत

भाष्यं ॥ इत्यभिप्रायवान्ब्रह्माह्युकारेणसमासतः । उक्त्वाप्रश्नोत्तरपञ्चाद्विस्तरेणजगादह । कश्चिदेवोतसम्यक्कदाप्तुयादितिवाक्यतः । अने
तरंतथैवेतिब्रह्मोकारमुवाचह ।

द्रह्नाश्रुतइत्यभिप्रायउकारप्रयोगेणलब्धइतिभावः । ननुतर्हिंसोकामयेतल्यादिनातत्सृष्टातदेवानुप्राविशदित्यादिनाचर्ग्रथेनसृष्टिः
 सृष्टपदार्थप्रवेशादिकंचकिसंगतमेवोच्यतइत्यतस्तस्यसंगतिमाह ॥ अज्ञौनैबेत्यादिना ॥ इतीममर्थं यदाहोवैषएतस्मिन्नित्यादौ
 ज्ञापयितुं विष्णोःस्वातंत्र्यज्ञापनायस्वातंत्र्यादिरूपमाहात्म्यज्ञापनाय सृष्टिसृष्टपदार्थप्रवेशंचोहेत्यन्वयः । ननुज्ञान्यैवैतदवा
 मुतइत्युक्तायांज्ञानिनोब्रह्मप्राप्तौविष्णोःस्वातंत्र्यादिरूपमाहात्म्यज्ञानस्यकथमुपयोगः । येनतज्ज्ञापनायसृष्ट्याद्युक्तिःसंगतेति
 चेत् । न । ब्रह्मप्राप्तिरूपोमोक्षस्तावत्प्रसादादेवभवति । यस्यप्रसादात्परमार्तिरूपादस्मात्संसारान्मुच्यतेनापरेणेत्यादिश्रुतेः । प्रसा
 दश्चगुणोत्कर्षज्ञानसाध्यः । लोकेतथादर्शनात् । तथाच तेषांदुःखप्रहाणायश्रुतिरेषाप्रवर्ततइतिवचनादधिकारिणःप्रतिभगवत्य
 सादोत्पादनद्वारामोक्षसाधयितुंप्रवृत्तानांवेदानांतद्गुणोत्कर्षज्ञापनएवमहातात्पर्यवक्तव्यं । अतःस्वातंत्र्याख्यमहैश्वर्यज्ञापनायसृ
 ष्ट्यादिकंकथ्यतइतिनासंगतिरित्याह ॥ माहात्म्यज्ञानतइत्यादिना ॥ तुशब्दएवार्थे । माहात्म्यज्ञानतएवेतिसंबध्यते । राजाहमि
 तिवदंतंराजानोघातयंतिहीतिदृष्टत्वात् । यत्तोमहांतोलोकेमाहात्म्यज्ञानतःप्रीतियांतीतिदृष्टमितिहेतोस्तस्यविष्णोर्महैश्वर्यभक्ता
 नांतप्रीत्युत्पादनायज्ञातव्यतयोच्यतइत्यन्वयः । तत्त्वेवभयंविदुषोमन्वानस्य भीषास्मादित्यादेरपिप्रकृतोपयोगंदर्शयति ॥ तद्ब्र
 शाएवेति ॥ ईश्वराःपचनादिव्यापारसमर्थाःअग्न्यादयोपि तद्ब्रशाःविष्णुवशाएव किमुतदन्ये । ततोहेतोःसएवैकोमुक्तिदइत्य

भाष्यं ॥ अज्ञौनैवतदाप्नोतिज्ञान्यैवैतदवाप्नुते । इतिज्ञापयितुंविष्णोस्स्वातंत्र्यज्ञापनायतु । आहसृष्टिप्रवेशंचमाहात्म्यज्ञानतोयत । प्रीतियां
 तिमहांतस्तुतद्ब्रशाएवचेश्वरा । अग्न्यादयोपिकिमुततदन्येमुक्तिदस्ततः ।

न्वयः । किमुतदन्यइत्यनेन भीषास्माद्धातइत्यादिकमुपलक्षणमित्युक्तंभवति । मुक्तिदोविज्ञेयइत्यनेनाथसोभयंगतोभवति इत्यस्य
 तात्पर्यमुक्तंज्ञातव्यं । सोकामयतेत्यादिनासृष्टयुक्तेःसंगत्यंतरमाह ॥ स्रष्टृत्वादिपूर्णेऽश्वर्यादिरूपवान्सहरिविज्ञेयइति ॥ ज्ञान्यैवतदामु
 तइत्युक्तं । तत्रब्रह्मज्ञानंकीदृशंविश्वक्षितमित्याशंकायां जगत्स्रष्टृत्वादिनारूपेणज्ञानमेवब्रह्मज्ञानंविश्वक्षितमित्यभिप्रेत्यसृष्ट्यादिक
 मुच्यतइतिनासंगतिरितिभावः । महैश्वर्यं जगत्स्रष्टृत्वादिरूपं । उच्यते सोकामयतेत्यादिनेतिशेषः ॥१३॥ एवंसोकामयतेत्याद्यु
 त्तरप्रकरणस्यसंगतिमभिधायेदानींतद्वाक्यजातंप्रमाणेनैवव्याचष्टे ॥ सत्त्वकामयदित्यादिना ॥ तत्रसोकामयतबहुःस्या
 मितिवाक्यंव्याचष्टे ॥ सत्त्विति ॥ सःप्रलयस्थोविष्णुः कामनायाःअमोघत्वरूपविशेषसूचनाय लयस्यत्वष्टमोभागःसृष्टिकाल
 उदाहृतइतिवचनोक्तकालविशेषसूचनायवातुशब्दः । यथोक्तं ईक्षाबभूवपरनामनिमेषकांतइति । अस्यसृष्टस्यजगतः यद्वा इत्ये
 वाकामयदित्येवंतुशब्दएवार्थं । ब्रह्मणोजगदाकारेणपरिणामभवनकामनाव्यावृत्त्यर्थः । ननुतर्हीदंसर्वमसृजतेत्युत्तरवाक्यमसं
 गतं । नह्यन्यार्थसंकल्पमभिधायान्यक्रियाभिधानंसंगच्छते नहीश्वरोस्वतंत्रोसत्यकामोवा इत्यतआह ॥ स्याज्जगच्चेति ॥ निया
 मकत्वस्यनियम्यपेक्षत्वाश्रियामकबहुस्वरूपत्वार्थनियम्यजगत्स्यादित्यचिंतयदित्यर्थः । अतएवसृष्ट्राजगदिदंसर्वमितिबहुरूप
 भवनकामनाप्रकारोविद्वृतः । यथोक्तमनुव्याख्याने । तदर्थंहासृजजगदिति । प्रजायेयेत्यस्यायमर्थइत्यव्याहः । सतपोतप्यते
 त्यत्रकृच्छ्रादिरूपंसंतापात्मकं विचारापरपर्यायालोचनात्मकंवातपश्चकारेतिप्रतीयते तदयुक्तं । तथात्वेऽप्राप्तकामत्वस्याज्ञत्वस्य

भाग्यं ॥ सएवैकसविज्ञेय पूर्णैश्वर्यादिरूपवान् । इतितस्यमहैश्वर्यमुच्यतेसत्त्वकामयन् । सृष्ट्राजगदिदंसर्वनियामकतयास्यतु । बहुरूपो
 भवानीतिस्याज्जगच्चेत्यचिंतयन् ।

चप्राप्तेरतः प्रकृतेविवक्षितं तपःशब्दार्थमाह ॥ स्यादित्यालोचनादिति ॥ स्यादित्यस्य नञासंबंधः । आलोचनं नाम ज्ञानमेव
विवक्षितं ननु विचारात्मकं संतापात्मकं वा । तथा च आलोचना तदज्ञानरूपत्वात्तपसोऽन्यत्तपःसंतापात्मकं विचारात्मकं आलोचनात्मकं वा वि
ष्णोर्नस्यात् नाभिप्रेतं । इति शब्दः समाख्याप्रदर्शकः । यः सर्वज्ञः सर्वविद्यस्य ज्ञानमयं तप इति श्रुतेरित्यर्थः । तथा च सतपो तस्य
तेत्यस्य स्वोदरसंस्थं जगद्दर्शैत्यर्थो वर्णनीयः । उक्तं च भगवत्पादैः । दृष्ट्वा सचेतनगणान् जठरे शयानानिति । यथोक्तं कर्मनिर्णयटी
कार्या । यस्य तपो ज्ञानमयं न त्वालोचनात्मकं वा संतापात्मकं वा अज्ञो ह्यलोचते । अप्राप्तकामश्च तपस्यति । तपस्तद्वद्वा इदं सर्वमसृजते
त्यस्य व्याख्या न मेतदिति । ननु कृष्णाद्यवतारेषु इदं मे स्यादित्येवं तपस्विनामनुकृतिर्बाह्यवृत्त्यै वनत्वं तद्वृत्त्ये
रेष्विति ॥ स्यादित्यनुवर्तते । इदं मे इति शेषः । तथा चावतारेषु इदं मे स्यादित्येवं तपस्विनामनुकृतिर्बाह्यवृत्त्यै वनत्वं तद्वृत्त्ये
त्यर्थः । उक्तं च तात्पर्यनिर्णये भगवत्पादैः । त्वामाराध्यतथाशभोग्रहीष्यामि वरं सदेत्यादिवचनादिति ज्ञातव्यं । उक्तं च तात्पर्यनिर्णये
भगवत्पादैः । ययौ कैलासमद्रीशं चकारे वतपोत्रच । स्वीयानेव गुणान्विष्णुर्भुजन्नित्येन शोचिषा । शर्वितपः करोतीव मोहयामास
दुर्जनान् । विमोहनायासुरसर्पिणां प्रभुः स्वयं करोतीव तपःप्रदर्शयेत् । अहंत्वां पूजयिष्यामि लोकसंमोहनोऽसुखः । कृष्णोऽप्ययो
ग्यजनमोहनमेव वांछंस्तुष्टावरुद्रहृदि गंजिरूपमेवेति । इदं सर्वमसृजतेत्यत्रोक्तासृष्टिर्नाम ब्रह्मणो जगदाकारेण परिणाम एवेति भा
स्करस्तदयुक्तं । अविकारः सदा शुद्धो नित्य आत्मा सदाहरितित्यादिप्रमाणविरोधादतोत्राभिप्रेतां सृष्टिविद्वणोति ॥ सृष्टिर्नामेति ॥

भाष्यं ॥ स्यादित्यालोचनान्नान्यत्तपोविष्णोः कदाचन । अवतारेष्वनुकृतिर्बाह्यवृत्त्या तपस्विनां । सृष्टिर्नाम स्वरूपात्सुबहिर्निष्कप्रणं सृष्टते ।

स्वदेहादिच्छयाविश्वंभुक्तपूर्वजनार्दनः । ससर्जमातापितृवदूर्णनाभिवदेववा । प्रधानंपरिणाम्येशोनिर्विकारःस्वयंसदेत्यनुव्याख्यानानुसारेणैतदर्थोद्गृह्यः । अत्रयोखिलंजगज्जठरेनिधायलक्ष्मीभुजांतरतःसन्नारायणःप्रलयेआसीत्तस्मादेवमूलरूपाज्जगत्सृष्टिर्भवतीतिप्रतीयते । तथातत्सृष्ट्वातदेवानुप्राविशदित्यत्रापिमूलरूपिणएवहरेःप्रवेशउच्यतेइतिप्रतीयते तांप्रतीतिवारयंस्तत्र विशेषमाह ॥ यद्यपीत्यादिना ॥ यद्यपीदंसर्वजगत्महात्मनोऽपरिच्छिन्नस्यमूलरूपिणःस्वस्यैवोदरस्थं । तथाचतस्मादेववह्निर्निष्क्रमणेनोत्पत्तुमहं तथापीत्यर्थः । स्वेच्छयेतिशेषः । द्वितीयेनरूपेणद्वितीयादिरूपेणवासुदेवप्रद्युम्नानिरुद्धरूपेण । यथोक्ततात्पर्यनिर्णये । व्यूढश्चतुर्धाभगवान्सएकोमायांश्रियंसृष्टिविधित्सयार । रूपेणपूर्वेणसवासुदेवनाम्नाविरिंचंसुषुवेचसातः । ससृष्टिहेतोःप्रद्युम्नतामुपगतःकृतितांचदेवी । निर्देहकान्सभगवाननिरुद्धनामाजीवान्सकर्मसहितानुदरेनिवेश्य । चक्रेथदेहसहितान्क्रमशःस्वयंभूप्राणात्सशेषगरुडेशमुखान्समग्रानिति । रूपांतरेण अनिरुद्धादिरूपांतरेण । अनेनजीवेनात्मनानुप्रविष्टमिति श्रुतेःजीवइतिभगवतोऽनिरुद्धस्याख्येतिश्रुतिः । सजीवनामाभगवान्प्राणधारणहेतुतइत्यादिस्मृतेः । नारायणानिरुद्धौतुभोज्यवस्तुषुसंस्थितौ । संकर्षणश्चप्रद्युम्नस्तत्रभोक्तृषुसंस्थितौ । अवकाशप्रदोनित्यंवासुदेवो नभःस्थितः । स्थितो निरुद्धो हृदिचाखिलस्येत्यादिस्मृतेश्चेतिज्ञातव्यं । अत्राहभास्करः । सच्चत्यच्चाभवत् । निरुक्तंचानिरुक्तंचनिलयनंचानिलयनंच विज्ञानंचाविज्ञानंच सत्यंचानृतंचसत्यमित्यस्यांश्रुतौब्रह्मणःसत्यदादिशब्दाभिधेयमूर्तामूर्तराशिद्वयात्मकविश्वभावएवोच्यते । अतःसइदंसर्वमसृजतेत्य

भाष्यं ॥ यद्यपीदंजगत्सर्वस्वोदरस्थमहात्मनः । तथाप्येषद्वितीयेनरूपेणबहिराक्षिपत् । रूपांतरेणविशच्चजगत्सर्वजनार्दनः ।

त्रापिसृष्टिःपरिणामरूपैवव्याख्येयेति । तदयुक्तं । सद्ददं सर्वमसृजत तत्सृष्ट्वातदेवानुप्राविशात् । तदनुप्राविश्य सच्चत्यच्चाभवदिति वचनेनब्रह्मणःसदादिभवनानात्पूर्वमेवमूर्तामूर्तेरूपविश्वोत्पत्तेरवगतत्वात् । तथाचनेदंसदादिभवनं विश्वोत्पादनं विश्वोत्पत्त्युत्तरकालीनत्वात् । याक्रियायदुत्तरकालीना नासावसौ यथामुक्त्वाचरतीत्युक्तचरणं । नपूर्वकालीनभोजनमितिप्रयोगसंभवात् । अनुपपन्नार्थचान्यथावाक्यमापद्यते । नाहिमृतसुवर्णादिकंघटरुचकादिसृष्ट्वातदनुप्राविश्यतद्भवति । यद्वाविश्वं सत्यदादिशब्दार्थतयात्रनविवक्षितं । तद्भवनात्पूर्वकालीनोत्पत्तिकत्वात् । भोजनवदित्यादिप्रयोक्तव्यं । ननुतार्हिकःश्रुत्यर्थः । जगद्भाविनाअवसादनकर्तृत्वादिधर्मयोगेनब्रह्मैवसत्यदादिशब्दादिशब्दवाच्यत्वैवाजगत्प्रवेशस्योपयोगोऽस्ति । ननुतर्हितदनुप्राविश्येत्यस्यान्वयोनोऽस्ति । नहिब्रह्मणोऽवसादनकर्तृत्वादिधर्मयोगेसदादिशब्दादिशब्दवाच्यत्वैवाजगत्प्रवेशस्योपयोगोऽस्ति । किंचैवंसतिप्रसिद्धिविरोधः । सत्यदादिशब्दानां द्वेवावब्रह्मणोरूपेमूर्तेचामूर्तेचस्थितंचयच्चसच्चत्यच्चेत्यादौमूर्तामूर्तवाचितयाप्रसिद्धत्वादितिचेन्न । यद्यथ्यनन्यापेक्षयावसादनकर्तृत्वादिधर्मयोगेऽसदादिशब्दवाच्यताचारत्येवब्रह्मण स्थापितत्तद्वस्तुगतरूपैवतत्तच्छब्दवाच्यत्वमित्यस्यैवव्यवस्था । तथाचमूर्तामूर्तजगदनेनरूपैवैवब्रह्मसदादिशब्दवाच्यमतस्तदनुप्राविश्येतिंसंबध्येते । परमेश्वरसन्निधानादेवमूर्तादेरपिसदादिशब्दवाच्यताचोपपद्यतइतिभावेन त्यदनिरुक्तनिलयनविज्ञानसत्यपदवाच्यं विश्वं तथासन्निरुक्तनिलयनाविज्ञानानुत्तशब्दवाच्यंचविश्वंदर्शयंस्तत्रतच्छब्दवाच्यतायांनिमित्ततयावस्थितेविश्वौतानशब्दान्निरुच्यदर्शयति ॥ त्यच्चानिरुक्तमि

भाष्ये ॥ त्यच्चानिरुक्तविज्ञानंतथानिलयनंमहान् ।

त्यादिना ॥ त्यत् अनिरुक्तं विज्ञानं तथा निलयनं सत्यं चेति शब्दपंचकेन महा न्महत्त्वविमानीब्रह्मा प्राण स्तथाश्रीश्चकथ्य
 तेइतिशेषः । नवाएकेनाक्षरेणछंदांसि विद्यंति नद्वाभ्याभिति वचनादविज्ञानं चानिलयनमिति नवाक्षरत्वोपिनदोषः । सदादिशब्दपं
 चकेन प्रकृतिप्राणयोः श्रीमुख्यप्राणयोः । उपलक्षणमेतत् । महतो ब्रह्मणश्च सकाशात् परं अन्यत् विश्वं कथ्यत इत्यर्थः । किं स्वातं
 त्र्येणनेत्याह ॥ तद्गति ॥ तुशब्दोवधारणे । तदंतर्गतविष्णुसंबंधादेवश्रयादिकं विश्वं त्र्यदादिशब्दवाच्यमित्यर्थः । विष्णोरपि
 तच्छब्दवाच्यत्वं किमन्यसंबंधादेवेति शंकायां नेत्याह ॥ स्वतइति ॥ स्वातंत्र्येणेत्यर्थः । तथाचतच्छब्दप्रवृत्तिनिमित्तानां वि
 ष्णोरेव स्वतोऽन्यानधीनतया सद्भावत्वात् विष्णोरेव मुख्यतः तच्छब्दवाच्यत्वं । अन्यत्र विद्यमानस्याप्यल्पस्य प्रवृत्तिनिमित्तस्य तद
 धीनत्वादमुख्यतोन्यस्य तच्छब्दवाच्यत्वमिति भावः । यथोक्तं । स्वातंत्र्यं तद्गतत्वं च शब्दवृत्तेर्हि कारणं । स्वातंत्र्यं तत्र मुख्यं स्यादिति ।
 कानितच्छब्दप्रवृत्तौ निमित्तानि यानि विष्णोः अनन्याधीनतया वर्तते इत्यतः तानि दर्शयति ॥ ततइत्यादिना ॥ त् यत् इत्यनयोः
 क्रमेणार्थः ततो व्याप्तो नियामकश्चेति । अवाच्यतः अवाच्यत्वतः । तथाच निरंतरां साकल्येनोक्तं न भवतीत्यनिरुक्तमित्यर्थः । तत्रहे
 तुरानंत्यादिति । साधुस्वरूपतः साधुगुणस्वरूपत्वादित्यर्थः । सत्यं साधुगुणत्वात्स इति वचनात् । एवमव्याख्यानोद्धृतीयसत्यशब्दे
 नपौनरुक्त्यप्रसंगइति ज्ञातव्यं । सदादिशब्दप्रवृत्तौ निमित्तं दर्शयति ॥ अत्रसादेति ॥ षड्विंशरणगत्यवसादनेष्विति धातुव्या

भाष्यं ॥ सत्यं प्राणस्तथाश्रीश्च सन्निरुक्तं तथा नृत्तं । अविज्ञानं चानिलयनं प्रकृतिप्राणयोः परं । तद् विष्णोस्तु संबंधात्स्वतस्तत्रामकोहरिः । ततो नियामक
 ऋतिल्यदानं त्यादवाच्यत । अनिरुक्तं निलयनं सर्वाधारत्वतो हरि । विज्ञानं सर्वविज्ञानात्सत्यं साधुस्वरूपतः । अवसादसुवाच्यत्वदौर्वल्याज्ञान्यसाधुता ।

ख्यानादवसादनंखेदः मनःशैथिल्यं सच्छब्दप्रवृत्तिनिमित्तनिरुक्तशब्दप्रवृत्तिनिमित्तं मुवाच्यत्वं । अनिलयनशब्दलब्धाश्रौदौर्बल्यं । सर्वाधारत्वाभावोपपादकत्वात्तस्येतिज्ञातव्यं । अज्ञप्तीत्यविज्ञानशब्दप्रवृत्तिनिमित्तं । असाध्रुतेत्यनृतशब्दप्रवृत्तिनिमित्तं । ऋतशब्दपर्यायसत्यशब्दस्यसाधुस्वरूपार्थतयाव्याख्यातत्वात् । प्रकृतिःश्रीदेवी । प्राणशब्देनब्रह्माणिग्राह्यः । अन्यत्र प्रकृत्यादित्रितयभिन्नेजगति अवसादादीन्कुर्वन्हरिःवर्ततेयतोतस्तन्नामकः सदादिनामपंचकवाच्यइतियोजना । सत्यमभवदित्यत्रस्थद्वितीयसत्यशब्दार्थमाह ॥ साधुस्वरूपइति ॥ सन्-निर्दुष्टोहरिः । मंगलानांचमंगलमितिवचनात्साधुस्वरूपोमंगलस्वरूपः सन्नेवयतःसर्वत्रास्ति अतस्सत्यनामा सत्येतिनामवानित्यर्थः । ननुसत्यादिशब्दानांजगद्वाचित्वपक्षेकथंब्युत्पत्तिःकर्तव्येत्यतःतत्प्रकारंदर्शयति ॥ अनेनगतत्वादेर्निमित्ताज्जगतिअनृतादिकंनामेति । तथाचप्रकृत्यादिभिन्नंजगत् अनचेष्टायामितिधातोरनेनचेष्टकेनऋतंगतंप्रविष्टंयतोऽनृतं । आदिपदेनासाधुत्वाच्चानृतं । अविज्ञानं सर्वज्ञानरहितत्वात् । अनिलयनं सर्वाधारत्वाभावात् । निरुक्तं नितरामुक्तत्वात् । सत् अवसादनात् । खेदेनमनःशैथिल्यमुक्तत्वात् । तथाप्रकृत्यादिकंत्रयंतत्त्वान्निधायामकत्वाच्चत्यत् । अनिरुक्तमवाच्यत्वात् । प्रकृतिर्निलयनं । भगवदितरजगदाधारत्वात् । तदुभयातिरिक्तसर्वजगदाधारत्वान्महान्प्राणश्चेतिज्ञातव्यं । विज्ञानं यथायोग्यभगवदितरसर्वविज्ञानात् । सत्यं साधुगुणस्वरूपत्वगदितिग्राह्यं । नन्ववसादनमुवाच्यत्वदौर्बल्याद्इत्यसाधुतानाममंगलत्वाच्चन्निमित्तकसदादिशब्दवाच्यत्वंकथंभगवतोयुक्तमित्याशंकापरिहारायप्राप्तं यदिदंकिंच तत्सत्य

भाष्यं ॥ प्रकृतिप्राणतोऽन्यत्रकुर्वन्तन्नामकोहरि । अतस्साधुस्वरूपस्सत्यनामानृतादिकं । नामानेनगतत्वादेः ।

मित्याचक्षते इति वाक्यं व्याचष्टे ॥ यदिदं किंचेति ॥ सत्यशब्दार्थः साधुतैवेति । स्वार्थे तल्पप्रत्ययः । साध्वेव मंगलस्वरूपमेवेति तदर्थः । सन्निरुक्तादिशब्देन यदिदं किंच भाषितं । तत्सर्वसाधुतैव साध्वेवेति हि प्रसिद्धमित्यर्थः । आचक्षत इत्यास्यार्थो हीति । एतदेव विच्यदर्शयति ॥ अचसादनादिहेतुत्वमिति ॥ सर्वशः सर्वमवसादनादिहेतुत्वं हियस्माद्भगवतिसाधुतैव साध्वेव मंगलमेव अवसादादिस्तदधिकरणत्वमितियावत् । असाधुता असाध्वेवाऽमंगलमेवेत्यर्थः । नन्ववसादनादिहेतुत्वस्य साधुत्वेऽपि प्रकृते किमायातं । नहि अवसादादिहेतुत्वं प्राक्प्रतिपादितं किंत्ववसादादिकमेवेत्यतोऽवसादनादिहेतुत्वमेव प्रतिपादितमित्याह ॥ तत्कृतृत्वं हीति ॥ हियस्मात् तत्कृतृत्वं अवसादादिकृतृत्वमेवास्माभिर्भाषितं । अवसादसुवाच्यत्वदौर्बल्याद्भगवतिसाधुताः । प्रकृतिप्राणतोऽन्यत्र कुर्वस्तन्नामकोहरिरित्युक्तत्वादतो नकोपि दोष इत्यर्थः । यथोक्तमनुव्याख्याने । एवं दुःख्यादिशब्दाश्च स्वातंत्र्योपेक्षयोद्विताः । नैव दोषाहरौ तद्बुद्ध्योक्ता दोषकारिणः । तस्मात्ते दोषशब्दाश्च तत्रैव गुणवाचका इति ॥ १४ ॥ पूर्वप्रलयकालगोनारायणो वासुदेवरूपेण प्रजायेयेति कामनां कृत्वा वासुदेवो भूत्वा जगत्ससर्जेत्युक्तं । तत्र संमति तया श्लोकमुदाहरति ब्रह्मा तदपीति । तत्राग्रे प्रलये असदेवशून्यमेवासीत् । ततोऽसतः शून्यात्सदजायतेत्येवं शून्यस्य प्रलये सत्त्वं जगत्कारणत्वं चात्र प्रतिपाद्यत इति प्रतीयते । तदयुक्तं । असतः सदुत्पत्तेः क्वाप्यहृष्टत्वात् । कुतस्तु खलु सोम्यैवं स्यात्कथमसतः सज्जायतेति श्रुतिविरोधाच्चेति भावेन प्रमाणेनैव तं

भाष्यं ॥ यदिदं किंच भाषितं । सन्निरुक्तादिशब्देन तत्सर्वसाधुतैव हि । अवसादनादिहेतुत्वं साधुतैव हि सर्वशः । असाधुतावसादादिस्तत्कृतृत्वं हि भाषितं ।

श्लोकं व्याचष्टे ॥ अनासाद्यस्त्विति ॥ पूर्वप्रलये स्थितो नारायणाभिधो हरिः केनाप्यनासाद्यो प्राप्य इति हेतोरसन्नामा भवदिति सं
बंधः । ततो वैसद्जायतेत्येतद्वाचष्टे ॥ स आद्यस्त्विति ॥ स नारायणाभिधः प्रभुः वासुदेवो भवत् । स चासाद्यो ज्ञानि प्राप्य इति
हेतोः सन्नामेत्यर्थः । वासुदेवस्य निजमुक्तिपदप्रदात्तत्वेन ज्ञानि प्राप्य तायाः प्रसिद्धत्वादि ति भावः । गत्यर्थोत्सदेः कर्मणि क्विबंतस्य रू
पमेतत् । तदात्मानं स्वयमकुरुतेत्येतत्ब्रह्मैव स्वात्मानं जगदाकारेणाकुरुतेत्यप्यव्याख्यानमित्यभिप्रेत्यव्याचष्टे ॥ स वासुदेव इति ॥
संकर्षणादिकं संकर्षणादिरूपोपेतं । अनेन नारायण एव संकर्षणादिरूपानि ससर्जति प्रतीतिरप्यपास्तावेदितव्या । अतएव संकर्षणश्च
सबभूवपुनःसुनित्यः । ससृष्टिहेतोः प्रहृन्नतामुपगतः । स्थित्यैपुनः स भगवाननिरुद्धनामिति तात्पर्यनिर्णये पितच्छब्दैः वासुदेव ए
व ग्राह्यो न नारायण इति संप्रदायविदः । तस्मात्तत्सुकृतमुच्यत इति वाक्यं व्याचष्टे ॥ तस्मादिति ॥ यस्माद्वासुदेवः स्वात्मानं सं
कर्षणादिकं चक्रे तस्मात्कारणात्स वासुदेवः सुकृतमित्युच्यते । सुसम्यक् संकर्षणाद्यात्मना स्वस्वरूपं कृतमिति व्युत्पत्त्येत्यर्थः ।
यद्द्वैतसुकृतं रसो वैसद् इत्येतद्वाचष्टे ॥ स आनंद इति ॥ सः सुकृतनामवान्वासुदेवः आनंदः आनंदवान् । रसः सारो वरश्चेति श
ब्दाएकार्थवाचका इत्यभिधानात् रसो वरः श्रेष्ठः । आनंदविशिष्टस्य विशेषणं भवदिदं वरत्वविशेषणभूतमानंदमुपसंक्रामति । तथा च
रसानंदो महानंदः पूर्णानंद इत्यर्थो द्रष्टव्यः । यद्वासुदेव इत्यनूद्य आनंद इति शेषः पूरितः । तथा च यद्द्वैतसुकृतं सः तदीयानंदो

भाष्यं ॥ अनासाद्यस्त्वसन्नामा पूर्व नारायणाभिधः । स आसाद्यश्च सन्नामा वासुदेवो भवत्प्रभुः । स वासुदेवस्वात्मानं चक्रे संकर्षणादिकं ।
तस्मात्तत्सुकृतं नाम स आनंदो रसः

रसोवरः पूर्णइत्यर्थः । रसइत्यानंदोयतः । अतस्तद्रूपोभगवानानंदइतियोजनेतिपूर्वटीकाकाराः । मुक्तानां सुखकारणत्वाच्चायं
 पूर्णानंदइतिवक्तुं प्रवृत्तं रसं ह्येवायं लब्ध्वेति वाक्यं हेतुहेतुमद्भावं दर्शयन्व्याचष्टे ॥ यतइति शेषः । यतः वासुदेवः
 पूर्णानंदः तत आनंदं । पूर्णानंदस्वरूपमेनं वासुदेवं संप्राप्यैव मुक्तो मोदेत् । स्वयोग्यानंदपूर्णो भवेदन्यथा तन्न स्यादित्यर्थः । लोकचे
 ष्टकत्वयुक्त्यापि भगवतो वासुदेवस्य पूर्णानंदत्वं समर्थयते ॥ कोहीत्यादिना ॥ तत्राकाशस्यानंदत्वाभावेऽननंप्राणनंचकस्यापि न
 स्यादित्येतावदुच्यते नतु विष्णोर्महानंदत्वे कोपि हेतुरुकइत्यतः तद्वाक्यं प्रमाणेनैव व्याचष्टे ॥ आकाशशब्दा
 र्थोयं । आसमंतात्काश्टदीप्साविति धातोः काशनात् दीपनात् दीप्तत्वादिति यावत् । आकाशइत्यर्थः । दीप्तिरनन्याधीनत्व रूपविशेष
 सूचनायनुशब्दः । एषभगवान्वासुदेवः । अन्यादित्यस्य तात्पर्यं सामान्येति । सामान्यचेष्टाः लौकिकचेष्टाः । प्राण्यादित्यस्य तात्प
 र्थं धर्म्याइति । धर्म्याः धर्मविषयाः वैदिक्यश्चेष्टाः । तथाचासमंतात्काशनादाकाशः एषः भगवानयदि पूर्णानंदो न स्यात् तदा
 न कंचिन्प्रवर्तयेत् । नचेदेष कंचित्प्रवर्तयेत्तदा कः पुमान्प्राणयात् अन्याच्च । नकोपिलौकिकी वैदिकी वा प्रवृत्तिं कुर्यात् । स्वातंत्र्याभावा
 दित्येवं विष्णोरनानंदत्वे जगतो निश्चेष्टत्वमापादयत्याश्रुत्या जगच्चेष्टकत्वमानंदपूर्णत्वे हेतुत्वेन विवक्षितमिति ज्ञायते । तथाच भ
 गवान्सुखी भवितुमर्हति प्रवृत्तिकारणत्रय रहितत्वे सति प्रवृत्तिमत्त्वा दुन्मत्तवदित्यनुमानं सूचितं भवति । तथाहि । लोके चेत्तन प्रवृ
 त्तिश्चतुर्विधा ह्यष्टा । दुःखोद्रेकात्तरोदनादौ प्रवृत्तिः । सुखरागात्तत्यास्यर्थभोजनादौ प्रवृत्तिः । दुःखद्रेपात्तन्निवृत्त्यर्थं किं कटकोच्चार
 भाष्यं ॥ तत । आनंदमेनं संप्राप्य मुक्तो मोदेन्न चान्यथा । आदीप्तस्त्वेपभगवान्यद्यानंदो भवेन्न च । सामान्यचेष्टा धर्म्याश्चकस्यस्युस्तमृते प्रभुं ।

णादौप्रवृत्तिः । सुखोद्रेकात्तृत्तगानादिरूपोन्मत्तप्रवृत्तिः । तथाचदुःखोद्रेकनिमित्ता तन्निवृत्त्यर्थसुखावाह्यर्थी चेत्याद्यंप्रवृत्ति
त्रयंपरमेश्वरत्वादेवतस्मिन्नोपपद्यते । अतःपरिशेषात्सुखोद्रेकादेवास्त्यप्रवृत्तिरिति सिध्यतीत्यभिप्रेत्योक्तप्रयोगप्रकारंसूचयति
॥ सुखमिति ॥ लोकचेष्टामित्युपलक्षणं । वैदिकचेष्टामित्यपिग्राह्यं । हिशब्देननृत्तगानादिरूपोन्मत्तप्रवृत्तिरन्वयव्याप्तौदृष्टांत
तथाप्रसिद्धेति सूचयति । अग्निमत्त्वादेवधूमवत्त्वमित्यादाविवसुखंलब्धैवकुरुतइतिसावधारणेनव्याख्यानेनोक्तहेतुहेतुमद्भावःसू-
चितइतिज्ञातव्यं । ननुजगच्चेष्टकत्वेनसुखमात्रसिद्धावपिनतस्यपूर्णत्वंसिध्यतीत्यतआह ॥ अल्पमिति ॥ अल्पसुखादेवेत्यर्थः ।
अल्पकर्मा अल्पप्रवृत्तिमान् । पूर्णानंदादेवेतिव्याख्येयं । सर्वकृत् महाप्रवृत्तिमान् । तथाचकारणस्यकार्यानुगुणत्वान्महाप्रवृ-
त्त्यामहानंदएवसिध्यतीतिभावः । उक्तानुमानेव्यतिरेकव्याप्तौदृष्टांतमाह ॥ नहीति ॥ आर्ताःदुःखिनःकर्मनकुर्वेति प्रवृ-
त्तिमंतो न भवतीत्यर्थः । तथाचोभयाभावप्रयुक्तविशिष्टाभावमादायोक्तहेतुव्यतिरेकस्तेष्वस्तीतिभावः । आर्तानामपि किंचि-
त्प्रवृत्तिमत्त्वात्दृष्टांतान्तरमाह ॥ सुग्धाश्चैवेति ॥ सुग्धाः मूर्खोवंतः । तदानीं दुःखमात्रप्रतिस्मृत्या विशेषतः आर्ता
पेक्षयाविशेषाकारेणकर्मनैवकुर्वतीतिसंबंधः । प्रवृत्तिमात्रशून्याइत्यर्थः । तथाचोभयाभावप्रयुक्तविशिष्टाभावमादायहेतुव्य-
तिरेकस्तेष्वप्यस्तीतिभावः । अल्पात्सुखादित्युक्तंविवृणोति ॥ तस्मादिति ॥ तस्मादार्तादीनांप्रवृत्त्यभावात् । यादृक्सुखं

भाष्यं ॥ सुखंलब्ध्वाहिकुरुतेलोकचेष्टांजनार्दन । अल्पात्सुखादल्पकर्मपूर्णानंदाद्धिसर्वकृत् । नह्यार्ताःकर्मकुर्वन्तिमुग्धाश्चैवविशेषतः । तस्मा
द्यादृक्सुखंतादृक्कर्मपूर्णसुखस्ततः । सर्वकृत्स्वात्परोविष्णुः ।

तादृक् तादृगेव तदनुसार्थेव । कर्म प्रवृत्तिः दृष्टा । अतःसर्वकर्तृत्वात्महाप्रवृत्तिमत्त्वात्परोविष्णुःपूर्णसुखइत्यर्थः । निर्मूलानुमानममानमित्याशंकापरिहारायतन्मूलभूतांश्रुतिमाह ॥ आहृति ॥ तस्मात् प्रवृत्तिकारणत्रयराहित्वेत्वेसतिप्रवृत्तिमत्त्वस्यसुखित्वेनाविनाभावस्यप्रसिद्धत्वादित्यर्थः । सुखलब्ध्वा सुखलब्ध्वैव उन्मत्तादौदर्शनादितिभावः । अनेनयदावैसुखलभतेथकरोतीतिश्रुतिमुपादत्ते । अनेनोक्तान्वयव्याप्तिःप्रमापिताभवतीतिज्ञातव्यं । सनातनी अपौरुषेयत्वेनपुरुषदोषनिबंधनदोषशून्या । अतएवपरास्मृत्यपेक्षयोत्तमेत्यर्थः । यद्वैतच्छ्रुतिसमाख्यारूपा पराअन्याछंदोगानांश्रुतिरित्यर्थः । नासुखलब्ध्वाकरोतीतिश्रुतिमर्थतोनुवदति ॥ अलब्ध्वेति ॥ मुग्घातादौदर्शनादितिभावः । अनेनोक्तान्वयतिरेकव्याप्तिरेकव्याप्तिरपिप्रमापिताभवतीतिज्ञातव्यं । व्याप्तिद्वयोपदर्शनादादरोवगम्यतइतिभावः । कोह्येवान्यादित्युपनिषदुक्तेतर्कविर्यथपर्यवसानंदर्शयति ॥ तदिति ॥ तत्तस्मात्कारितःप्रेरितः प्राणिति वैदिकींचेष्टां करोति । इदमुपलक्षणं । अनितिलौकिकींचेष्टां चकरोतीत्यपिद्रष्टव्यं । तथाचसर्वलोकसावधौकिकींचेष्टां चकरोति अनुभवसिद्धत्वात् । तस्मात्पूर्णानंदवतादेवेनकारितःप्रेरितएवप्राणितिअनितिच । तथाचतत्कारयितादेवःपूर्णानंदइतिसिद्ध्यतीतिभावः । अमुक्तानांब्रह्माद्यखिललोकानांसुखकारणत्वाच्चायंभगवानानंदरूपइत्युच्यते ॥ एष ह्येवेति । तद्वाचष्टे ॥ स एवैकइति ॥ अखिलं ब्रह्माद्यंमुक्तजातं । स्वस्यैवतदभावेपरस्मैतदानानुपपत्तेरितिभावः । रसंह्येवे

भाष्यं ॥ आहृतस्मात्सनातनी । सुखलब्ध्वाकरोतीतिच्छंदोगानांश्रुतिःपरा । अलब्ध्वातुसुखनैवकरोतीत्यपिसादरं । तत्पूर्णानंददेवेनकारितःप्राणितिस्फुटं । सर्वलोकःस एवैकआनंदयतिचाखिलं ।

तिवाक्यंतुमुक्तानांआनंदप्रदत्वान्यथानुपपत्त्याभगवतःपूर्णानंदत्वसाधनपरमित्यपौनरुक्त्यं ॥ १५ ॥ रसंक्षेवायंलब्ध्वेत्यनेनानं
दरूपमेनंसंप्राप्यमुक्तोमोदेदित्युक्तं । तत्रतत्यासौकिंसाधनमित्याशंकायांप्रतिष्ठितंज्ञानमेवेत्युच्यते । यदाह्यैवैषइति । तद्वाचष्टे ॥
तस्मादिति ॥ तस्मात् उक्तरीत्यासर्वेषुप्रकृतेनमुक्तानामानंदप्रदत्वादिनातस्यैवस्वतंत्रत्वादित्यर्थः । ज्ञानैप्रतिष्ठितमेवमोक्षसा
धनंयस्मात्तस्मादितिपूर्वटीकाकाराः । अहश्ये अज्ञहृष्टयगोचरे । आत्मनःइदमात्म्यं जीवसंबंधिगुणजातं अल्पज्ञानाल्पसुखादि
तद्रहितोनात्म्यस्तस्मिन्नितिअक्षरार्थमभिप्रेत्योक्तं ॥ जैवानामिति ॥ जीवसंबंधिनामित्यर्थः । असंगतेः संबंधाभावात् । निनि
तरामयनंआश्रयोनिरयनं । निरयनमेवनिलयनं । रोलइतिस्मरणात् । नविद्यतेअन्योनिलयनंआश्रयस्यासावनिलयनःइत्यक्षरा
र्थमभिप्रेत्यतल्लब्धार्थउक्तोनिराश्रयत्वादिति । स्वाश्रयत्वादित्यर्थः । अभयमितिक्रियाविशेषणमित्यभिप्रेत्योक्तं ॥ अभयत्वे
नेति ॥ एतादृशभगवद्विषयेप्रतिष्ठां प्रकर्षेणस्थितिं विंदतेलभते । योग्यतयाज्ञानस्येतिलाभइत्यर्थमभिप्रेत्यतत्तात्पर्यमाह ॥
यदाज्ञानेनेति ॥ श्रौताथशब्दार्थस्तदेति । अनेनज्ञान्येवएतद्वामुतइत्युक्तोकारेणोक्तस्योपसंहारोप्यनेनकृतोभवतीतिज्ञा
तव्यं । एवंभगवद्विषयकसम्यग्ज्ञानेनैवमोक्षमभिधायविपरीतज्ञानिनोनर्थउच्यते । यदाह्यैवैषइति । तद्वाचष्टे ॥
येदेति ॥ अंतरमित्यस्यार्थोभेदमिति । तस्यप्रसिद्धोदरत्वंबाधितमित्यतःउदरमित्यनूद्यभेदस्योदरशब्दवाच्यत्वेनिमित्तमाह ।

भाष्यं ॥ तस्मादहश्येजैवानांपुणानामप्यसंगते । अनात्म्येथगुणानंत्यादिनिरुक्तेनिराश्रयात् । अनिलयनेऽभयत्वेनयदाज्ञानेनतिष्ठति ।
तदाऽभयंहृदिगच्छेन्नैवाज्ञानीकथंचन । यदैतस्मिन्परिविष्णानुदरं

जीवगतवतइति ॥ तथाचजीवेषुयुगपदेनेकस्थानत्वेनभेददर्शनात् तदृष्टतेनतादृशभेदंयदा यदि एतस्मिन्परेविष्णौविश्वैतै
जसादिभगवद्रूपसमुदायेपि युगपत्तदक्षिणाश्यादिस्थानभेदेनकरोति धातूनामनेकार्थत्वात्जानाति अनुमिनोतीतियावत् ।
यद्वाजीवेषुविष्णुप्रतियोगिकभेददर्शनात्तंभेदंविश्व्यादिरूपेएतस्मिन्परेविष्णौकरोति विष्णुप्रतियोगिकमेवभेदंविष्णौजानातीति
यावदित्यर्थइतिबृहदारण्यकभावबोधोचरीत्याव्याख्येयं । तर्हीतिशेषः । अस्यतेनैवभेददर्शनजातेनभगवद्रोहेणमहद्भयंतम
आख्यमनुत्थानंभवेदित्यर्थः । ननुजीवगतत्वमुदरशब्दात्कथंलभ्यतेइत्यतस्तद्दर्शयति ॥ अइत्युक्तइति ॥ परोविष्णुःअइत्युक्तः
अःइतिब्रह्मेतिश्रुतेरितिभावः । सएवअकारवाच्योविष्णुरेव । एभ्यःजीवेभ्यःउत्इत्यस्यार्थः उच्चइति । तथाचउत्उच्चःउत्कृष्टःअः
विष्णुःयेभ्योजीवेभ्यस्तेजीवसंघाःउदाः उदशब्दवाच्याइत्यर्थः । ऋगतौअस्मात्कर्तरिअप्रत्ययेयणादेशेसतिनिष्पन्नोरशब्दःगत
त्वार्थइत्यभिप्रत्यतद्गतेत्युक्तं । जीवगतेत्यर्थः । अत्रतद्गतेत्यविभक्तिकोनिर्देशः । लुप्तविभक्तिकंवा । तथाचोदरमित्यनूद्यतद्गतेति
व्याख्यानं । तद्गतमित्यर्थः । अंतरमितिश्रौतविशेष्यपदानुवादः । तद्गतांतरंउदरमुदरमंतरमित्यर्थः । तद्गतांतरमितिक्वचिदपाठः ।
तत्रापिरतेत्यस्यगतेत्येवार्थोद्गष्टव्यः । प्रकृतस्यैवपरब्रह्मणोविद्बदविद्भ्रयप्रदत्वरूपमहिमांतरमुच्यते । तत्त्वेवेति । तद्वाचष्टे ॥
तदेवेति ॥ यद्विषयकसम्यग्ज्ञानेनमोक्षोद्यद्विषयकमिथ्याज्ञानेनांधंतमस्तदेवब्रह्म विदुषोऽविदुषश्चभयकृदित्यर्थः । स्वोक्तम

भाष्यं ॥ जीवगतवत् । भेदं करोति तेनैव भयमस्य महद्भवेत् । अइत्युक्तः परोविष्णुरेभ्य उच्चस्स एव तु । तददाजीवसंघास्युरुदरं तद्गतांतरं ।
तदेव ब्रह्म भयकृद्विदुषः

वरयं कर्तव्यं विदुषेत्याभिप्रेत्य स्वोक्ताकरणे भगवान्तेषां भयकृद्भवतीति ज्ञातव्यं । यथोक्तमर्जुनं प्रति भगवता वासुदेवेन । अथ चेत्त्व
महंकारान्नश्रोष्यसि विनिश्चयसीति । अमन्वानस्येतत्त्व्याचष्टे ॥ अविदुष इति ॥ तथा भयकृदित्यर्थः । ननु विदुषोऽपि भय
सद्भावे अविदुषः सकाशात्तस्य कोविदोऽपि इत्यशंकायां तु शब्दसूचितं भये विशेषमाह ॥ विदुष इति ॥ नाविद्वद्ब्रह्महदित्यर्थः ।
तस्य निरवधिकत्वं वारयति ॥ यावदिति ॥ यावदसौ मुक्तिं ब्रजति तावत्पर्यन्तं तस्य विदुषोऽप्यभयं कुर्यादिति संबन्धः । अवध्युत्तया
फलितमर्थमाह ॥ अथेति ॥ मुत्तयन्तरमित्यर्थः । अभयं अभयप्रदं । तत्वेव भयं विदुष इत्युक्तार्थे श्लोकसंमतिरुच्यते । तदपीत्या
दिना । तद्वाचष्टे ॥ तस्मादिति ॥ यस्माद्विदुषोऽपि ब्रह्मभयकृत्तस्मादित्यर्थः । विशेषतो भीताः अज्ञान्यपेक्षया विशेषतः । स्व
विहितकर्मकरणे विष्णोर्विभीतिर्भविष्यतीति भीताः संतः स्वकर्मस्वोचितं पवनादिरूपं कर्म । यथोक्तमनुव्याख्याने । ज्ञानिनोऽपि
तो नित्यं कुर्वन्ति शुभमेव हि । कृच्छ्रेणापितपोज्ञानं कर्माप्येते चरन्ति हि । न च स्वभाव एवायं भयपूर्वप्रवृत्तित इति । अमन्वानस्ये
त्यनेनाविदुषोऽपि ब्रह्मभयकृदित्युक्तं । तत्रापि तु शब्दसूचितं भये विशेषमाह ॥ अमन्वानस्येति ॥ अविदुष इत्यर्थः । नुः
पुरुषस्य । अमन्वानोऽपि विधिः । सज्जन एवोपदेष्टुं भावे सम्यग्ज्ञानरहितो भवति यस्मै विद्य इत्युच्यते स एकः । मिथ्याज्ञा
नीचापरः । तत्राद्यस्य परब्रह्मकृतं भयं नाम संसारे परिवृत्तिवैरेति प्रसिद्धत्वात् नोक्तं । यथोक्तं गीतातात्पर्ये । समर्पयति यज्ञाद्य

भाष्यं ॥ अविदुषस्तथा । विदुषोऽप्यभयं कुर्याद्येवावन्मुक्तिं ब्रजत्यसौ । अथाभयं भवेद्ब्रह्मतत्त्वमुक्तस्य सर्वदा । तस्माद्वाव्यादयो देवा विद्वानसोऽपि विशेषतः ।
भीतास्वकर्मकुर्वन्ति विष्णोः प्रीत्यर्थं मंजसा । अमन्वानस्य नुविष्णुः कुर्यान्नित्यं महद्भयम् । तम आख्यमनुत्थानं

मंततस्त्वेवविष्णवे । त्रैविद्यधर्मापुरुषःस्वर्गमुक्त्वानिवर्तते । पुनःकुर्यात्पुनःस्वर्ग्यातिथावद्धरेर्वशे । सर्वदेवान्प्रविज्ञायतत्क
 भैवसदाभवेदिति । उक्तंचार्थवर्णभाष्येइष्टापूर्तमितिश्रुतिव्याख्यानान्वसरे । इमंलोकमित्यज्ञविषयमिति । अपरस्यत्वेतत्प्रमा
 णोक्तंफलमितिज्ञातव्यं । अज्ञोहिनेवैतदाप्नोति । ज्ञान्येवहितदुणोत्कर्षज्ञानसाध्यप्रसादद्वारातदवामुतइत्युक्तेतज्ज्ञानंकीदृशंविव
 क्षितमितिशंकायां सृष्टिकर्तृत्वादि रूपगुणोत्कर्षज्ञानमेवप्रसादद्वारामोक्षसाधनमित्यभिप्रेत्य सोकामयतेत्यारभ्यमृत्युर्धावति
 पंचमइत्यंतेनग्रंथेनभगवत्सामर्थ्यप्रतिपादितं । तस्योक्तरीत्याप्रकृतोपयोगंदर्शयन् उपनिषदभिप्रेतमर्थमुपसंहरति ॥ विदुषा
 मिति ॥ सोकामयतेत्यारभ्योक्तभगवत्सामर्थ्यविदुषामित्यर्थः । इतिसिद्धमितिशेषः । उत्तरवाक्योपक्रमोवाच्यं ॥ १६ ॥
 ततश्चायंअथातोनुप्रश्नाहत्यादेरयमक्षरार्थः ॥ अथशब्दःप्रकरणांतरारंभद्योतनार्थः । एवमन्नमयादिपंचरूपनिरूपणानं
 तरंप्रकरणांतरमारभ्यते । अतः ब्रह्मविदाम्नोतिपरमित्तिवाक्येनब्रह्मविदःपरब्रह्मप्राप्तेरुक्तत्वात्तच्छ्रुतवतावरुणेनचतुर्मुखंप्रतिकृताः
 अचुप्रश्नाः तत्त्वनिर्णयानुकूलाःप्रश्नाःकथ्यंते । तानेवविशदयति ॥ उतेति ॥ ब्रह्मविदितिनिरवधारणोक्तेः । कश्चनअविद्धा
 नुत । एकवचनंबहुवचनार्थे । अज्ञानिनोपिप्रेत्यमृत्याअमुंलोकंपरलोकं । वैकुंठादिस्थंपरब्रह्मेतिथावत् । गच्छति । गच्छंतिप्रा
 पुवंति । अविद्वानपिअमुंलोकंप्रति मेत्य प्रकर्षेणगत्वा ब्रह्मगच्छतीतिवार्थः । आहोस्वित्विद्वान् ज्ञानिनएवामुंलोकंप्रेत्यगच्छंती
 त्येवंद्विकोटिकएकःप्रश्नः । ज्ञानिनएवब्रह्मप्राप्तुवंतीतिपक्षेपिसर्वेपिज्ञानिनोब्रह्मप्राप्तुवंति अथकेचनैवेतिद्विकोटिकोद्वितीयःप्र

भाष्यं ॥ विदुषां ॥ १६ ॥ ॥ उप० ॥ अथातोनुप्रश्नाः । उताविद्वानमुंलोकंप्रेत्य । कश्चनगच्छती३ । आहोविद्वानमुंलोकंप्रेत्य ।

श्रोऽध्याहार्यः । सर्वेपिज्ञानिनोब्रह्मप्राप्तुवंतीतिपक्षेपिर्किं सर्वेपिज्ञानिनोब्रह्मसम्यक्समाप्तुवंति मुक्तौब्रह्मप्राप्ताःसर्वेपिसमाइति यावत् । उतकश्चिदेवज्ञानीसमश्रुता सम्यक्अश्रुत अश्रुते प्राप्नोति । दीर्घस्त्वाधिक्यार्थः । इतिपृष्टःसन्ब्रह्मप्राप्तुवंति । तत्रापि ह्यं । तत्राज्ञानिनोब्रह्मनैवाप्तुवंति । तमेवंविद्वानमृतइहभवतीत्यादिवचनविरोधात् । तस्मान्ज्ञानिनएवब्रह्मप्राप्तुवंति । तत्रापि अखिलाअपिज्ञानिनोब्रह्माप्तुवंति । नकेचिदेव । अन्यथाअनियमःसर्वेषां नकश्चिद्ब्रह्मवित्सृतिमनुभवतीत्यादिप्रमाणविरोधात् । तत्रापिसर्वज्ञानिनोसम्यक्ब्रह्मसमाप्तुयुः किंतु सम्यक्प्राप्तिर्विरिंचस्यैवसर्वदा । अन्येषांतारतम्येनतत्प्राप्तिरित्यभिप्राये णसमासेनोत्तरमाह ॥ उइति ॥ कश्चिदेवसम्यक्कृतदाप्तुयादितियदुक्तं तत् उ तथैवेत्यर्थः । कश्चित्समश्रुताइत्येतद्वाक्याने तरमेवोक्तत्वादुकारउक्ताभिप्रायकइतिज्ञातव्यं ॥ १३ ॥ एवंसमासेनोत्तरमुक्त्वाअज्ञोनैवैतदामोति ज्ञान्येवैतदाप्तुते तत्रापिक श्चिदेवसम्यक्अश्रुतइत्येतद्विस्तरेण यदाह्यैवैषइत्यादिनावक्तुं ब्रह्मावाप्तिरूपमोक्षस्तावत्तत्प्रसादादेवभवति प्रसादश्चस्त्वांतव्यादिरूपमाहात्म्यज्ञानसाध्यइत्याशयेनाधिकारिणोमोक्षसाधनीभूतप्रसादोत्पादनायज्ञातव्यतयासृष्टिकारणत्वादिरूपमाहात्म्यमुच्यतेउत्तरप्रकरणेन । यद्वाज्ञान्येवैतदाप्तुतेइत्युक्तं । तत्रब्रह्मज्ञानंनमकीदृशंविवक्षितमितिशंकायां जगत्स्रष्टृत्व तत्प्रवेष्टृत्व सर्वदेवादिभयप्रदत्वमुक्तिप्रदत्वादिनारूपेणज्ञानमेवब्रह्मज्ञानंविवक्षितमित्याशयेनब्रह्मणःसृष्टिकारणत्वादिरूपमाहात्म्यमुच्यते उत्तरप्रकरणेन । तत्रब्रह्मणःसृष्टिकारणत्वंनोपादानत्वेन किंतुकुलालादिविभक्तिमित्ततैवेत्यभिप्रेत्य सृष्टयपेक्षयापूर्वभाविनंब्यापा

रसाह ॥ सोकामयतेत्यादिना ॥ सःप्रलयकालगोनारायणोऽकामयत । कामनाप्रकारमेवाह ॥ बहुःस्यामिति ॥ अहमा दौप्रजायेय वासुदेवादिरूपेणप्रादुर्भवानि । नियम्यजगच्चस्यात् तदनंतरंलदादिशब्दवाच्यश्रीब्रह्मादिजगन्नियामकतयाहं बहुरूपःस्यांइत्यकामयत । एवंकामनानंतरं सप्रलयकालगोनारायणस्तपोतप्यत । ज्ञानात्मकंतपश्चकार । स्वोदरस्थंजगद्दर्शतिया वत् । सतपस्तप्त्वा स्वोदरस्थंजगत्दृष्ट्वावासुदेवादिरूपोऽभवदिति वक्तव्यं । इत्थंविचिंत्यपरमःसतुवासुदेवनामाबभूवनिजमुक्ति पदप्रदातेत्यादिवचनात् । अनंतरंयदिदंकिंचित्जगत्सत्त्व्यदादिशब्दवाच्यं तदिदंसर्वमसृजत । वासुदेवादिरूपेणस्वोदरात्बहिर्निष्कास्यवियदधिकरणव्युत्पादितावांतरविशेषवदकरोदित्यर्थः । तत्सृष्ट्वा तन्नियामकतयास्वयमप्यनिरुद्धादिबहुरूपोभूत्वास्तु ष्टतदेवजगदनुप्राविशत् । तत्सत्त्व्यदादिशब्दवाच्यंजगदनुप्रविश्य । स्वयमपिसञ्चल्यन्नाभवत् । स्वयमपिसत्त्व्यदादिशब्दवा च्योभवदित्यर्थः । तत्रत्यदनिरुक्तनिलयनविज्ञानसत्यशब्दैः प्रकृतिचतुर्मुखप्राणारूपंजगदुच्यते । तत्रस्थोहरिस्ततत्त्वेसतिनि यामकत्वा वाच्यत्व सर्वाधारत्व सर्वविज्ञान साधुगुणस्वरूपत्व निमित्तैः प्रकृत्यादिगततत्त्वादिप्रेरकतयामुख्यतस्त्यदादिश ब्दवाच्योभवत् । प्रकृत्यादिन्नितयभिन्नंजगदवसादनात्सदित्युच्यते । सुवाच्यत्वान्निरुक्तं । दौर्बल्येनसर्वाधारत्वाभावादनिल यनं । असर्वज्ञत्वादविज्ञानं । असाधुत्वाददृष्टं । ऋतशब्दपर्यायस्यसत्यशब्दस्यसाधुत्वावर्थकत्वात् । यद्वाअनेनचेष्टके

उप० । सोकामयत । बहुःस्यांप्रजायेयेति । सतपोतप्यत । सतपस्तप्त्वा । इदंसर्वमसृजत । यदिदंकिंच । तत्सृष्ट्वा । तदेवानुप्राविशत् । तदनुप्रविश्य । सञ्चल्यन्नाभवत् । निरुक्तंचानिरुक्तं । निलयनंचानिलयनंच । विज्ञानंचाविज्ञानंच ।

तैत्तिरी०
॥ ५२ ॥

नहरिणाकृतत्वात्गतत्वात्प्रविष्टत्वादनृतं । अवसादनादिकर्तृत्वात्तदंतर्गतोहरिरेवमुख्यतस्तच्छब्दवाच्योभवदित्यर्थः ।
यथोक्तमनुव्याख्याने । सच्चत्यच्चाभवदितिनास्यविश्वत्वमुच्यते । जगद्धतेनरूपेणब्रह्मैवहितथोच्यतइति । एवंसर्वत्र
स्थितस्यहरेर्नतत्प्रयुक्तलेपोस्तीत्याह ॥ सत्यमभवदिति ॥ सर्वत्रास्थितोपिहरिःसत्यं साधुगुणस्वरूपः मंगलस्वरूपएवा
भवत् । न तत्प्रयुक्तलेपवानित्यर्थः । नन्ववसादसुवाच्यत्वदौर्बल्याज्ञप्त्यसाधुतानामंगलत्वात्तन्निमित्तकसदादिशब्दवाच्य
त्वंकथंयुक्तमित्यतआह ॥ यदिदंकिंचतत्सत्यमित्याचक्षते विद्वांसइत्यर्थः । सन्निरुक्तादिशब्देनयदिदंकिंचभाषितं अवसादना
दिकर्तृत्वं तत्सर्वं सत्यं साधु मंगलरूपमेवेत्याचक्षते विद्वांसइत्यर्थः । अवसादाद्यधिकरणत्वस्यैवासाधुत्वात्तस्यचास्माभिरन
भिप्रैतत्त्वादितिभावः । यथोक्तंस्वातंत्र्यापेक्षयाविष्णोर्दोषानामंगलौकिकतइति । नन्वत्रसच्चत्यच्चाभवदिति वचनानात्ब्रह्मणोऽवसाद
नकर्तृत्वतत्त्वनियोकत्वादिगुणजातंसादीतिप्रामोति । तच्चप्रमाणविरुद्धं अतःकथं अभवदितिप्रयोगइतिचेत् अस्त्यत्रसंप्रदाय
विशेषः । ब्रह्म मूर्तामूर्तात्मकंविश्वंसृष्टात्तत्प्रेरकत्वेनानारूपैस्तदेवविश्वंप्रविश्यप्राक्सृष्टरूपदेष्टृणांउपदेश्यानांचशरीरेंद्रियवता
मभावादप्रतीतगुणकंसदथेदानीमुपदेष्टृणामुपदेश्यानांचशरीरेंद्रियवत्त्वेसतिप्रतीतगुणकंभवति । तदपेक्षयाऽभवदितिप्रयोगइ
तिद्रष्टव्यं । तदनेनपारमेश्वरीसृष्टियोग्यानांस्वगुणज्ञानार्थेत्युक्तंभवति । यथोक्तंभगवत्पादैः । सोयंविहारइहमेतनुभृत्स्वभाव
संभृतयेभवतीति । सोयंमेसृष्ट्यादिरूपोविहारःक्रीडा तनुभृतायोग्यानां स्वस्यस्वतंत्रस्यमयेभावाःधर्माः ततत्वादिगुणा

उप० ॥ सत्यंचानृतंचसत्यमभवत् । यदिदंकिंच । तत्सत्यमित्याचक्षते ॥ १४ ॥

श्रीनिवा०

खंडार्थः

२ । १४

॥ ५२ ॥

स्तेषांसंभूतयेज्ञानायभवतीतितदर्थः । यथोक्तमनुव्याख्याने । व्यक्तिरुक्तगुणानां हि पुरुषापेक्षयानुणां । भवेदभवदित्यस्मात्प्रयोगश्चात्रयुज्यतइति ॥ १४ ॥ पूर्वप्रलयकालगोनारायणोवासुदेवादिरूपेणप्रजायेथेतिकामनांकृत्वावासुदेवोभूत्वाजगत्ससर्जैत्युक्तं । तत्रसंमिततथाश्लोकमुदाहरतिब्रह्मा ॥ तदपीति ॥ तदपितत्रापि नारायणस्यवासुदेवादिरूपेणभवने एषःवक्ष्यमाणःश्लोकोभवति । तंश्लोकंपठति ॥ अस्रद्धेति ॥ इदमग्रेअस्रजगतोग्रे प्रलयइतियावत् । अस्रद्धा अनासाद्यत्वात्अपरिच्छिन्नत्वेनकेनाप्यप्राप्यत्वा दसन्नामकनारायणएवआसीत् । ततो नारायणात् सत् ज्ञानिप्राप्यत्वात्सन्नामावासुदेवोऽजायत । तद्रूपंव्यक्तमभवत् । तस्यैववासुदेवरूपस्यसुकृतमितिनामांतरं वक्तुं तत्रनिमित्तमाह ॥ तदिति ॥ तद्वासुदेवरूपं आत्मानंस्वात्मानं स्वयंस्वेच्छयैव संकर्षणादिरूपेणाकुरुत । यस्मात्तस्मादेवहेतोस्तद्वासुदेवरूपंसुकृतमित्युच्यते । सुसम्यक्संकर्षणाद्यात्मानात्स्वरूपंकृतमितिव्युत्पत्त्येत्यर्थः । इतिश्लोकोभवतीतिसंबंधः । यद्वैतसुकृतं सुकृतनामकंवासुदेवरूपं सःरसः रसानंदः रसशब्दोहिवरत्ववाची । रसःसारोवरश्चेत्यभिधानात् । तथाचरसानंदोवरानंदः । आनंदस्यवरत्वंनागमहत्त्वं पूर्णत्वमितियावत् । तथाचपूर्णानंदइत्यर्थः । यद्वायद्वैतसुकृतं सः तदीयः आनंदो रसोवरःपूर्णइत्यर्थः । ननुभवतःपूर्णानंदत्वेकिंमानमित्याशंक्यमुक्तानां सुखकारणत्वादयंपूर्णानंदइत्याह ॥ रसमिति ॥ हियस्माद्रसं पूर्णानंदमेनंवासुदेवंलब्ध्वैवप्राप्यैव अयंमुक्तआनंदीभवति स्वयोग्यानंदपूर्णोभवति ।

उप० ॥ तदप्येपश्लोकोभुवति । अस्रद्धा इदमग्रमासीत् । ततोवैसर्दजायत । तदात्मानंस्वरूपमकुरुत । तस्मात्तसुकृतमुच्यतइति । यद्वैतसुकृतं रसोवैसः । रसश्चेवायंलब्ध्वानंदीभुवति ।

अन्यथातन्नस्यात् । नहिदुःखिनंप्राप्तस्यानंदोद्दश्यतइत्यर्थः । तथाचार्यवासुदेवःपूर्णानंदोनस्यात् यदि तर्हितंप्राप्तोमुक्तोपि पूर्णानंदोनस्यात् लोकेदुःखिनंप्राप्तस्यानंददर्शनात् । भवतिचमुक्तःपूर्णानंदः । ज्योतिर्मयेषुदेहेषुस्वेच्छयाविश्वमोक्षिणः । भुंजतेसुखान्येवनदुःखादीन्कदाचनेतिवचनात् । अतस्तत्प्राप्त्योवासुदेवोपिपूर्णानंदइतिसिध्यतीतिभावः । लोकचेष्टकत्वान्यथानुपपत्तिरूपयुक्त्यापिभगवान्वासुदेवःपूर्णानंदइत्याह ॥ कोद्येवान्यादिति ॥ आसमंतात्काशनादीसत्वादाकाशना माएषःभगवान्वासुदेवोयदिपूर्णानंदोनस्यात्तदाप्रवृत्तौकारणतया रोदनभोजनकटकौद्धरणादौप्रसिद्धानां दुःखोद्रेकसुखरा गदुःखद्वेषरूपणामभावात् असौनकंचित्प्रवर्तयेत् । नचेदेषप्रवर्तयेत् तदाकःपुमान्प्राण्यादन्याच्च नकोपिवैदिकीलौकिकीवाप्रवृत्तिकुर्यात् । स्वातंत्र्याभावात् । प्राणितिचानितिसर्वोलोकोतस्तत्प्रवर्तकोभवनएषभगवान्केवलमुन्मत्तवदानंदोद्रेकादेवेति वक्तव्यं । कार्यानुगुणत्वाच्चकारणस्यमहाप्रवृत्त्यामहानंदएवसिध्यतीत्यर्थः । तथाचैषभगवान्पूर्णानंदोभवितुमर्हति प्रवृत्तिकारणत्रयरहितत्वेसतिप्रवृत्तिमत्त्वात् उन्मत्तवत् व्यतिरेकेणार्तवन्मुग्धवदितिसाधनानुमानंद्रष्टव्यं । अमुक्तानांब्रह्माद्यखिललोकानामानंदकारणत्वाच्चार्यंभगवान्पूर्णानंदइत्याह ॥ एषह्येवेति ॥ अखिलमितिशेषः । हियस्मादेषएवभगवानखिलंब्रह्माद्यमुक्तजातं । आनंदयातिआनंदयति । दीर्घस्त्वाधिक्यार्थः । अतोयंभगवान्वासुदेवःआनंदपूर्णइत्यर्थः । स्वयैवतदभावपरस्मैतदानानुपपत्तेरितिभावः ॥ १५ ॥ रसंहेवायंलब्ध्वानंदीभवतीत्यनेन आनंदमेतसंप्राप्त्यमुक्तौमोदेन्नचान्यथेयुक्त । तस्याप्तौकिंसाधनमितिशकायांप्रतिष्ठि

उप० ॥ कोद्येवान्यात्क प्राण्यात् । यदेषआकाशआनंदोनस्यात् । एषहेवानंदयति ॥ १५ ॥

तंज्ञानमेवेत्याह ॥ यदाह्यैवैषइति ॥ यदैवएषोधिकारी अहश्ये अज्ञहृद्यगोचरे अनात्म्येआत्मनइदंआत्म्यं जीवसंबंध्यल्पज्ञाना
 ल्पसुखादिगुणजातं तद्रहिते अनिरुक्ते अनंतगुणवत्त्वेनसाकल्येनवेदाप्रतिपाद्ये अनिलयने नविद्यतेअन्योनिलयनंआश्रयोयस्य
 सोनिलयनस्तस्मिन्अनिलयने निजाश्रयादपराश्रयरहितेएतस्मिन्हरौ तद्विषयइतियावत् । अभयं क्रियाविशेषणमेतत् । अभयं
 यथाभवतितथा अभयत्वेनेतियावत् । ज्ञानस्येतिशेषः । प्रतिष्ठां ज्ञानस्यप्रकर्षेणस्थितिं विंदतेलभते निर्भयतयाभगवद्विषयक
 ज्ञानीभवति । अपरोक्षज्ञानीभवतीतियावत् । अथतदा सोधिकारी प्रसारद्वाराअभयंहरिंगतःप्राप्तोभवति मुक्तोभवतीत्यर्थः ।
 हिराब्देनज्ञानप्रसादयोःप्रसादमोक्षयोश्चसाध्यसाधनभावो ज्ञानीप्रियतमः । यस्यप्रसादादित्यादिप्रमाणप्रसिद्धइत्याचष्टे ॥
 एवंभगवद्विषयकसम्यग्ज्ञानेनैवमोक्षमभिधाय विपरीतज्ञानिनोनर्थमाह ॥ यदेति ॥ यदायदि एषोधिकारी उदरं अःविष्णुः
 येभ्यःजीवेभ्यः उत्पुच्छः उत्कृष्टः तेजीवसंघाः उदाः तेषु रः ऋगतावितिधातोः गतःस्थितउदरस्तंउदरं जीवगतमित्यर्थः ।
 जीवेषुगुणपदनेकस्थानेषुभेददर्शनात्तदृष्टान्तेनतादृशंअंतरंभेदं एतस्मिन्परेविष्णौ विश्वतैजसादिभगवद्गुणसमुदायेपियुगपत्
 दक्षिणाक्ष्यादिस्थानभेदेनकरोति, अनेकार्थत्वाद्भातूनां जानाति अनुमिनोतीतियावत् । यद्वा उदरं उक्त्तरीत्याजीवगतं
 अंतरं विष्णुप्रतियोगिकंभेदं एतस्मिन्विष्णौकुरुते रामकृष्णादिरूपेविष्णावेवविष्णुप्रतियोगिकंभेदंजानातीत्यर्थः । अथतर्हि

उप० । यदाह्यैवैषएतस्मिन्नहश्येनात्म्येऽनिरुक्तेऽनिलयनेऽभयंप्रतिष्ठांविंदते । अथसोऽभयंगतोभवति । यदाह्यैवैषएतस्मिन्मुदरसंतंक्रुरुते ।
 अथतस्यभयंभवति ।

तस्यभयं महद्भय मनुत्थानं तमआख्यंमहाभयंकरस्थानंभवतीत्यर्थः । नस्थानतोपिपरस्योभयलिंगंसर्वत्रहि नभेदादितिचेन्न
 प्रत्येकमतद्वचनात् । ऐश्वर्याद्रूपमेकंचसूर्यवद्बुधेयते । प्रतिदृशमिवनेकधार्कमेकंसमाधिगतोस्मिद्विधूतभेदमोहइत्यादिवचनवि
 रुद्धत्वेनभगवद्रूपेषुभेदज्ञानंतावन्मिथ्याज्ञानं । मिथ्याज्ञानिनश्च अंधंतमःप्रथिशंतियेविद्यामुपासते । अन्यथोपासकाथेतुतमोंधं
 यांत्यसंशयमित्यादिवचनादंधंतमःप्राप्तिर्भवतीतिप्रसिद्धमितिहिशब्दार्थः । प्रकृतस्यैवपरब्रह्मणोविद्धदविदुषोर्भयप्रदत्वरूपमहि
 मांतरसाह ॥ तच्चेवेति ॥ यद्विषयकसम्यग्ज्ञानेनमोक्षो यद्विषयकमिथ्याज्ञानेननार्थस्तदेवब्रह्म विदुषोर्ज्ञानिनोवाय्वर्णीद्रादिदेव
 जातस्य यावन्मुक्ति भयंभयप्रदं भवति स्वाज्ञाया अकरणइत्यर्थः । भयेस्वल्पत्वरूपविशेषसूचकस्तुशब्दः । नाविद्धद्वन्महदि
 त्यर्थः । अमन्वानोपिद्विविधः सज्जनएवोपदेष्टृभावप्रयुक्ताज्ञानवान् त्रैविद्यकसंज्ञकएकः । मिथ्याज्ञानीचापरः । तत्राद्यस्या
 मन्वानस्यतदेवब्रह्म भयं संसारेपरिवृत्तिलक्षणभयप्रदंभवति । भयेमिथ्याज्ञानिभयापेक्षयास्वल्पत्वरूपविशेषद्योतकोत्रतुशब्दः ॥
 तथाअमन्वानस्यमिथ्याज्ञानिनोपितदेवब्रह्म भयकृत् तमआख्यमहाभयकृद्भवति । तस्मिन्भये अनुत्थानरूपविशेषसूचनाय
 तुशब्दः । यथोक्तंभाष्ये । तुशब्दोनुत्थानवाचीति । तत्वेभयंविदुषइत्युक्तार्थसंमतितयाश्लोकमुदाहरति ॥ तदपीति ॥
 तत्रापि ब्रह्मविदुषांभयप्रदमित्युक्तार्थेपि एषवक्ष्यमाणःश्लोकोभवति । तमेवश्लोकंपठति ॥ भीषेति ॥ भीद्रशब्दस्यतृतीयैकवच
 षप ॥ तत्त्वेवभयंविदुषोऽमन्वानस्य । तदप्येवश्लोकोभवति । भीपास्माद्वाभिश्चेद्ब्रह्म । मृत्युर्धावतिपंचम

नंभीषेति । अस्मादितिपंचमीषष्ठ्यर्थे । अस्यभगवतोभीषाभयेनवातोभूतवाय्वभिमानीप्रवहःपवते पवद्युद्धौ । वृणपणोदिसंसाज
 नेनभूद्युद्धिकरोतीत्यर्थः । भीषोदेतिसूर्यः । अस्मादित्यनुवर्तते । उदितोभूत्वाच्चांतविनाश्यपदार्थान्प्रकाशयतीतिग्राह्यं । अग्निश्च
 द्रश्चेत्युभौपचनवर्षणरूपस्वव्यापारंकुरतइतिशेषः । अस्यभीषा पंचमः पंचत्वसंख्यापूरकोमृत्युर्यमः प्रजासंयमनादिरूपेस्व
 व्यापारेधावति अतीवतत्रजागरूकस्तिष्ठतीत्यर्थः । इदमुपलक्षणं । एवंसर्वेदेवाःअस्यभीषैवस्वव्यापाराङ्कुर्वतीतिग्राह्यं । इति
 श्लोकोभवतीतिसंबंधः ॥१६॥ अथभाष्यार्थः ॥ सर्वेपिज्ञानिनोब्रह्मप्राप्नुवन्ति । तत्रापिसम्यक्प्राप्तिर्ब्रह्मणएवान्येषांतुतारतम्येनेति
 उकारेणसमासतःकथितमेवप्रश्नोत्तरंविस्तारेणमुक्तानंदतारतम्यकथनपूर्वकंवक्तुंसैषानंदस्येत्यादिकोग्रंथः । तंव्याख्यातुमाह ॥
 विदुषामिति ॥ सैषेत्यादिव्याचष्टे ॥ तत्रापीति ॥ मोक्षेपीत्यर्थः । विचित्रता तरतमभाववत्तेत्यर्थः । युत्रास्यादित्यादिकं
 व्याचष्टे ॥ यस्त्वित्यादिना ॥ साधुयुवन्शब्दार्थःसाधुगुणैर्युक्तइति । निदुष्टत्वंसाधुशब्दार्थः । तथाचदुःखसंभिन्नत्वाद्यनि
 त्यत्वादिदोषशून्याःअनंदाद्याःगुणास्तैर्युक्तइत्यर्थः । यद्यपिसाधुनाविष्णुनायुक्तोमुक्तसाधुयुवामतइत्यनुव्याख्यानेव्याख्यातं ।
 तथापिइदंव्याख्यानांतरमित्यदोषः । तृतीयांतेसाधुशब्देऽपपदे युमिश्रणइत्यस्मादन्येभ्योपिदृश्यतइतिक्रानिप्रप्रत्ययेकृतेसाधु
 युवन्नितिप्रातिपदिकंसिभ्यति । यद्वायुजिर्योगइत्यस्मात्क्रानिप्रप्रत्ययेसतीदंरूपं । इतिग्राहणसामर्थ्याद्धातोर्तलोपोज्ञातव्यः ।
 ननुतस्येयंपृथिवीसर्वावित्तस्यपूर्णस्यादितिचित्परिपूर्णपृथिवीपतित्वमुच्यमानंकथंमुक्तस्ययुज्यतेइत्यतआह ॥ तस्यैवेति ॥

भाष्यं ॥ विदुषांनियमेनलु । स्यादेवमोक्षस्तत्रापिह्यानइत्यविचित्रता । यस्तुसाधुगुणैर्युक्तस्तस्यैवाप्यखिलामही ।

यस्तुसाधुगणैर्युक्तो मुक्तस्तस्यैव मुक्त्यपेक्षया पूर्वसंसारे अखिलामही अधीनतया तिष्ठतीत्यर्थः । मुक्तामुक्तक्षितिपविवक्षया हियुवा
स्यादित्यादिकमारब्धं । तत्र युवास्यादित्यादिना मुक्तं प्रतिपाद्य अमुक्तविवक्षया तस्येत्यादिवाक्यप्रवृत्तयतो तो युज्यत इति
भावः । यथोक्तमनुव्याख्याने । तस्येयं पृथिवीत्यादि पूर्वभावव्यपेक्षेति । नन्वेवं युवास्यादित्यादेर्मुक्तामुक्तविषयकत्वांगीकृता
वेकविषयता प्रतीतिविरोध इति चेन्न । एक एव हि चेतनो युवादिशब्दैः प्रतिपाद्यते । तस्य चावस्थाभेदेन विशेषणानिव्यवस्थाप्यंते ।
तस्मादेकविषयता प्रतिभासो नानुपपन्नः । अत एवानुव्याख्याने ऽमुक्तव्यपेक्षेति वक्तव्ये पूर्वभावशब्दः प्रयुक्तः । तेन पूर्वावस्थावा
चिनोक्ताभिप्रायसूचनादित्यवगंतव्यं । अत एव चक्रवर्ती चक्रं राष्ट्रे सुदर्शने । आज्ञायां समुदाये चेत्यभिधानात् चक्रं राष्ट्रं यस्य चक्रे
आज्ञायां वर्तते स चक्रवर्ती । आध्यायकशब्दार्थमाह ॥ यदेति ॥ तदेति शेषः । तु शब्द एवार्थः । अधीतिरध्वयनं । अध्यायश
ब्दो यद्यपि आङ्घ्रिपूर्वात् इडध्वयन इत्यस्मात् खल्वप्रत्यये सति निष्पन्नः सम्यग्ध्वयनस्य कर्तारमाह । तथापि अत्र पुरुषार्थप्रसंगाद्
ध्वयनमात्रस्य चापुरुषार्थत्वादध्वयनफलप्राप्तेर्लक्षकोवर्णनीयः । अध्वयनफलं च तेन मुक्तेनैव पूर्णप्राप्तं मुक्तेरेव तत्फलत्वात् । ते
नकारणेन यदा संसृतेर्लिङ्गशरीरान्मुक्तस्तदैवाध्यायक इतीरित इत्यर्थः । युवास्यादित्यत्र युवशब्दार्थमाह ॥ स एवेति ॥ संसृते
मुक्त एव युमिश्रण इत्यस्मात्क्लिपिनिष्पन्नस्य युधातोर्थो युक्त इति । योग्यतया विष्णुनेत्यस्य लाभः । बाधात्वर्थोऽक्तो गच्छतीति ।
वागतिगंधनयो रिति धातोः । तथा च भगवत्सामीप्यलक्षणमोक्षवान् युवेत्युच्यते इत्युक्तं भवति । साधुयुवनशब्दाद्ध्यतिशयेन यु

भाष्यं । त्रैतायुगे चक्रवर्ती यदा मुक्तस्तु संसृतेः । अधीतिफलपूर्णत्वाद्वाध्यायक इतीरित । स एव विष्णुना युक्तो गच्छतीति युवास्मत् ।

वशब्दो मुक्तस्य ज्ञापक इति भावेन क्रममुल्लंघ्यपश्चाद्ब्रूयाख्यातः । यद्यपि यौवनं नित्यमेतस्य मुक्तस्येतियुवासचेति अनुव्याख्याने
 व्याख्यातं तथापीदं व्याख्यानांतरमित्यवगतं त्वयं । स एको मानुष आनंद इत्यस्यार्थमाह ॥ एकानंदेति ॥ यदा पूर्वचक्रवर्तित्वा
 वस्थायां सर्वभोगसंपन्नो भूत् सर्वैर्मानुष्यैर्कैर्भोगैः संपन्नतम इति बृहदारण्यवाक्यात् । तदा यावानानंदोऽस्ति अभिव्यक्ततावदानंदस्य
 रूपो मुक्त इत्यर्थः । स सर्वोऽप्यानंद एकत्वेन विवक्ष्यते । उत्तरत्रशतगुणानंदोऽदिगणनानुकूलत्वेनेत्याशयेन एकानंदस्वरूपमित्युक्त
 मिति ज्ञातव्यं । अत्र मानुषो मुक्तः क्षितिपः तदवरोऽनुष्योत्तमो नोक्तः सोऽत्र ग्राह्यः । अन्येभ्योपि विमुक्तैः भ्य आनंदश्चक्रवर्तिनां ।
 मुक्तानां हि शतौ द्विः क इति बृहदारण्यकभाष्ये उक्तत्वात् । तथा च स क्षितिपानंदो वस्तुगत्या विचार्यमाणोऽनुष्योत्तमानामानंदोऽपेक्ष
 याशतगुणित एवेति ज्ञातव्यं । शतौ द्विः क इति बृहद्ब्रूयाभ्योक्तेः । ते ये शतं मानुषानंदानां स एको मानुष्यगंधर्वाणामानंद इति वाक्यं
 व्याचष्टे ॥ तस्मादिति ॥ अत्र गुणशब्दो गुणनपरः । तथा चाभिव्यक्तक्षितिपानंदोऽपेक्षया शतगुणितानंदं दवंत इत्यर्थः ॥ १७ ॥
 श्रोत्रियस्येति वाक्यं धर्म्यतरसमुच्चायकशब्दबलादेकवचनप्रयोगाच्च प्रकृतमुक्तमनुष्यगंधर्वभिन्नविरक्तपुरुषपरमित्यन्यथाप्रती
 तिनिरासाय व्याचष्टे ॥ मुत्स्येति ॥ मुक्तत्वेनेति यावत् । संपूर्णश्रुतिफलं प्राप्त एव हि श्रोत्रियः । स च मुक्त एव नान्यः । मुक्तेरेव त ।
 त्फलत्वादित्यर्थः । ततो मुक्तत्वादेव । कामाहताः अवासकामत्वेन कामकृतोपद्रवशून्या इत्यर्थः । तथा च चशब्दः प्रकृतानां मुक्तमनुष्य

भाष्यं ॥ एकानंदस्वरूपोऽसौ मानुषो मुक्त इत्यर्थे । तस्माच्छतगुणानंदगंधर्वाणामनुषात्मका ॥ १७ ॥ मुत्सया (क्ता) श्रुतिफलं प्राप्तास्ततः कामा-
 हतास्तथा ।

तत्वाच्चेतिविरोधपरिहारोद्गृह्यः । तेथेशतंमनुष्यगंधर्वाणामानंदाः । सएकोदेवगंधर्वाणामानंदइतिवाक्यंव्याचष्टे ॥ तेभ्य इति ॥ येदेवैर्मुख्यतःस्वमुखतएवप्रेभ्याःतेदेवगंधर्वाः । तेभ्योमुक्तमनुष्यगंधर्वेभ्यःशतशुणितानंदाइत्यर्थः । मनुष्यगंधर्वाणामपि देवप्रेभ्यश्चान्मुख्यतइत्युक्तं । तथाचदेवगंधर्वेद्वारेणैवदेवप्रेभ्याः । नदेवगंधर्वत्वस्वमुखेनैवेत्यर्थः । यथोक्तं । देवैःस्वमुखतःप्रेभ्या देवगंधर्वशब्दिताः । तद्वाराप्रेषणीयायेगंधर्वाणामनुषास्तुतइति । तेथेशतंदेवगंधर्वाणामानंदाः । सएकःपितृणामित्यादिवोक्यं व्याचष्टे ॥ सुक्तेभ्यइति ॥ तेथेशतंपितृणांचिरेलोकलोकानामानंदाःसएकआजानजानामित्यादिवोक्यंव्याचष्टे ॥ तेभ्यइति ॥ शताधिकाइतिवर्तते । तासांलक्षणमाह ॥ अनाख्याताइति ॥ नामविशेषेणाप्रसिद्धाइत्यर्थः । आजानदेवताआजानजदेवताः । तेथेशतमाजानजानांदेवानामानंदाः सएकःकर्मदेवानामित्यादिव्याचष्टे ॥ ताभ्यइति ॥ अश्याः शताधिकाइत्यर्थः । कर्म देवताशब्दनिर्वचनपरं येकर्मणादेवानपियंतीतिवाक्यंव्याचष्टे ॥ अंतरेति ॥ देवाःदेवत्वोपेताःइत्यर्थः । तेषांभावोदेवता । तस्यभावस्वतलावितिस्मरणात् । सृष्ट्यादौनंदेवत्वंप्राप्ताः किंतुअंतरासृष्टिमध्यएव कर्मणाप्राप्तदेवत्वोपेताइत्यर्थः । एतादृशाः कइत्यतोबल्याद्याइत्युदाहृतं । बलिर्हिवामनाययज्ञेकृत्स्नांमहींदत्वातन्महिम्नासावर्णिनाम्निउत्तरमन्वंतरेस्वर्गाधिपत्यंलब्धवा

भाष्यं ॥ तेभ्यशशतगुणानंदादेवप्रेभ्यास्तुमुख्यतः । येतेहिदेवगंधर्वाणामुक्तेभ्यस्तेभ्यएवच । शताधिकाहिपितरस्तेभ्यआजानदेवता । अना ख्यातादेवतास्तुजातादेवकुलेभ्याः । आजानदेवतास्ताहिताभ्योश्याःकर्मदेवता । बल्याद्याअंतराप्राप्तदेवताःकर्मदेवता ।

नितिपुराणेषुप्रसिद्धं । एवमन्येष्वपिद्रष्टव्यं । तेयशतंकर्मदेवानामानंदाःसएकोदेवानामित्यादिवाक्यंव्याचष्टे ॥ ताभ्यइति ॥
 तात्त्विकाः तत्त्वाभिमानिनःपुष्करसारभ्यप्रवहांताः । अथ्याइत्यनुवर्तते । देवतांदेवत्वंगताःप्राप्ताः । तेयशतंदेवानामानंदाः
 सएकइंद्रस्थानंदः । तेयशतामिंद्रस्थानंदाः सएकोबृहस्पतेरानंदइत्यत्रेद्रबृहस्पतिसाब्दाभ्यांप्रसिद्धेद्रबृहस्पत्योर्ग्रहणेइंद्रानंदोपेक्ष
 याबृहस्पत्यानंदस्याधिक्यकथनंप्रमाणबाधितंस्यात् । तस्यततोनी चत्वादतोऋषिपरित्यागेनयोगमंगीकृत्यइंद्रशाब्दवाच्यांदेवतां
 दर्शयन्तद्वाक्यंव्याख्याति ॥ तेभ्यइति ॥ इदुंचंद्ररारयत्क्षयमनयत् । रीड्क्षयइतिधातोः । अश्विन्याद्याःदक्षपुत्रीःपरित्या
 ज्यरोहिण्यामेवचंद्रेअत्यासकेसतिदक्षेणबहुवारंबोधितोपियदाअश्विन्याद्याःस्त्रीर्नजग्राहचंद्रः । तदातिक्रुपितोदक्षःकलाक्षयंप्राप्तु
 हीतिशशापेतिपौराणिकींप्रसिद्धिर्हिशाब्देनाचष्टे । पुरा मुक्तेःपूर्वं वचनविपरिणामेनाग्न्यइत्यस्यानुवृत्तिरत्रोत्तरत्रचद्रष्टव्या । तेये
 शतमिंद्रस्थानंदाः सएकोबृहस्पतेरानंदइत्यत्रबृहस्पतिसाब्देनदेवगुरुग्रहणेतदानंदस्येद्रशाब्दोक्तदक्षानंदादाधिक्यकथनंप्रमाणवि
 रुद्धंप्रसज्यते । दक्षबृहस्पत्योःसमत्वादतोत्रापिरूढिपरित्यागेनयोगमंगीकृत्यबृहस्पतिसाब्दप्रतिपाद्यंदर्शयन्तद्वाक्यंव्याख्याति ॥
 तस्मादिति ॥ पुरंदरस्यबृहस्पतिसाब्दवाच्यत्वेनिमित्तमुक्तंमहेद्रत्वादिति । महेतिबृहच्छब्दार्थः । इंद्रेतिपतिसाब्दार्थः । अनेन
 बृहश्चासौपतिश्चेतिबृहस्पतिरिनिर्वचनंसूचितंभवति । तद्बृहतोःकरपत्योश्चोरेदेवतयोःसमासेसुद्रतलोपश्चेतिवचनात्सुडागमे
 तकारलोपेबृहस्पतिरित्युक्तं । तेयशतंबृहस्पतेरानंदाः सएकःप्रजापतेरानंदइत्यत्रयदिप्रजापतिर्दक्षस्तर्हितस्येद्रपदेनोक्तस्य बृह

भाष्यं ॥ ताभ्यश्चतात्त्विकादेवास्सृष्ट्याद्देवतांगता । तेभ्योदक्षश्चेद्रनामासहींदुरारयत्पुरा । तस्माद्बृहस्पतिर्नामहेद्रत्वात्पुरंदरः ।

स्पतिशब्दोक्तद्रावरस्यतदानंदादधिकानंदवत्त्वंकथ्यमानंविरुद्धंस्यात् । यदिचतुमुखस्ताहित्येशतंप्रजापतेरानंदाः सएकोब्रह्मण
 आनंदइत्येतदयुक्तंस्यात् । स्वापक्षयास्वयैवशतगुणानंदत्वोक्तैर्बाधितत्वादतोत्रापिरुद्धित्यागेनयोगमंगीकृत्यप्रजापतिशब्दप्रति
 पाद्यदर्शयंस्तद्भाष्यंव्याचष्टे ॥ तस्मादिति ॥ प्रजा प्रजननमितियावत् । तस्यतिस्तन्नियामकइतिपदार्थमभिप्रेत्योक्तंप्रजननेशि
 नेतिमाशिश्चदेवाअपिगुर्कृतंनः। प्रन्शिश्चदेवांअभिवर्षसाभूदित्यादिश्रुत्यारुद्रस्यलिंगेदेवतात्वप्रसिद्धेः। प्रजननसाधनस्यचरतेसो
 ल्लिंगाश्रितत्वात्तुद्रःप्रजननेशितेतिद्रष्टव्यमितिसंप्रदायः । मुक्तौरुद्रस्याभावाच्छेषोत्ररुद्रशब्देनग्राह्यः । यथोक्तं । उमागिरीशा
 वितिभारतीरात्रितिस्मवाग्देदगताब्रवीति । अहीन्द्रपत्नीमहिंपविरिंचपत्नीविरिंचविमुक्तिकाले । तएवयत्तपदमाप्नुवंतीति । तेषेश
 तंप्रजापतेरानंदाः सएकोब्रह्मणआनंदइतिवाक्यंव्याचष्टे ॥ तस्मादिति ॥ अत्रसरस्वत्यादिस्त्रीणांकेषांचिदेवानांचानुक्तत्वात्
 शतशब्दोबहुत्ववचनोदशदशकपरः । यथोक्तंश्रीमद्भारततारपर्यनिर्णये । ताभ्यश्चतेशतगुणैर्दशतोवरिष्ठाःपंचोत्तरैरपियथाक्र
 मशःश्रुतिस्थाः । शब्दोबहुत्ववचनःशतमित्यतश्चश्रुत्यंतरेषुबहुधोक्तिविरुद्धतानेति । तस्माच्छांदोग्यभाष्यानुसारेणैत्रनिर्णयो
 द्रष्टव्यः । यथोक्तंसप्तमाध्याये । नामाभिमानीचोपाइत्यारभ्य प्राणइत्युच्यतेवायुरित्यंतेन । उवाःस्याहापर्जन्यमित्राभिवरुणवि
 धुप्रब्रह्मानिरुद्धाहंकारिकप्राणेंद्रोमारुद्रवाणीप्राणानंदवानुक्तत्वा सर्वेत्वेतेदशोत्तराः।पर्जन्यमित्रशिखिनोभूतवायुस्तथैवचा द्विगुणा
 एवानिरुद्धो निलात्पंचगुणाधिकः । पादोनोवरुणादभिरध्यर्धोनःसमोमतः । शिवादाशातथैवास्यामुख्यवायुःशतोत्तरइत्युक्तं । त

भाष्यं ॥ तस्मात्प्रजापतिर्मुक्तोरुद्रः प्रजननेशिता । तस्माद्ब्रह्माशतगुणोमुक्तइत्येवनिर्णय ।

धाचकर्माभिमामिनः पुष्करात्नामभिमामिनीषाः दशोत्तरा नाम्नः स्वाहादशोत्तरा तस्याः पर्जन्योद्विगुणोत्तरः ततोसित्रोद्विगुणः मित्रादग्निद्विगुणः अग्नेर्वरुणः पादाधिकः वरुणात्सोमः पादादार्धतोधिकः सोमात्प्रबहोद्विगुणोत्तरः प्रवहादनिरद्धः पंचगुणः अनिरुद्धात्तैजसाहंकारिकप्राणोदशोत्तरः तस्मात्पुंद्दरोदशोत्तरः तस्मादुमादशोत्तरा उमायाः शिवोदशोत्तरः शिवात्सरस्वतीदशोत्तरा तस्याः मुख्यवायुः शतोत्तरः तदात्मकत्वाद्ब्रह्माचेत्युक्तत्वेन सर्वत्रशतप्रयुक्ततारतम्यस्यानादरणीयत्वात् । अतएवशतादिसंख्योक्तेः कागतिरित्याशंक्य संख्यान्यथात्वं यत्रस्यात्तत्रावेशविशेषतः । अवरणांगुणस्यापि परमीयत्वतस्तथेति शताधिकसंख्योक्तेर्गातिरपितत्रैवोक्त्यवगंतव्यं । अत्रसैषानंदस्येत्यादिनायत्पूर्वपूर्वस्मादुत्तरोत्तरस्यानंदेशताधिकत्वमुक्तं तदिदं ज्ञानभक्त्यादिगुणानामप्युपलक्षणमित्याशयेनाह ॥ यथानंदइति ॥ उक्तेनक्रमेण क्षितिपमनुष्यगंधर्वादिक्रमेण । ननुक्वचित्पूर्वपूर्वस्मादुत्तरोत्तरस्यानंदः सहस्रगुणितइत्युच्यते । क्वचिच्चानंतगुणितइति । अतस्तद्विरोधइत्यतः तदभ्यनुमतमित्याह ॥ अथेवेति ॥ ननुशतगुणे आनंदादौ सहस्रगुणितत्वादिकं विरुद्धमतः कथमंगीक्रियते इत्यत आह ॥ परिमाणइति ॥ पूर्वपूर्वेषामानंदापेक्षया उत्तरोत्तरेषामानंदोऽत्रोत्तरीत्याशतगुणपरिमाणएव । यत्सहस्रगुणितत्वादिकमुक्तं तदुत्तरोत्तरानंदानामतिस्फुटत्वापेक्षयैवेति न विरोधइति भावः । आनंदस्फुटतावशादित्यन्नानंदग्रहणमुपलक्षणं । पूर्वपूर्वेषां ज्ञानापेक्षयोत्तरोत्तरेषां ज्ञाने परिमाणतः शतगुणितेपि

भाष्यं ॥ यथानंदे तथा ज्ञाने विष्णुभक्तौ बलादिके । सर्वैर्गुणैश्शतगुणाः क्रमेणोक्तेन ते खिलाः । अथवासहस्रगुणिता अनंतगुणितास्तथा । परिमाणेशतगुणेऽप्यानंदस्फुटतावशात् ।

स्फुटतावशादनंतगुणितज्ञानवंतइत्युपपद्यतेइत्यादिद्रष्टव्यं । अत्रब्रह्माणमारभ्योमापर्यंतज्ञानेअनंतांशान्यूनत्वमेव । यथोक्तम
 नुव्याख्याने । उमायावदन्तांशान्पूर्वदृष्टेभ्यएवतु । विशेषान्वासुदेवस्यपश्चादुक्ताविचक्षतइति । व्याख्यातंचसुधायां ।
 पश्चादुक्ताःवाण्याद्याःउमापर्यंतपूर्वदृष्टेभ्यःब्रह्मादिदृष्टेभ्यः । चतुर्थीषष्ठयर्थे । दृष्टानांगुणानांअनंतांशानेववासुदेवस्यविशेषान्
 विचक्षतइति । तथाचोसामारभ्यब्रह्मपर्यंतज्ञानेअनंतांशाधिकत्वमेवेतियत्सुधानुव्याख्यानयोरुक्तंतदध्यनेनसमाहितंभवति ।
 उमापर्यंतयदन्तांशान्यूनत्वमुक्तंतदत्रोक्तीत्यापूर्वपूर्वज्ञानानामतिस्फुटत्वापेक्षैव । एतदभिप्रायेणैवानंतगुणितारस्तथेत्युक्तमि
 त्यवगंतव्यं । ननुउमायावदन्तांशानितिग्रंथस्वारस्येनोमाज्ञानपर्यंतमन्तांशान्यूनत्वज्ञानेवास्तवमेवविवक्षितं । नस्फुटत्वप्रयुक्तं ।
 सैषानंदस्यमीमांसाभवतीत्यादिनाशतगुणतारतम्यकथनस्यानंदसाम्राज्यविषयतायाःस्पष्टमवगमादितिचेन्न । उमायावदित्यस्योक्त
 रीत्यास्फुटत्वाभिप्रायेणसावकाशत्वात् । यथानंदेतथाज्ञानेविष्णुभक्तौबलादिके । सर्वगुणैश्शतगुणाःक्रमेणोकेनतेखिलाइत्य
 त्तोदाहृतस्पष्टनिरवकाशप्रमाणविरोधप्रसंगेनशतांशान्यूनतायाःआनंदतारतम्योक्तिपरिसैषानंदस्येत्यादावानंदग्रहणस्यज्ञानाद्युपल
 क्षकत्वात् । नित्यानंदेचभोगेचज्ञानैश्वर्यगुणेषुच । सर्वशतगुणोद्विक्ताःपूर्वस्मादुत्तरोत्तरमितिभाष्योदाहृतप्रमाणविरोधाच्चेति ।
 ब्रह्मानीज्ञानस्यब्रह्मज्ञानापेक्षयाअनंतांशान्यूनत्वविषयेज्ञापकांतराणिचास्मदाचार्यकृतसुधाटिप्पण्यंसावकाशतयाव्याख्याता ।
 नीति । तत्रापिब्रह्मज्ञानापेक्षयाशतांशान्यूनत्वमेवावगंतव्यं । ननुस्फुटतायाःपरिमाणविशेषाधीनत्वाच्छतगुणत्वस्वरूपपरिमाण
 स्यक्षितिपानंददिकमारभ्यब्रह्मानंददिपर्यंतमपिसाम्यात्तदधीनास्फुटतापिकथमुत्तरोत्तरानंददौमहतीस्यादितिचेन्न । ज्ञानेपरो

क्षत्वापरोक्षत्ववत्स्फुटतापिज्ञानानंदादिगतस्वाभाविकविशेषरूपैव नपरिमाणविशेषाधीना । यथोक्तं स्फुटत्वंचपरोक्षत्वादिवज्ज्ञानगतएवकश्चनविशेषो नविषयोपाधिकइति । अन्यथारस्फुटतायाःपरिमाणविशेषाधीनत्वेदीपाच्छतगुणाप्यग्निज्वालादीपवत्स्फुटतास्यात् । तथासूर्यात्द्विगुणमुद्दीप्तस्याग्नेःसूर्यवत्स्फुटतास्यात् । तथासूर्यमंडलात्द्विगुणस्यापिचंद्रमंडलस्यसूर्यमंडलवत्स्फुटतास्यात् । इष्टापत्तिरितिचेत्तत्राह ॥ यथेत्यादिना ॥ बहुलोपि सूर्यात्द्विगुणमुद्दीपितोपि नसूर्यवत् स्फुटीभवेदित्यनुवर्तते । सूर्यचंद्रशब्दौतन्मंडलपरौ । ततःकिमित्यतआह ॥ उत्तरेषामिति ॥ एवमित्यादौयोज्यं । एवंतस्मात्स्फुटतायाःज्ञानानंदादिगतस्वाभाविकविशेषत्वेनपरिमाणविशेषाधीनत्वाभावादित्यर्थः । शतगुणपरिमाणेसर्वत्रसमेपीतिशेषः । गुणाःज्ञानानंदाद्याः । ननुसर्वेषांज्ञानादौस्फुटतैकप्रकारैवकिंनस्यात् । सर्वेषामुत्तरोत्तरेषांगुणानामितिस्फुटत्वेऽवरगुणानांचतदभावेनिमित्तविशेषादर्शनादित्यतआह ॥ प्रतिबिंबाइति ॥ नरादयः मनुष्योत्तमादयः । आभासकोस्यपवनःपवनस्यरुद्रःशेषात्मकोगरुडएवचशक्रकामौ । वींद्देशयोस्तदपरेत्वनयोश्चतेषामृध्यादयःक्रमशऊनगुणाःशतांशात् । आभासिकाल्पथरमास्यमरुत्स्वरूपाच्छ्रेष्ठाप्यजात्तदनुगीःशिवतोवरिष्ठा । तस्याऽभाविपतिनीचगिरस्तयोस्तुशच्यादिकाःक्रमशएवयथापुमांसः इत्युक्तप्रकारेण पूर्वैनरादयोब्रह्मांतानांप्रतिबिंबाः तदधीनास्तत्सदृशाश्चेत्यर्थः । तेपूर्वेनरादयः अस्पष्टस्वरूपाः अस्पष्टज्ञानानंदादिभाष्यं ॥ यथादीपाच्छतगुणाप्यग्निज्वालानदीपवत् । स्फुटीभवेद्यथैवाग्निर्बहुलोपिनसूर्यवत् । यथैवसूर्याद्विगुणश्चंद्रोनैवस्फुटीभवेत् । उत्तरेषामुत्तरेषांगुणाएवमतिस्फुटाः । प्रतिबिंबायतःपूर्वेब्रह्मांतानानरादय । अतोस्पष्टस्वरूपास्तेस्फुटरूपास्तथोत्तरा ।

स्वरूपाः । स्फुटरूपाः स्फुटज्ञानानंदादिरूपाः । तथाचसर्वेषांज्ञानादौस्फुटतायाएकप्रकारत्वेविंशतिविंशभावोनस्यादितिभावः ॥१७--२५ ॥ ततश्चायमर्थः ॥ सर्वेपिज्ञानिनोब्रह्मप्राप्तुर्वन्ति । तत्रापिसम्यक्प्राप्तिर्ब्रह्मणएवान्येषांतारतम्येनेति उकारेणसमासतः कथितमेवप्रश्नोत्तरंविस्तरेणमुक्तानंदतारतम्यकथनपूर्वकंवक्तुमाह ॥ सैषानंदश्चेति ॥ विदुषांनियमेनस्यादेवमोक्षस्तत्रापिमोक्षे सा प्रमाणप्रमिता एषा वक्ष्यमाणा आनंदस्यमीमांसा आनंदवैचित्र्यविषयकोविचारःक्रियमाणोभवति क्रियतइतियावत् । पूर्वं अमुत्सवस्थार्याचरमजन्मनि वित्तस्थवित्तेनपूर्णेयंपृथिवीयस्याधीनास्यात् । यःपूर्वत्रैतायुगेवित्तपरिपूर्णपृथिवीपतिरितियावत् । अतिशयेनसर्वभोगैःसंपन्नइत्यपिप्राह्यं । सर्वैर्मानुषकैर्भोगैःसंपन्नतमइतिबृहदारण्यकोक्तेः । तथाचतदानींतस्यमहानानंदोभवती तियावत् । यश्चलिंगभंगानंतरंयुवास्यात् युमिश्रणइतिधातोर्युशब्दोयुक्तत्वार्थकः । वागतिगंधनयोरितिधातोर्वातिगमनार्थः । योग्यतयाविष्णुनेत्यस्यलाभः । तथाचविष्णुनायुक्तःसन्गच्छतीतियुवा । भगवत्सामीप्यलक्षणमोक्षवान्स्यादित्यर्थः । साधुयुवा निर्दोषोहिसाधुरित्युच्यते । तथाचसाधुभिः दुःखसंभिन्नत्वानित्यत्वादिदोषरहितैरानंदद्वैतैर्गुणैर्युक्तः । आध्यायकः अधीति फलसंपूर्णः आशिष्ठः आसम्यक्शसुखमस्येत्या(शः)शीःअतिशयेना(शः)शीः आशिष्ठः । सम्यक्त्वंचह्लासाभावादिकमेव । यथोक्त मनुव्याख्याने । निर्होसानंदसंप्राप्त्याचाशिष्ठइतिगीयतइति । दृष्टिष्ठः । अविकारोहिहृद्विष्टोनाम । तथाचस्थितस्यानन्यथाप्राप्तैर तिशयेनदृढोनिर्विकारोदृष्टिष्ठः । यथोक्तं । स्थितस्यानन्यथाप्राप्तैर्दृष्टिष्ठश्चोदितइति । बलिष्ठः बलमस्यास्तीतिबली अतिशयेनब

लप० ॥ सैषानंदस्यमीमांसाभूवति । युवास्यात्साधुर्युवाध्यायकः । आशिष्ठोदृष्टिष्ठोबलिष्ठः ।

लीबलिष्ठः अतिशयश्च स्वाभावाविकल्पं यथोक्तं बलिष्ठश्च स्वभावेन मुक्तो भवति केवलमिति । तस्य मुक्तस्य पूर्वचक्रवर्तित्वावस्थायां यावानानंदो भूत् अभिव्यक्तस्तावानेवानंदो मानुषानंद इत्युच्यते । अत्र मानुषशब्दः क्षितिपपरः । तदवरो मनुष्योत्तमोऽप्यत्र ग्राह्यः । अन्येभ्योऽपि विमुक्तेभ्य आनंदश्च क्रवर्तिनां । मुक्तानां हि शतौ द्विचक्र इति बृहद्वाच्ये कथितत्वात् । सचमौक्तः क्षितिपानंदो वास्तुगत्याचतुर्गुणो पासकमुक्तमनुष्योत्तमानंदोपेक्षया शतगुण एवेति द्रष्टव्यं । शतौ द्विक इत्युक्तेः । उत्तरशतगुणानंदो दिगणनायाः सम्यक्बुद्ध्या रोहायाह ॥ स एक इति ॥ सः क्षितिपानां यावानानंदोऽस्ति मनुष्योत्तमानंदोऽच्छतगुण स्तावान्सर्वोऽपि मिलित्वा एकः एकत्वेन विवक्षित इति योज्यमितिसंप्रदायः । ते शतमानुषा आनंददाः मनुष्योत्तमानंदोपेक्षया शतगुणाः ये क्षितिपानंददाः संति तेषां सर्वेषामप्यानंदानां एकत्वं विवक्षित्वा एतादृशाः ये क्षितिपानां शतसंख्याकानंददाः तत्समानः मनुष्यगंधर्वाणामानंदः । एकवचनं बहुवचनार्थं । आनंददा इत्यर्थः । क्षितिपानंददाऽच्छतगुणो मानुषगंधर्वाणामानंद इति भावः । स एकः स क्षितिपानंदोऽच्छतगुणो यो मनुष्यगंधर्वाणामानंदः स सर्वोऽपि मिलित्वा पुनरेकत्वेन विवक्षितः । उत्तरशतगुणानंदो दिगणनानुकूलत्वेनेत्यर्थः । मनुष्यगंधर्वाणाममुक्तत्वप्रतीतिवारणाय तान् विवक्षिति ॥ श्रोत्रियस्य चेति ॥ एकवचनं बहुवचनार्थं । श्रोत्रियाणां सम्यक्श्रुतिफलंप्राप्तानां । अकामहतानां अवाप्तकामत्वेन कामकृतोपद्रवरहितानां मनुष्यगंधर्वाणामित्यन्वयः । प्रकृतमुक्तमनुष्य

उप० ॥ तस्येयं बुद्धिर्वीसर्वावित्तरूपपूर्णा स्यात् । स एको मानुष आनंदः । ते शतमानुषा आनंददाः । स एको मनुष्यगंधर्वाणामानंदः । श्रोत्रियस्य चाकामहृतस्य ॥ १७ ॥

गंधर्वाणां श्रोत्रियत्वादि विशेषणसमुच्चायकश्च शब्द इति ज्ञातव्यं । यथोक्तं बृहद्भाष्ये । च शब्दस्तु श्रोत्रियत्वादिगुणानामुक्तौ समुच्चयार्थ इति । एवमेवोत्तरत्रापियोजनाद्रष्टव्या ॥ १७ ॥ देवगंधर्वाणां ये देवैः स्वमुखत एव प्रेष्याः नान्यद्वारेण ते देवगंधर्वास्तेषां । यथोक्तं । देवैः स्वमुखतः प्रेष्याः देवगंधर्वसंज्ञिताः । तद्वारा प्रेष्यतां याताः गंधर्वा मानुषास्तुत इति ॥ १८ ॥ चिरलो कलोकानां पितरो नेके संति तत्रार्यमाद्युत्तमपित्रधिष्ठितोलोकश्चिरलोक इत्युच्यते । चिरलोके विद्यमानत्वादेव चिरपितर इति तेषां प्रसिद्धिः । तथा च चिरलोक एव लोको येषां ततथोक्तास्तेषां । मुक्तानामपि पितृणां चिरलोकत्वाभावात् तस्यैयं पृथिवीत्यादि वस्तुपूर्वभावव्यपेक्षया इदं व्याख्येयं । यद्वा श्रोत्रियत्वादिवादिदमपि पितृणां मुक्तवज्ञापकमेव । तथा च नारायणशून्यतया चिरलोको वैकुण्ठादिः स एव लोको येषां ततथोक्तास्तेषामिति वा । लुक्प्रकाश इति धातोश्चिरलोके वैकुण्ठादौ लोकानां स्वरूपाविर्भावैण प्रकाशमानानामिति वा व्याख्येयमिति । प्रयोगे सति निमित्तानुसरणं न तु निमित्तमस्तीति प्रयोग इति न कश्चिद्भ्रुद्रोपद्रव इति ॥ १९ ॥ आजानानां देवकुले उत्पन्नाः नाम विशेषणानाख्याता आजानजास्तेषां ॥ २० ॥ कर्मदेवताशब्दं निर्वर्त्तित्वा ॥ ये बल्याद्याः यज्ञे वामनाय महीदानादिरूपकर्मणा देवान् भावप्रधानो निर्देशः । देवत्वानि अपि यंति प्राप्नुवंति ते कर्मदेवा इत्यु

उप० ॥ ते शतं मनुष्यगंधर्वाणामानंदाः । स एको देवगंधर्वाणामानंदः । श्रोत्रियस्य चाकामं हतस्य ॥ १८ ॥ ते शतं देवगंधर्वाणामानंदा । स एकपितृणां चिरलोकलोकानामानंदः । श्रोत्रियस्य चाकामं हतस्य ॥ १९ ॥ ते शतं पितृणां चिरलोकलोकानामानंदा । स एक आजानजानां देवानामानंदः । श्रोत्रियस्य चाकामं हतस्य ॥ २० ॥ ते शतमाजानजानानां देवानामानंदा । स एक कर्मदेवानां देवानामानंदः । ये कर्मणेति ॥

च्यते । ये कर्मणा देवत्वमभिसंपद्यंत इति बृहदारण्यकोक्तेः । पूर्वभावव्यपेक्षयेदं । तथाच ये कर्मणा देवानपि यतिबल्याद्याः तेषां कर्म देवानां देवानां दिबुक्तीडाविजिगीषाद्युतीत्यादिधातोः मोक्षेद्योतमानानां बल्यादीनामानंदं इत्यर्थः ॥ २१ ॥ देवानां सुध्यादावेव देवत्वं प्राप्तानां तत्वाभिमानिनां पुष्करमारभ्य प्रवहांतानां देवानामित्यर्थः । तदानंदेष्वपि अवांतरतारतम्यं प्रमाणांतरादवसेयं ॥ २२ ॥ इंद्रस्येति ॥ इंद्रुचंद्रं मुक्तेः पूर्वरायत् । रीडक्षयइति धातोः क्षयमनयदिति हेतोरिंद्रोदक्षः तस्येत्यर्थः ॥ २३ ॥ बृहस्पतेः बृहंश्चासौ पतिश्चेति व्युत्पत्त्यामहेंद्रत्वात्पुंरंदरो बृहस्पतिशब्देनोच्यते तस्येत्यर्थः ॥ २४ ॥ प्रजापतेः प्रजाप्रजननं तदीशितृत्वात् प्रजापतीरुद्रस्तस्य । प्रजननसाधनस्य रेतसोलिंगाश्रितत्वाद्द्रुद्रस्य बलिंगदेवतात्वेन प्रसिद्धेः रुद्रः प्रजनने शिताभवतीति प्रजापतिशब्देनोच्यते इति भावः । अत्र रुद्रपदेन शेषो ग्राह्यः । मुक्तप्रसंगात् । यथाहिलोके कस्यचिच्चतुर्थीश्रमरूपावस्थांतरापत्तावपितदभिज्ञासं पूर्वनाम्नैव व्यवहरंतीति प्रसिद्धमित्यवगतव्यं ॥ २५ ॥ ब्रह्मणश्चतुर्मुखस्य अत्रानंदग्रहणं ज्ञानादिगुणानामप्युपलक्षणं । तथाच पूर्वपूर्वज्ञानाद्यपेक्षयोत्तरोत्तरस्य ज्ञानादिकमप्यानंदवच्छतगुणाधिकमेवेत्यवगतव्यं ॥ २६ ॥ (अथ भाष्यार्थः) ॥ एवंवि

उप० ॥ श्रोत्रियस्य चाकामहत्स्य ॥ २१ ॥ ते ये शतं कर्म देवानां देवानामानंदा । स एको देवानामानंदः । स एको देवानामानंदः ॥ २२ ॥ ते ये शतं देवानामानंदाः । स एक इंद्रस्यानंदः । श्रोत्रियस्य चाकामहत्स्य ॥ २३ ॥ ते ये शतं मिंद्रस्यानंदः । स एको बृहस्पतेरानंदः । श्रोत्रियस्य चाकामहत्स्य ॥ २४ ॥ ते ये शतं बृहस्पतेरानंदाः । स एकः प्रजापतेरानंदः । श्रोत्रियस्य चाकामहत्स्य ॥ २५ ॥ ते ये शतं प्रजापतेरानंदाः । स एको ब्रह्मणश्चानंदः । श्रोत्रियस्य चाकामहत्स्य ॥ २६ ॥

ष्णोर्विदुषां नरादिब्रह्मांतानां नियमेन मोक्षदातृत्व रूपं मोक्षचरतरतभावापन्नस्वरूपानंदाविर्भावदातृत्वरूपं महिमानं चोक्तत्वाद्दानीं
उत्कृष्टापकृष्टसर्वजीवनिधामकतयावस्थितरूपाभेदरूपमहिमांतरमुच्यते । सद्यश्चायं पुरुष इत्यादिना । तत्र पूर्वेण संगतिं सूचयत्पुरु
षशब्दोक्तमनुष्यादित्यमात्रस्थितयोरेवरूपयोः अभेद उच्यते इति प्रतीतिनिरासायादित्यपुरुषशब्दौ उत्कृष्टापकृष्टसर्वजीवोपलक्षका
वित्यभिप्रेत्यप्रमाणेनैव व्याचष्टे ॥ यत्प्रसादादित्यादिना ॥ ब्रह्मादीनामंततः लिंगदेहनाशानंतरं । संसम्यक् स्वयोरग्यतानुसा
रेण । स्वरूपाग्निः स्वरूपानंदावाग्निः । यत्प्रसादाद्भवतिसविष्णुरितियोज्यं । समंततः सर्वकल्पेष्ववस्थितानामिति वा । स एक इ-
त्यत्रत्यतच्छब्दानुवादेन विष्णुरितिव्याख्यातां । सर्वजीवेष्वित्यस्य विवरणं तृषु देवेषु चेति । तथा चादित्यपुरुषशब्दावुत्कृष्टापकृष्टसर्व
जीवोपलक्षकावित्युक्तं भवतीति ज्ञातव्यं । भेदाभेदव्यावृत्त्यर्थं एक एवेत्युक्तं । करचरणदिसमग्रांगसाकल्येन युगपदनेकस्थानस्थित
स्य विष्णोरेकत्वमन्यत्रादृष्टकथं घटतइत्यत आह ॥ महायोगीति ॥ युज्यतेनेनयोगोसावुपायः शक्तिरवचेति शब्दनिर्णयवचनात् ।
अघटितघटकतयामहान्योगः शक्तिः तद्वानित्यर्थः । उत्कृष्टापकृष्टजीवस्थितयोर्विष्णुरूपयोर्यमधर्मरूपयोः विदुरयुधिष्ठिरयोरिव
विशेषोस्ति किंनेत्याह ॥ अखिलैर्गुणैर्निर्विशेष इति ॥ सर्वजीवावस्थितत्वोऽस्य लब्धार्थप्रदर्शनं सर्वोत्तम इति । संपूर्णः अखिलैर्गु
णैरिति वर्तते । सर्वरूपेष्वभेदादिरूपभगवन्माहात्म्यवेत्तुः मुक्तानंदादितारतम्यं वेत्तुश्च फलमुच्यते सय एवं विदित्यादिना । तद्वाचष्टे

भाष्यं ॥ यत्प्रसादात्स्वरूपाग्निर्ब्रह्मादीनां समंततः । सविष्णुस्सर्वजीवेषु तृषु देवेषु च स्थितः । एक एव महायोगीनिर्विशेषोऽखिलैर्गुणैः । सर्वोत्तमस्स
पूर्णश्च ।

॥ तमेव वेदेति ॥ सर्वरूपाभिन्नत्वसृष्टिकर्तृत्वसृष्टपदार्थप्रवेष्टृत्वादिरूपोक्तमाहात्म्योपेतत्वेन तं विष्णुं वेदेत्यर्थः । जीवान्मनुष्योत्तमादिब्रह्मांतान्तरतम्यस्थान् भगवत्प्रसादाविर्भूततरतमभावोपेतानंदादिमतइतियावत् । यो वेद सः अस्माल्लोकाच्चरमत्वेन प्रसिद्धाच्छरीरात्प्रेत्येति शेषः । पंचरूपिणं विष्णुं गच्छेदित्यर्थः । पंचचतानिरूपणचपंचरूपाणि तान्यस्य संतीतिपंचरूपीतमितिकर्मधारयादिनिःउपसंक्रामतीत्यस्यार्थे गच्छेदिति । अत्रान्नमयनामानिरुद्धोभूम्यपूस्थितः । प्राणमयनामाप्रद्युम्नोऽग्न्यादिस्थितः । मनोमयनामासंकर्षणो मन आदितत्वस्थितः । विज्ञानमयनामावासुदेवो महत्त्वस्थितः । आनंदमयनामानारायणोऽव्यक्तत्वगतइति विशेषो द्रष्टव्यः । यथोक्तद्वितीयस्कंधतात्पर्ये । भूम्यङ्गमन्ननामानं प्राणमभ्यादिसंस्थितं । मानसं मन आदिस्थं विज्ञानं महत्स्थितं । आनंदमव्यक्तगतं क्रमशो यांति देवता इति । अनेन य एवं वित्तोऽस्माल्लोकात्प्रेत्यैतच्छरीररूपमन्नमयमात्मानं शरीररूपं कोशमुपसंक्रामति । अतिसंक्रामति । अतिक्रम्य परित्यज्येति यावत् । गच्छतीत्येतदपव्याख्यानमित्युक्तं भवति । श्रुतोपशब्दत्यागस्याश्रुतातिशब्दकल्पनस्य चापत्तेः । न चाव्ययानामनेकार्थत्वादुपशब्दएवातिक्रमार्थकइति वाच्यं । अव्ययानामनेकार्थत्वेपि अंतरित्यस्य कदापि बहिरित्यर्थकत्वाभावात् । अन्नमयशब्दवाच्यशरीररूपकोशपरित्यागस्य अस्माल्लोकात्प्रेत्येति पूर्ववाक्येनैवोक्तत्वेन पुनरुक्तिश्च स्यादिति द्रष्टव्यं । यथोक्तमनुव्याख्याने । उपसंक्रमणंचैवाद्द्वितीयोद्देशितं प्रति । अतिक्रमवदंततमुपशब्दो निवारयेत् । अश्रुतस्यातिशब्दस्य स्थानंदद्यात्कथं पुनः । श्रुताश्रुतपरित्यागकल्पने विगतबिधां । मृतावैवपरित्यागः कृतो ह्यन्नमयस्य चेति ॥ २७ ॥

भाष्यं ॥ तमेव वेदेयः पुमान् । जीवाश्च तारतम्यस्थान् गच्छेत्पंचरूपिणं ।

सयएवंविद्वानेतेआत्मानं सृष्टुतेइत्येतद्वाचष्टे ॥ नपुण्यपापेचेति ॥ तस्यएववेत्तुः । स्वफलप्रदेइतिशेषः । ननुप्रारब्धपुण्यपापयोःसद्भावात्कथमेतदित्यतउक्तं ॥ अनिष्टेइति ॥ यदनभीष्टमप्रारब्धंकांक्ष्यंपुण्यंतद्द्वैधकत्वेनानिष्टं । पापंत्वनिष्टंभवत्येवेतिप्रसिद्धत्वात्अप्रारब्धंकांक्ष्यंपुण्यंपापंचेत्येतेपुण्यपापेनस्वफलप्रदेभवतइत्यर्थः । यथोक्तंसूत्रकृता । अतोऽन्यदपीत्येकेषामुभयोरिति । उक्तंचभाष्ये । अनभीष्टमनारब्धंपुण्यमप्यस्यनइत्यति । किमुपापंपरब्रह्मज्ञानिनोनात्रसंशयइति । कुतोऽनतस्यानिष्टेपुण्यपापेस्वफलप्रदेइत्यतआह ॥ प्रियाप्रियेऽस्त्विति ॥ प्रियेष्वप्रियेषुचक्षुः । पुत्रादयस्तदितरेसुहृदश्चप्रियशब्देनात्रविवक्षिताः । तेअनिष्टपुण्यपापेषुत्रादयःप्रियाश्चापरोक्षज्ञानजन्मकालीनाएवेतिसंप्रदायविदः । आस्तृणोति विस्तारयति । जहातीतियावत् । धातूनामनेकार्थत्वात् । यतस्ततोऽनतस्यानिष्टेपुण्यपापेस्वफलप्रदेइतिसंबंधः । यथोक्तंभाष्ये तस्यपुत्रादायमुपर्यंतिसुहृदःसाधुकृत्यां द्विषंतःपापकृत्यामिति । तस्यापरोक्षज्ञानिनःतज्जन्मकालीनाःपुत्राःसुहृदःतदन्येप्रियाश्चतेसर्वेसाधुकृत्यांदायंअप्रारब्धानिष्टकांक्ष्यपुण्याख्यंधनंउपर्यंतिसंप्राप्तुवंति । द्विषंतस्तुपापकृत्यांदायं अप्रारब्धपापाख्यांदायमुपर्यंतीतिश्रुत्यर्थोऽद्रष्टव्यः । यतोवाचोनिवर्ततेइत्यादिकंव्याख्याति ॥ अगोचरमिति ॥ समासांतोविधिरनित्यइतिवचनात्वाङ्मनसोरितिसाधु । साकल्येनेतिशेषः । कुतइत्यतस्तत्रश्रुत्यभिप्रेतंहेतुमाह ॥ आनंत्यादिति ॥ पुरुषोत्तमंज्ञात्वेत्यनेनानंदंब्रह्मणइत्येतदानंदंरूपंपरंब्रह्मविद्वानितिख्याख्ये

भाष्यं ॥ विष्णुनपुण्यपापेचतस्यानिष्टेऽकदाचन । प्रियाप्रियेषुतद्भ्रान्तीहास्तृणोतियतोऽनुपु । अगोचरंवाङ्मनसोरानंत्याप्युपर्योत्तमं ।

यमितिसूचयति ज्ञात्वेत्यनंतरं अवस्थितस्यैतिशेषः। तेन ज्ञानरूपक्रियायां अवस्थानरूपक्रियायां च पुरुषस्यैव कर्तृत्वेन समानकर्तृत्वप्राप्त्या भुक्त्वा ब्रजतीतिवज्ज्ञात्वेति क्त्वाप्रत्ययोपपत्तिः। समानकर्तृकयोः पूर्वकाले क्त्वेति स्मरणात्। तथा च ज्ञानरूपक्रियायां पुरुषस्य कर्तृत्वान्न भविष्यतीत्युक्तं भवनरूपक्रियायां च भीरित्युक्तं भयस्य कर्तृत्वेन समानकर्तृत्वाभावात्कथं क्त्वाप्रत्ययप्रयोगइति शंका नवकाशइति ज्ञातव्यं ॥ भीर्नैवेति ॥ किमहंसाधुना करवमित्यादिरूपश्चात्तापजनिताभीर्भीतिः संसारिणां याप्रसिद्धा सा मुक्तस्य कुतश्च न कुतोपिनैव भविष्यतीत्यर्थः ॥ २८ ॥ ततश्चायमर्थः ॥ एवं विष्णोर्विदुषां नियमेन मोक्षदा तृत्व रूपं मोक्षक्षेत्रतमभावापन्नस्वरूपा नंदा विर्भावदा तृत्व रूपमहिमानं चोक्त्वेदानीं उत्कृष्टापकृष्टसर्वजीवनियामकतयावस्थितरूपा भेद रूपमहिमांतरमाह ॥ सइति ॥ चशब्दैपरस्परसमुच्चयार्थौ। सप्रसिद्धो योयं पुरुषे तदुपलक्षितापकृष्टजीवेषु नियामकतया तिष्ठति। यश्चासावादित्ये तदुपलक्षितोत्कृष्टजीवेषु देवेषु नियामकतया तिष्ठति। स ब्रह्मादीनां स्वरूपानंदा विर्भावो वाप्तिदाता विष्णुरेक एव। नतयोः परस्परं भेदो मंतव्यइत्यर्थः। सर्वरूपेष्वभेदादिरूपभगवन्माहात्म्यवेत्सुर्मुक्तानं दतारतम्यवेत्सुश्च फलमाह ॥ सयइति ॥ यः एवं उक्तप्रकारेण सर्वरूपेष्वभिन्नत्वादिरूपभगवन्माहात्म्यस्य वित्त्वेत्ता तथा एवं नरादिब्रह्मांतानां भगवत्प्रसादादा विभूततरतमभावोपेतानं दस्य च वित्त्वेत्ता एवं भगवन्माहात्म्यज्ञानपूर्वकस्नेहरूपभक्त्युपासनादिजनितान्परोक्षज्ञानीतियावत्। सः भोगेन प्रारब्धकर्मक्षपयित्वाऽनंतरं अस्मात्

भाष्यं ॥ ज्ञात्वामुक्तस्य भीर्नैव कुतश्च न भविष्यतीत्यादियजुसंहितायां।

उप ॥ सयश्चायं पुरुषे। यश्चासावादित्ये। स एकः। सयं एवं वित्। अस्माल्लोकोप्रेत्य।

चरमत्वेनप्रसिद्धाहोकाच्छरीरात्प्रेत्य हृदयाग्रप्रज्वलनप्रकाशितनाडीद्वारादेहान्निष्क्रम्यअर्चिद्वाराथयोर्ग्यकार्यमकार्यच
 ब्रह्मप्राप्यावस्थितःसन्कार्याल्ययेतदध्यक्षेणब्रह्मणासह एतमन्नमयंतन्नामकंभूभ्यर्गंआत्मानंअनिरुद्धंउपतत्समीपमिधियावत् ।
 सक्रामतिगच्छतीत्यर्थः । प्राणमयं अग्नादिषुस्थितंप्रद्युम्नं । मनोमयं मनस्तत्त्वादिसंस्थंसंकर्षणं । विज्ञानमयं महति
 स्थितंवासुदेवं । आनंदमयं अव्यक्ततत्त्वगतंनारायणं । एवंपंचरूपिणंभगवंतंप्राप्य संसारभयरहितःसन्तिष्ठतीतिशेषः
 ॥ २७ ॥ अत्रार्थसंमतितयाश्लोकमुदारहति ॥ तदर्पति ॥ तत्रापिपंचरूपिणंभगवंतंप्राप्तस्यभयराहित्ये एयःवक्ष्य
 माणः श्लोकोभवतीत्यर्थः । तमेवश्लोकंपठति ॥ यतइति ॥ यतोयस्मात्मनसासहवाचः अप्राप्यनिवर्तते । आ
 नंत्यादितिशेषः । एतादृशंब्रह्मणआनंदं आनंदरूपिणं आनंदमयंनारायणाख्यंपरंब्रह्मेतियावत् । इदमुपलक्षणं । अन्नमया
 दिशब्दवाच्यानिरुद्धादिरूपचतुष्टयमपिग्राह्यं । विद्वान् तद्विषयकापरोक्षज्ञानद्वारातंप्राप्तइतियावत् । कुतश्चनकुतोपि । नबिभे
 ति संसारभयवान्नभवतीत्यर्थः । इति श्लोकोभवतीतिसंबंधः । श्लोकोकंभयाभयंविदृणोति ॥ एतं ह्रवावेति ॥ अहं
 किंकिमर्थं साधुकर्मनाकरवं नाकार्षं । किमर्थंपापमकरवं येनैतादृशंपापफलंभुजेइत्येवंरूपंपश्चात्तापजनितंभयंपतंमुकंनतपति

उप ॥ एतमन्नमयमात्मानमुपसंक्रामति । एतंप्राणमयमात्मानमुपसंक्रामति । एतंमनोमयमात्मानमुपसंक्रामति । एतंविज्ञानमयमात्मानमु-
 पसंक्रामति । एतमानंदमयमात्मानमुपसंक्रामति ॥ २७ ॥ तदप्येषश्लोकोभवति । यतोवाचोनिवर्तते । अप्राप्यमनसासह । आनंदंब्रह्मणोब्रिद्वाब्
 नबिभेत्तिकृतश्चनेति । एतंह्रवावर्नत्पति । किमहंपापमकरवं । किमहंपापमकरंत्वमिति ।

नसंतापयति इत्येतत्तद्दृवाव अतिप्रसिद्धमित्यर्थः । संसारेप्रसिद्धं एतादृशं भयं मुक्तस्य नास्तीति भावः । ननु ज्ञानिनः कथं भगवत्प्राप्तिः । प्रारब्धकर्मणां भोगेन क्षयेऽपि पूर्वोर्जितानामप्रारब्धानां पुण्यपापरूपणाणां अन्तकर्मणां भावात् । न च तेषामपि भोगेन क्षय इति वाच्यं । आनंत्यादेव । यथोक्तं । न ह्यानंत्यात्कर्मणां भोगेन नाश इति । तत्राह ॥ स य एवं विद्वानिति ॥ सः यः प्रसिद्धः एवमुक्तमाहात्म्योपेतत्वेन आत्मानं परमात्मानं विद्वान्तदपरोक्षज्ञानीति यावत् । एते अनिष्टं अप्रारब्धं यत्काम्यपुण्यं तथाऽप्रारब्धं पापं चेत्येवमेते पुण्यपापे स्पृणुते । प्रियेष्वपि प्रियेषु चास्तृणोति विस्तारयति । धातूनामनेकार्थत्वात् । जहातीति यावत् । तथा च तदीया प्रारब्धानभीष्टपुण्यपापभागिनः प्रियाप्रियाश्च भवन्तीत्यर्थः । सुहृदः साधुकृत्यां द्विषन्तः पापकृत्यामिति श्रुतेः । तथा च युक्ताज्ञानिनो भगवत्प्राप्तिरिति भावः । उक्तप्रकारेण भगवज्ज्ञानी अनिष्टेषु पुण्यपापेषु प्रियाप्रियेषु जहातीत्युक्तं तन्नोपचरितमिति भावेन तथा वेत्तुरपितदेवफलं भवतीत्याह ॥ उभे इति ॥ इदं वाक्यमा (वर्त्यं) बृत्त्या योज्यं । तथा हि । य एवमुक्तप्रकारेण आत्मानं भगवंतं वेद अपरोक्षतो जानाति स एष उभे अनिष्टेषु पुण्यपापेषु प्रियाप्रियेषु स्पृणुते स्तृणुते इत्येवं यो वेद स एषोऽप्यधिकारी अपरोक्षज्ञानानंतरं उभे अनिष्टेषु पुण्यपापेषु प्रियाप्रियेषु स्पृणुते स्तृणुते न प्रारब्धमपीत्यर्थः । य एवं स य एवं विद्वानेते आत्मानं स्पृणुते इत्युक्तप्रकारेण वेद स एषोऽप्युभे स्पृणुत इति योजनायां आत्मानमित्येतदुर्वरितं भवतीति ज्ञातव्यं । तदर्थं मातमशब्देन भगवत्परोपितुज्ञानि पर इत्यंगीकृत्य य एवं स य एवं विद्वानिति

उप० ॥ स य एवं विद्वानेते आत्मानं स्पृणुते । उभे वैषुषेते आत्मानं स्पृणुते । य एवं वेद । इत्युपनिषत् ॥ ओं । सुहनाववतु । सुहनौ भुनक्तु । सहवीर्यं करवावहै । तेजस्विना वधीतमस्तुमा विद्विषावहै ॥ ओंशांति रशांति रशांतिः ॥ २८ ॥ इति द्वितीया ब्राह्मवल्ली संपूर्णा ॥ २ ॥

त्युक्तरीत्याप्रियाप्रियेषुपुण्यपापहानकर्तृत्वेनात्मानंज्ञानिनंवेद स एषोप्युभेस्पृणुतइतियोजनायांनुनावृत्तिर्द्रष्टव्या । एवंवरुणंप्रत्युप
 दिश्योपसंहरतिब्रह्मा इत्युपनिषदिति । यदेवविद्ययाकरोतिश्रद्धयोपनिषदेत्यत्रोपनिषीदतीत्युपनिषद्योग्येतिटीकाकारैरुपनिषच्छ
 ब्दोद्योग्यार्थतयाव्याख्यायातः । तस्योपनिषत्सत्यस्यसत्यमितीत्यत्रोपनिषत्परहस्यंनामेतिरहस्यार्थतयाचव्याख्यातः । तथाच इतिपू
 र्वोक्तप्रकारेणउपनिषत् त्वद्योग्या रहस्यभूताच ब्रह्मविद्या त्वांप्रतिमयोपदिष्टेतिशेषः ॥२८॥ एवंसमग्रब्रह्मवर्णी स्वयोग्यंब्रह्मविदि
 त्यादिप्रमाणैर्नैवसम्यग्ब्याख्याय सोऽश्रुतइत्यादेःपरकृतापव्याख्यां प्रत्याख्याति ॥नचेति ॥ ननूपनिषद्ब्याख्यानमुपक्रम्यअपव्या
 ख्याननिराकरणेअसंगतिरितिचेन्न । स्वव्याख्यानदाढ्यार्थत्वात् यावदापातसुंदरंअपव्याख्यानंशिष्याःपश्येयुस्तावत्प्रमाणेनकृत
 मपिसम्यग्ब्याख्यानंनतेषांहृदिहृदनिरूढंभविष्यतीतितत्प्रत्याख्यानमावश्यकमेव । तत्रसब्रह्मवित्सहयुगपत् एककालं सर्वान्कामा
 नश्रुते । ननुकथंतस्यसर्वकामभोक्तृत्वमित्याशंक्योक्तं । ब्रह्मणेति । ब्रह्मरूपेणेत्यर्थः । तथाचमुक्तस्यब्रह्माभिन्नत्वाद्ब्रह्मणश्च भो
 क्तृसर्वजीवात्मकत्वात्तद्वदतइत्येवंसोऽश्रुतेसर्वान्कामान्सहब्रह्मणेति वाक्यस्यार्थोन्निकल्पनीयइत्यर्थः । कुतोन्निकल्पनीयइत्यत
 आह ॥ अप्रामाणिकत्वादिति ॥ प्रमाणशून्यत्वात्स्वयोर्यं ब्रह्मविदित्यादिप्रमाणविरुद्धत्वाच्चेत्यर्थः ॥ अनाश्वासासाचेति ॥
 अप्रामाणिकत्वादेवत्वदुक्तेर्विश्वासाभावाच्चेत्यर्थः । ननुभवद्भिरपिओषधीभ्योन्नमित्यत्रान्नशब्दःप्रसिद्धान्नपरइत्यंगीकृत्य
 सवाएषपुरुषोन्नरसमयइत्यत्रान्नशब्दोअचूत्वाद्यर्थइत्येवंअचूत्वात्सर्वलोकानामन्नमित्युच्यतेहरिः । उपजीव्यश्चभूतानामित्या

भाष्यं ॥ नचसहब्रह्मणेत्यादेरन्योर्थ कल्प्य । अप्रामाणिकत्वाद्नाश्वासाच्च ।

दिव्याख्यातं । तदध्ययुक्तं । एकेनशब्देनद्विरुक्तेनभेदश्रुतिविनावस्तुद्वयोक्तिग्रहणायोगादित्याशङ्क्यनिषेधति ॥ नचेति ॥
 उभयार्थत्वे असिद्धान्नातृत्वादिरूपार्थद्वयवत्त्वेअन्नशब्दस्याङ्गीकृतेसतीतिशेषः । विरोधः पूर्ववाक्येअन्नशब्दस्यप्रसिद्धान्नपरत्वे
 प्रकृतत्वविरोधइत्यर्थः । कुतो नविरोधइत्यतोज्ञापकसद्भावादित्याह ॥ विशेषितत्वदिति ॥ ओषधीभ्योन्नमित्यत्रान्नशब्दः
 प्रसिद्धान्नपरएव सवाएषइत्यत्रचान्नशब्दोरसशब्देनविशेषितत्वादतृत्वाद्यर्थइत्येवमर्थद्वयाङ्गीकारोपपत्तेर्निविरोधइत्यर्थः । तत्रह
 षांतमाह ॥ अन्नस्यान्नमित्यादिना ॥ अन्नस्यान्नत्वप्रदंभगवद्रूपमित्यर्थः । प्राणोमुख्यप्राणोमध्यमोऽवांतरेश्वरः । अवांतरेश्वर
 त्वेनतस्येश्वरवचोभवेत् । अतोमध्यमतामाहुरितिबचनात् । प्राणोहरिः स्थूणां स्तंभवदाश्रयः । स्थूणातुभगवान्हरिरितिवचनात् ।
 यथान्नस्यान्नमित्तिवाक्येअन्नशब्दद्वयंभिन्नार्थकमेव । एकस्यषष्ठ्यानिर्देशात् अपरस्यप्रथमयानिर्देशात् । यथात्रायोर्यम
 ध्यमःप्राणः प्राणःस्थूणेत्यत्रएकप्रकरणेश्रुतस्यापिप्राणशब्दद्वयस्यमुख्यप्राणभगवदारुथार्थद्वयमङ्गीक्रियते । मध्यमत्वस्थूणा
 त्वरूपविशेषणबलात् । एवंप्रकृतेपिओषधीभ्योन्नमन्नात्पुरुषइत्यत्रौषधिजातत्वेनदेहोपादानत्वेनचविशेषितत्वात्तत्रान्नशब्दःप्र
 सिद्धान्नार्थकएव । सवाएषइत्यत्रतुरसशब्देनविशेषितत्वादन्नशब्दोत्तृत्वाद्यर्थकएवेत्यर्थद्वयाङ्गीकारोयुक्तइत्यर्थः । एषभगवान्
 अनिरुद्धःस्वयंहरिरित्यादिनाअन्नमयादयःपंचापिब्रह्मैवेतिप्रमाणेनस्वयंव्याख्यातं । मायावादिनस्त्वाहुरन्नमयादयः पंचापि

भाष्यं ॥ नचौषधीभ्योन्नं अन्नरसमयइत्यत्रोभयार्थत्वेनविरोधः । अन्नस्यान्नं मध्यमःप्राणः प्राणस्थूणेत्यादिवद्विशेषितत्वाहुपपत्तेः ।

कोशाएवेतितहूष्यति ॥ नचेति ॥ ननुतेषांब्रह्मत्वेपिकिमानमितिचेत् । उदाहृतंप्रमाणवाक्यतावदेकं । आनंदमयोभ्यासा
 दितिसूत्रोक्तब्रह्मशब्दाभ्यासरूपप्रमाणांतरमाह ॥ येन्नंब्रह्मेत्यादिना ॥ अन्नमयादीनांब्रह्मत्वेभृगुवल्लीसमाख्याकथनं अधी
 हीत्यादि । ब्रह्मशब्देनोक्तत्वात् ब्रह्मशब्देनान्नमयादीनांविशेषितत्वादित्यर्थः । नन्वन्नंप्राणमित्यादिवाक्येब्रह्मशब्दाश्रवणात्क
 थंब्रह्मशब्देनोक्तत्वादित्युच्यते । अतोन्नादीनामब्रह्मत्वमेवेत्याशंकापरिहारायाधीहिभगवोब्रह्मेतिवाक्यमुदाहृतं । अधीहिभ
 गवोब्रह्मेतीतिभृगुणाब्रह्मोपदेशप्रार्थनेकृतेसतिवरुणेनतंप्रत्युपदिष्टत्वान्थानुपपत्त्यान्नादीनांब्रह्मत्वावगमात् । यथोक्तं । अधीहि
 भगवोब्रह्मेत्युचोन्नंप्राणपूर्वकं । आहब्रह्मकथंतन्नेति । अन्नंब्रह्मेतिव्यजानादित्यादौतुस्पष्टएवब्रह्मशब्दः । अतएवेत्यादिने
 त्युक्तं । नचब्रह्मोपदेशप्रार्थनेकृतेपिवरुणोन्यदुवाचेतियुक्तं । मायावित्त्वप्राप्तेः । यथोक्तं । तद्यत्किंचित्कथंब्रूयादुपसन्नायदिकपतिः ।
 नवदेद्रह्मचकथंमायावीनहिवारिराडिति । ननुब्रह्मवलयुक्तानांअन्नमयादीनांब्रह्मत्वेपि भृगुवलयुक्तानांकुतोब्रह्मत्वमितिचेन्न ब्रह्म
 वलयुक्तार्थेसमाख्यात्वेनैवभृगुवलयःप्रवृत्तत्वात् । यथोक्तं । भृगोश्चैतद्ब्रह्मिष्यतीति । ननुस्थानद्वयेपिनैकंवस्तूच्यते । ब्रह्म
 वलयुक्ताःअन्नमयादयः भृगुवलयुक्ताश्चान्नाद्याइतिसंज्ञाभेदादितिचेन्न । भृगुवलयामपिपुतमन्नमयमात्मानमुपसंक्रम्येत्यादि
 नाप्राप्यस्थानेमयटामुक्तत्वेनशब्दांतरन्यायनेभृगुवलयुक्तान्नादिशब्दानामपिअन्नमयादिपरत्वात् । यथोक्तं प्राप्यत्वेनमयद्रूपोके

भाष्यं ॥ नचान्नमयादीनामब्रह्मत्वेकिंचिन्मानं । येन्नंब्रह्मोपासते । येप्राणंब्रह्मोपासते । आनंदंब्रह्मणोविद्वान् । विज्ञानंब्रह्मचेद्वेद । अस्तित्त्र
 ह्मेतिचेद्वेद । अधीहिभगवोब्रह्मेति । तस्माएतत्प्रोवाच । अन्नंप्राणंचल्लुइश्रोत्रंमनोवाचमित्यादिनाब्रह्मशब्देनोक्तत्वाच्च ।

नतत्रान्यदुच्यते इति । ननु तथापि न स्थानद्वयोक्तमेकं वस्तु भवितुमर्हति । ब्रह्मब्रह्मयुक्तानां अन्नमयादीनां पंचत्वात् भृगुब्रह्मयुक्तानां अन्नादीनां षट्त्वादिति संख्याभेदादिति चेन्न । वाधूलशाखायामष्टमरूपस्यापि ब्रह्मण उक्तत्वेन तदनुसारादात्रापि ब्रह्मब्रह्मयुक्तानां अन्नादीनां षट्त्वात् । भृगुब्रह्मयामपि विज्ञानानंदमययोः प्रतीह्यत्वेन स्थानद्वयेऽपि रूपाष्टकस्य वाच्यत्वेन संख्यासाम्यस्यैव प्राप्त्या तद्वेदाभावात् । यथोक्तं । तच्च वाधूलशाखायामष्टरूपमुदाहृतं । विज्ञानानंदसहितं पृथक् सृष्ट्या दिलक्षणैः । आवापोद्भाषतः शाखायत आहुः परंपदमिति । अन्नमयप्राणमयमनोमयविज्ञानमयानंदमयामेशुक्लतामिति श्रुत्य तरोक्तानां तु शुद्धिप्रार्थनलिंगाद्ब्रह्मत्वेऽपि निरोधइति ज्ञातव्यं । अतः स्थानद्वयेऽप्येकस्यैव वस्तुन उच्यमानत्वेन न युक्तं ब्रह्मब्रह्मयुक्तान्नमयादीनां ब्रह्मत्वे भृगुब्रह्मीसमाख्याकथनमिति भावः । एवमन्नमयादीनां पंचानां ब्रह्मत्वमुपपाद्यान्नमयस्यैवाब्रह्मत्वेऽन्तरानुपपत्तिचाह ॥ नचेति ॥ अन्ननामाचान्नसंस्थइत्युक्तेरीत्यान्नशब्दस्यानिरुद्धनामकपरब्रह्मत्वमनंगीकृत्यप्रसिद्धाद्ब्रह्मत्वाङ्गीकारे अन्नमयंप्रत्युदाहृतश्लोके । अद्यतेऽपि च भूतानि तस्मादन्नंतदुच्यते इत्यन्नशब्दो निश्च्यते । तदयुक्तं स्यात् । प्रसिद्धाद्ब्रह्मत्वाद्यत्वस्य कथंचित्संभवेऽपि भूतात्त्वस्य कथमप्यसंभवादिति भावः । ननु लौकिकान्नेऽपि विद्यमानमप्यचूत्वमुपनिषदोच्यते उपासनार्थं । साचाविद्यमानस्यापि संभवति । योषितमग्निं ध्यायीते तिवदतो न तद्वाधकमित्यत आह ॥ येन्यथेति ॥ येन्यथा विद्युरुपासीरन्ते अन्यराजानः अन्ये स्वाधमाः राजानो नियामका ये षोतथा । स्वाधमानियम्या भवन्ति तेऽक्षयलोका भवन्तीति श्रुत्यर्थः । दोषः स्वावरनियम्यत्वादिरूपो नर्थः । नायं विशेष

भाष्यं ॥ नच लौकिकान्नस्याचूत्वमस्ति । येन्यथा विद्युस्तेन्यराजानस्तेऽक्षयलोका भवन्तीति श्रुतेरविद्यमानोपासनोपासनाद्दोषावगतेश्च ।

तोनर्थइत्यतआह ॥ नचेति ॥ आत्महनइत्युक्तं । तस्यनित्यत्वादित्यतउक्तं । असदुपासनयेति । नरमंति सुखवंतो न भवंति । च
 शब्दान्नित्यदुःखमनुभवंतीति समुच्चिनोति । यथोक्तं श्रुतिगीतातात्पर्ये । नरमंति नित्यदुःखंचानुभवंतीति च शब्देनोक्तमिति ।
 येन्यथाविदुरिति श्रुत्युदाहरणं तु सज्जनस्यैव दुःसंगत्या कदाचिदन्यथोपास्तिसौ सत्यांतस्येदं फलमुच्यत इति ज्ञापयितुं । तथाच
 येसंतएवदुःसंगात् यद्यन्यथाविद्युस्तर्हि तेक्षय्यलोका अनित्यनरकभाजो भवति । तदनंतरं भूमौ जन्मलब्ध्वाऽन्यराजानो भवतीति
 ज्ञातव्यमिति संप्रदायविदः । स्फुटंचात्रप्रमाणमाह ॥ नाविद्यमानमिति ॥ वैदिकावेदानुसारिणो ग्रंथाश्च । ननु योषितमग्निंध्या
 यीत इत्यविद्यमानोपास्यभिधायकवेदानां कथं व्याख्यानेकार्थमिति चेत्तत्राह ॥ तस्मादिति ॥ सत्यार्थतां अबाधितार्थ
 वत्तां । तथाच अंगारसदृशी नारी घृतकुंभसमः पुमानिति वाक्यांतरानुसारेण यथाग्नि संबंधे कुंभस्थस्य घृतस्य द्रवीभावः एवं योषित्संब
 धेनापि पुरुषांतःकरणस्य द्रवीभावो भवति । अतः सापरित्याज्येति योषित्यग्नि साहचर्यमभिप्रेत्यैव योषितमग्निंध्यायीतेत्युच्यते ।
 नादृश्यभेदाभिप्रायेणेति भावः । एवं नाविद्यमानमित्याद्युक्तप्रकारेण । किंतत इत्यत आह ॥ ज्ञानवानिति ॥ अन्यथोपासनयाऽ
 धरंतमोयांतीति ज्ञानवान् । अन्यथा अन्यथोपासको न भवेदित्यर्थः । अत्राह । जीव एवाज्ञमयादिशब्दार्थो न ब्रह्म । सह्यन्नविकार
 शरीरावच्छिन्नत्वाद्भवत्यज्ञमयः । प्राणमनोबुद्धानंदोपाध्यवच्छिन्नश्च भवति । प्राणादिविकारो घटाकाशाभिवघटविकारः । तेन प्राण
 भाष्यं ॥ न च संत्यहो असदुपासनयात्महनइति च भागवते । नाविद्यमानं द्रुवते वेदाध्यातुं न वैदिकाः । अविद्यमानं ध्यायंतो यांति सर्वेऽधरंतमः ।
 तस्मात्सत्यार्थतां न्र्याद्वेदानामपि सर्वशः । यएवं वेदसद्धानी ज्ञानवान् नान्यथा भवेदिति वेदार्थविवेके ।

मयत्वाद्युपपत्तिः । तथाचसवाएषपुरुषइतिपरामर्शस्तदुपाधिविषयतयाश्लिष्टतरोभवति । रसशब्दश्चान्नास्त्वविभागव्यावर्तकोभविष्यति । इदमिति निर्देशश्च मुख्यार्थः संपद्यते । प्राणमयादिषु सर्वत्र शिरःप्रभृत्यवयवानां वक्तव्यत्वेन तत्प्राप्तये सिद्धस्यापिकथनोपपत्तेः । शारीरत्वमवयवित्वं प्रियादियोगो ब्रह्मपुच्छत्वं चेति एतत्सर्वजीवपक्षे समं जसं भवति । न च वक्तव्यं शरीरादिकोदाएव कुतस्तर्हि नांगीक्रियते । तथा चान्नमयप्राणमयमनोमयविज्ञानमयानंदमयामेशुद्ध्यंतामिति श्रुत्यंतरानुगुण्यं च स्यादिति । कोशेषु ब्रह्मशब्दाद्यनुपपत्तेः । अन्यत्वमंतरत्वं शरीरत्वं चोपाध्यपेक्षया जीवेभ्युपपद्यते । ननु जीवपक्षेभ्यनुपपत्तिरस्ति । तथा हि ब्रह्मशब्दो हि निर्वाधो न परमात्मनाविनोपपद्यते । अद्यते चिचेति सर्वाद्यत्वं सर्वाच्चूत्वं प्राणं देवाइतिसर्वदेवादिचेष्टकत्वं यतो वाचइति वाङ्मनसागोचरत्वं विज्ञानं देवाः सर्वइतिसर्वदेवोपास्यत्वं ज्येष्ठत्वं सोऽरामयते तिसंकल्पपूर्वकं सृष्टत्वं सर्वांतरत्वं मित्यादीनिनाल्पतरज्ञानशक्त्यादिसंपन्नैजीवैसंभवन्ति । कोह्येवान्यादिति चासंगतमेव स्यात् । तदेषाभ्युक्तेति मंत्रवर्णसमाख्योक्तिश्च बाध्येत । तत्र सोऽश्रुतइत्युक्तस्य मोक्षस्य जीवज्ञानानुपपत्तेरतोन जीवोन्नमयादिशब्दार्थः । किंतु ब्रह्मैवेति चेत् मैवं । उपनिषदर्थानवबोधात् । अत्र हि जीवब्रह्मणोरेकत्वं त्वतो विवक्षितं । तत्रयानि वाक्यानि शुद्धविरोधीनि तान्युपहितसंसारिस्वरूपेक्षाणि । ब्रह्मशब्दादीनि तु तत्स्वभावसिद्धपरमात्मस्वरूपापेक्षाणि । ऐक्ये विवक्षा चान्न वाक्यशाबल्यान्यथानुपपत्त्यैव गम्यते । न चैवं जीवब्रह्मणोरेक्यविवक्षायां जीवः कुतोन्नमयादिशब्दार्थः परमात्मैव किं न स्यात् । विनिगमनायां कारणभावादिति वाच्यं । विशुद्धिविरोधिवाक्यानां परमात्मनिसर्वथाप्यनुपपत्तेः । सत्यप्यभेदे महाकाशार्धमेवावच्छिन्नाकाशोऽव्यवह्रियते यावान्वायमाकाशस्तावानेषोर्तद्देहयाकाशाइति । नतु परिच्छिन्नधर्मो विव

स्तिमात्रत्वंमहाकाशे । नचजीवपक्षेब्रह्मपुच्छं प्रतिष्ठेत्यनुपपन्नमितिवाच्यं । अस्यजीवस्यब्रह्मपुच्छमायतनमधिष्ठानंनिजस्वरूपमित्यर्थोपपत्तेरिति । तदेतन्निराकरोति । सयश्चायमिति । अधिकरणत्वेनेत्युपलक्षणं । अधिष्ठातृत्वेनेत्यपिग्राह्यं । परमात्परमात्मनः । स्यादेतदेवंकथंचिदुक्तंसमस्तं । यद्यस्यामुपनिषदिजीवपरमात्मनोरभेदएवविवक्षितःस्यात् । नचैवं । सयश्चायंपुरुषे यश्चासावादित्यइतिपुरुषादित्यशब्दोपलक्षितापकृष्टोत्कृष्टसकलजीवानांनियम्यतयाधिकरणत्वेन परमात्मनश्चनियामकतयाधिष्ठातृत्वेनभेदस्यैवोक्तत्वादित्यर्थः । उक्तंचानुव्याख्यानं । आदित्येपुरुषेचायमितिभेदोपदेशतः । नास्याभेदोस्तिजीवेनेति । नन्वरत्वेवंपरमात्मनाजीवानांभेदः । सचसंसारेआविद्यकएवाभिप्रेतो नपारमार्थिकः । अभिहितवाक्यस्यचतादृशभेदपरत्वेनोपपत्तिरितिचेत् । मैवं । अस्मिन्प्रकरणेनिवृत्ताविद्यकस्यमुक्तस्यापिपरमात्मनाभेदस्यैवबहुवारमुक्तत्वादित्याह ॥ एतस्मिन्नित्रित्यादिना ॥ विंदतइत्यनंतरं अथसोभयंगतोभवतीतिवाक्यशेषोपिग्राह्यः । इत्यादिनेत्यादिपदेन रसंहोवायंलब्धानंदीभवति सुवर्णज्योतीरितिचवाक्यंग्राह्यं ॥ भेदएवाभ्यस्यतेइति ॥ भेदकधर्मएवबहुवारमुच्यतइत्यर्थः । नत्वेकप्रकारासकृदुक्तिरूपोमुख्योग्राह्यः । तादृशस्यात्रादर्शनादितिज्ञातव्यं । अत्र एतस्मिन्नित्रित्यादिवाक्ये । प्रतिष्ठांविंदतइतिज्ञातव्यत्वयो रभयंगतोभवतीतिप्रामृष्ट्याप्य

भाष्यं । सयश्चायंपुरुषे । यश्चासावादित्यइत्यधिकरणत्वेनभेदएवजीवस्यपरमादुक्तः । एतस्मिन्नदृश्येऽनात्म्येऽनिरुक्तेऽनिलयनेऽभयंप्रतिष्ठांविंदते । एतमानंदमयमात्मानमुपसंक्रामति । सोऽश्रुतेसर्वान्कामान्सह । ब्रह्मणाविपश्चिता । एतमानंदमयमात्मानमुपसंक्रम्य । इमंल्लोकान्कामान्नीकामरूप्यनुसंचरन्नित्यादिनामुक्तस्यापिभेदएवाभ्यस्यते ।

त्वयोश्चोक्त्याभेदएवावगम्यते । परमात्मप्राप्त्युक्त्याचमुक्तपरत्वं तत्प्राप्तेरेवमुक्तित्वात् । एतमितिवाक्येपिउपसंक्रामतीतिप्राप्त्युक्त्याभेदएवोच्यते । अस्माल्लोकात्प्रेत्युक्तत्वाच्चमुक्तपरत्वं । सोऽश्रुतइत्यत्रब्रह्मणासहेत्युक्त्याभेदोलब्धः । सर्वकामावाप्त्युक्त्याचमुक्तपरत्वं । एतमितिभृगुवल्लीगतवाक्येप्युक्तीत्याभेदस्तस्यमुक्तपरत्वंच । रसंक्षेपायमित्यत्रलब्धुलब्धव्यत्वयोरुक्त्याभेदः । अस्यवाक्यस्य आनंदमेनंसंप्राप्यमुक्तोभोदेन्नचान्यथेतिप्रमाणेनमुक्तपरतयाव्याख्यातत्वान्मुक्तपरत्वंचावगम्यते । सुवर्णज्योतीरित्यत्रापिप्रेरकभावोक्त्याभेदः । अस्माल्लोकात्प्रेत्येत्यारभ्याधीतत्वेनमुक्तपरत्वंचेत्यवगतव्यं । सैषानंदस्येत्यादिनाक्रियमाणानंदमीमांसा संसार्यानंदविषयिण्येव नमुक्तानंदविषयिणीतिव्याख्यानं विदुषानियमेनतु । स्यादेवमोक्षस्तत्रापि ह्यानंदस्यविचित्रतेतिप्रमाणोदाहरणेनैवनिरस्यति ॥ अथेत्यादिना ॥ मुक्तानंदोभीमांस्यतइत्यत्रहेतुरथेति । मुक्तिप्रस्तावात्मुक्त्युपक्रममित्यर्थः । तथाचमुक्तिमुपक्रम्यतत्प्रकरणेअधीतं सैषानंदस्येतिवाक्यंमुक्तानंदमीमांसापरमेवेतिभावः । युक्त्यंतरंचाह ॥ श्रोत्रियस्यचेति ॥ मनुष्यगंधर्वानारभ्यसर्वत्रेत्यर्थः । चशब्दःप्रस्तावादित्युक्त्युक्तिसमुच्चायकइतिद्रष्टव्यं । तथाचश्रोत्रियत्वाकामहतत्वयोरन्यत्रामुक्तेऽसंभवात्तद्विशेषणयुक्तोमनुष्यगंधर्वादिमुक्तएवेतितदानंदएवमीमांस्यतइतिभावः । पूर्वटीकाकारान्तु उदाहृतवाक्येषुप्रतीतोभेदोमुक्तभेदइतिकुतइत्यतआह । अथेत्येवमथसोभयंगतोभवतीतिमुक्तिप्रस्तावादि तिवाक्यंपूर्वग्रंथशेषत्वेनव्याख्याय सैषेत्यादिवाक्यद्वयंतु सैषानंदस्येत्येतन्मुक्तिपरतयाव्याख्यातं तत्कुतइत्यतः साधयितुंप्रति भाष्यं ॥ अथसोभयंगतोभवतीतिमुक्तिप्रस्तावात् । सैषानंदस्यभीमांसेतिमुक्तानंदोभीमांस्यते । श्रोत्रियस्यचाकामहतस्येतिसर्वत्रविशेषणाच्च ।

जानीते । सैषेति । प्रमाणेन तथा व्याख्यातत्वादिति भावः । युक्तयंत्रं च । अत्र च शब्दः पूर्वो दाहप्रमाणसमुच्चायक इति ज्ञातव्यं । अत्र केचिदाहुः । न श्रोत्रियत्वादि विशेषणबलात्प्रकृतमनुष्यगंधर्वादीनां मुक्तत्वं वाच्यं । अमुक्तानामपि तत्संभवात् । श्रोत्रिय इच्छं दोषीते इति स्मरणान्छ्रोत्रियत्वस्य छंदोधिगतिनिमित्तकत्वात् । मनुष्यगंधर्वादीनां च सर्वज्ञकल्पत्वाद्द्विषयवैराग्योपेतत्वादकामहताश्च भवंतीति । तत्राह ॥ न हीत्यादिना ॥ अमुक्तस्येति समुदायापेक्षमेकवचनं । अमुक्तानां मनुष्यगंधर्वादीनामित्यर्थः । ननु तर्हि किंतन्मुख्यं श्रोत्रियत्वमकामहत्त्वं च यदुभयममुक्तानामसंभावितमित्यत आह ॥ यस्येति ॥ श्रुतिफलं मोक्षः । सकइत्यत आह ॥ सहिमुक्त इति ॥ सः श्रुतिफलं प्राप्तो मुख्यः श्रोत्रियो मुक्तइत्येवं हि प्रसिद्धं मुक्तेरेव श्रुतिफलत्वात् । तस्य मुक्तैर्नैवाप्तत्वादिति भावः । अकामहत्तइत्यत्रापि समुक्तइत्यनुवर्तते । कुतो मुक्तएवाकामहत्तइत्यत आह ॥ सहीति ॥ समुक्तएव कामैर्नहन्यतइत्येतत्प्रसिद्धमित्यर्थः । कुतो नहन्यतइत्यत्रनिमित्तमाह ॥ यस्येति ॥ काम्यंतइतिकामाः विषयाः । सत्याः अनायासेन प्राप्ताः । एतदुक्तं भवति । कामेनोपद्रवो हि कामहत्तता । तद्भावश्चाकामहत्तता । कामकृतोपद्रवाभावश्च अनायासेन तद्विषयप्राप्तवेव भवति । नान्यथेत्यनुभवसिद्धमतः प्राप्तकामत्वाकामहत्त्वयोर्निमित्तनैमित्तिकभावो युक्तएवेति । ययोक्तमनुव्याख्याने । अप्रयत्नेन कामानामवाप्तिः सायदा भवेत् । तदैवाकामहत्त

भाष्यं ॥ नह्यमुक्तस्याकामहत्त्वं मुख्यं भवति । न च मुख्यं श्रोत्रियता । यस्य श्रुतिफलपूर्णं श्रोत्रिय उदाहृतः । सहिमुक्तो कामहत्तस्य हि कामैर्नहन्यते । यस्य कामास्तु सत्यास्त्युक्तसिद्धिकामैर्नहन्यते ।

तेति । ननुनायमस्तिनियमोयदासकामस्यैवकामनिमित्तोपद्रवाभावोनान्यथेति । सर्वथाकामाभावेपितन्निमित्तोपद्रवाभावंसंभवात् । एवंचमनुष्यगंधर्वादिषुआप्तकामत्वाभावेपिअकामत्वेनैवनिमित्तेनाकामहत्वंसंभवतीतिचेन्न । प्रकृतमनुष्यगंधर्वाद्याः नसर्वथाकामरहिताः । असुप्तमूढचेतनत्वात् देवदत्तवदित्यनुमानविरोधादित्याशयवाननुमानस्यव्याप्तिमुपपादयति ॥ नहीति ॥ कश्चित् असुप्तमूढचेतनः अकामोनहिदृश्यतेइत्यर्थः । घटादौव्यभिचारवारणायचेतनत्वात्वादित्युक्तं । उक्तंचसुधायोस्तत्परिहाराय असुप्तमूढेत्युक्तमितिज्ञातव्यं । यथोक्तमनुष्याख्याने । चेतनस्यत्वसुप्तस्यकुत्रहृष्टाह्यकामतेति । उक्तंचसुधायामुगंधस्येत्यपिद्रष्टव्यमिति । मायावादिनस्त्वेवमेतांश्रुतिंव्याचक्षते । श्रोत्रियस्यचाकामहत्स्येतिवाक्यंनप्रकृतमुक्तानांविशेषणोक्तिपरं । किंतुपुरुषांतरविषयं । तथाहि देवेभ्यःइंद्रस्यशतगुणस्तावदानंदः यश्चश्रोत्रियः इंद्रपदे अकामश्च देवपदाकामनिष्ठश्रोत्रियत्वादिगुणापेक्षयाधिकश्रोत्रियत्वादिगुणवानितियावत् । कश्चिद्धिरक्तःपुमानस्ति तस्यापींद्रसमानएवानंदोस्ति । सचदेवपदाकामश्रोत्रियत्वादिगुणोपेतविरक्तपुरुषानंदच्छतगुणानंदएव । एवंपूर्वत्रउत्तरत्रचस्थितस्यश्रोत्रियस्येतिवाक्यस्ययोजनाद्रष्टव्या । नचविरक्तानांसर्वत्रकामाभावात्कथमिथंतरतम्योक्तिरिति । इंद्रादिपदव्यतिरिक्तोत्तरपदेषुकामसद्भावस्यविवक्षितत्वात् । तथाचयोयोथावदायासान्मुक्तोसावसौतावदानंदवानित्यर्थोह्यत्रप्रतिपिपादयिषितइति । तदेतदयुक्तं । हतशब्दस्यप्रयोजनाभावेनहातव्यतयाश्रुतहानप्रसंगात् । तस्मिन्पदे अकामस्यतदुत्तरपदेसकामस्येतिचकल्पनीयत्वेनाश्रुतकल्पनाप्रसंगाच्च ।

भाष्यं ॥ नह्यकामःकचित्कश्चिद्दृश्यतेश्रुतेपिचेतिब्रह्मांडे ।

दोषांतरंचाह ॥ नचेति ॥ इंद्रपदाकामस्य तदुत्तरपदकामनावतइतिग्राह्यं । श्रोत्रियत्वादिगुणोपेतविरक्तपुरुषस्य देवपदाकामस्य श्रोत्रियत्वाद्युपेतविरक्तपुरुषस्यतदानंदस्येतिथावत् । सकाशात् शतगुणानंदोनचदृश्यते नानुभूयते । येनसआनंदःइंद्रानंदसमानःस्यात् । तत्तत्पदाकामस्योत्तरपदकामनावतोविरक्तपुरुषस्यतत्समानानंदोस्ति । सचपूर्वपदाकामपुरुषानंदच्छतगुणो नानुभूयतइतियावदित्यत्रतात्पर्यं । कुतो नदृश्यतइतिचेत् राज्यमकामयमानस्यराजसमानसुखानुभूतेरनुभवबाधितत्वस्वस्पष्टत्वात् । यथोक्तमनुव्याख्याने । कुत्रचित्कामिनःपुंसःकामाभावात्क्वचित्क्वचित् । इंद्रादिसुखभोगोस्तीत्यनुभूतिहिंङुयतीति । वैराग्यप्रशंसानतत्वंमार्गणीयमितिचेन्न । निरवधिकस्वरूपानंदोयमात्माकामाद्युपद्रवावरणात्तुतथानभासते । अतोयावद्वावत्कामक्षयस्तावत्तावदानंदोत्कर्षोदृश्यतइत्यस्यार्थस्यप्रदर्शनार्थमस्यप्रकरणस्यावतारितत्वात्आनंदोत्कर्षविशेषएवात्रतात्पर्यं शतगुणत्वेतुनिर्भरःकार्यइतिचेन्न । देवपदाकामस्यसकाशादिंद्रपदाकामस्यानंदोत्कर्षविशेषादर्शनादितिभावः । किंचोत्तरपदकामे तस्यांगीकृतेसति अकामहतत्वरूपंविशेषणमसंभविष्यादित्याशयेनाह ॥ सतिचेति ॥ उत्तरपदकामेसतीतियावत् । किंचतत्तत्पदाकामास्तत्समानानंदवतः तदुत्तरपदकामवतश्चविरक्ताःपुरुषाएवाप्रामाणिकाइत्याह ॥ नचेति ॥ तदिच्छवःउत्तरोत्तरपदेच्छवः । तथाच यदामनुष्यास्तदिच्छवोनभवंति तदाअयोग्यपदाकांक्षायाअनर्थज्ञाः महान्तोऽप्यादयस्तदिच्छवोनभवंतीतिकिमुवाच्यमितिभावः । ननुतदुपर्यपिबादरायणःसंभवादितिसूत्रेमनुष्याणामेवदेवतापदप्राप्तेरुक्तत्वात्कथंमनुष्यास्तदिच्छवोनभवंती

भाष्यं ॥ नचेदेवपदाकामस्यसकाशादिंद्रपदाकामस्यशतगुणानंदोदृश्यते । सतिचप्राजापत्यादिकामे । नचमानुषा प्रायस्तदिच्छवः ।

त्युच्यतइत्यतउक्तं प्रायइति । तत्तत्पदयोग्यमनुष्यव्यावृत्त्यर्थमेवप्रायइत्युक्तं नतुतत्पदायोग्यमनुष्याणामध्यएवकेचित्तिदिच्छवः
 संतिकेचिन्नेतिद्योतयितुमितिभावः । ननुमनुष्यगंधर्वाद्यानंदनिर्देशेमुक्तत्वज्ञापकश्रोत्रियत्वादिविशेषणवच्चक्रवर्त्यनंदनिर्देशेमु
 क्तत्वज्ञापकविशेषणाभावात्कथमेतन्मुक्तविषयमित्याशंकायामाह ॥ चक्रवर्तिनस्त्विति ॥ सएवविष्णुनायुक्तो गच्छतीति युवा
 स्मृतइतिप्रमाणेन भगवत्सामीप्यलक्षणमुक्तिंप्राप्तोयुवेत्युच्यतइतिपूर्वव्याख्यातत्वेनयुवशब्दएवचक्रवर्तिनोमुक्तत्वज्ञापकइतिभा ।
 वः । एवं सैषानंदस्यमीमांसाभवतीतिमुक्तानंदोमीमांस्यतइतिप्रतिज्ञातमर्थं प्रस्तावादितियुक्त्यापव्याख्याननिराकरणेनचोपपा
 द्योपसंहरति ॥ तस्मादिति ॥ अपव्याख्यानस्यायुक्तत्वात्प्रस्तावादितियुक्तिबलाच्च इयं सैषानंदस्येत्यादिनाक्रियमाणामी
 मांसा मुक्तविषया मुक्तानंदविषयिणीत्यर्थः । इतिसिद्धिमितिशेषः । पूर्वमकामहत्वंकामकृतोपद्रवाभावः । सचाप्तकामत्वेनै
 वोपपद्यतेनसर्वथाकामाभावेन । तथाचमुक्तस्यैवाप्तकामत्वात्तस्यैवाकामहत्वंमुख्यमिति सहिमुक्तोऽकामहत्तइत्यादिनोक्तं तदयु
 क्तं । आप्तकामत्वाभावोपिसर्वथाअकामत्वेनैवाकामहत्त्वोपपत्तेः । नचाप्तसामूढचेतनत्वेनसर्वथाकामाभावोनास्तीति नह्यका
 मःक्वचिद्दृष्टइत्यादिनोक्तमित्वाच्यं । मुक्तानां कामराहित्याभावसाधनस्य श्रुतिबाधितत्वात् । यदासर्वप्रमुच्यंतेकामाग्रेस्यहृदिस्थि
 ताः । अथमर्त्योमृतोभवत्यत्रब्रह्मसमश्नुतइति श्रुतौमुक्तानांसर्वथाकामाभावोक्तेरित्यतआह ॥ यदासर्ववृत्ति ॥ अंतःकरणस्था

भाष्यं ॥ चक्रवर्तिनस्तुयुवशब्देनैवमुक्तत्वमुक्तं । तस्मान्मुक्तविषयेयमीमांसा । यदासर्वप्रमुच्यंतेकामाग्रेस्यहृदिस्थिताइत्यत्राख्यंतःकरणस्थाना
 मेवकामानांविमोक्षउक्तं ।

नामेवकामानामोक्षमोक्षणं परित्यागञ्चकोननुसर्वथापीत्येवार्थः । एतदुक्तंभवति । यदासर्वइतिश्रुतिः सर्वथाकामाभावापरैत्यंगीकारेहृदिस्थिताइतिकामानांविशेषणंव्यर्थमेवस्यात् । कामानांहृद्यगतत्वाव्यभिचारेणव्यावर्त्याभावात् । अतोहृदिस्थिताइतिकामानांविशेषणंप्रयुजानाश्रुतिरंतःकरणपरिणतानांकामानामेवमुक्तावभावः । अंतःकरणस्यैवाभावात् । ननुसर्वेषामभावःस्वरूपभूतानांकामानामवस्थानादित्येवमर्थंगमयतीति । ननुमुक्तानांस्वरूपभूतकामसद्भोवेकिंप्रमाणमित्यतआह ॥ यंयमिति ॥ अंतं सद्यदिपितृलोककामोभवतीत्यादिश्रुत्युक्तपितृलोकदिस्थानविशेषं । यथोक्तंबृहद्भाष्ये । स्वमांतमुच्चावचमीयमानइत्यत्र । अंतःस्थानंस्थलंवासःप्रदेशइतिचोच्यतइति । अंतमवसानंनिर्णयवेतिपूर्वटीकाकाराः । मुक्तानामपि षोडशकलात्मकलिंगशरीरान्मुक्तानामपि प्राकृतांतःकरणरहितानामपीतियावत् । कामःप्रतीयते । अतःस्वरूपभूतएव नन्वंतःकरणपरिणतिरूपइति । मुक्तानांस्वरूपभूतकामप्रतिपादकंस्पष्टंप्रमाणमाह ॥कामइति॥ संकल्पोनामइदंकरिष्येइत्येवंक्रियारंभहेतुभूतइच्छाविशेषः । कामःसंकल्पःआनंदइत्येतेमुक्तानांमुक्तेभ्योभेदतोभिन्नतयानैवसंति । किंतुतेसर्वेमुक्तानांरवरूपभूताएव । यतोनिर्दोषज्ञानानंददिगुणाःस्वरूपभूताइत्यर्थः । मुक्तानांस्वरूपभूतकामसद्भावेसूत्रंचपठति ॥ संकल्पादेवचेति ॥ नमुक्तानांभोगादिप्रयत्नापेक्षा । सद्यदिपितृलोककामोभवति संकल्पादेवास्यपितरःसमुत्तिष्ठंतीत्यादिश्रुतेःसंकल्पमात्रादेवतद्भोगसिद्धिरितिसुत्रार्थः ॥ यदुक्तंपरेण

भाष्यं ॥ ननुस्वरूपभूतानां । यंयमंतमभिकामोभवतिसोस्यसंकल्पादेवभवतीतिमुक्तानामपिस्वरूपभूतःकामःप्रतीयते । कामसंसंकल्पआनंदोमुक्तानांतारत्तम्यतः । स्वरूपभूतास्तेसर्वेनिर्दोषगुणरूपकाइतिपादौ । संकल्पादेवचतच्छ्रुतेरितिसूत्रं ।

जीवएवान्नमयादिसाब्दार्थानब्रह्म । नचजीवपक्षेब्रह्मशब्दानुपपत्तिरितिवाच्यं । जीवब्रह्मणोरभेदाभिप्रायेणतदुपपत्तेरिति । तन्नसूत्रविरोधमाह ॥ भेदव्यपदेशादिति ॥ ईशोब्रह्म तस्यैवमायाशबलितस्यतन्मतेईशव्यवहारभाक्त्वादितिज्ञातव्यं । नकेवलंसयश्चायमिति वाक्येधिकरणत्वानुक्त्याश्रुत्यैवभेदउक्तः किंतुभगवताचोक्तइतिसंबंधः । यद्यपिइदंतत्रैववक्तव्यं । तथाप्युत्तरग्रंथोपक्षेपायात्रोक्तमित्यवगंतव्यं । ननुभेदःकोपिनप्रामाणिकः । नचप्रत्यक्षतएवघटादिभेदःसिद्धइतिवाच्यं । अन्योन्याश्रयादिदोषदुष्टत्वेनभेददर्शनस्यासुकरत्वात् । तथाहि भेदःकिंद्दिष्टोवा उतएकनिष्ठोपरनिरूप्यः । आद्येभेदोहिप्रतीयमानोघटपटौभिन्नावितिघटपटविशेषणतयावा घटपटयोर्भेदइतिघटपटविशेष्यतयावाप्रत्येतव्यः । भेदइत्येवाप्रतीतेः । द्वितीयेतुघटात्पटोभिन्नइतिवाघटात्पटस्यभेदइतिवाघटप्रतियोगिकतयापटधर्मिकतयाभेदग्रहणमेष्टव्यं । तत्रोभयत्राप्यन्योन्याश्रयत्वं । विशेष्ययोर्घटपटयोर्ज्ञानेसतिहितद्विशेषणतयाभेदोज्ञातव्यः नहिदेवदत्तादर्शनेदंडस्यतद्विशेषणतयादर्शनंयुज्यते । विशेष्यज्ञानंचभेदज्ञानापेक्षं । नहिभेदाप्रतीतौघटपटावितिद्वित्वविशिष्टार्थप्रतीतिःसंभवति । एवंभेदरूपविशेष्यज्ञानेतद्विशेषणतयाद्वित्वावच्छिन्नघटपटज्ञानं । द्वित्वप्रतीतेर्भेदज्ञानकार्यत्वात् । द्वित्वावच्छिन्नघटपटज्ञानेचभेदज्ञानंसंबंधिकपदार्थप्रतीतेःसंबंधितावच्छेदकप्रकारकसंबंधिज्ञानकार्यत्वादित्यन्योन्याश्रयत्वं । तथाधर्मिप्रतियोगिज्ञानेसतिभेदज्ञानं । तस्यतज्जन्यत्वात् । भेदज्ञानेसत्येवधर्मिप्रतियोगिनोज्ञानं । नहिभेदाग्रहेधर्मिप्रतियोगिभावोवगुंशक्यते । तथात्वेघटाद्धटस्यभेदइत्यपिप्रतीतिःस्यात् । नचपरस्परपराश्र

भाष्यं ॥ भेदव्यपदेशादितिजीवेशयोर्भेदत्रोक्तोभगवता ।

याणि कार्याणि संभवन्ति । किंच प्रत्यक्षं भेदमेव गोचरयेदुत वस्त्वपि । नाद्यः । भेद इत्येवाप्रतीतेः । द्वितीयेपि किंच भेदपूर्ववस्तुगोचरये
दुत वस्तुपूर्वभेदं । युगपदुभयं वा । नाद्यः । भेद इत्येवाप्रतीतेरिति दत्तोत्तरत्वात् । बुद्धेर्विरम्यव्यापारायोगाच्च । अतएव न द्विती
यः । नापि तृतीयः । वस्तुप्रतीतेर्भेदप्रतीतिकारणत्वेन यौगपद्यायोगात् । किंच पटोभिन्न इति विशेषणविशेष्यभावप्रतीतेः तस्या
श्च भेदप्रतीत्यधीनत्वस्य दंडिनैश्चैत्रादौ दर्शनेन भेदप्रतीतिपरं परथानवस्थायात् । किंच किमयं भेदो भिन्नमेव धर्मिणं परिरभते उता
भिन्नं । नाद्यः । अनंतभेदाभ्युपगमप्रसंगात् । अन्यथात्माश्रयाद्यापातात् । संत्वनंतभेदाः किं नश्छिन्नमिति चेन्न । तेअनंता अपि
भेदाः किं क्रमेण धर्मिणं परिरभते उत युगपत् । नाद्यः । क्रमेण परिरंभमाणानंतभेदसंबंधाय धर्मिणोऽनादिनित्यतापातात् । नच भेदानं
त्यंप्रामाणिकं । येन तदंगीकारः स्यात् । न द्वितीयः । भिन्ने भेदस्थितिरिति पक्षतेः । भेदसंबंधविना भिन्नत्ववाचोयुक्तेर्युक्तत्वात् ।
तत्संबंधैव भिन्नत्वेत्वेकैकेन भेदेन विशिष्टे एकस्य भेदस्य स्थितौ निया मकाभावेनेतेषां कलहान्नैकोपि भेदो विशिष्येत् । न द्वितीयः ।
विरोधादेव । किंच भेदः किंस्वरूपंधर्मो वा । नाद्यः । सापेक्षत्वात्सावधेश्च तच्चेऽद्वैतप्रसंगतः । एकाभावादसंदेहान्नरूपं वस्तुनोभिदा ।
किंच भेदस्य घटस्वरूपत्वे घटभेदशब्दयोः पर्यायत्वमन्यतरपरिशेषश्च स्यात् । न द्वितीयः । किंच पटोभिन्न इत्युक्तरीत्या अनवस्थापा
तात् । तस्माद्भेदस्वरूपस्य विचारासहत्वेन तद्दर्शनस्यासुकरत्वात् । अविचारितरमणीया विद्याविलसित एवायं भेद इति । तदेतत्प्रति
षेधति ॥ नचेति ॥ अयं भावः । किंच भेदस्य दर्शनमेव निराक्रियते । उत तस्य कारणजन्यत्वं । अथ निर्दोषकरणजन्यत्वं । नाद्यः ।

भाष्यं ॥ नच भेददर्शनमसुकरं ।

यदिभेदोद्दश्येत तदाअन्योन्याश्रयत्वादिकस्यादित्यापादनेभेददर्शनस्योभयसंसमतत्वेनविपर्ययापर्यवसानात् । भेदश्चमनिरासा
यवेदांतश्रवणाद्ययोगाच्च । नद्वितीयः । तत्किमजन्यतयास्यात् उततत्कारणजन्यतयावा । नाद्यः । भेदप्रतीतेर्नित्यत्वापत्त्यास्व
प्रातिकूल्यचरणापातात् । नद्वितीयः । तदुत्पादकस्यैवतत्कारणत्वेनव्याघातात् । तृतीयेपिकित्तर्केणसदोषत्वाध्यवसायः अथ
स्फुटतरबाधकवशात् । नाद्यः । वेदांतवाक्यजन्यज्ञानविषयस्यैक्यस्याव्यविश्वसनीयतापातात् । त्वदुक्तकर्तृणां वक्ष्यमाणरी
त्यापेक्षेपिप्रसरात् । कश्चात्रभेदप्रत्यक्षेदोषः । अविद्येतिचेत्तर्हिसेववेदांतानामपिमूलमिति किंनिबंधनः प्रत्यक्षेप्रद्वेषः । नद्वि
तीयः । निरवकाशस्यतस्यानुपलंभात् । तत्त्वमसीत्यादेश्चतत्रसम्यग्व्याख्यातत्वात् । किंच कल्प्यमानमपिबाधकं किंभेदमे
वगोचरयेदुताभेदं । यद्वायत्किंचित् । निरालंबनबाधयोगात् । नाद्यः । साधकत्वात् । द्वितीयेपितदभावस्तद्विरोधीतदन्यो
वानजर्थोवाच्यः । पक्षत्रयेपिदुष्परिहरोभेदः । भेदाभावादित्राहिणापिबाधकेनप्रतियोगिविलक्षणतैवस्वविषयस्यग्राह्यत्वेनभे
दस्यदुष्परिहरत्वात् । नापितृतीयः । अविरोधेनबाधकत्वायोगात् । किंचनार्यभेदइतिवा नास्त्यत्रभेदइतिवा अन्यदेवभेदात्म
नाप्रत्यभादितिवा बाधकज्ञानेनभवितव्यं । नेदंरजतमित्यादिवत् । तदेतत्सर्वथाभेदावगाहीतिकथंतद्बाधकमिति । तदेतत्सर्व
भेददर्शनमसुरंन किंतुसुरमेवेत्यनेनसूचितं । तेनपरपक्षेबाधकानांसूचितत्वात् । ननुतथापिअन्योन्याश्रयत्वादिदोषपरिहा-
रोपायःकइत्यतोभेददर्शनस्यासुरत्वाभावेहेतुमाह ॥ धर्मस्वरूपत्वादित्यर्थः । भेदोर्धर्मस्वरूपमेव ।

भाष्यं ॥ स्वरूपत्वाद्भेदस्य ।

तेन धर्मिप्रतीतिरेव भेदप्रतीतिरिति प्रतीतिद्वयाभावाच्चान्योन्याश्रयत्वमिति भावः । प्रतियोगिप्रतीत्यपेक्ष्यान्योन्याश्रयत्वं तु स्वयमेवाचार्यः परिहरिष्यति । यदुक्तं प्रत्यक्षकिंभेदमेव गोचरयेत्यादि । तत्र युगपदुभयगोचरयतीति द्रुमः । न च वस्तुप्रतीतेर्भेदप्रतीतिकारणत्वेन यौगपद्यायोगः । भेदस्वस्तुस्वरूपत्वेन वस्तुप्रतीतिरेव भेदप्रतीतिरित्यंगीकारात् । अन्यथा विंबप्रतिविंबयो रभेदग्राहिप्रत्यक्षं जीवब्रह्मणोरभेदग्राहिश्रुत्यादिकंच किमभेदमेव गोचरयेत् । उत वस्त्वपीत्याद्यापातः । यदप्युक्तं किंच पटो भिन्नइत्यादि तदयुक्तं । भेदस्य धर्मिस्वरूपत्वेनानवस्थाभावात् । न च तथात्वे विशेषणविशेष्यभावात्तु पपत्तिः । स विशेषाभेदांगीकारेणोपपत्तेः । अन्यथा जीवाभिन्नब्रह्मेत्यादावपि विशेषणविशेष्यभावात्तु पपत्तिः । यच्चोक्तं किमयं भेदइत्यादि तदप्युक्तं । भेदस्य धर्मिस्वरूपत्वेन धर्मिणोपरिरभ्यैव भेदो जातइत्यंगीकारात् । ननु धर्मिणासहैव धर्मोत्पत्त्यंगीकारेणानासहैवगुणोत्पत्तिरप्यंगीकार्यास्यात् । तथा चोत्पन्नद्रव्यं क्षणमगुणं तिष्ठतीति कल्पनाश्चैथ्यगुणेष्वपि धर्मन्यायस्यैव कल्पनीयत्वादिति चेन्न । ननु भेदस्य वस्तुस्वरूपत्वमेव कुत इति नास्मान्प्रत्यक्षं भवात् । गुणवदुपादानमेव गुणवदुपादेयात्मनापरिणमतइत्यंगीकारात् । ननु भेदस्य वस्तुस्वरूपत्वमेव कुत इति चेन्न । यो हि भेदमेव नांगीकुर्यात्किंतस्यार्द्रकवणिजो वह्नित्रिचिंतया । भेदस्वरूपेन प्रमाणं प्रत्यक्षमेव । यस्तु भेदमंगीकृत्यापितस्य वस्तुस्वरूपत्वं नाभ्युपैतितंप्रत्याह ॥ सर्वव्यावृत्तमिति ॥ हिशब्देनानुभवस्य सर्वथाअविगानमाह । सर्वव्यावृत्तमिति सावधारणं । सर्वस्य घटादेः स्वरूपं यदानुभूयते तदेदं न सर्वात्मकं किंतु स्वयमेवेति सर्वव्यावृत्तमेवानुभूयते । ननु सर्वात्मकत्वेनेति सर्वांनुभवसिद्धं ।

भाष्यं ॥ सर्वव्यावृत्तं हि सर्वस्य स्वरूपं सर्वैरेतु भूयते ।

व्यावृत्तिरेवचभेदः । तेनसर्वभेदोघटादिस्वरूपमितिज्ञायते । अयमत्रप्रयोगः । विमतोभेदोघटस्वरूपं । घटप्रतीतौनियमेनप्रती
यमानत्वादिति । घटपटावितिसमूहलंबनज्ञानविषयभूतेपेटेव्यभिचारवारणायनियमग्रहणं । ननुकथमत्रव्याप्तिः । नचय
ज्ञानेयन्नियमेनोपलभ्यतेतत्तत्स्वरूपमितिवाच्यं । दंडिज्ञानादाववश्यंभासमानदंडादौदंड्यादिस्वरूपत्वाभावेनव्यभिचारादि
तिचेन्न । यत्रघटप्रतीतावेवनियमेनप्रतीयमानत्वं तत्रघटस्वरूपत्वं । यथाघटस्वरूपमिति विशेषव्याप्तौश्रयात् । यद्वाघटभेदाव
न्योन्याभिन्नौ नियमेनान्यतरप्रतीतावन्यतरस्यप्रतीयमानत्वात् । यथोर्मध्येअन्यतरस्यस्फुरणेसत्यन्यतरस्यस्फुरणनियमस्ताव
भिन्नौ । यथासंप्रतिपक्षौरूपघटावितिप्रयोगः । दंडिप्रतीतौदंडस्यस्फुरणनियमेपिदंडप्रतीतौदंडिनःस्फुरणनियमाभावान्नव्यभि
चारः । ननुभेदोनधर्मिस्वरूपं तत्प्रतीतावपिकदाचिदप्रतीयमानत्वात् । योयत्प्रतीतावपिनप्रतीयतेनासौतत्स्वरूपं । यथा
घटप्रतीतावप्रतीयमानःपटोनघटस्वरूपमितिसत्यतिपक्षइतिचेत्तत्राह ॥ सर्वैरिति ॥ तथाचस्वरूपासिद्धोहेतुरितिभावः ।
स्थादेवं यदिसर्वस्वरूपंसर्वव्यावृत्तमेवानुभूयतइतिस्यात्तदेवकुतइत्यतस्तदन्गीकारेबाधकमाह ॥ अन्यथेति ॥ अन्योवे
त्यस्यघटोवेत्यर्थः । यदिनसर्वस्यस्वरूपंसर्वव्यावृत्तमेवानुभूयते तदासर्वपदार्थीतर्गतमस्वरूपमपिप्रतीयमानंघटादिसर्व
व्यावृत्तत्वेननप्रतीयेत । तथाचाहमितिदृष्टः किमहंवाघटोवेतिसंशयस्स्यात् । अपिशब्देनइदंसर्वभूवतिनवेतिसंशयंसमुच्चिनो
ति । संशयोपीतिवाऽपिशब्दसंबंधः । तेनघटएवेत्यादिविपर्ययःस्यादित्यस्यसमुच्चयः । समानधर्मदर्शनादेःसंशयकारणस्य

भाष्यं ॥ अन्यथाहंवाघटोऽन्योवाघटइत्यपिसंशयस्स्यात् ।

सत्त्वात् । प्रतिबंधकीभूतव्यावृत्तिज्ञानस्याभावात् । तस्मादुक्तसंशयकारणस्यसंवेपिव्यावृत्तिज्ञानरूपप्रतिबंधकस्यसत्त्वात्
तथासंशयादिकमितिवक्तव्यं । तथाचसिद्धं वस्तुप्रतीतावेवव्यावृत्तिरस्तीति । ननुतथापिनभेदोवस्तुप्रतीतावेवप्रतीयते । नचै
वमुक्तसंशयाद्यापत्तिः । पूर्ववस्तुप्रतीतिःपश्चाद्भेदप्रतीतिरित्यंगीकारात् । युक्तं च तथा । निर्विकल्पकेहिप्रत्ययेवस्तुमात्रमवभासते ।
भेदस्तुवस्तुदर्शनोत्तरकालंप्रतियोगिस्मरणेसत्यवभासते । यथागविगवयसाहश्यंभूतलेघटाभावश्च । तथाचपाश्चात्यंभेददर्श
नंप्रसक्तमपिसंशयादिकंनिरोत्स्यति । ततश्चभवदीयहेतोरेवासिद्धिर्नास्मदीयस्येत्यत आह ॥ नचेति ॥ पश्चात् वस्तुप्रतीतेरि
तिशेषः । स्यादेतदेवं यदिपूर्ववस्तुप्रतीतिःपश्चाद्भेदप्रतीतिरित्यत्रप्रमाणंस्यान्नचैवमस्ति । परेणनिर्विकल्पकांगीकाराभिप्रायेण
ह्येतदुक्तं । नचैतद्युक्तं । तस्याप्रामाणिकत्वादितिभावः । तथाहि । नतावत्प्रत्यक्षं तस्यातींद्रियत्वाभ्युपगमात् । नापिहानादि
व्यवहाररूपकार्येणतदनुमानं हानादिव्यवहारस्यसविकल्पकसाध्यत्वात् । नापिप्राथमिकंगौरितिप्रत्यक्षं जन्यविशेषणज्ञान
जन्यं जन्यविशिष्टज्ञानत्वादनुमितिवदित्यनुमानंमानं दृष्टान्तस्यसाध्यविकलत्वात् । नचानुमितौसाध्यप्रसिद्धेर्हेतुत्वेनतत्रवि
शेषणज्ञानजन्यत्वंसिद्धमेवेतिवाच्यं व्याख्यादिज्ञानसत्त्वेसाध्यप्रसिद्धिविलंबेनानुमितिविलंबाभावेनतत्रतस्याअहेतुत्वात् ।
नचसाध्यप्रसिद्ध्यभावेव्याप्तिग्रहएवमसंभवतीतिवाच्यं तर्हितस्याःसाध्यप्रसिद्धेरेनुमितिजनकीभूतव्याप्तिग्रहजनकत्वेनान्यथा
सिद्धतयानुमितावजनकत्वापातात् । नापिज्ञानत्वंनिष्कारकत्वसमानाधिकरणं सकलज्ञानवृत्तित्वात् व्यतिरेकेणैच्छात्यवत् ।

भाष्यं ॥ नचपश्चाद्भेदोज्ञायतइत्यत्रकिंचिन्मानं ।

अप्रमात्वेव्यभिचारवारणायसकलपदमित्यनुमानं । अप्रयोजकत्वात् इच्छात्वव्यवहारत्वानुमित्वादिकंपक्षीकृत्यापिप्रयोगसंभवेननिष्प्रकारकेच्छादिसिद्धिप्रसंगाच्च । नापिचक्षुश्चाक्षुषसविकल्पकातिरिक्तज्ञानकरणंज्ञानकरणत्वात् घ्राणवदित्यनुमानं । अप्रयोजकत्वात् । अनेननिर्विकल्पकसिद्धौतदतिरिक्तेतिविशेषणदानेनसविकल्पकनिर्विकल्पकातिरिक्तज्ञानसिद्धिः स्यात् । एवंतदतिरिक्तज्ञानसिद्धिरपिस्यादित्यतिप्रसंगाच्च । नापिजागराद्यसकल्पकप्रत्यक्षंजन्यविशेषणज्ञानजन्यं जन्यविशिष्टज्ञानत्वात् दंडीतिप्रत्यक्षवदित्यनुमानं । दृष्टान्तस्यसाधयैकल्यात् । दंडपुरुषयोर्युगपदिंद्रियसन्निकर्षेऽसंसर्गाग्रहेचसतिविनैवपूर्वदंडज्ञानदंडीतिज्ञानोत्पत्तिसंभवेनविशिष्टज्ञानविशेषणज्ञानस्यकारणत्वासंमतेः । तस्मान्नानुमानं । आगमस्तुत्रनेष्टोहृष्टोवा । तदेतदाह । किंचिदिति । किंच यदिभेदोवस्तुप्रतीतौनप्रतीयतदास्थामुनाभेदइतिसविकल्पकज्ञानमपिनजायेत । तथाचतथाव्यवहारोपिनस्यात् । अस्यामुनेतिधर्मिप्रतियोगितयावस्तुद्वयमुद्दिश्यभेदोज्ञायते । नचागृहीतेभेदंतथोदेष्टुंशक्यते । एकस्मिन्नपितत्प्रसंगात् । भेदसत्तामात्रेणतदुपपत्तिरितिचेन्न । दूरस्थवनस्पत्योरभेदप्रत्ययाभावप्रसंगात् । दोषात्तत्रतथेतिचेन्न । भेदस्यस्वरूपसत्त्वैवोपयोगेदोषस्याकिंचित्करत्वात् । अतोर्धर्मिप्रतीतौभेदोनप्रतीयतेचेन्नप्रतीयैतैवकदापीतिसंशयादिप्रसंगोदुर्वार एव । एतेननिर्विकल्पकायांसंविदिभेदस्यभेदिनोश्चयुगपदंशुलित्रयवदवभासान्नसंशयाद्यवकाशइत्यपिपरास्तं । निर्विकल्पकस्यैवाप्रामाणिकत्वात् । भेदस्यतदीयतानवगतौतद्विषयकंसंशयादिप्रतिबंधानुपपत्तेश्च । अन्यथासर्वत्रसंशयाद्यनुदयप्रसंगादिति । यदुक्तं सर्वव्यावृत्तंसर्वस्यस्वरूपंनानुभूयतेचेदृष्टः किमहमन्योवेत्यादिसंशयः स्यादिति तदयुक्तं । इष्टापत्तेरितिचेन्न । अप्रामाणि

कांगीकारस्यानुचितत्वादित्याह ॥ नहीति ॥ तस्येतिस्वस्येत्यर्थः । विभक्तिक्यत्येनवावस्वतंतरादित्यस्यविशेषणंतस्मादिति । तथैवक्वचित्पाठः । वस्त्वंतरात् दृष्टवस्त्वंतरात् । घटादिरूपवस्तुदर्शनेतद्द्रष्टृत्वेनस्वस्यप्रत्यक्षतएवसिद्धत्वेनतस्माद्धटादेः स्वस्यभेदनिश्चयएवभवतीतितादृशसंशयासंभवःप्रसिद्धइत्यर्थः । यदुक्तं सर्वव्यावृत्तंसर्वस्यस्वरूपंसर्वैरनुभूयतइति तन्न । प्रति योगिज्ञानस्यव्यावृत्तिज्ञानेकारणत्वेनसर्वव्यावृत्त्यनुभवेसर्वेषांसर्वज्ञानप्रसंगात् । नहिसर्वेषांसर्वज्ञानमस्तीत्याशंक्यनिषेधति ॥ नचेति ॥ कुतो नदोषइत्यतआह ॥ सामान्यतःसर्वव्यावृत्त्यनुभवेहिप्रतियोगिभूतस्यसर्वस्यापिसामान्यत एवज्ञानमपेक्षितंनविशेषतः । सामान्यतःसर्वज्ञानंचप्राणभृन्मात्रसिद्धं । अन्यथासर्वोपसंहारवतीव्याप्तिर्नसिद्ध्येत् । सर्वशब्द प्रयोगश्चनस्यत् । सर्वज्ञानंनस्तीतिनिषेधोपिनस्यत् । सर्वखल्विदंब्रह्मेत्यादिवाक्यार्थधीश्चनस्यादितिभावः । ननुतथापिविशेषतःसर्वव्यावृत्त्यनुभवेविशेषतःसर्वज्ञतापेक्षितेतिचेन्न । पदार्थस्वरूपानुभावेपि प्रतियोगिभूतस्यसर्वपदार्थस्यविशेषतोज्ञानाभावादेवविशेषाकारेणसर्वव्यावृत्त्यनुभवाभावेनविशेषतःसर्वज्ञतायाअनपेक्षितत्वात् । नन्वेवंव्यावृत्त्यपरपरपर्यायस्यभेदस्यविशेषाकारेणज्ञानेत्तात्मकत्वात्पदार्थस्वरूपमपिविशेषाकारेणनज्ञानेतेत्यतआह ॥ यावदिति ॥ सर्वतोभेदःसर्वव्यावृत्तिर्यावत्पर्यंतं विशेषतोविशेषाकारेणनज्ञायते तावत्पर्यंतंपदार्थस्वरूपमपिविशेषतो नज्ञानमेवेत्यंगीक्रियतइत्यर्थः । तुराब्दात्तयदाचभेदोविशेषतो

भाष्यं ॥ नहिदृष्टवस्तुन पुरुषस्यतस्यवस्त्वंतराङ्गदेसंशय.क्वचिद्दृष्टः । नचसर्वतोव्यावृत्त्यनुभवेसर्वज्ञतापेक्षितेतिदोषः । सामान्यतस्सर्वस्य सर्वैरपिज्ञातत्वात् । यावत्तुसर्वतोभेदोविशेषतो नज्ञायतेतावत्स्वरूपमवविशेषतो नज्ञातं ।

प्रसंगादित्यत आह ॥ यथेति ॥ अन्यस्मात्प्रतियोगिभूतात्सर्वस्मादित्यर्थः । अन्यत्प्रतियोगिभूतं सर्वं । अपिशब्दोद्दृष्टानसहसमुच्च
यार्थः । वस्तुनासहैवस्यादेवमन्योन्याश्रयः यद्यादौप्रतियोगिभूतसर्वपदार्थज्ञानं अनंतरं भेदज्ञानमिति स्यात् नचैवं किं नाम यदाव
स्त्वन्यस्माद्भावुत्तमित्यनुभूयते तदाप्रतियोगिभूतमन्यदपिवस्तुनासहैवानुभूयते एवं च प्रतियोगिनासहैवव्यावृत्तिप्रतीतेः । प्रतीति
इयाभावात्प्रतियोगिभूतमन्यदपि वस्तुनासहैवादि ज्ञान्या प्रतियोगिभूतसर्वपदार्थज्ञानं च साक्षिरूपमिति वक्ष्यति । तथा च
कथं साक्षिसिद्धे न सर्वपदार्थे न सहघटादिप्रतीतिश्चक्षुरादिति ज्ञान्या प्रतियोगिभूतसर्वपदार्थज्ञानं च साक्षिरूपमिति वक्ष्यति । तथा च
व । वस्त्वनुभूयत इति यावत् । कालस्य साक्षिसिद्धत्वं त्वन्यत्रोपपादितमनुसंधेयं । यथोक्तं । तदेतदिति सर्वंच हश्यं वा स्मृतिगोचरं । सा
क्षिसिद्धे न काले न खचितं ह्येव वर्तते इति । नन्वेवं सामान्येन भेदप्रतीतावन्योन्याश्रयाभावेपि विशेषतो भेदप्रतीतावन्योन्याश्रयः स्या
देव । साहिघटात्पटो भिन्न इत्युत्पद्यते । तथा च पटाद्धटस्य भेदप्रतीतौ घटात्पटस्य भेदप्रतीतिरिति । धर्मिणः सकाशाद्भेदेन प्रतीतस्यैव
प्रतियोगित्वात् । अप्रतीतभेदस्यैव प्रतियोगित्वे तु स्वस्यापितत्प्रसंग इति चेत् । उच्यते । प्रत्येतव्यभेदाधिकरणभूतपटप्रतियोगिक
भेदवत्त्वेन ज्ञातस्य न प्रतियोगित्वं येनोक्तरीत्यान्योन्याश्रयः स्यात् । किंतु यथागोर्गवयसाहश्यज्ञानाभावेपि वस्तुतो गवयसाह
श्यवतो गोत्वादिना प्रतीतिमात्रेण गवयसि सहशत्वेनाप्रतीतिमात्रेण वा गवयगतसाहश्यप्रतियोगित्वं एवमिहापि वस्तुतः प्रत्ये
तव्यभेदाधिकरणप्रतियोगिकभेदवतो घटादेर्घटत्वादिना प्रतीतिमात्रेण प्रतियोगित्वोपपत्तेः । ननु घटत्वादिना प्रतीतिमात्रेण प्रति

भाष्यं ॥ यथाऽस्तीति वर्तमानः कालो वस्तुनासहैवानुभूयते एवमन्यस्माद्भावुत्तमित्यत्रान्यदपि सामान्यतस्सहैवानुभूयते ॥

योगित्वेपटाभिन्नतयाज्ञातस्यापिघटादेःपटधर्मिकभेदप्रतियोगित्वंस्यातिचेन्न । तदाघटत्वादिनाज्ञानाभावात् । कैश्चित्पटैक्येन
 प्रतीतस्यघटादेःघटत्वादिनाज्ञानमात्रेणप्रतियोगित्वमुपपद्यतइतिवाच्यमानत्वाददोषः । अन्यथाजीवस्यब्रह्मणाऽभेदेज्ञतेब्रह्मण
 जीवाभेदधीरितित्वाप्यन्योन्याश्रयःस्यात् । विस्तरस्तुधुधायांद्रष्टव्यः । ननुतथापिनरूपं वस्तुनोभिदा भेदस्यधर्मिप्रतियोगि
 सापेक्षत्वात् । भेदोहिप्रतीयमानोघटात्पटोभिन्नइतिवा घटात्पटस्यभेदइतिवाधर्मिप्रतियोगिप्रतीत्यपेक्षयैवप्रतीयते नजातुचिह्न
 दइत्येव । धर्मिस्वरूपं तु परप्रतीतिनिरपेक्षमेवप्रतीयते । नह्यस्मादयपटइतिवाऽस्मादस्यपटइतिवाकस्यचित्प्रतीतिरस्ति किं नाम
 पटइत्येव । तथाचसापेक्षत्वनिरपेक्षत्वलक्षणधिरुद्धधर्माधिकरणयोर्भेदधर्मिस्वरूपयोःकथमैक्यंस्यादित्यतआह ॥ नहीति ॥
 ब्रह्मकिमस्तिनवेतिकेनचित्पृष्टे नतावन्नास्तीतिवक्तुंयुक्तं शून्यवादापातात् । ततोस्तिब्रह्मेत्येवोत्तरंवाच्यं । तथाचब्रह्मविद्य
 मानतास्तीतिवर्तमानकालापेक्षयानुभूयते ब्रह्मतुनेतिसापेक्षत्वनिरपेक्षत्वलक्षणविरुद्धधर्माधिकरणत्वेपिविद्यमानतान्नाह्नरूप
 वस्तुनःसकाशादन्यानहिभवति । अन्यत्वेसत्त्वेअद्वैतभंगप्रसंगात् । मिथ्यात्वेअस्तिब्रह्मेतिचेद्वेदत्यादिश्रुतीनामतत्वावेदकत्वप्र
 संगत् । नचविद्यमानतानमापेक्षेतिवाच्यं । विद्यमानताहिवर्तमानकालसंबन्धः । संबन्धस्यचसंबन्धिसापेक्षत्वमनुभवसिद्धं ।
 तदिदमुक्तं अनुभूयतइति। अथास्तिब्रह्मेत्यत्रतत्प्रतीत्योरेवसापेक्षत्वनिरपेक्षत्वलक्षणविरुद्धधर्माधिकरणत्वेनभेदोस्तु नतद्विषयस्य।
 एकस्यैवाग्नेर्व्यादिस्यादिसंज्ञानसापेक्षतन्निरपेक्षानुमितिप्रत्यक्षविषयत्वदर्शनेनविरोधाभावादितिचेत् । समंप्रकृतेपि। किंचभेदधर्मिस्व

भाष्य ॥ नह्यस्तीतिवर्तमानकालापेक्षयानुभूयतइत्येतावताविद्यमानतानामवस्तुनोन्या ।

रूपयोरभेदेसत्यपिसापेक्षत्वादिकंयुज्यतएव । सविशेषभेदांगीकारात् । यथोक्तंटीकाकारैः । अधिकश्चात्रसविशेषाभेदांगीकारेणपरिहारइति । स्यादेवंब्रह्माकिमस्तिनवेतिप्रश्नेऽस्तीत्येवोत्तरंस्यात् । नचैवं किं नाम सदित्येव । तथाचनोक्तदोषइत्यतआह ॥ सदिद्यपीति ॥ सदित्यपि सदित्यत्रापि । सच्छब्दस्यशत्रंतत्वाच्छतुश्चलडर्थत्वाल्लटश्चवर्तमानकालार्थत्वात्सत्त्वंवर्तमानकालसंबन्धेवानुभूयते । नकेवलं नचतत्सत्त्वंब्रह्मणोन्यत् । सत्यत्वमिथ्यात्वाभ्यां प्रागुक्तदोषप्रसंगादित्यर्थः । सच्छब्दस्यशत्रंतत्वात्तदर्थभूतंसत्त्वंकालसंबन्धेवानुभूयतइत्येतन्निदर्शनेनसमर्थयते ॥ तिष्ठन्नितिचदिति ॥ तिष्ठन्नित्यस्यशत्रंतत्वात्तदर्थभूतगतिनिवृत्तिर्थावर्तमानकालसंबन्धिन्येवानुभूयतेतथेत्यर्थः । नन्वस्तुविद्यमानतासत्त्वंकालापेक्षयाप्रतीयमानमपिब्रह्मणोनान्यत् । किंततइत्यतआह ॥ एवमिति ॥ यथाकालापेक्षयाप्रतीयमानमपिसत्त्वंनतन्निरपेक्षप्रतीतिकब्रह्मणोन्यत् एवमन्यस्मात् व्यावृत्तमित्यन्येनप्रतियोगिनासहप्रतीयमानमपिभेदस्वरूपंनप्रतियोगिज्ञाननिरपेक्षधर्मिस्वरूपपादन्यत् । तथाचनैकांतिकत्वाद्नसापेक्षत्वनिरपेक्षत्वलक्षणविरुद्धधर्माधिकरणत्वस्यहेतोर्नभिदायाःवस्तुस्वरूपत्वाभावसाधकत्वमितिभावः । ननुतथापिनभेदस्यधर्मिस्वरूपत्वंयुक्तं । तथाहि । एकएवहिभेदेनेकाश्रितः । नचतत्रप्रमाणाभावः । भिन्नाविमौभिन्नाइमेइत्यादिप्रतीतेः । इमौसंयुक्तावितिवदत्रैकस्यैवभेदस्योभयाश्रितत्वप्रतिभासात् । स्पष्टंचानयोर्भेदः । अभीषांभेदइतिप्रतीतौएकस्यैवभेदस्यानेकाश्रितत्वमुपलभ्यतेअनयोःसंयोगइतिवत् । तथाचभेदस्यधर्मिस्वरूपत्वेघटपटयोरपिभेदंप्रतिधर्मित्वात् घटाभिन्नभेदाभिन्नत्वेनपटस्यापिघटाभिन्नत्वभाष्यं ॥ सदित्यपिशत्रंतत्वात्कालसंबन्धेवानुभूयते । तिष्ठन्नितिचत् । एवमन्यस्माद्भावुत्तमित्यन्येनसहप्रतीयमानमपिनस्वरूपान्यत् ॥

तियोगिन उपलक्षणमात्रत्वेन धर्मिण्यं तर्भावाभावात् । अन्यथा ऽज्ञाननिवृत्तेः पुरुषार्थत्वेनाज्ञानस्यापितदापत्तेः । केदमुपलब्धं भव
 वता निरूपितस्य यद्भवति तन्निरूपकस्यापि भवतीति । लंबकर्मणमानयेत्यादिवदिति चेत् चित्रगुमानयेत्यादौ कित्तदभावोपिन दृष्टः ।
 न हि व्याप्तिग्रहणे ऽनुसृतौ लौकिकदृष्टांतो व्यभिचारानानुसरणीय इत्यस्ति । ननु तथापि न भेदस्य धर्मिस्वरूपत्वं युक्तं । तथासति घटभे
 दशब्दयोः पर्यायत्वापत्त्या घटो भिन्न इत्यादिसहप्रयोगाभावप्रसंगादित्यत आह ॥ ज्ञानेति ॥ यथा ज्ञानानंदे कथानां ब्रह्मस्वरूपत्वे
 पि ब्रह्मज्ञानानंदो द्वितीयशब्दानामपर्यायत्वेन विज्ञानमानंदं ब्रह्म एकमेवाद्वितीयमित्यादिव्यवहारविशेषस्तद्ब्रह्मेदस्य घटस्वरूपत्वे
 पि घटभेदशब्दयोरपर्यायत्वेन व्यवहारविशेषो भवति उपपद्यत इत्यर्थः । वस्तुतस्तु अस्मन्मते सविशेषाभेदांगीकारेण घटभेदशब्द
 योरपर्यायत्वं युज्यते । नचैवं त्वयांगीकर्तुं शक्यते । विशेषानगीकारात् । ननु विज्ञानानंदशब्दयोर्वाच्यार्थभेदोस्त्येव ज्ञान
 त्वादिविशिष्टस्य वाच्यत्वात् तस्य च भिन्नत्वात् । अतो न पर्यायत्वं । नचैवं विज्ञानादिपदानां भिन्नार्थप्रतिपादकत्वेन निर्भेदार्थनिष्ठत्व
 रूपाखंडार्थवहानि विशिष्टस्य मिथ्यात्वाद्भेदांतानामतत्वावेदकत्वं च स्यात् इति वाच्यं । लक्षणया ब्रह्मस्वरूपपरत्वांगीकारेण विज्ञा
 नानंदपदयोस्तात्पर्याथैक्यसद्भावत्किं विशेषांगीकारेणेति चेन्न । अत्र प्रष्टव्यं किं विज्ञानशब्देन लक्षितं ब्रह्मैवानंदशब्देन लक्ष्यते तद
 तिरिक्तं वा । नाद्यः । आनंदशब्दे वैयर्थ्यात् । न द्वितीयः । आनंदशब्दस्याखंडार्थत्वहानेः । न हि धर्मिभेदासहमखंडत्वं धर्मि
 भेदसहं । ननु विज्ञानशब्देन लक्षितस्यैवानंदशब्देन लक्षितत्वेपि अज्ञानानानंददिव्यावृत्तिरूपभिन्नप्रयोजनसद्भावान्नपदांत

भाष्यं ॥ ज्ञानानंददिवत्स्वरूपत्वेपि व्यवहारविशेषो भवति ।

रवैथर्थ्यमिति चेन्न । विज्ञानानंदादिशब्देन लक्ष्यार्थे ब्रह्मणि ज्ञानत्वादि धर्मानवबोधनेऽज्ञानादिव्यावृत्तिबोधनस्यापिकर्तुमशक्यत्वात् । तस्मादेकधैवानुद्भव्यमित्यादि श्रुतिविरोधपरिहारयविज्ञानानंदैक्यानां यथा ब्रह्मणालंताभेदो गीक्रियते एवं विज्ञानादिशब्दानां पुनरुक्तैर्बैथर्थ्यस्य वा परिहाराय विशेषोऽप्यंगीकार्य एवेति । ननु तथापि भेदस्य घटस्वरूपत्वे घट एवास्ति न भेदः भेद एवास्ति न घट इति वा प्राप्ता एया एकतरपरिशेषः स्यादित्याशंक्य निषेधति ॥ नचेति ॥ भेदस्य धर्मस्वरूपत्वे न धर्मिणो भेदस्य वाऽभावो भवति आपद्यते इति चेनेत्यर्थः । कुतोनेति चेत् परेण ज्ञानानंदैक्यानां परस्परं ब्रह्मणा च भेदांगीकारेण ब्रह्मवास्यात् ज्ञानं वा स्यादित्यन्यतरपरिशेषापादनस्य तत्रापिसाम्यादित्याह ॥ ज्ञानेति ॥ एवकारेण दृष्टांतदौर्बल्यं व्यावर्तयति । ननु ज्ञानानंददेः परस्परं ब्रह्मणा चाभिन्नत्वे एकतरपरिशेषः स्यादिति कोर्थः । किं वस्तु भेदो न स्यात्किं नु एकमेव स्यादिति किं वा ज्ञानमिति वा ब्रह्मेति वा व्यवहारः स्यात् नतूभयर्थेति यद्वा एतयोर्मध्ये एकस्यैवार्थक्रियास्यान्नोभयार्थक्रियेति अथवा द्विवचनप्रयोगो न स्यादिति । नाद्यः । इष्ट्यापत्तेः । न द्वितीयः । प्रवृत्तिनिमित्तभेदेन तदुपपत्तेः । न तृतीयः । एकत्रैव दीपेशु क्लृप्तास्वरूपोष्णस्पशवच्छेदेन प्रकाशादाह रूपार्थक्रियावदेकत्रैव ज्ञानत्वा नंदत्वावच्छेदेन तदुपपत्तेः । न चतुर्थः । अर्थप्रकाशात्मकत्वनिरुपाधिके घटत्वरूपयोर्ज्ञानत्वानंदत्व रूपयोर्विशेषणयोरेकत्वेन विज्ञानानंदादिव्यादिव्यवचनप्रयोगोपपत्तिरिति चेत्समं प्रकृतेपि । ननु विदारणात्मनो भेदस्य घटस्वरूपत्वे घटस्यापि विदारणं स्यात् । तथा वयवानामपि भेदः स्वभाव इति तत्रापि विदारणं परमाणोरपि भेदः स्वभाव इति तत्रापि विदारणापत्त्या सर्वशून्यता

भाष्य ॥ न च स्वरूपत्वेन भेदस्याभावो भवति । ज्ञानानंदादिवदेव ।

पत्तिरित्यतआह ॥ अन्येति ॥ स्वस्मादपिभेदइतिशेषः । विदारणात्माहिभेदोयस्ययतस्ततोविदारयेन्नतुयंक्रमपियतःकुतोश्च
 त् । नचघटस्वरूपस्यभेदस्यघटएवप्रतियोगी येनस्वस्मिन्नपिविदारणंस्यात् । किनुघटादन्यएव । ततोविदारणंतुनानिष्टं तस्यशू
 न्यतानापादकत्वादितिभावः । अपिचविदारकमपिलवित्रादिस्वयंयत्संबंधितदेवविदारयति । नतुस्वात्मानं । ततोधर्मभेदवादे
 कथंचिदेवंकव्यं नतुस्वरूपाभेदवादे । करणसाधनत्वमंगीकृत्यैवायंपरिहारउक्तः । वस्तुतस्तुनभेदोविदारकः किनुविदारणं ।
 भेदशब्दस्यभावसाधनत्वांगीकारात् । भिदिविदारणइतिधातुव्याख्यानात् । तथाचघटोपिविदारणंस्यात् । नतुघटस्यविदारणं ।
 नहिविदारणस्यविदारणंयुक्तं । स्ववृत्तिविरोधात् । एवंविदारणंविभागइत्यंगीकृत्यैवेदंद्रूपणमुक्तं । वस्तुतस्तुनविभागरूपवि
 दारणात्माभेदः किंत्वन्योन्याभावः । क्रियावाचित्वमाख्यातुमेकैकोर्थःप्रदर्शितः । प्रयोगतोनुगतव्याअनेकार्थाहिधातवइतिव
 चनाद्भिदिविभागवचनोन्यत्ववचनश्च । भिन्नोघटइत्युक्तेस्फुटितइतिप्रतीतेः । भिन्नंगनंघटादित्युक्तेऽन्यदितिभिज्ञायते । प्रकृतेचा
 न्यत्वमेवप्रकृतं । नविभागइत्यन्यतालक्षणभेदस्यवस्तुस्वरूपत्वेऽस्माभिःकथितेविदारणप्रसंगेनशून्यतापादनमसंगतमेव । छलत्वा
 दिति । ननुविभागस्यान्यत्वस्यचकोविशेषोयैनेवमुच्यतइतिचेन्न । विदारणार्थोधातुश्चविभागगुणवाचकइत्यनुव्याख्यानेगुणग्रह
 णेनैवविशेषस्यसूचितत्वात् । विभागोहिगुगतयवैशेषिकादिभिरुपात्तोन्यताचान्योन्याभावइतिस्फुटस्तयोभेदः । यस्तुमायावा
 दीगुणादिप्रक्रियानानुमन्यते । सतु अविदारणेपिहास्यस्यभिन्नावोद्यैतुतस्यचेत्यनुव्याख्यानोक्तरीत्याबोधनीयः । तथाहि ।

भाष्यं ॥ अन्यप्रतियोगिकत्वाद्भेदस्यनस्वस्मादपिभवति ।

यदा मायावादी अस्माभिः पराजितः सन् निरन्तरतया तूष्णीमास्ते तदा तदीययोरोष्ठयोः संयुक्तत्वेन विदारणलक्षणविभागाभावेऽपि अन्योन्याभावलक्षणभेदवत्त्वेनैव ओष्ठौ भिन्नाविति प्रयोगोऽस्त्येव । एवं च यद्भावे यदस्ति तत्तोन्यदिति सुप्रसिद्धत्वाद्भिन्नागादन्योन्याभावलक्षणो भेदोऽर्थान्तरमेवेति । एतेनानेकत्वैकार्थसमवायिनो भेदस्य घटस्वरूपत्वे घटस्याप्यनेकत्वं स्यात् । क्रोधः अनेकत्वाधारत्वं स्यान्नत्वे कत्वाधारत्वं । तथा तदवयवानामपि भेदः स्वरूपमेवेति सर्वत्राप्यनेकत्वस्यैवापत्त्या तद्विरुद्धमेकत्वं क्वापि न स्यात् । एकत्वाभावे चानेकत्वमपि न भवेत् । तत्समाहाररूपत्वात् तत्कार्यत्वाद्वा तस्य । तथा च संख्यारहितस्य द्रव्यस्य शून्यतापत्तिरिति निरस्तं । एवं तद्विघटोऽप्येकः स्यान्नत्वेनैकः । तथा हि । भेदघटयोरभिन्नत्वेन भेदस्य यागतिः सैव घटस्यापि वाच्या । तथा च भेदोऽर्थान्तरमेवेति धर्मस्तथा तदभिन्नो घटोऽप्यनेकत्वं स्यात् । अनेककपालादिनिष्ठधर्म एव स्यान्नत्वेनैकः । अनेकत्वाधिकरणभूतो धर्मोऽति यावत् । तथा च घटस्यापि धर्मत्वप्राप्त्या घटस्याप्यनेकत्वं स्यादित्यनेकत्वरूपधर्मत्वापादनमयुक्तं । अस्तु वा घटस्यानेकत्वाधारत्वं । तथा पि कुतो नैकत्वं न ह्येकत्वानेकत्वे स्वरूपेण विरुद्धे । एकस्यैव घटस्य स्वापेक्षया एकत्वस्यान्यापेक्षयानेकत्वस्य च दर्शनात् । किंतु यदपेक्षयानेकत्वदपेक्षयैकस्यैव विरुद्धं । तत्र घटस्यान्यस्मात्प्रतियोगिन एव भेद इति तदपेक्षयैवानेकत्वं स्यापेक्षयानेकत्वमेवेति को विरोधः । अपि च अनेकत्वबलैर्नैकत्वाभावमुक्त्वा पुनस्तद्धलेनानेकत्वाभाववदतः कथं न पूर्वोत्तरविरोधः । किंचैकत्वानेकत्वयोरभावेऽपि तस्य वस्तु नः कुतः शून्यत्व । वैशेषिकादीनां गुणादिवत् मायावादिना ब्रह्मवद्गुणस्यापि सत्त्वोपपत्तेरिति न कश्चिद्दोषः । एवं भेदस्य धर्मिस्वरूपत्वं युक्तयोपपाद्यतत्र नाधकानि परिहृतानि । इदानीमागमसंभत्यापि तद्ब्रह्मयति ॥ भेदस्तिवति ॥ यद्वा ननु तथापि न भेदस्य धर्मिस्व

रूपत्वंयुक्तं । अन्योन्याभावरूपस्यतस्यनित्यत्वात् घटादेश्चधर्मिणोविनाशित्वादित्याशंकापरिहर्तुतत्रयेघटादिधर्मिस्वरूपभूतोपि भेदोघटादिनाशेषिननश्यतीत्याहुस्तन्मतंतावत्प्रमाणेनानुवदति ॥ भेदस्त्विति ॥ पूर्वप्रकृतपदार्थपिक्षयाभेदेवक्ष्यमाणनित्यत्वरूपविशेषद्वयोत्तनायतुशब्दः । अवधारणार्थोवा । स्वरूपमित्यनेनसंबध्यते । तेनात्यंताभेदव्यवच्छेदः । नैजं संयोगादिवन्नागंतुकमि त्यनेनभेदाभेदव्यवच्छेदः । ननुयदिधर्मिणोऽव्ययत्वंस्यात्तदातत्स्वरूपभूतभेदस्याप्यव्ययत्वंस्यात् । यदिघटादिरूपोधर्म्यैववि नाशीस्यात्कथंतर्हितस्वरूपभूतोभेदोनित्यःस्यादित्यतआह ॥ नष्टानामपीति ॥ अवस्तुनोपीत्यत्रत्यापिशब्दोयद्यपितथापीत्यर्थः । तथाचयद्यपिभेदोवस्तुनो नाशप्रतियोगिवस्तुनोघटादे स्वरूपस्वरूपमेव नचान्यथा तथापिनकेवलमनष्टानां किंतुनष्टानामपिवस्तूनांभेदः धर्मिधर्मभावःषष्ठ्यर्थः । सधर्मिधर्मभावोवैवविनश्यतीतियोजना । अयमाशयः । भेदोनामअन्योन्याभावः । सचान्योन्यतादात्म्यापत्त्यैवनिवर्तनीयः । प्रतियोग्यापत्तरेवाऽभावविपत्तित्वस्यप्रागभावेदृष्टत्वात् । नचपदार्थानाकादाप्यन्योन्यता दात्म्यमस्तीत्यनित्यानामपिभेदोनित्यप्वेति । वस्तुनाशेषिननश्यतीत्येतदुपपादयति ॥ विशेषेति ॥ रूपशब्दः आकारपरः । पृथुबुध्नोदराद्याकारविशेषनाशेनभेदमात्रस्योपादानरूपेणावसायिताअवसानंपर्यवसानं । अवशेषएवनाशाइत्युच्यतेस द्विर्हित्यस्मात्तस्माद्द्वस्तुविनाशेषिभेदोननश्यतीतिकेचिदाहुरित्यर्थः । उपादानंकारकव्यापारात्प्रागकार्यात्मकंसत्कार्यरूपतामापद्यते

भाष्य ॥ भेदस्तुसर्ववस्तूनास्वरूपनैजमव्यय । नष्टानामपिवस्तूनाभेदेनैवविनश्यति । अवस्तुनोपिरूपस्वभेदएवतच्चान्यथा । विशेषरूपनाशेनभेदमात्रावसायिता । नाशाइत्युच्यतेसद्विर्भेदोनद्विविनश्यति । इत्याहु केचिदज्ञानात् ।

यत्साजनिः । ततःपरिदृश्यमानविशेषरूपापगमेनकार्यस्योपादानरूपेणपर्यवसानमेवविनाशाइतिसदसत्कार्यवादोहिसतांसिद्धांतः । तत्रविशेषरूपनाशाएवविनाशाशब्दार्थश्चेत्तर्हितस्यकारणात्मत्वपर्यवसानस्यानुक्तयाऽसत्कार्यवादापत्तिः स्यादतोभेदमात्रावसायितेतिभेदमात्रावसानमगिनाशाशब्दार्थइत्युक्तं । घटस्वरूपभूतभेदावसानं चघटस्याप्यवसानविनाशयुक्तमितिघटस्यापिकारणात्मनावसानमप्यनेनगम्यते । इदमुक्तंभवति । अत्यंतासत्कार्यवादोवात्यंतसत्कार्यवादोवानसद्भिराहतः । किंतुसदसत्कार्यवादएव । उपादानं प्राक्कारकव्यापारादकार्यात्मकंसत्कार्यरूपतामापद्यतेयत्साजनिरित्यंगीकारात् । ततःपरिदृश्यमानविशेषरूपापगमेनकार्यस्योपादानरूपेणपर्यवसानमेवविनाशाइत्युच्यते । एवंचघटनाशोपिघटस्वरूपभेदःउपादानरूपेणतिष्ठतीति नघटनाशोपितन्नाशाइति । अत्रकेचिदितिज्ञानिनएवविवक्षिताः । नह्यज्ञानिनःकेपिभेदस्यधर्मस्वरूपत्वमंगीचक्रुः । येनायंतन्मतानुवादःस्यात् । अतएवसुधायांप्रकृत्यधिकरणेटीकाकारास्तुमन्यंतइत्यादिनाअयंपक्षःटीकाकारमततयोक्तः । उक्तंचसद्यथायरत्नावल्या । विनाशिनोपिघटादेःधर्मरूपभेदःपरवाद्यभ्युपगतघटत्वादिजातिवन्नित्योवगंतव्यः । वस्त्वंतरतापत्त्यभावात्कालत्रयेपीति । अज्ञानादितिस्थूलाहृदिमाश्रित्येत्यर्थः । अतएवसूक्ष्मदर्शिनइतिवक्ष्यति । एतन्मताभिप्रायेणैवसुधायांप्रकृतिरूपमूलकारणस्वरूपभेदस्यनित्यतोक्तेतिज्ञातव्यं । सूक्ष्मदर्शनमाश्रित्याह ॥ तत्रेति ॥ भेदविषयइत्यर्थः । किमाहुरित्यतआह ॥ सत्यमिति ॥ तस्माद्भेदस्यवस्तुस्वरूपत्वादित्यर्थः । येनरूपेणकार्यस्योपादानात्मनावस्थानंतद्रूपस्यभेदस्योपादानरूपेणसत्त्वेपिथेनरूपेणापगमद्रूपस्यभेद

भाष्य ॥ तत्राहुस्सूक्ष्मदर्शिन । सत्यभेदस्तुवस्तूनास्वरूपनात्रसशय । तस्माद्भेदस्तुविनाशेशेतुतंकेदोनास्तिकुत्रचित् ।

हुः । वस्तुतस्तु यत्र घटपटौ उभावपिनष्टौ । तत्र तत्स्वरूपभूतभेदनाशेन तत्तादात्म्यमापादयितुमशक्यं । धर्मिण एवाभावात् । अन्यथा
 घटपटोभयनाशेन तत्संयोगनाशे तद्विभागापत्तेः । न च घटपत्तिरिति वाच्यं । धर्मिणोरभावेन कयोर्विभागः स्यादिति । नन्वथापि भे
 दो न धर्मिस्वरूपं । घटादिप्रतियोगिकान्योन्याभावस्य शशशृंगदावपिवचक्यत्वात् । न च तस्य धर्मिस्वरूपत्वयुक्तं । धर्मिण एवाभा
 वात् । न च धर्मिभिन्न एव स इति वाच्यं । पूर्वोक्तिविरोधापत्तेरित्यत आह ॥ एवमिति ॥ भवतीति भावः सन् । न भवतीत्यभावा
 सन् । न भेदोस्तीति वर्तते । यथा घटादिनाशे तद्विभक्तौ भेदो नास्ति एवं भावात्सतो घटादेः सकाशाद्भावस्यासतः शशशृंगदेर्भेदो ना
 स्ति । कुतः । यतो भेदो भावरूपवान् सत्स्वरूप इत्यर्थः । अत एव भेदस्तु सर्वस्तूनां स्वरूपमिति भेदस्य वस्तुस्वरूपत्वमेवोक्तमिति न
 पूर्वोक्तिविरोध इति भावः । नन्वं शशशृंगदौ घटादिप्रतियोगिकभेदाभावशशृंगदौ घटादितादात्म्यस्यात्तदन्योन्याभावाभावे त
 तादात्म्यस्य ध्रौव्यादित्यत आह ॥ अभावादिति ॥ अत्रापि भावाभावशब्दौ सदसत्परौ भेदोस्तीति वर्तते घटादिप्रतियोगिकभेद
 स्य शशशृंगदावभावेपिनशशृंगदेर्घटादितादात्म्यमापद्यते । कुतः । यतो अभावादसतः शशशृंगदेः सकाशात् भावरूपस्य सद
 पस्य घटादेर्भेदोस्ति । तदपि कुतः । यतो भावरूपस्य घटादेः स्वरूपं भावः सन् इत्येते प्रामाणिकैः । भेदश्च तत्स्वरूपः । इदमुक्तं भवति ।
 सत्प्रतियोगिकभेदस्याऽसत्यभावेपि असत्यप्रतियोगिकभेदस्य सत्सिद्धत्वात्तयोस्तादात्म्यमिति । नन्वेवं तर्हि शशशृंगदृशं
 गस्य भेदोस्ति न वा । नेति ब्रूमः । यथा घटपटयोर्विनष्टयोः सतोः तद्वेदोपि नास्ति तथा शशशृंगदृशं गयो रपि भेदो नास्तीत्यंगीकारो

भाष्यं ॥ एवंभावादभावस्य न भेदो भावरूपवान् । अभावाद्भावस्य स्वरूपं भाव इत्यते ।

चित्यात् । नन्वेवंशशशृंगनृशृंगयोस्तादात्म्यापत्तिरिति चेन्न । सति धर्मिणि भेदाभावस्तादात्म्यापत्तौ प्रयोजकः । प्रकृते च धर्मिणोः शशशृंगनृशृंगयोरेवाभावात्तान्योन्यतादात्म्यापत्तिः । अतएव सति असत्प्रतियोगिको भेदः समर्थितः । अन्यथा धर्मिणः सत्त्वात्तत्रासत्प्रतियोगिकभेदाभावे सतो सत्तादात्म्यापत्तेर्दुर्वारत्वात् । किंच शशशृंगनृशृंगयोर्भेदाभावे तादात्म्यापत्तिरितिकुतः । परस्परविरुद्धयोरन्यतरनिषेधस्थान्यतरविधिनांतरीयकत्वादिति चेत् । एवं तर्हि बंध्यासु तस्य इयामत्वाद्यभावैगौररूपत्वस्यापत्तेः । यदि चरूपादीनां धर्मिसत्तासापेक्षत्वात्तत्र च धर्मिण एवाभावात्तत्र च धर्मिणोरन्यतरविधिनांतरीयकत्वादिति चेत् । परस्परविरुद्धयोरन्यतरविधिनांतरीयकत्वादिति चेत् । एवं तर्हि बंध्यासु तस्य इयामत्वाद्यभावैगौररूपत्वस्यापत्तेः । एवं धर्मिणाशेषे तत्स्वरूपभूतो भेदो नश्यतीत्युक्तं । इदानीं नष्टानामपि वस्तूनां भेदो नैव विनश्यतीति यदुक्तं तन्मतं पूर्वोक्तमभिप्रायमुद्धाट्यांगीकरोति ॥ नष्टभेदोपीति ॥ नष्टस्य घटादेर्भेदो नष्टभेदः । अभावात्मा असदात्मा । चशब्द एवार्थः । नष्टस्य भेदोऽप्यसद्वस्त्वात्मा उपादानरूपेण विद्यत एव । वस्तुनो सत्त्वं कुत इत्यत उक्तं विनाशत इति । इदमुक्तं भवति । सदसत्कार्यवादिनामस्माकं मते विनाशो नाम परिदृश्यमानविशेषरूपापगमेनोपादानमात्रत्वापादनं । एवं च यथा घटस्य विनाशतो निमित्तात् घटः अभावात्मानष्टकार्यकारः सन् उपादानरूपेण विद्यत एव एवं नष्टस्य घटादेर्भेदोऽप्यभावात्मा प्रध्वस्तघटस्वरूपभूतः उपादानरूपेण विद्यत एवेति यद्यभिप्रायस्तीर्हि विद्यत एव । तदस्माभिरंगीक्रियत एवेति यावत् । अस्माभिरपि विशेषाकारापगमे सति विशेषाकारस्वरूपभूतभेदवि

भाष्यं ॥ नष्टभेदोऽप्यभावात्मा विद्यते च विनाशतः ।

नाशस्यैवोक्तत्वात् उपादानरूपेण घटवत् भेदस्यापि सत्त्वांगीकारादिति । उक्तं चानुव्याख्याने वैशेषिकपरीक्षायां । तस्मात्प्रध्वस्त
भेदादिसदित्येवावगम्यतइति । व्याख्यातंचैतत्सुधायां । प्रध्वस्तस्य घटादेर्भेदः प्रध्वस्तभेदः नष्टानामपि वस्तूनां भेदो नैव विन
इयतीति यत्प्रध्वस्तभेदस्य सत्त्वमवगम्यते तत्तस्मात्कार्यस्य कारणभेदात्प्रागुत्पत्तेर्विनाशोत्तरंच सत्त्वादेव युज्यते । न ह्यतं तासत्त्व
मापन्नस्य स्वस्वरूपभूतो भेदः सन्नितियुज्यतइति । ननु उक्तरीत्या न्योन्याश्रयादिदोषदुष्टोभेद एव नांगंघत्ते यः पश्चादस्ति न वेति विचा
र्यतइत्यत आह ॥ स्वरूपत्वादिति ॥ तु शब्दश्च शब्दार्थः । न भेदविषये कस्यचिद्ब्रह्मणस्य शंका भेदस्य धर्मिस्वरूपत्वविषये परोक्त
दोषाणामाभासत्वाच्चेत्यर्थः । ननु भेदस्य धर्मिस्वरूपत्वं कुतइति चेन्न । सर्वस्य सर्वस्मात् व्यावृत्ततायाः सर्वैरनुभूयमानत्वात् । न च
तदेव कुतइति वाच्यं । तदनंगीकारे इदं सर्वं भवति न वेति पुरोवर्तिपदार्थस्य सर्वस्माद्भेदे कस्यचिच्छंका स्यात् । न च सास्तीत्याह ॥ भेदे
शंका न कस्यचिदिति ॥ ननु सर्वस्य सर्वस्मात् व्यावृत्तता सर्वैरनुभूयतइत्युक्तं । सर्वव्यावृत्तिज्ञानस्य सर्वज्ञानसापेक्षत्वात् । न
च सर्वेषां सर्वज्ञानमस्तीत्यत आह ॥ सर्वमिति ॥ सर्ववाक्यं सावधारणमितिन्यायेन सामान्यतएवेति योज्यं । यदि सर्वैरपि सर्वमनु
भूयते तर्हि सर्वातर्गतशेषविशेषाणामपि ज्ञातत्वेन अयं घटो न वेत्यादिसंशयादिकं न स्यादित्यत उक्तं सामान्यतइति । साक्षिणेति शे
षः । सर्वैरपि सर्वसामान्याकारैर्नैव साक्षिणानुभूयते । नतु विशेषाकारेण । अतः संशयाद्युपपत्तिरित्यर्थः । सामान्यतः सर्वज्ञताचे
ष्टेवेति भावः । सामान्याकारेण सर्वविषयकं ज्ञानं साक्षिरूपमेव । न परमतइव सामान्यलक्षणप्रत्यासत्तिजन्यं । यथोक्तमनुव्याख्या

भाष्यं ॥ स्वरूपत्वात्तु भेदस्य भेदशंका न कस्यचित् । सर्वसामान्यतोयस्मात्सर्वैरनुभूयते । तस्माद्वाद्युक्तता सर्वैस्सर्वस्मादनुभूयते ।

ने । अतःसर्वेपदार्थाश्चसामान्यात्साक्षिगोचराइति । उक्तंचतत्त्वनिर्णयटीकायां । सर्वमितिसामान्यतोयत्सर्वविषयकंज्ञानंतत्साक्षिरूपमेवेति । उक्तंचजयतीर्थीयवादावल्यां । सामान्यतःसर्वस्यसाक्षिसिद्धत्वांगीकारादिति । ननुकथमस्यज्ञानस्यसाक्षिरूपत्वमितिचेत् उच्यते । नतावादिदंज्ञानंबाह्यप्रत्यक्षेणजायते । सर्वस्यैन्द्रिशासन्निकृष्टत्वात् । नापिमनसा तस्यबहिरस्वातंत्र्यात् । नाप्यनुमानेन व्याह्याद्यनुसंधानविधुराणामपिसर्वमितिज्ञानस्यानुभूयमानत्वात् । नाप्यागमेन जातिबधिराणामपितत्प्रत्ययोपलब्धेः । तस्मात्साक्षिरूपमेवेदंज्ञानमित्यंगीकरणीयं । अयमत्रप्रयोगः । विप्रतिपन्नसर्वं बाह्यप्रत्यक्षानुमानाद्यतिरिक्तप्रमाणगम्यं । तेनानुपपद्यमानग्रहणत्वेसतिगृह्यमाणत्वात् । यद्येनानुपपद्यमानग्रहणत्वेसतिगृह्यमाणंतत्तदन्येनग्राह्यं । यथाचक्षुषानुपपद्यमानग्रहणोरसः तदन्येनग्राह्यइति । ननुतथापिनभेदोवक्तुंयुक्तः । भावादभावस्याभावात्भावस्यचभेदोवक्तव्यः । तत्रयद्यपिभावस्यधर्मित्वप्रतियोगित्वादयोधर्माःसन्ति । तस्यसधर्मकत्वात् । नत्यभावस्य । तस्यनिषेधरूपत्वेननिर्धर्मकत्वादित्यतआह ॥ प्रतियोगितात्विति ॥ यद्वासर्वस्मात्व्यावृत्ततयावस्त्वनुभूयतइ(त्ययु)त्युक्तं । तथात्वेसर्वपदार्थातर्गतताभावस्यापिप्रतियोगित्वापत्तेः । नचतस्यप्रतियोगित्वंयुक्तं । अभावस्यनिर्धर्मकत्वादित्यतआह ॥ प्रतियोगितात्विति ॥ तुशब्दोप्यर्थः । तेनधर्मित्वसमुच्चयः । नकेवलंभावस्य किंत्वभावस्यापि । ननुतत्प्रतियोगितादि किमभावाद्भिन्नं नेत्याह ॥ अभावतयेति ॥ अभावाभिन्नत्वेनेत्यर्थः । स्फुटमस्तीत्युत्तयातत्रप्रत्यक्षमेवप्रमाणमिति सूचयति । ननूक्तमत्राभावोनिर्धर्मकस्तस्यनिषेधरूपत्वादित्यत

भाष्यं ॥ प्रतियोगितात्वभावस्याप्यस्यभावनतयास्फुटं ।

आह ॥ नहीति ॥ अभावोपि वस्तुनिषेधरूपोपीत्यर्थः । नविद्यतेधर्माःयस्यासावधर्मा । अत्रप्रमेयत्वादेरनुभावादितिहिशब्दे
 नाह । एवंतर्ह्यभावस्यनिर्धर्मकत्वोक्तेःकागतिरित्यतआह ॥ नत्विति ॥ अत्रभावशब्देनअभावभिन्नत्वमुच्यते । तथाचाभा
 वःस्वापेक्षयाभिन्नधर्मयुक्तैवस्यात् । अतःक्वचिन्निर्धर्मकत्वव्यपदेशइतिभावः । यथाश्रुतंतुनयुक्तं । उक्तप्रतियोगित्वप्रमेयत्वा
 देर्वक्ष्यमाणास्तित्वादेश्चाभावनिष्ठधर्माणांभावरूपत्वात् । नचाभावनिष्ठो कधर्मजातस्याप्यभावस्वरूपत्वेनभावरूपत्वेविविवादइति
 वाच्यं । विधिप्रत्ययविषयत्वात् । प्रतियोग्यनिरूप्यत्वाच्च । नचाभावाभिन्नत्वाद्भावरूपत्वमितिवाच्यं । अभावाभिन्नस्यापित
 स्यविशेषबलेनभावरूपत्वोपपत्तेः । उक्तंचानुव्याख्याने । अभावस्यचभावाःस्युर्धर्माइति । अभावस्यचभावोपिधर्मइतिच ।
 व्याख्यातंचसुधायां । अभावस्यचभावाःप्रमेयत्वादिधर्माःसंतीति । नन्वभावस्वापेक्षयाभिन्नधर्मयुक्तनभवतीत्युक्तमयुक्तं ।
 अभावोस्तीतिप्रतीतेरभावेस्तिस्वरूपधर्मस्याभावभिन्नस्यसत्त्वादित्यतआह ॥ अभावस्येति ॥ सत्यमभावेअस्तितानामधर्मोस्तीति
 तथापिसाऽभावरूपिण्येव अभावाभिन्नवस्यात् । ननुततोभिन्ना । नामेतिप्रसिद्धिद्व्योतकमव्ययं । तेनाभावेस्तित्वमभावस्वरूप
 मितिवैशेषिकादिमतेप्रसिद्धमितिसूचयति । नन्वथाप्यभावेऽभावतारूपोधर्मोऽभावभिन्नोस्तीत्यतःसोप्यभावात्मकएव । ननुत
 तोभिन्नःअतोनोक्तानुपपत्तिरित्याह ॥ अभावतापीति ॥ सैवाभावरूपिण्येव । एवकारव्यावर्त्यमाह ॥ नत्विति ॥ भावरू
 पिणीति अभावभिन्नेत्यर्थः । ननुकिमर्थमयंभेदोविचार्यते । भगवन्नानस्यैवमोक्षोपयोगित्वेनतद्विचारस्यैवकर्तव्यत्वात् । न

भाष्यं ॥ नह्यभावोप्यधर्मास्यान्नतुस्याद्भावधर्मयुक्तं । अभावस्यास्तितानामस्याद्देवाभावरूपिणी । अभावतापिसैवस्यान्नतुस्याद्भावरूपिणी ।

हिमेदज्ञानस्य किञ्चित्प्रयोजनं पश्यामोनवातदज्ञानेऽनर्थमित्यत आह ॥ अत इति ॥ भेदस्य धर्मिस्वरूपत्वादित्यर्थः । तुराब्दो
वधारणार्थः । अन्यस्तु न मुच्यत इत्यर्थः । तथा च मोक्षाभाव एव तज्ज्ञानाभावेऽनर्थ इति भावः ॥ ७ ॥ इति श्रीमदानन्दतीर्थभ
गवत्पादाचार्यविरचितस्य श्रीमत्तैत्तिरीयोपनिषद्भाष्यस्य टीकायां श्रीमद्यदुपत्याचार्यपूज्यपादाराधकेन श्रीनि
वासेन विरचितायां पदार्थदीपिकायां ब्रह्मवल्लीसंपूर्णा ॥ २ ॥

ॐ । एवमन्नमयादिपंचरूपिणो ब्रह्मणऽपालिंब्रह्मवल्लयामभिधाय तत्रैव समाख्यात्वेन भृगुवरुणसंवादरूपाख्यायिकोच्यते ॥
भृगुवैवारुणिरित्यादिना ॥ अत एवात्र विज्ञानानन्दौ ग्राह्यौ । पूर्वत्र चक्षुःश्रोत्रवाचो ग्राह्याः । नन्वन्नप्राणं चक्षुःश्रोत्रमनोवाच
मितीति वरुणेनोक्तं च्छादिषु अन्नप्राणमनांसि संतु ब्रह्मस्वरूपाणि अन्नादिशब्दानामतृत्वाद्यर्थतयानुपपत्त्यभावात् । चक्षुःश्रोत्र
वाक्शब्दं तु कथं ब्रह्मस्यात् । चक्षुरादिशब्दानां चष्टे अनेनेति चक्षुः शृणोत्यनेनेति श्रोत्रं वदत्यनयेति वागिति कारणार्थत्वात् । ब्र
ह्मणश्च कर्तृप्रयोज्यत्वाभावेन करणत्वात्तुपपत्तेरिति चेन्न । कर्तर्यपितृद्व्युत्पत्तिसंभवादित्याह ॥ चक्षुरिति ॥ सविष्णुर्यत्तयस्मा
च्चष्टे पश्यति अतः चक्षुरित्यर्थः । तपो ब्रह्मेत्यत्र ब्रह्मणः संतापात्मकत्वेन तपःशब्दवाच्यत्वमुच्यत इत्यन्यथा प्रतीतिनिरासाय तपःशब्दं
ब्रह्मणि निर्वक्ति ॥ तपो ज्ञानस्वरूपत्वादिति ॥ धातूनामनेकार्थत्वादिति भावः । विवेचनादिति त्रिविधजीवानां फलदा

भाष्यं ॥ अतस्स सर्वव्याघृत्तस्वरूपो भगवान्परः । येन ज्ञातस्स तु ज्ञानी मुच्यते नान्न संशय इति तत्त्वनिर्णये ॥ इति द्वितीया ब्रह्मवल्ली संपूर्णा ॥
भाष्यं ॥ चक्षुस्स चष्टेयद्विष्णुश्रोत्रश्रोत्रत्वतो विभुः । वाक्च कुत्वतो नित्यं मनोमं वृत्वतस्तथा । तपो ज्ञानस्वरूपत्वाद्ब्रह्मानंतु विवेचनात् ॥

वत् । इदमेवचान्नादत्वं । इदंचनाज्ञानिसाधारणसमितिभावः । अन्नवानित्यस्यार्थमाह ॥ तद्वांश्चेति ॥ अन्ननामकभगवद्भानि
 ल्यर्थः । तद्वच्चस्यसर्वसाधारण्यपरिहारयतस्थैवाभिप्रायमाह ॥ तेनगुप्तत्वादिति ॥ सदैवेतिवर्तते । तेनअन्ननामकेनभगव
 तासदैवरक्षितत्वादित्यर्थः । गुपूरक्षणइतिधातोः ॥ १-८ ॥ नकंचनवसतौप्रत्याचक्षीतेतिवाक्यं अन्नादीच्छयावसत्यर्थंप्राप्तंनप्र
 त्याचक्षीतेतिकेचित्वाव्याचक्षते । वसत्यत्रेतिवसतिर्गृहं तदिच्छयातल्लाभेच्छयाप्राप्तंनप्रत्याचक्षीतेत्यन्ये । तदुभयमप्यसदितिभावेन
 प्रमाणेनैवविशेषमाह ॥ विद्यार्थइति ॥ विद्याभ्यासार्थे । वसतावित्यस्यार्थोवसतीच्छेति । विद्याभ्यासार्थं गुरुकुलवासेच्छयाआ
 गतमित्यर्थः । नप्रत्याचक्षीतेत्यस्यार्थोनेतिनब्रूयादिति । तद्वत्तमित्युक्तंनानाविदुषोयुक्तमित्यतउक्तं विदुषइति । अन्नं बहुकुर्वी
 तेतिप्रकरणस्थौपृथिव्याकाशशब्दौ अन्नंननिद्यादितिप्रकरणस्थौप्राणशरीरशब्दौ च तदभेदेनतच्छब्दवाच्यत्वप्रतीतिनिरासायक
 ममविवक्षित्वाव्याचष्टे ॥ सविष्णुरित्यादिना ॥ पृथुत्वात् पृथुविस्तारे विस्तृतत्वाच्चासत्त्वादित्यर्थः । प्राडोरर्थः प्रकृष्टेति । ण
 श्चनिर्वृतिवाचकः । णकारोबलमितिवाक्यंचहृदिनिधायणकारार्थः उक्तः आनंदबलतइति । काशुदीप्तौ दीप्तिरिहज्ञानं । तस्यआ
 डुपसर्गोक्तंसम्यक्त्वंचसर्वविषयकत्वमित्यभिप्रेत्योक्तं सर्ववेत्तइति । वेत्तृत्वतइत्यर्थः । शराः देहिनः । शृङ्गिसायां शीर्यतेदेहना
 शेननश्यतीतिव्युत्पत्त्याशशब्दवाच्यस्यजीवस्यप्रेरणादेवविष्णुः शरीरमितिस्मृतौ नतुप्रसिद्धशरीरभेदेनेत्यर्थः । अयंचैवशब्दः

भाष्यं ॥ तद्वांश्चेतेनगुप्तत्वात् ॥ १-८ ॥ विद्यार्थेवसतीच्छया । आगतंनेतिनब्रूयात्तदेतद्विदुषोव्रतं । सविष्णुःपृथिवीनामामापृथुत्वात्
 प्राणनामकः । प्रकृष्टानंदबलतआकाशस्सर्ववेत्तृत् । शराल्यदेहिनश्चैवशरीरंप्रेरणास्मृत ।

पृथुत्वात् प्रकृष्टानंदबलतः सर्ववेत्तृतइत्यैतैरपिसंबध्यते । तेनतदभेदेनतच्छब्दवाच्यत्वशंकापरिहारः । चतुर्भिः रूपैः पृथिव्यादि
 स्थितैः रूपैः । चतुरात्मभिः चतुरात्मनामभिः पृथिवीत्यादिभिः । भोग्यभोक्तिरिति अन्नान्नादशब्दार्थकथनं । ननुप्राणशरीरशब्द
 वाच्ययोः भगवद्रूपयोः परस्परालंकाराभेदात्कथं भोक्तृभोग्यभावस्तस्य भेदव्याप्तत्वात् । एवं अब्ज्योतिरादिशब्दवाच्यरूपादावपी
 त्यतउक्तं क्रीडयेति । स्वयंस्वतंत्रः । स्वेच्छयेतियावत् । अतएववक्ष्यति इच्छयेति । ननुतथापि भोग्यभोक्तृभावेहीनोच्चभावः स्यादि
 त्यतआह ॥ नचेति ॥ तस्य प्राणादिशब्दवाच्यविष्णुरूपस्य । शरीरादिशब्दवाच्यस्य विष्णुरूपस्य भोक्तृत्वमात्रेणोच्चत्वंचेत्यपिद्र
 ष्टव्यं । कुतो नचेत्यतो भोग्यत्वेपिनहीनत्वमित्यत्रलौकिकं दृष्टांतमाह ॥ नहीति ॥ उपभोग्यः आलिंगनचुंबनोपरिसुरतादिना ।
 एवंभार्याउच्चत्वंनामुयादित्यपिद्रष्टव्यं । एवंविष्णोर्भोग्यत्वादिमात्रेणहीनोच्चभावोनास्तीतिप्रतिज्ञातं दृष्टांतमुखेनोपपाद्योपसंह
 रति ॥ एवमिति ॥ अविशेषो हीनोच्चत्वविशेषशून्यः । अन्नंननिंद्यात्तद्वत् अन्नं वहुकुर्वीततद्वत्तमित्यत्र प्रभिद्धमन्नं ननिंद्यात्
 भुक्तिसमये भुंजीतान्नमकुत्सयन्नितिस्मृतेः । तथा अन्नं वहुपक्कं कुर्वीत अतिथ्यभ्यागतभोजनार्थमित्यपव्याख्याननिरासायतद्वत्क्य
 द्द्वयंव्याचष्टे ॥ अन्नाख्यं तं विष्णुमिति ॥ तं भगवंतं वहु मन्येत बहुगुणत्रस्येन वहु कर्मवस्येन मन्येत । तं भगवंतं प्रतिपादयेदित्य

भाष्यं ॥ एतैश्चतुर्भिर्भागवान् रूपैश्च चतुरात्मभिः । भोग्यभोक्तृस्वरूपेण तिष्ठति क्रीडयास्वयं । नच भोग्यत्वमात्रेण हीनत्वं तस्य कुत्रचित् । नहि भा
 योपभोग्यस्तु भर्ता हीनत्वमाप्नुयात् । एवं स भगवान् विष्णुरविशो यो खिलेष्वपि । रूपेण क्रीडनेनित्यं भोक्ता भोग्यइतीच्छया । अन्नाख्यं तं तैव निद्राद्बहुमन्ये
 ततंसदा । इति तत्र तद्व्यंशे तद्भाष्यं यदि सुखे स्पृहा ।

र्थः । यदि सुखे मोक्षसुखे स्पृहा इच्छेति उपनिषद्विशेषपूर्णं । अन्यथानरकादिदुःखं भविष्यतीति भावः । तस्माद्यथा कयाच विधया ब्रह्मं प्राप्नुयादिति वाक्यं यथा कयाच विधया येन केनापि प्रकारेण न्यायेनाऽन्यायेन वा प्राणात्ययकाले ब्रह्मं प्राप्नुयात् । यथोक्तं सर्वां नानुमतिश्च प्राणात्यये तद्दर्शनादिति व्याख्यातं । तदसदिति भावेनाह ॥ येन केनापि विधिनेति ॥ येन केनापि विहितप्रकारेण गुरुसेवादिरूपाति यत्नेनेति यावदित्यर्थः । यद्वा बहुभ्यः श्रोतव्यं बहुधा श्रोतव्यं । न ह्येकस्माद्गुरोर्ज्ञानं सुस्थिरं स्यात्सुपुष्कलं । ब्रह्मैतद्वितीयं हि गीयते बहुधर्मिभिरिति वचनात् । अनेकगुरुमुखैरेकप्रकारेण श्रवणरूपाति यत्नेनेत्यर्थः । मननद्वारेति पूरणीयं । बह्वित्येव पूर्णमित्येव । भूम्नः क्रतुवज्जयायस्त्वं भूमैव देवः परमो ह्युपास्य इति स्मृतिश्चुतिभ्यां पूर्णत्वोपासनस्यावश्यकत्वावगमादिति भावः । मत्वेति उपासनांकृत्वेत्यर्थः । य एवं समुपासीतेत्युत्तरत्रानुवादात् । इदं च श्रुतौ शेषपूर्णं । अराध्यस्मा अन्नमित्येतद्वाच्ये ॥ य एव भिति ॥ अराधीत्यस्यार्थः सिद्धइति । अपरोक्षतो ज्ञातइत्यर्थः । राधसाधसंसिद्धाविति धातोः । सम्यक्सिद्धिश्चापरोक्षज्ञानमेवेति भावः । आचक्षतइत्यत्र कर्तृपूर्णं विद्वांसइति । परिनिष्ठिताः एतत्प्रमेये । परिनिष्ठाविनिश्चयइति वचनात्सम्यक्कृत्स्नित्यर्थः । आग्रहविशेषवंतइति यावत् । एतद्वैमुखतइति वाक्यमप्रतीतेर्व्याचष्टे ॥ यस्येति ॥ येनेत्यर्थः । आप्यते प्राप्यतइत्यर्थः । मुखतइत्यस्यार्थः पूर्वमिति । पूर्वस्मिन्वयसीत्यर्थः । बाल्यइति यावत् । राद्धमित्यस्यार्थः संसिद्धमिति । सम्यक्ज्ञातं श्रवणाय प्रारब्ध

भाष्यं ॥ येन केनापि विधिना बह्वित्येव जनार्दनं । मत्तैव प्राप्नुयान्नित्यं मनोवाक्कायवृत्तिभिः । य एवं समुपासीत तस्यान्नाख्यो हरिस्स्वयं । सिद्धइत्येव हि प्राहुर्विद्वांसः परिनिष्ठिताः । यस्य तद्ब्रह्मसंसिद्धं पूर्वं

मितियावदितिसंप्रदायः । मुखतोस्मान्नं राध्यतेइतिवाक्यमप्रतीतेर्व्याचष्टे ॥ तेनेति ॥ अस्माइत्यस्यार्थःतेनेति । मुखतइत्यस्या
 र्थोऽग्रतइति । राध्यतइत्यस्यार्थःआप्यतइति । तथाचमुखतःअग्रतः । तसेःसर्वविभक्तिक्त्वाद्यतोऽग्रं । मुखमितियावत् । आप्यते
 अपरोक्षीक्रियते।अनंतरंमुक्तावपितथैवपश्यतीतिद्रष्टव्या।एतद्वैमध्यतोन्नं राद्धमित्येतद्वाचष्टे॥मध्येवयसीति ॥ तत्रमध्येतइत्य
 स्यार्थोमध्येवयसीति।सिद्धंज्ञातं श्रवणायप्रारब्धमितियावत्।मध्येतोस्मान्नं राध्यतइत्येतद्वाष्टे॥मुक्कइति॥मध्येतइत्यस्यार्थोमध्ये
 मिति ।राध्यतइत्यस्यार्थःप्रपश्यतीति । मध्यंप्रपश्यतिसम्यक्साक्षात्करोति । एवमपरोक्षज्ञानानुसारेणैवमुक्तोपिमध्यमेवसम्यक्
 प्रपश्यतीतियोज्यं । एतद्वाअंततोन्नं राद्धमित्येतद्वाचष्टे ॥ वार्धकेचेदिति ॥ अंततइत्यस्यार्थोवार्धकइति । राद्धमित्यस्यार्थो
 विजानातीति । श्रवणायप्रारब्धमितियावत् । अंततोस्मान्नं राध्यतइत्यत्रांततइत्यस्यार्थःपादाविति । राध्यतइत्यस्यार्थःप्रपश्य
 तीति । सम्यगपरोक्षीकरोति । एवमेवमुक्तोपिप्रपश्यतीतियोज्यं । नन्वेवमपरोक्षज्ञानकालेमुक्तौचमुखादिमात्रदर्शनेइतरंगदर्श
 नाभावएवकिसित्याशंकायांतत्रविशेषमाह ॥ तेजोमंडलमेवेति ॥ यदंगस्पष्टंपश्यति तदन्यदंगंतेजोमंडलमेव तेजःपुंजेमवप
 श्यतिनस्पष्टमित्यर्थः । यएवंवेदेत्येतन्नोक्तानुवादरूपं । उत्तरत्रफलानुकेरित्यभिप्रेत्यतद्वाक्यंव्याचष्टे ॥ पूर्ववयसीति ॥ आ
 मुखात् मुखमारभ्य । सर्वदृष्टये सर्वावयवदृष्टये । अनेनश्रुतौयइत्यनंतरंसर्वावयवपरोक्षज्ञानकामःस्यादितिशेषःपूरणीयइत्यु

भाष्यं ॥ तेनाप्यतेऽग्रत । मध्येवयसिचेतिसिद्धमुक्तोमध्यंप्रपश्यति । वार्धकेचेद्विजानातिमुक्त पादौप्रपश्यति । तेजोमंडलमेवान्यदंगंविष्णो प्रप
 श्यति । पूर्ववयसिबोद्धव्यमासुखात्सर्वदृष्टये ॥ ९ ॥ ११ ॥

कंभवति । एवमित्यस्यार्थः पूर्ववयसीति । पूर्ववयः समारभ्यवार्धकपर्यंतमित्यर्थः । वेदेत्येतद्ब्राल्ययेनविधिरूपतयाव्याख्येयमित्यभि
 प्रेत्यबोद्धव्यमितितिव्यप्रत्ययप्रयोगइतिज्ञातव्यं । अयमिहसंप्रदायः । विद्युद्धन्मानुषविद्युरितिवचनात् यःसात्विकप्रकृतिर्मनु
 ब्योत्तमोनादिकालादारभ्यभगवज्ज्ञानशून्योभगवदनुग्रहेवैवादादौबाल्यएवलब्धसत्संगतिस्तद्धशादन्यदगणयन्स्थितोबाल्य
 एवश्रवणादियत्नं कृत्वापश्चात्परित्यक्तवान् सएवमनेकजन्मभिःसिद्धस्सन्नयदिभगवद्रूपंयोग्यतापरिपाककालेपश्यति तर्हिमुखमे
 वसम्यगेवअपरोक्षीकरोति । इतरांगंतेजःपुंजमेवपश्यति नसम्यक् एवंमुक्तावपि । यदिसात्विकप्रकृतिःपुमान्मध्येवयसिसत्सं
 गतिलब्ध्वाश्रवणादियत्नायप्रारब्धवान् पश्चाच्चपरित्यक्तवान् तर्हिसः योग्यतापरिपाकानंतरंअपरोक्षज्ञानकालेमध्येमेवादौसम्य
 क्प्रपश्यति । इतरांगंतुतेजःपुंजमेवपश्यतिनसम्यक् । एवंमुक्तावपि । यदिचसात्विकप्रकृतिःपुमान्वार्धकेसत्संगतिलब्ध्वाश्रवणा
 दियत्नायप्रारब्धवान्सःअपरोक्षज्ञानसमयेपादावेवादौसम्यक्प्रपश्यति । इतरांगंतुतेजःपुंजमेवपश्यतिनसम्यगेवंमुक्तावपीति ।
 उपासनाप्रारंभपरमिदमित्याहुः ॥ ९-११ ॥ भगवदुपासनांतराणयाह । क्षेमइतिवाचीत्यादिना । तत्रक्षेमइतिवाचीत्येतद्वाचष्टे
 ॥ क्षेमकृत्त्वादिति ॥ भक्तानांक्षेमकृत्त्वादित्यर्थः । योगक्षेमपानेइत्येवंविच्यव्याचष्टे ॥ योगनामेत्यादिना ॥ प्राणेस्थितइतिशेषः । ए
 न्यथाप्रतीतिनिरासाय योगइतिप्राणे क्षेमइत्यपानेइत्येवंविच्यव्याचष्टे ॥ योगनामेत्यादिना ॥ प्राणेस्थितइतिशेषः । ए
 वमपानेपर्जन्येवाथौदक्षेनक्षत्रेषुशिवेप्रकृतावित्यत्रापिशेषोद्द्रष्टव्यः । योगोयोजनंनियोजनमित्येवयोगशब्दार्थः । सर्वकामेत्यो

भाष्यं ॥ क्षेमकृत्त्वात्क्षेमनामावाचिस्थस्सपरोहरिः । योगनामातथाप्राणेसर्वकामनियोजनात् । क्षेमनामाक्षेमकृत्त्वात्पानेहिहरिस्सव्यं ।

ग्यतयालाभः । कर्मैतिहस्तयोरितिवाक्यंव्याचष्टे ॥ कर्मकर्तृत्वात् कर्मकर्तृत्वात् । गतिरितिपादयोरितिवाक्यं
 व्याचष्टे ॥ गतिदत्त्वादिति ॥ गतिज्ञानं मोक्षोवा तद्दत्त्वादित्यर्थः । विमुक्तिरितिपायावितिवाक्यंविमुक्तिपदंप्रसिद्धमुक्ति
 परमितिप्रतीतिवारयन्व्याचष्टे ॥ विसर्गकृदिति ॥ मलादिविसर्गकृदित्यर्थः । इतिमानुषीःसमाज्ञाहृतिवाक्यतात्पर्यमाह ॥
 अध्यात्मस्थइति ॥ मानुषशब्दाथोऽध्यात्मेति । तथाचात्मानंमानुषंदेहंअधिकृत्यविद्यमानं यद्वागादीन्द्रियं तन्नस्योहरिरिति
 मादिशब्दवाच्यतयोपास्यत्वेनप्रोक्तइत्यर्थः । अथदैवीरित्यस्यतात्पर्यं ॥ अथाधिदैवगतमिति ॥ हरिमितिशेषः । देवतासंब
 धिदैवं वृष्ट्यादि तदधिकृत्यतदभिमानीतयाविद्यमानादेवाअधिदैवमित्युच्यंते । तद्गतंहरिमित्यर्थः । अथदैवीरित्युपक्रम्य वृ
 ष्ट्यादौजडेतृस्यादिरूपेणभगवदुपासनंकथ्यतइतिप्रतीतिनिरासायतृप्तिरिवृष्ट्यावितिवाक्यंतावद्वाचष्टे ॥ पर्जन्यइति ॥ वृष्टि
 शब्दार्थःपर्जन्यइति । पर्जन्यःआदित्यः । पर्जन्यादन्नसंभवइत्यन्नगीताभाष्येतथोक्तत्वात् । बलमितिबिद्युतीतिवाक्यंव्याचष्टे ॥
 वायौचेति ॥ बिद्युच्छब्दार्थोवायाविति । सदाबलदत्त्वादेवेतिसंबंधः । यशइतिपशुध्वितिवाक्यंव्याचष्टे ॥ यशःप्रदत्त्वादि
 ति ॥ पशुशब्दार्थोदक्षइति । यशःप्रदत्त्वाद्यशः । यशइतिनामवानित्यर्थः । किंपश्वभेदेनपशुशब्दवाच्यत्वं नेत्याह ॥ पश्वभि

भाष्यं ॥ कर्मनामाहस्तगतःकर्मकृत्त्वाज्जानार्दनः । गतिदत्त्वाङ्गतिर्नामपादस्थःपुरुषोत्तमः । विसर्गकृद्विमुक्त्याख्य पायुस्थःपरमोविमुः ।
 अध्यात्मस्थइतिप्रोक्तोऽथाधिदैवगतंशृणु । पर्जन्येवृमिनामासौतृप्तिदत्त्वाज्जानार्दन । वायौचबलनामाचबलदत्त्वात्सदैवहि । यशःप्रदत्त्वाहक्षे-
 नुयशःपश्वभिमामानिनि ।

मानिनीति ॥ ज्योतिरिति नक्षत्रेष्विति वाक्यं व्याचष्टे ॥ नक्षत्रेष्विति ॥ अश्विन्यादिष्वित्यर्थः । ज्योतिर्दातृत्वतः प्रकाशदातृत्वतः । प्रजातिरमृतमानंदइत्युपस्थेइति वाक्यं व्याचष्टे ॥ उपस्थगुह्येद्रियं । प्रजाल्यानंदाभ्यांसहितासंततिः प्रजाल्यानंदसंततिस्तस्याइति व्याख्येयं । प्रजातिः पुत्रउच्यतइति वचनात्पुत्रदातृत्वात्प्रजाल्याख्यः । आनंददातृत्वादानंदाख्यः संततिः संतानपरंपरा । तद्दातृत्वात्तदाख्यइत्यर्थः । ननु तर्हि संततिशब्दवाच्यत्वमेव प्राप्तं नत्वमृतशब्दवाच्यत्वं । न ह्यत्र संततिशब्दः श्रूयतइत्यत आह ॥ संततिरिति ॥ अमृतं संततिरिति स्मृतमित्यर्थः । पौत्रादिरूपसंतानपरंपरासंततिः । सर्वमित्याकाशइति वाक्यं व्याचष्टे ॥ सर्वमिति ॥ सर्वप्रदत्वात् सत्ताप्रतीतिप्रवृत्त्यादिसर्वप्रदत्वादित्यर्थः । आकाशशब्दार्थः प्रकृताविति ॥ १२ ॥ आकाशशब्दवाच्यप्रकृतित्यः पुरुषोत्तमः सर्वमित्युपाख्यइत्युक्त्यापुनस्तस्यैवोपास्यगुणानाह । तत्प्रतिष्ठेत्युपासीतेत्यादिना । तत्र तत्प्रतिष्ठेति वाक्यं व्याचष्टे ॥ सप्रतिष्ठेति ॥ स आकाशस्यो हरिः स्थापकत्वात् तत्तत्पदे सर्वदेवादिस्थापकत्वादित्यर्थः । तन्मनइत्युपासीतेति वाक्यं व्याचष्टे ॥ मनइति ॥ मान्यत्वतः पूज्यत्वतः । तन्नमइत्युपासीतेत्येतत् व्याचष्टे ॥ नमइति ॥ णमप्रहृत्वशब्देचेति धातोः कर्मणि यत्प्रत्यये नम्यत्वतः शब्द्यत्वतः सर्वदेवैः स्तुत्यस्त्वतइत्यर्थः । एतदभिप्रायेणैवाद्यपद्ये सर्वदेवैरीड्यमित्युक्तमिति ज्ञातव्यं । तन्महइत्युपासीतेति वाक्यं व्याचष्टे ॥ महश्चापीति ॥ महस्त्वतः व्याप्तत्वादित्यर्थः । तद्ब्रह्मणः परिभरइत्युपासी

भाष्यं ॥ नक्षत्रेषु ज्योतिराख्यो ज्योतिर्दातृत्वतो हरिः । उपस्थमानिनिशिवे प्रजाल्यानंदसंततेः । दातृत्वात्तत्तदाख्योसौ संततिस्त्वमृतं सृष्टं । सर्वसर्वप्रदत्त्वानुप्रकृतौ पुरुषोत्तमः ॥ १२ ॥ सप्रतिष्ठास्थापकत्वान्मनोमान्यत्वतो हरिः । नमो नम्यत्वतो निलयं महश्चापिमहस्त्वतः ।

तेतिवाक्यं व्याचष्टे ॥ विरिंचेति ॥ तद्ब्रह्मेत्युपासीतेतिवाक्यं व्याचष्टे ॥ ब्रह्मेति ॥ १३ ॥ सयएवंविदितिवाक्यं यएवंविदित्यनेन सयश्चायमित्युक्तप्रकारएवपराभृश्यतइतिप्रतीतिं सर्वसाधारण्यप्रतीतिं चवारयन्व्याचष्टे ॥ वेदै नमिति ॥ पंचरूपिणमित्येतदन्नापिसंबध्यते । तत्त्वतइति स्फुटमित्यर्थः । अतएववक्ष्यतिब्रह्मैतंपश्यतिस्फुटमिति । एतमन्नमयमात्मानमुपसंक्रम्येत्यादेस्तात्पर्यं सद्गुणंपंचरूपिणंप्राप्येति । पंचरूपिणमितिकर्मधारयादिनिः । इदमुपलक्षणं । अष्टरूपिणमितिद्रष्टव्यं । एतत्सामगायन्नास्तेइत्यादेस्तात्पर्यं गायतीति । अस्माल्लोकाल्पेत्येत्यस्यतात्पर्यं मुक्तः सन्निति । अहमन्नमित्येतत्त्व्याचष्टे ॥ अन्ननामास्मीति ॥ तन्नहेतुः भोग्यतइति । भोग्यत्वतः अद्यत्वतः । मुक्तस्वावरान्प्रयुपजीव्यत्वादित्यर्थः । यथोक्तं । उपजीव्यत्वमेवचाद्यत्वमिति । अहमन्नादइत्येतद्वाचष्टे ॥ यथेष्टमन्नभोक्ताचेति ॥ यथेष्टभोगभोक्ताचेत्यर्थः । अहंश्लोककृदित्येतद्वाख्याति ॥ कीर्तिकर्तेति ॥ कीर्तीतिश्लोकशब्दार्थः । शिष्येषुभगवदुपदेशेनतत्कीर्तिविस्तारकर्तेत्यर्थः । यद्वाएतादृशमहिमोपेतोहंरेःपुत्रइतिहरेः कीर्तिकर्तेत्यर्थः । तथाहि । लोकेपुत्रमहिम्नापितुः कीर्तिहेदेति ॥ १४ ॥ अहमस्मिप्रथमजाऋताइतिवाक्यं व्याचष्टे ॥ ऋतरूपस्येति ॥ ऋतयथार्थविज्ञानमित्युक्तत्वेनयथार्थज्ञानस्वरूपस्येत्यर्थः । यद्वा ऋगतावितिधातोस्तुपूर्वावगतवत्सदा । स्थितेब्रह्मैतमित्युक्तमितिवचनात्पूर्वावगतवत्सदास्थितस्येत्यर्थः । किंमनुष्येभ्यः प्रथमजः पुत्रइतिशंकापरिहारायोक्तं पूर्वदेवेभ्यइति ।

भाष्यं ॥ विरिचमारकश्चासौब्रह्मपूर्णगुणत्वतः ॥ १३ ॥ वेदै नंतत्वतोब्रह्मसएतंपंचरूपिणं । प्राप्यगायतिमुक्तस्सन्ननामास्मिभोग्यत । यथेष्टमन्नभोक्ताचकीर्तिकर्ताहरेस्तथा ॥ १४ ॥ ऋतरूपस्यविष्णोस्तुपुत्रः प्रथमजोब्रह्म ।

तद्याचष्टे ॥ देवेभ्यइति ॥ पूर्वभावव्यपेक्षयेदमितिश्जातव्यं । अमृतस्यनाभाइत्येतत्व्याचष्टे ॥ सुक्तानामिति ॥ अनेना
मृतस्येत्येकवचनंसमुदायापेक्षमित्युक्तंभवति । नाभिशब्दार्थःआश्रयइति । योमाददातिसइदेवमावाइत्येतत्दुर्गमार्थत्वाद्वाच
ष्टे ॥ योददातीति ॥ यो माः ज्ञानानि ददात्युपदिशतीत्यर्थः । तस्यतात्पर्यं विष्णुतत्वप्रदर्शकइति । शिष्येषुविष्णुतत्वप्रद
र्शकस्तदुपदेष्टेत्यर्थः । कचिद्विष्णुतत्वप्रदर्शिकाइतिपाठः । तत्रविष्णुतत्वविषयिकाइत्यर्थः । इदंचमाशब्दो कज्ञानविशेषणमि
तिज्ञातव्यं । सइदेवेत्यस्यार्थः सइत्यमेवेति । इदित्यस्यार्थइत्यमिति । इत्थमेवअतिनिश्चयेनेतियावत् । मावाइत्यस्यार्थो मां
यातीति । वागतिगंधनयोरितिधातोर्वातेर्गत्यर्थत्वादित्यर्थः । इदमपिपूर्वभावव्यपेक्षयेत्यवगतव्यं । तथाचयोधिकारीप्रतीकालं
बनोमाःज्ञानानिशिष्येभ्योददात्युपदिशति सःतदादिसाधनजनितापरोक्षज्ञानानंतरं भुक्तप्रारब्धकर्मा चरमेदेहादुक्क्रांतःसन् अ
र्चिरादिपथा इदेव इत्थमेव अतिनिश्चयेनेतियावत् । मामां वाःयातीतियोजनाद्रष्टव्या । यथोक्तं । कार्यबादरिरस्यगत्युपपत्ते
रिति । अहमन्नमित्येतत्पुनरुक्तिपरिहारायव्याचष्टे ॥ विष्णोरन्नमिति ॥ नृसिंहरूपिणाविष्णुनाहमद्यःसंहार्यः । ब्रह्मचर्मशि
रःपदीत्यादिवचनादित्यर्थः । सदेत्यविगानंसूचयति । यद्वाविष्णुकर्तृकभोगविषयइत्यर्थः । तथाहि । भगवान्कदाचित्स्वेच्छया
गृहीतस्त्रीरूपवतामुक्तब्रह्मणासहमित्थुनीभूयक्रीडतइतिप्रसिद्धं । यथोक्तंछांदोग्यभाष्येसप्तमाध्याये । आत्मक्रीडाआत्ममित्थुनइ
त्यत्र । भूमोपासनयोग्यस्तुसाक्षाद्ब्रह्मैवमुच्यतः । सतद्विद्याबलेनैवविष्णुनारतिमाप्नुयात् । तेनैकक्रीडतेनित्यंस्त्रीरूपोमित्थुनी

भाष्यं ॥ देवेभ्यःपूर्वजश्चाहंसुक्तानामाश्रयस्सदा । योददातिचमंसम्यग्विष्णुतत्वप्रदर्शकः । सइत्थमेवमांयातिविष्णोरन्नमहंसदा ।

भवेदिति । अतएवकामरूप्यसुखसंचरन्नितिसुखब्रह्मणःकामरूपत्वमुक्तमित्यवगतं बन्धं । अन्नमदंतंजीवजातमहमङ्गीतिअक्षरार्थम
 भिप्रेत्यतत्तात्पर्यमाह ॥ ममान्नमिति ॥ सर्वजीवाइत्यनेनाहमदंतमित्येकवचनंसमुदायापेक्षमित्युक्तंभवति । सर्वजीवानांकु
 तोन्नत्वमित्यतआह ॥ भोग्याममेति ॥ मदुपजीव्याःमयासंहायार्थाएवेत्यर्थः । अहंविश्वंभुवनमभ्यभवामित्येतद्वाच्ये ॥ सर्व
 मभ्यभवमिति ॥ अहंनित्यकैःस्वार्थैकः नित्यभूतैःसर्वैरानंदादिभिर्गुणैःसर्वभुवनंसरस्वत्यादिजीवजातं अभ्यभवं अभिपरितः
 अभवं वरोभवं तदुत्तमोस्मीत्यर्थः । परिभवतिसर्वांनितिपरिभूः सर्वतोवरइत्येवमीशावास्येव्याख्यातत्वेनतद्रीत्यात्रापित्तैव
 व्याख्येयं । विश्वोत्तमत्वोत्तयानमस्वार्तंयमंतव्यमित्याशयेनोक्तं सुवर्णज्योतीरित्यादिना । तत्रसुवर्णज्योतिः सुवर्णवत्प्रका
 शवानित्यन्यथाप्रतीतिनिरासायव्याचष्टे ॥ सुवर्णइति ॥ सुवर्णज्योतिश्चभगवान्विष्णुरित्यन्वयः । सुष्टुपरमानंदरूपत्वप्रका
 शरूपत्वनिमित्ताभ्यामितिशेषः । सःसुवर्णज्योतिःशब्दवाच्योविष्णुः ईःइत्यस्यार्थःईरकइति । प्रेरकइत्यर्थः । तथाचसुवर्णज्यो
 तिःविष्णुः ईःप्रेरकोयस्यमम सोहंसुवर्णज्योतीरित्यर्थः । यएवंवेदेत्यनेनएतत्प्रमेयवेत्तुरन्यस्याधिकारिणःफलमुच्यतइत्यसत् ।
 तददर्शनात् । यएवंवेदससुवर्णज्योतिर्भवति इतिव्याख्यानेतुसुवर्णोभगवानितिप्रमाणविरोधापत्तेः । तत्रतस्यभगवत्परत्वेनव्या
 ख्यातत्वात् । अतइदमपिसुखब्रह्मवचनमेव । तर्हि यएवंवेदेत्ययुक्तमितिचेन्न । लकारव्यत्ययेनवंङ्गीत्यर्थार्थगीकारात् । नचसा
 कांक्षतयावाक्याभासत्वमितिवाच्यं । योहमेवंअन्नमयादिपंचरूपिणभगवंतं सुष्टयादिलक्षणयुक्ततयासुवर्णज्योतीरित्युक्तप्रकारे

भाष्य ॥ ममान्नसर्वजीवास्तुभोग्यामयतस्सदा । सर्वमभ्यभवचाहगुणैस्सर्वेऽन्नमित्येकै । सुवर्णोभगवान्निष्कण्डुर्ज्योतिस्सममचरक ।

णमत्प्रेरकत्वेन च वेद वेद्मि । तस्यैवं वेत्तुर्मममाधवोलक्ष्मीपतिर्विष्णुः पतिः स्वामीपालकश्चेत्यध्याह्नकरणात् । न च तदप्रामाणिकं
 व्याख्यानां । प्रमाणे तथा व्याख्यातत्वादित्यभिप्रेत्याह ॥ यो ह मिति ॥ अतो मम भगवत्प्रेरितत्वेन स्वातंत्र्याभावात्तदनुग्रहेणा
 हं विश्वं भुवनं अभ्यभवामित्युक्तं सामर्थ्यमुपपन्नमिति भावः । इत्युपनिषदित्यत्र इतीत्यस्यान्वयं दर्शयति ॥ इति ब्रह्मेत्यादिना ॥
 अनेन इतीत्यसामगायन्नास्तइति पूर्वेषु संबन्धो भवतीति ज्ञातव्यं । अन्नं परिचक्षीतेत्यस्य प्रमाणेनाव्याख्यातत्वादन्यथाप्रती
 तिनिरासाय स्वयं व्याचष्टे ॥ अन्नमिति ॥ निराकरणं नामायोग्येषु उपदेश एव । तन्न कुर्यादित्यर्थः । एवमव्याख्याने अन्नं नानि
 द्यादित्यनेनौ नरुक्त्यापत्तेरिति ज्ञातव्यं । अन्नं बहुकुर्वीतेत्येतत् बहुमन्येततसदेति प्रमाणेन व्याख्यातमपितात्पर्याप्रतीतेः स्वयं स्प
 ष्टं व्याकुर्वन्नेव तात्पर्यमाह ॥ तद्गुणानिति ॥ कुत्रापि यत्र कुत्रापि सत्सभायां । बहुगुणत्वेनेत्युपलक्षणं । बहुकर्मत्वेनेत्यपि द्रष्ट
 व्यं । तस्माद्यथाक्याचविधयेत्येतत् न्यायेन वा अन्यायेन वा बह्वन्नं प्राप्नुयादित्यन्यथाप्रतीतिनिरासाय येन केनापि विधिना बहि
 त्येव जनार्दनं । मत्सैव प्राप्नुयान्नित्यमिति प्रमाणेन व्याख्यातं । इदानीं तददूधस्वयं प्रकारं तरेण व्याख्याति ॥ यया कया चेति ॥
 यया कया च विधयेत्यत्र च शब्दोऽप्यर्थइत्यभिप्रेत्य विहितप्रकारेणापीत्युक्तं । तस्यैव विवरणमतिप्रयत्नेनापीति । गुर्वादिसेवारूपा
 तिप्रयत्नेनापीत्यर्थः । बह्वित्यस्यार्थो बहुतरामिति । अन्नमित्यस्य तात्पर्यं भगवद्विद्यामिति । अहमस्मि प्रथमजाऋतस्य अन्नम

भाष्यं ॥ यो ह मेव विदुर्भवन्तस्य मेमाधवः पतिः । इति ब्रह्मागायमानो मुक्तश्चरति सर्वदेतियजुस्संहितायां । अन्नं भगवन्तं परिचक्षीत । न निराकु-
 र्यात् । तद्गुणांस्तत्कर्माणि वा कुत्रापि बहुकुर्वीत । बहुगुणत्वेन प्रतिपादयेद्भगवन्तं । यया कया च विधया बह्वन्नं प्राप्नुयात् ।

दंतमाद्भि अहंविश्वंभुवनमभ्यभवामित्तिवाक्यत्रयं मुक्तविरिंचिपरतयाप्रमाणेनव्याख्यातं । तत्तदायुक्तंस्या द्वादिब्रह्मणःप्रथम
जातत्वं मन्नादातुत्वं विश्वोत्तमत्वंचसिद्धंस्या तदेवकुतइत्यतस्तत्रप्रमाणमाह ॥ प्रजापतिरिति ॥ प्रजापतिश्चतुर्मुखःऋतस्य
यथार्थज्ञानरूपस्यविष्णोः प्रथमजाःप्रथमपुत्रइत्यर्थः । आत्मशब्दस्य यच्चातिविषयानिह । तस्मादात्मेतिभण्यतइतिवचनेनाद
भक्षणइतिधातुनिष्पन्नतया आत्मानं अन्नादिविपयात्तारंजीवजातं । अभिप्रति आत्मनास्वेच्छयासंबभूव अदनायेतिशेषः । स
म्यक्स्थितोबभूव । अभक्षयदितियावदित्यर्थः । यद्वा धात्वर्थबाधतेकश्चित्कश्चित्तमनुवर्ततइतिवचनेनोपसर्गाणांधात्वर्थबाधक
तायाउक्तत्वाद्भीत्युपसर्गबलेनभूधातुरेवादनार्थं सथाचाभिसंबभूव अभक्षयदित्यर्थः । परिताबभूवेत्यत्र परि ता इतिपदच्छे
दः । हेप्रजापतेभवान् एतानि प्रत्यक्षसिद्धानि तानि परोक्षाणि अतींद्रियाणीतियावत् । जातानि उत्पत्तिमिति विश्वा विश्वानि
सर्ववस्तूनि परिवभूव परितोभूतवान्ब्रह्मणोः । तस्वामित्वेनवर्तते तदुत्तमइतियावत् । त्वत्त्वत्तोऽन्यस्तुनपरिबभूव तदु
त्तमोऽनभवतीत्यर्थः । छंदसिपरेपि व्यवहिताश्चेतिवचनात्परीत्युपसर्गस्य ताइत्यनेनव्यवधानंनदोषोयेतिज्ञेयं । इत्यादिनावाक्ये
न एतद्दानं अहमस्मिप्रथमजाइत्यादिगानं विरिंचस्यैव । तत्कर्तृकमेवेत्यवसीयतइतिशेषः । आदिपदेन योत्रह्माणंविदधातिपूर्वं
मित्यादिवाक्यग्रहणं । नन्वहंविश्वंभुवनमभ्यभवामित्युक्तंविश्वस्वामित्वंविरिंचस्यैवकुतः । अन्यस्यापिकिन्नस्यादित्यतआह ॥

भाष्यं ॥ अतिप्रयत्नेनापिबिहितप्रकारेणबहुतरांभगवद्विद्याप्राप्नुयात् । प्रजापतिःप्रथमजाऋतस्य आत्मनात्मानमभिसंबभूव । प्रजापतेनत्वदे-
तान्यन्योविश्वथाजातानिपरिताबभूवेत्यादिनाविरिंचस्यैवैतज्ज्ञानं ।

अन्यइति ॥ इत्येवं प्रजापतिशब्दोक्तविरिंचान्यस्यविश्वस्वामित्वनिषेधात्पुक्तमवधारणमित्यर्थः । सयएवंविदितिवाक्यंप्रमाणे वेदैर्नतत्वतोब्रह्मेतिब्रह्मपरत्वेनव्याख्यातं । इतोपितत्ब्रह्मपरमेव नसर्वसाधारणं । सयएवंविदित्यत्रमुख्यामुख्ययोर्मुख्येसंप्रत्ययइतिन्यायेनस्फुटापरोक्षज्ञानरूपसम्यक्ज्ञानस्यैवविवक्षितत्वात् तादृशंचसम्यक्ज्ञानंब्रह्मणएवनान्येषां । अतएवप्रमाणेतत्त्वतइत्युक्तमित्यभिप्रेत्यमातुषानारभ्यब्रह्मपर्यंतंपरोक्षज्ञानेतारतम्यंप्रमाणेनदर्शयति ॥ विद्युद्भदिति ॥ विद्युद्भत्सूर्यमंडलवदित्यादिकं अपरोक्षज्ञानेस्पष्टतातिशयापेक्षयेतिज्ञातव्यं । ब्रह्मज्ञानेपुनर्विशेषमाह ॥ ब्रह्माहीति ॥ स्थिरचिद्रूपःस्थिरज्ञानरूपः । भगवद्विषयकज्ञानस्यनकदापिचंचलीभावइत्यर्थः । विशेषतः इतरापेक्षयाविशेषेण । बहुलेपूर्णेभगवतिआत्माइंद्रियगणो यस्यब्रह्मणःसतथोक्तः । यथोक्तं । नमेहृषीकाणिपतंत्यसत्पथइति । यद्वा वेदानुक्तभारतोक्तबहुलभगवद्गुणविषयकज्ञानवत्त्वाद्बहुलात्मा । अथवाईशादन्यत्रालोचनेबहुलविषयिणीआत्माबुद्धिर्यस्यासौतथोक्तः । अन्येरुद्राद्याः अबहुलाःअबहुलात्मानः अबहुलज्ञानाइत्यर्थः । चंचलतेजसः चंचलज्ञाना नब्रह्मवत्स्थिरचिद्रूपाइत्यर्थः । हरिमित्यस्यपूर्वोत्तराभ्यांसंबंधः । तु विशेषेण एनं हरिं सम्यक् स्फुटं । अतःसयएवंविदितिवाक्यंब्रह्मपरमेवेतिभावः ॥ १५ ॥ (इतिभाष्यार्थः) ॥ ततश्चेयमक्षरयो

भाष्यं ॥ अन्योनपरिबभूवेतिनिषेधात् । विद्युद्भन्मातुषाविद्युस्सूर्यमंडलवत्सुराः । अतिबिबवक्त्रगिरिशोब्रह्मैर्नंपश्यतिस्फुटं । ब्रह्माहिस्थिरचिद्रूपोबहुलात्माविशेषतः । अन्येक्रममादबहुलास्तथाचंचलतेजसः । तस्मात्सम्यक्ज्ञानपश्यतिहरिब्रह्मातुपश्यतीतिहरिर्विशवचनाच्चब्रह्मैवैनंसम्यग्वेद । इतिश्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितैत्तिरीयोपनिषद्भाष्येऽष्टमोऽध्यायः ॥ ३ ॥

जना ॥ एवमन्नमयादिपंचरूपिणो ब्रह्मण उपास्ति ब्रह्मवह्नयामभिधाय तत्रैव समाख्यात्वेन भृगुवरुणसंवादरूपामाख्यायिकां वक्तुं वेदपुरुषः पूर्वोक्तमेव शांतिपठति ॥ सहनाववत्वित्यादिना ॥ व्याख्यातं ॥ १ ॥ तामेवाख्यायिकामाह ॥ भृगुवैवारुणिरित्यादिना ॥ वरुणस्यापत्यं पुमान् वारुणिरभृगुः । वैशब्देन भृगोर्वरुणपुत्रत्वं प्रसिद्धमित्याचष्टे । पितरं वरुणमुपससार समीपंगतवान् । किंवदन् उपससारेत्यत आह ॥ अधीहीति ॥ हे भगवः मनुवसोरुः संबुद्धौ छंदसि । हे भगवन्पूज्य ब्रह्मपरंब्रह्म अधीहि अध्यापयेति निजर्थस्यांतर्णीतत्वात् । एवं पृष्टो वरुणः तस्मै भृगवे एतत् ब्रह्म प्रोवाच उपदिष्टवान् । तदेव दर्शयति ॥ अन्नमित्यादिना ॥ अत्र विज्ञानानंदौ ग्राह्यौ । पूर्वत्र चक्षुःश्रोत्रवाचो ग्राह्याः । उक्तार्थे समाख्यारूपत्वात् । अतृत्वादन्नं प्राणं प्रकृष्टचेष्टकत्वात् चष्टइति चक्षुःश्रवणात् श्रोत्रं मंतृत्वान्मनः वक्तृत्वाद्वाक् विवेचनात् विज्ञानं आनंदरूपत्वादानंदं एतन्नामकं ब्रह्मेत्युवाच । वस्तु सिद्धे लक्षणाधीनत्वात् प्रतिब्रह्मलक्षणमप्युवाच । यथोक्तं सुधायां । वरुणोऽप्युद्देशलक्षणाभ्यां भृगवे ब्रह्मोपदिश्येति । तदेवलक्षण जातं दर्शयति ॥ यत इत्यादिना ॥ जीवंति चेष्टंते यत्प्रयंति प्रलये । अभिस्वेच्छया संविशंति मुक्तौ । तद्ब्रह्मेति ज्ञात्वा तद्ब्रह्म

उप० ॥ ॐ सह नो भवतु । सह नो भवतु । सह नो भवतु । सह नो भवतु । तेऽस्मिन्नाद्यधीतमस्तु मा विद्विष्यावहे । ॐ शांतिः शांतिः शांतिः ॥ १ ॥ ॐ । भृगुर्वैवारुणिः । वरुणं पितरमुपससार । अधीहि भगवो ब्रह्मेति । तस्मा एतदशोवाच । अन्नं प्राणं चक्षुःश्रोत्रं मनो वाचमिति । तद्देशोवाच । यतो वा इमानि भूतानि जायंते । येन जातानि जीवंति । यत्प्रयंत्यभिसंविशति । तद्ब्रह्मेति ॥ १ ॥ सतयैतप्यत । सतयैतप्यत । अन्नं ब्रह्मेति चिद्व्यजानात् ।

विजिज्ञासस्व मनननिदिध्यासनरूपांजिज्ञासां कुर्वित्यर्थः । न श्रवणमात्रेण कृतीभवान् श्रवणमात्रस्य ब्रह्मसाक्षात्कारासाधनत्वात् । साक्षात्कारस्यैव मोक्षहेतुत्वा दत्तत्वात्साधनीभूतांजिज्ञासां कुर्विति भावः । एवमुपदिष्टाष्टरूपोभृद्युगपत्सर्वससाक्षात्कर्तृमशक्यत्वादादौ अन्ननामकभगवत्साक्षात्काराय तपः मनननिदिध्यासनरूपंतपोत्पथ्यत चकार । सःशृगुःतपस्तप्त्वाकृत्वा अन्नं अचूत्वादन्ननामकमन्नस्थमनिरुद्धारख्यं भगवद्रूपं ब्रह्मेतिव्यजानात् साक्षात्कृतवान् । कुतो ब्रह्मेतिव्यजानादित्यत उक्तं ब्रह्मलक्षणयोगित्वादित्यभिप्रेत्यतत्र तल्लक्षणं ज्ञातवानित्याह ॥ अन्नाद्धेवेत्यादिना ॥ तद्विज्ञाय मनननिदिध्यासनाभ्यां अन्नाख्यं भगवद्रूपंसाक्षात्कृत्य गुरुप्रसादलब्धमपूर्वतमंधनंतस्मै निवेदितुं प्राणाख्यरूपांतरसाक्षात्काराय मनननिदिध्यासनेचिकीर्षुर्गुरोरनुज्ञामादातुंच पुनरेव रूपां पितरमुपससार ॥ अधीहीति ॥ अन्नादिरूपाष्टकमपि पुनरधीहि अनुजानीहि । तत्रानुजानीहीति वक्तव्येयदधीहि भगवो ब्रह्मेतिवदति तदहंकारनिरासार्थं । यथोक्तमनुव्याख्यानं । इद्वैकैकं स्वरूपं तु समस्तोक्तानुदर्शनं । इच्छतां ज्ञांगुरोः प्राप्य तपसैवापरोक्षितमिति । एवमुपसरणानंतरं पुनर्वरुणोऽन्नं प्राणं चक्षुःश्रोत्रं मनोवाचमितीत्येवं विज्ञानानंदसहितं अन्नादिरूपाष्टकमपि पुनरादिशच्चेति ग्राह्यं । कुत एवं व्याख्येयमिति चेत् उच्यते । एतदवष्टभै नैवलिंगाच्चेति सूत्रेश्रवणाद्यावृत्तेः कर्तव्यतायाः सूत्र

उप० ॥ अन्नाद्धेवखल्विभूतानि जायंते अन्नेन जातानि जीवंति अन्नं प्रयत्युभिसंविशंतीति । तद्विज्ञाय । पुनरेव रूपां पितरमुपससार । अधीहि भगवो ब्रह्मेति ॥ तपसैवाच । तपसा ब्रह्मविजिज्ञासस्व । तपो ब्रह्मेति ॥ २ ॥ सतपोत्पथ्यत । सतपस्तप्त्वा । प्राणो ब्रह्मेतिव्यजानात् । प्राणाद्धेवखल्विमानि भूतानि जायंते । प्राणेन जातानि जीवंति । प्राणं प्रयत्युभिसंविशंतीति । तद्विज्ञाय । पुनरेव रूपां पितरमुपससार । अधीहि भगवो ब्रह्मेति ।

कारेणसाधितत्वात् । उक्तंचतत्वप्रकाशिकायां । श्रुतान्नादिरूपविषयएवभृगोःपुनःप्रश्नात् । तथैववरुणोक्तेश्चेति । अतए
वात्रादिशच्चेतिपूर्वटीकारैःपूरितमित्यवगंतव्यं । एवंब्रह्मोपदिश्यतंभृगुप्रतिवरुणउवाच ॥ तपसेत्यादिना ॥ मनननिदि
ध्यासनरूपतपसेत्यर्थः । ब्रह्म तपो ज्ञानस्वरूपमितिज्ञात्वाविजिज्ञासस्वेतिसंबंधः । एवमेवोत्तरत्रापियोजनाद्रष्टव्या । प्राणादि
शब्दाःप्रद्युम्नादिरूपपराःद्रष्टव्याः । एवंचक्षुर्ब्रह्मेतिव्यजानात् । चक्षुषोह्येवखल्विमानिभूतानिजायंतइत्यादिकं । श्रोत्रंब्रह्मेति
व्यजानात् । श्रोत्राङ्घ्र्येवखल्वित्यादिकं । वाचंब्रह्मेतिव्यजानात् । वाचोह्येवखल्वित्यादिकंचग्राह्यं । उक्तंचानुव्याख्याने । त
च्चवाधूलशाखायामष्टरूपमुदाहृतं । विज्ञानानंदसहितंपृथक्सृष्ट्यादिलक्षणैः । आवापोद्वापतःशाखायतआहुःपरंपदमिति ॥
१-६ ॥ उपसंहरति ॥ सैषा भार्गवी भृगुणानुष्ठिता । वारुणी वरुणोपदिष्टा विद्या । परमेव्योमन्व्योमन्नि । व्योमे

तद्ब्रह्मेवाच । तपसाब्रह्मविजिज्ञासस्व । तपोब्रह्मेति ॥३॥ सतपोतप्यत । सतपस्तप्त्वा । मत्तोब्रह्मेतिव्यजानान् । मनसोह्येवखल्विमानिभूतानिजायंते ।
मनसाजालानिजीवति । मन प्रयंत्यभिसंविशंतीति । तद्विज्ञाय । पुनरेववरुणपितरमुपससार । अर्धीहिभगवोब्रह्मेति । तद् ह्येवाच । तपसाब्रह्मवि
जिज्ञासस्व । तपोब्रह्मेति ॥४॥ सतपोतप्यत । सतपस्तप्त्वा । विज्ञानंब्रह्मेतिव्यजानान् । विज्ञानाद्ब्रह्मेवखल्विमानिभूतानिजायंते । विज्ञानेनजातानि
जीवति । विज्ञानंप्रयंत्यभिसंविशंतीति । तद्विज्ञाय । पुनरेववरुणपितरमुपससार । अर्धीहिभगवोब्रह्मेति । तद् ह्येवाच । तपसाब्रह्मविजिज्ञासस्व ।
तपोब्रह्मेति ॥५॥ सतपोतप्यत । सतपस्तप्त्वा । आनंदोब्रह्मेतिव्यजानात् । आनंदाङ्घ्र्येवखल्विमानिभूतानिजायंते । आनंदेनजातानिजीवति ।
आनंदंप्रयंत्यभिसंविशंतीति ॥ ६ ॥ सैषाभार्गवीवारुणीविद्या । परमेव्योमन्प्रतिष्ठिता ।

तिव्याप्तशब्दः स्यादिति वचनात् व्याप्तेपरमेव्योम्निपरमात्मनि तद्विषये प्रतिष्ठिता । तत्प्रतिपादिकेत्यर्थः । एवंवरुणोक्तप्रकारेण भृ
 ग्वपरोक्षीकृताच्चादिरूपाष्टकज्ञानिनः फलमाह ॥ यएवंवेदेति ॥ एवं भृगुणाज्ञातमन्नादिबहुरूपिणं विष्णुं वेद सः मुक्तो भूत्वा त
 स्मिन् विष्णावेव प्रतिष्ठित्यर्थः । अन्नवा न्मुक्तावन्ननामकभगवद्भान् भवति । तेन सर्वदा गुप्तो भवतीत्यर्थः । अन्नादः अन्नना
 मकभगवंतमस्ति तमुपजीवतीत्यन्नादो भवति । सदा तदुपजीवकत्वानुसंधानवान् भवतीत्यर्थः । प्रजया प्रकृष्टत्वेन जननान्नित्यो
 दिततया स्थितत्वात्प्रजेतिज्ञानं तथा । पशुभिः पातिशंसाधनंचेति पशवो वेदास्तेः । ब्रह्मवर्चसेन ब्रह्मणो विष्णोः वरुणादेवसम्य
 क्चायितं अभिवृद्धं यत्स्वरूपं तेजस्तद्ब्रह्मवर्चसं तेन महान् भवति । संसृतावल्पं अल्पतेजश्च जीवरूपं भगवान्मुक्तौ महन्महातेजश्च क
 रोतीति हि । अल्पतेजस्तैवाल्पजीवरूपं हि संसृतौ । तदेव सुमहत्तेजः करोतीशो महत्तेजो देतिप्रमाणप्रसिद्धं । कीर्त्या च महान् भवति ।
 लौकिकफलेषूनां एतज्ज्ञानात्प्रसिद्धप्रजादिकमपि फलयथायोगं भवतीत्यपिव्याख्येयं ॥ ७ ॥ प्रकृतान्ननामकस्य भगवतो बह्वीरु
 पास्तीराह ॥ अन्नं निन्द्यादित्यादिना ॥ यदि मोक्षसुखे स्पृहा तर्ह्यन्नं अन्ननामकं भगवंतं न निर्दिधात् । दोषित्वनिर्गुणत्वात्पगु
 णत्वादिना निदानं कुर्यात् । तान्निन्दने च नरकादिदुःखमिति भावः । तद्भूतं अन्नाख्यभगवदनिन्दनं तत्त्वेन भाव्यमित्यर्थः ॥ प्राणो
 वाइत्यादिनोपास्त्यं तरमुच्यते । शरीरस्थितप्राणे स्थितः प्रकृष्टानंदबलत्वेन प्राणनामा विष्णु रत्नं भोग्यः । यस्य शरीरं शीर्यते देह
 उपा० । यएवं वेदप्रतिष्ठिति । अन्नवान्नादो भवति । महान् भवति प्रजया पशुभिर्ब्रह्मवर्चसेन । महान्कीर्त्या ॥ ७ ॥ अन्नं निर्दिधात् । तद्भूतं । प्राणो
 वा अन्नं । शरीरसन्नादं । प्राणे शरीरं प्रतिष्ठितं । शरीरे प्राणः प्रतिष्ठितः ।

नाशेननश्यतीतिशरीरजीवस्तैर्इयतिप्रैरयतीतिशरीरं । तच्छब्दवाच्यरूपं । अन्नादंभोक्तृ । एवंशरीरमन्नंप्राणोवाअन्नादाइत्यपिद्रष्ट-
व्यं । उभयोःप्राणशरीरनामकरूपयोरुक्तमन्नत्वमन्नादत्वंचस्पष्टमाह ॥ प्राणेतदाख्येरूपेभोग्येसति शरीरं तन्ना-
मकरूपंभोक्तृतयाप्रतिष्ठितं । शरीरेतेन्नामकेरूपेभोग्येसति प्राणस्तन्नामाविष्णुःभोक्तृतयाप्रतिष्ठितः । उपसंहरति ॥ तदेतदि-
ति ॥ तत्तस्मात्तदुक्तरीत्याप्राणशरीरयोरुभयोरप्यन्नत्वादेस्तदन्नमन्नेप्रतिष्ठितमितिजानीयादित्यर्थः । एवंवेत्तुःफलमाह ॥ सय-
एतदिति ॥ प्रतिष्ठिततीत्यादिकंपूर्वोक्तवद्योजनीयं ॥ ८ ॥ विद्यांतरमाह ॥ अन्नमिति ॥ नपरिचक्षीतननिराकुर्यात् । निरा-
करणंचायोग्येषूपदेशः । तन्नकुर्व्यादित्यर्थः । इत्थमव्याख्यानेननिंध्यादित्येननपुनरुक्त्यापत्तेः । तद्व्रतं अपरिचक्षणंव्रतमित्यर्थः ॥
आपइतिविद्यांतरं ॥ आपालनादापः । ज्योतिःप्रकाशरूपत्वात् । एवमेवज्योतिरन्नंआपोवाअन्नादाइत्यपिद्रष्टव्यं । उभयो-
रब्ज्योतिर्नामकरूपयोरुक्तमन्नत्वमन्नादत्वंचस्पष्टमाह ॥ अखिति ॥ भोग्यभूतासुसतीषु ज्योतिः प्रतिष्ठितं भोक्तृतया । ज्यो-
तिषिभोग्येसति आपः भोक्तृतया । उपसंहरति ॥ तदेतदिति ॥ तत्तस्मादुक्तरीत्याअप्योतिपोरुभयोरन्नत्वादित्यर्थः । सय

उप ॥ तदेतदन्नमन्नेप्रतिष्ठितं सयएतदन्नमन्नेप्रतिष्ठितंवेदप्रतिष्ठितं । अन्नवानन्नादोभवति । महान्भवतिप्रजयापृथुभिर्ब्रह्मवर्चसेन । महा-
न्कीर्त्या ॥ ८ ॥ अन्नंनपरिचक्षीत । तद्व्रतं । आपोवाअन्नं । ज्योतिरन्नादं । अप्सुज्योति प्रतिष्ठितं । ज्योतिष्याप प्रतिष्ठिता । तदेतदन्नमन्नेप्रति-
ष्ठितं । सयएतदन्नमन्नेप्रतिष्ठितंवेदप्रतिष्ठितं । अन्नवानन्नादोभवति । महान्भवतिप्रजयापृथुभिर्ब्रह्मवर्चसेन । महान्कीर्त्या ॥ ९ ॥

रामन्नं अन्ननामकभगवद्विषयिणीविद्यां प्राप्नुयादित्यर्थः । अस्मा अस्मैऽपासकाय । अन्नं भगवद्रूपं । अराधि सिद्धं । अपरोक्ष
 तोज्ञातं भवतीति विद्वांस आचक्षते प्राहुरित्यर्थः । अपरोक्षज्ञाने विशेषमाह ॥ एतद्वैमुखत इत्यादिना ॥ यदीति शेषः । एतदन्नं
 भगवत्स्वरूपं यदि मुखतःऽपक्रमात् सप्तम्यर्थे तसिः । पूर्ववयसि । येन सात्विकप्रकृतिना पुरुषेण सत्संगत्या राद्धं सिद्धं ज्ञातं । श्रव
 णाय प्रारभ्य पश्चात्त्यक्तमिति यावत् । अस्मा अस्मै । चतुर्थी तृतीयार्थे । अनेन अधिकारिणा अन्नं भगवद्रूपं अनेकजन्मभिः सा
 धनसंपूर्त्यनंतरं अपरोक्षज्ञानकाले मुखतःऽग्रतः उपक्रमात् प्रथमार्थे तसिः मुखं राध्यते आप्यते । अपरोक्षीक्रियत इत्यर्थः ।
 इतरांगं विद्युद्धत्तेजःपुंजमेव पश्यति न स्पष्टमिति भावः । अपरोक्षज्ञानानुसारेण मुक्तावपि तथैव पश्यतीति द्रष्टव्यं । एतदन्नं यदि मध्य
 तोमध्ये वयसि राद्धं सिद्धं ज्ञातं । श्रवणाय प्रारभ्य पश्चात्त्यक्तमिति यावत् । तर्हि अस्मा अस्मै अनेन अपरोक्षज्ञानकाले अन्नं मध्यतः
 राध्यते मध्यतो परोक्षीक्रियते । मध्यमेवांगं स्पष्टं पश्यति । इतरदंगं विद्युद्धत्तेजःपुंजमेव पश्यति । न स्पष्टमिति भावः । अपरोक्ष
 ज्ञानानुसारेण मुक्तावप्येवमेव पश्यतीति ज्ञातव्यं । एतदन्नं यदि अंततः वार्धके राद्धं श्रवणाय प्रारब्धमिति यावत् । तर्हि अस्मा अ
 स्मै अनेनाधिकारिणा अपरोक्षज्ञानकाले अन्नं राध्यते । कथं राध्यते । अंततः अंते पादद्वयमिति यावत् । तदेव राध्यते अपरोक्षी
 क्रियते । पादावेव स्पष्टं पश्यति । इतरांगं तु विद्युद्धत्तेजःपुंजमेवेति भावः । अपरोक्षज्ञानानुसारेण मुक्तावप्येवमेव पश्यतीति ज्ञात
 व्यं । अत्र मुखतोऽस्मा अन्नं राध्यते । अंततोऽस्मा अन्नं राध्यते । अंततोऽस्मा अन्नं राध्यते । अंततोऽस्मा अन्नं राध्यते । सर्वपुस्तक

उप ॥ एतद्वैमुखतोऽन्नं राद्धं । मुखतोऽस्मा अन्नं राध्यते । एतद्वैमुखतोऽन्नं राद्धं । मध्यतोऽस्मा अन्नं राध्यते ।

स्थः । तस्मा अरंगसामवः । तस्मा एतत्प्रोवाचेत्यादाविवअसौअन्नमितिपदच्छेदसंभवात् । अस्मान्नमितिपाठेअथमित्यंथपदच्छेदोभ
विध्यतीतिविचार्य । योमुखमारभ्यपादपर्यंतसर्वावयवापरोक्षज्ञानकामःस्यादितिशेषः । सएवपूर्ववयःसमारभ्यैववार्धकपर्यंतवेद
विद्यात् श्रवणादिदुर्ग्यादित्यर्थः । अतएवभाष्येबोद्धव्यमितिविधिपरतव्यप्रत्ययप्रयोगः ॥ ११ ॥ भगवदुपासनांतराण्याह ॥
क्षेमइतिवाचीत्यादिना ॥ वाचि वागिंद्रियेस्थितोहरिः क्षेमकृत्त्वात्क्षेमनामेत्युपास्यः । प्राणापानयोर्योगक्षेमइत्युपास्यः ।
तत्रप्राणोस्थितः सर्वकामनियोजनाद्योगनामेत्युपास्यः । अपानेस्थितस्तुक्षेमकृत्त्वात्क्षेमनामेत्युपास्यः । हस्तयोःस्थि
तोजनार्दनः कर्मकृत्त्वात्कर्मनामेत्युपास्यः । पादयोःस्थितःपुरुषोत्तमो गतिर्ज्ञानंमोक्षोवा तद्वात्त्वात्गतनामेत्युपास्यः । पायौ
स्थितोहरिर्विसर्गकृत्त्वाद्धिमुक्तिनामेत्युपास्यः । इतिमानुषीः मनुष्यदेहसंबन्धिवागादींद्रियस्थितभगवत्संबन्धिन्यः । आध्यात्मि
क्यइतियावत् । समाज्ञाः उपासनाउक्ताः । अथदैवीः अधिदैवगतभगवत्संबन्धिन्यःसमाज्ञाउपास्यःकथंयत्तइत्यर्थः । ताएवाह
॥ तृप्तिरितीत्यादिना ॥ वृष्टौ तदभिमानीनिपर्जन्ये । तन्नामकेआदित्येस्थितोजनार्दनः तृप्तिदत्त्वाच्चृष्टिनामेत्युपास्यः । विद्यु
तिवायौस्थितोजनार्दनः बलप्रदत्वाद्बलमित्युपास्यः । पशुषुपशुसमुदायाभिमानीनिर्दक्षेस्थितोहरि र्यशःप्रदत्त्वाद्यशोनामेत्युपा

उप ॥ एतद्वाअंततोन्नराळं । अंततोस्माअन्नराध्यते ॥ ११ ॥ क्षेमइतिवाचि । योगक्षेमइतिप्राणापानयोः । कर्मविहस्तयो ।
गतिरितिपादयोः । विमुक्तिरितिपायौ । इतिमानुषीस्समाज्ञाः । अथदैवीः । तृप्तिरितिबृष्टौ । बलमितिविद्युति । यशइतिपशुषु । ज्योतिरितिर्नक्ष
त्रेषु । प्रजातिरसृतमानतदइत्युपस्थे । सर्वमित्याकाशे ॥ १२ ॥

स्यः । नक्षत्रेषु अश्विन्यादिषु स्थितो हरिः ज्योतिःशब्दवाच्यप्रकाशप्रदात्वात् ज्योतिर्नामित्युपास्यः । उपस्थे गुह्येन्द्रियाभिमानि
 शिवे स्थितो हरिः पुत्रदात्वात् प्रजापतिनामकः अमृतं संतति स्तथाचपौत्रादिरूपसंतानपरंपरादात्वात् दमृतं अमृतनामकः । आ
 नंददात्वादानंदनामक इत्युपासीत । आकाशे प्रकृतौ स्थितं परब्रह्म सत्ताप्रतीत्यादिसर्वप्रदत्वात् सर्वनामकमित्युपासीत ॥ १२ ॥
 आकाशशब्दवाच्यप्रकृतिस्थ परब्रह्मण एवोपासकस्य फलमाह ॥ तदिति ॥ तत् आकाशस्थं परब्रह्म तत्तत्पदेषु देवादिस्थापकत्वेन
 प्रतिष्ठाशब्दवाच्यमित्युपासीत । एवमुपासकस्य फलमाह ॥ प्रतिष्ठावानिति ॥ एवमुपासको लोकः स्वयमपि प्रतिष्ठावान् स्वा
 वरस्थापकत्वगुणवान् भवतीत्यर्थः । तदाकाशस्थं परब्रह्म महत्त्वान्मह इत्युपासीत । स उपपासको महान् भवति । तदाकाशस्थं परं
 ब्रह्म मान्यत्वान्मन इत्युपासीत । स उपपासको मानवान् भवति । सर्वैर्मन्यो भवतीत्यर्थः । तत् आकाशस्थं परब्रह्म णम
 प्रब्रह्मेशब्दे चेति धातोः नम्यत्वात् शब्दत्वात् सर्वदेवैः स्तुत्यत्वादितियावत् । नम इत्युपासीत अस्मै उपपासकाय । उपपासकेनेतियाव
 त् । कामाः काम्याः कामितविषयाः । नम्यंते धातूनामनेकार्थत्वात् प्राप्यंते । यद्वा अस्मै कामाः नम्यंते नच्चाभवंति प्राप्ताः भवंती
 तियावत् । तदाकाशस्थं भगवद्गुणं पूर्णगुणत्वाद्ब्रह्मेत्युपासीत । स उपपासको ब्रह्मवान् भवति तेन सदा गुप्तो भवतीत्यर्थः । तदाका
 शस्थं परब्रह्म ब्रह्मणो विरिंचस्य परिमरो मारक इत्युपासीत । तमेनमुपासकं परि परितः समंतात् स्थिताद्विभंतेः प्रतीपबुद्धिर्बुर्वतो

उप ॥ तत्प्रतिष्ठेत्युपासीत । प्रतिष्ठावान् भवति । तन्मह इत्युपासीत । महान् भवति । तन्मन इत्युपासीत । मानवान् भवति । तन्नम इत्युपासीत ।
 नम्यंतेस्मै कामाः । तद्ब्रह्मेत्युपासीत । ब्रह्मवान् भवति । तद्ब्रह्मणः परिमर इत्युपासीत । पर्येणं त्रियंते द्विभंतस्स पुत्राः । परियेऽप्रिया भ्रातृव्याः ॥ १३ ॥

बाह्याःसपत्न्यावैरिणोन्निवृत्ते । तथाएनं परि परितः स्थिताःअप्रिया दुःखाद्यप्रियकारिणो भ्रातृव्याःकामक्रोधाद्यांतरज्ञत्रव स्ते
 पिन्निवृत्तेनश्यंतीत्यर्थः ॥ १३ ॥ एवमध्यात्मंवागादौ अधिदैवंवृष्ट्यादौचस्थितःपरमात्मा परस्परंभिन्नोन्नतंव्यइत्याह ॥ स
 यश्चायमिति ॥ सयःपुरुषे अध्यात्मंपुरुषस्थितवागादौविद्यमानः अयं यश्चासावधिदैवंवृष्टिशब्दोक्तादित्ये तदुपलक्षितविद्यु
 दादिषुस्थितः सएकः परस्परंमूलरूपेणचाल्यंताभिन्नएवेत्यर्थः । एवमन्नमयादिरूपाष्टकविषयकस्फुटापरोक्षज्ञानवाञ्छतुर्मुखएव
 नान्योतस्तेद्रे तुस्तस्यैवतत्प्रसादायतंमाहिमानमाह ॥ सयएवंविदित्यादिना ॥ यएवंपूर्वोक्तप्रकारेणान्नमयादिरूपाष्टकवित् ।
 मुख्यामुख्ययोर्मुख्येसंप्रत्ययइतिन्यायेनातिरुद्धंतत्साक्षात्कारवान् सब्रह्मा अस्माल्लोका च्चरमत्वेनप्रसिद्धाद्देहात्प्रेत्यमुक्तःसन्नि
 त्तियावत् । एतमन्नमयमात्मानंअनिरुद्धं । प्राणमयमात्मानंप्रद्युम्नं । मनोमयमात्मानंसंकर्षणं । विज्ञानमयमात्मानंवासुदेवं ।
 आनंदमयमात्मानंनारायणं । उपलक्षणभेदतत् । चक्षुर्मयमात्मानं श्रोत्रमयमात्मानं वाङ्मयमात्मानं उपसंक्रम्य तत्समीपंप्राप्य
 कामाग्नी अन्नाद्युपलक्षितकामितसमस्तभोगवान् कामरूपी कामितसमस्तरूपीभूत्वा इमान्प्रमाणप्रसिद्धान् लोकान् लुक्प्रका
 शाइतिधातोःप्रकाशरूपत्वान्मुक्ताःलोकशब्देनोच्यंते । यथोक्तमनुव्याख्याने । लोकाभिधाश्चापियतोहिमुक्ताःप्रकाशरूपाःसत

उपनि ॥ सयश्चायंपुरुषे । यश्चासावादित्ये । सएकः । सयएवंवित् । अस्माल्लोकान्प्रेत्य । एतमन्नमयमात्मानमुपसंक्रम्य । एतंप्राणमयमात्मा
 नमुपसंक्रम्य । एतंमनोमयमात्मानमुपसंक्रम्य । एतंविज्ञानमयमात्मानमुपसंक्रम्य । एतमानंदमयमात्मानमुपसंक्रम्य । इमाल्लोकान्कामाग्नी
 कामरूपत्वमुसंचरत् ।

तंचसर्वइति । तान् अनु तद्योग्यतानुसारेण सम्यक्चरन् णिजंतमेतत् । चारयन् चरगतिभक्षणयोः । गमयन्नियामयन्निति यावत् । यथोक्तमनुव्याख्याने । मुक्तस्वकीयावर्यंतुतास्त्रिमुक्तावपिब्रह्मपुरःसराणामिति । यद्वा इमान् सयदिपितृलोकका मोभवतीत्यादिप्रमाणप्रमितान् लोकान् संचरन् तत्रसंचारयन्नित्यर्थः । इमान् लोकान् प्रसिद्धान् भूरादीन् अनुसंचरन् अप्रत्यक्षत यातत्रसंचारं कुर्वन् सन्नित्यप्यर्थमाहुः । एतत्पक्ष्यमाणं सामगायत्रास्ते । तदेवसामदर्शयति ॥ हाबुइत्यादि त्रिरुक्तिः सामत्वात्सुखातिशयात्वादानाद्वा । उत्तरत्रत्रिरुक्तिस्तु सामत्वाद्वा तात्पर्यातिशयद्योतनायवेतिद्रष्टव्यं । अहमन्नंभोग्यः अद्यः मुक्तस्वावरान्प्रत्युपजीव्यत्वादितिभावः । अहमन्नादः यथेष्टमन्नभोक्ता यथेष्टभोगभोक्तेत्यर्थः । अहंश्लोककृत्शिष्येषु भगवदुपदेशेनतत्कीर्तिविस्तारकर्तेत्यर्थः । यद्वा एतादृशमहिमोपेतोहंहरःपुत्रइतिहरेःकीर्तिकर्तेत्यर्थः । तथाहिलोकेपुत्रमहिम्नापितुः कीर्तिर्हेष्टेति ॥ १४ ॥ अहंऋतस्य ऋतंयथार्थविज्ञानमिति वचनात् यथार्थविज्ञानरूपस्य यद्वाऋगतावितिधातोस्तुपूर्वावगतवत्स दा । स्थितेर्ब्रह्मर्तमित्युक्तमिति वचनात्पूर्वावगतवत्सदास्थितस्येत्यर्थः । विष्णोःप्रथमजाः प्रथमजःपुत्रइत्यर्थः । किंमनुष्येभ्यः प्रथमजःपुत्रइत्याशंक्यनेत्याह ॥ पूर्वदेवेभ्यइति ॥ देवेभ्यःपूर्वः पूर्वजइत्यर्थः । पूर्वभावव्यपेक्षयेदमितिज्ञातव्यं । अहं अमु तस्य समुदायोपेक्षमेकवचनं । अमृतानांमुक्तानां नाभाइनाभिराश्रयइत्यर्थः । प्रतीकालंबनप्राप्यत्वरूपंस्वमहिमानमाह ॥

उप ॥ एतत्सामगायत्रास्ते । हाःबुहाःबुहाःउ । अहमन्नमहमन्नमहमन्नं । अहमन्नादो ३ इमन्नादो ३ इमन्नादो ३ अहंश्लोककृत् ३श्लो कृत् ३श्लोककृत् ॥ १४ ॥ अहमस्मिप्रथमजाऋताःस्यु । पूर्वदेवेभ्योऽधृतस्यना ३ भाइ ।

योभाइति ॥ यः मा ददाति सः इत् एव माः वा इतिपदच्छेदः। यःअधिकारीप्रतीकालंबनो माःज्ञानानि विष्णुतत्त्वविषयका
णिशिष्येभ्योददाति उपदिशति । सतदादिसाधनजनितापरोक्षज्ञानानंतरं भुक्तप्रारब्धकर्माचरमदेहादुत्क्रांतःसन् अर्चिरादि
पथा इत्एव इत्थमेव अतिनिश्चयेनेतियावत् । मामां वाः वातेर्गत्यर्थत्वात्यातीत्यर्थः । यथोक्तंकार्यंवादरिरस्यगत्युपपत्तेरिति ।
पूर्वभावव्यपेक्षयेदं । अहमन्नं । विष्णुनाहमद्यःसंहार्यइत्यर्थः । ब्रह्मचर्मशिरःपदीत्यादिवचनात् । इदमपिपूर्वभावव्यपेक्षयेतिज्ञातव्यं ।
यद्वाअहमन्नं भोग्यः । तथाच विष्णुकर्तृकभोगविषयइत्यर्थः । तथाहि भगवान्स्वेच्छयागृहीतस्त्रीरूपवतामुक्तब्रह्मणासहमिथुनीभा
वेनक्रीडतइतिछांदोग्योपनिषद्भाष्येऽभिहितं । अतएवकामरूपीतिमुक्तब्रह्मणःकामरूपत्वमुक्तमित्यवगतव्यं । अहमन्नमदंतं प्रसि
द्धान्नोपजीविनंजीवजातं आञ्जि आअञ्जि । अदभक्षणे । अभ्यक्भक्षयामि संहरामीत्यर्थः । इदमपिपूर्वभावव्यपेक्षयेतिज्ञातव्यं ।
अहमानंदादिगुणैर्विश्वंभुवनंसरस्वत्यादिजीवजातं अभ्यभवां अभिप्रति अभवां स्वाम्यभवं वरोभवं । तदुत्तमोस्मीत्यर्थः ।
एतावतानममस्वातंत्र्यमंतव्यमित्यभिप्रेत्याह ॥ सुवर्णज्योतीरित्यादिना ॥ सुष्ठुपरमानंदरूपत्वात्प्रकाशरूपत्वाच्चसुवर्ण
ज्योतिर्विष्णुः ईःईरकः प्रेरकोयस्यमम सोहंसुवर्णज्योतीरित्यर्थः । योहं एवं अन्नमयादिरूपिणंभगवंतंसृष्ट्यादिलक्षणयुक्ततया
सुवर्णज्योतीरित्युक्तप्रकारेणमत्प्रेरकत्वेनवा वेद लकारव्यत्ययः । वेद्मि । योहमेवंविदभवमितियावत् । तस्यैवंवेत्तुर्मममाधवः

उप ॥ योमाददातिसइदेवमा ३ वाः । अहमन्नमन्नमदंतुमाञ्जि । अहंविश्वंभुवनमभ्यभवां । सुवर्णज्योतीः । यएवंवेदं । इत्युपनिषत् ॥ सहना
भवतु । सहनौभुनक्तु । सहवीर्यंकरवावहै । तेजस्विनावधीतमस्तुमाविद्विषावहै ॥ ॐशांतिश्शांतिश्शांतिः ॥ १५ ॥ इतिवृतीयवल्लीसंपूर्णा ॥ ३ ॥

पतिरितिशेषः । अतोममभगवत्प्रेरितत्वेनस्वातंत्र्याभावात्तदनुग्रहेणोक्तं सरस्वत्यादिविश्वोत्तमत्वमुपपन्नमितिभावः । इतिसाम
गायन्नास्तइतिपूर्वेणसंबंधः । इतीत्येत दुपनिषदित्यनेनापिसंबध्यते । तथाच एवंभृगुंप्रत्युपदिश्योपसंहरतिवरुणः ॥ इत्युप
निषदिति ॥ एवंपूर्वोक्तप्रकारेणउपनिषत् त्वद्योग्यरहस्यभूताचब्रह्मविद्यात्वांप्रतिमयोपदिष्टेशेषः ॥ ७ ॥ एवंसमापितभा
ष्योभगवानाचार्योयद्गुणविशिष्टतयाभगवंतमेतदुपनिषदर्थत्वेनप्रतिपादितवान् यस्मिंश्चात्मनोतिशयेनप्रीतिस्तादृशभगवद्भंदन
रूपमेवमंगलमंतैप्याचरति ॥ यस्येति ॥ अतएवपरमेशं प्रेयसःसकाशात् मेममप्रेयांसं अतिशयेनप्रियमित्यर्थः ॥ अथस्व
भाषितभाष्यस्यासिमूलकत्वसमर्थनायश्रुतिप्रसिद्धंस्वस्यपरमाप्तत्वंदर्शयन्नाह ॥ यस्यत्रीणीति ॥ यस्यवायोः । वेदस्य बलित्थे
त्यादिवचने । दिव्यानि क्रीडादिगुणयुतानि त्रीणिरूपाणिउदितानि । तस्ययत्तृतीयकंवपुः तेनेदंभाष्यं प्रभौ प्रभुविषयतयाकृतंही
त्यन्वयः । कीदृशंचास्यमूलरूपं कानिचत्रीणिरूपाणि कीदृशानिचेतितत्राह ॥ अलमिति ॥ तस्यवायोःमूलरूपं अलंसम्यक्
बद्बलात्मकं दर्शतंज्ञानरूपं भर्गःभरणगमनकर्तृ महत्श्रेष्ठं । तदित्थमेव रूपत्रयावतारायभगवतानिहितंप्रेरितंअवतीर्णंच ।
तत्रप्रथमकंहनुमदारूपं वपुः रामवचोनयं रामवचांसिसीतांप्रतिनीतवत् । रामवचसियोनयोन्यायआज्ञारूपस्तद्युक्तंवा । राम
विषयकवचांसि मूलरामायणरूपाणिशिष्येषुनीतवद्वा । द्वितीयं भीमनामकं पृक्षः कुरुपृतनाक्षयकारि । तृतीयंरूपं आनंदरू

भाष्यं ॥ यस्योच्चोथसमोवाकश्चित्रैवास्त्यनंतसच्छक्तेः । तंवदेपरमेशंप्रेयांसंप्रेयसश्चमेविष्णुं ॥ यस्यत्रीण्युदितानिवेदवचनेरूपाणिदिव्यान्यलं
वदतदर्शतमित्थमेवनिहितंदेवस्यभर्गोमहत् । वायोरामवचोनयंप्रथमकंपृक्षोद्वितीयंवर्षुमध्वोयत्तुतृतीयकंकृतमिदंभाष्यंहितेनप्रभौ ॥

पस्यहरेःप्रतिपादकशास्त्रनिर्माणं मध्वाभिधमिति । अतःपरमाप्तप्रणीतत्वादिदं भाष्यंसकलमुज्ज्वैरादरेणांगीकार्यमितिभावः ॥७॥
 ननुबलित्थेत्यादिवचनेवायोःत्रीणिरूपाण्युदितानीत्यसत् । तस्यसूक्तस्यत्रेताशिपरत्वादित्यतस्तस्सूक्तंवायुरूपत्रयपरतयाप्रमाणे
 नव्याकुर्वन् यदीमुपह्वरतेसाधतेमतिरित्युक्तमतिशब्दंतावद्वाचष्टे ॥ हनशब्दइति ॥ [हनहिंसागत्योर्भवेअप्रत्ययेसतिनि
 ष्यन्नोहनशब्दोज्ञानवाची । गत्यर्थस्यावगत्यर्थत्वादितिभावः । अत्रहनहिंसागत्योरित्येवधातुः । नतुहनहिंसागत्योरिति । तथा
 त्वेहनधातुर्ज्ञानवाचीतिवक्तव्यं । नतुहनशब्दइति । प्रत्ययानिष्यन्नेकेवलधातौशब्दव्यवहारभावेनहनशब्दोज्ञानवाचीत्यस्या
 योगात् । इदमुपलक्षणं । उशब्दउत्कृष्टत्ववाची । उत्कृष्टत्वमुकारार्थइतिबुद्धान्नाष्योक्तेः । ज्ञानस्थोत्कृष्टत्वं
 चईशान्यत्रालोचनेसर्वविषयकत्वादीत्यपिद्वयं । तथाचहनउइत्यत्रनिर्वचनत्वात्प्रकारस्थानकारलोपेहनइतिजातेतदस्या
 स्तीत्यर्थेत्तदस्यास्मिन्निसूत्रेणमतुप्रत्यये उपइत्यस्यलोपेहनमदितिप्रातिपदिकनिष्यत्तौहनमानितिभवति । तथाचहन
 मान् ईशान्यत्रालोचनेसर्वविषयकत्वेनोत्कृष्टज्ञानवान् हनुमान्मतिशब्दितःमतिशब्देनोच्यते । अथवागत्यर्थार्द्धनधा
 तोस्ताच्छील्यार्थेउत्प्रत्ययः । ताच्छील्यार्थादुनस्तथेत्यनुव्याख्यानोक्तेः । तथाचनइत्यस्यलोपेहनइतिजातेतदस्यास्तीत्य
 र्थेउत्कसूत्रेणमतुप्रत्ययेसतिहनमानितिभवति । तथाचहनमान्अनादिकालाभिव्यक्तवैदिकेश्वरज्ञानवत्त्वेनज्ञानस्वभाववानि
 त्यर्थः । सचमतिशब्दितःमतिशब्देनोच्यतइत्यर्थः । ननुतद्धुंकरीत्या] हनहिंसागत्योरितिधातोरगत्यर्थस्यचावगत्यर्थतया
 भाष्यं ॥ हनशब्दोज्ञानवाचीहनमान्मतिशब्दितः ।

हनुशब्दस्यज्ञानवाचित्वेनमतिशब्दसमानार्थत्वात् हनुमान्मतिशब्देनोच्यतइत्यर्थः । हनुशब्दस्यज्ञानवाचित्वेहनुमान्मति
 मच्छब्दवाच्यःस्यान्नतुमतिशब्दिदतइतिचेन्न । ज्ञानवतोज्ञानरूपताप्रकटनायमतिशब्दप्रयोगात् । ऋतस्यधेनाअनयंतससुतइत्येत
 द्वाचष्टे ॥ रामस्येति ॥ ऋतस्येत्यस्यार्थःस्मृतरूपस्येति । सुष्ठुसर्वदासर्वत्रचसत्यरूपस्य । यद्वासुष्ठुसस्यक् पूर्वावगतवत्सदास्थित
 स्येत्यर्थः । यथोक्तं । ऋगतावितिधातोस्तुपूर्वावगतवत्सदा । स्थितेर्ब्रह्मर्तमिति । धेनाइत्यस्यार्थोवाचइति । अनयंत सीतांप्रती
 तिशेषः । रामस्यवाचो रामप्रतिपादकमूलरामायणरूपाः । तेनहनुमताशिष्यान्प्रतिअनयंतेतिवा । एवंयदीमुपहृतेइत्यर्ध्व
 स्यहनुमदाख्यप्रथमावतारप्रतिपादकत्वमुक्त्वा इदानींपृक्षोवपुरित्यस्यभीमाख्यद्वितीयावतारप्रतिपादकत्वसिद्ध्यर्थं आशयेद्विती
 यमासप्तशिवासुमातृत्वित्येतत् भीमशब्दार्थप्रतिपादकमितिभावेनतावद्भीमशब्दार्थमाह ॥ श्रुतमइति ॥ श्रुताः पूर्णाः माः प्र
 माणानियस्मिन्नसौतथोक्तः । अस्त्वेवंभीमशब्दार्थः क्विततइत्यतोमातृत्वित्युक्तमातृशब्दार्थतावदाह ॥ वाचइति ॥ माःप्रमाण
 भूतावाचः । मापकत्वान्मातरः स्मृताइत्यर्थः । सप्तशिवास्वित्युक्तसप्तशिवाशब्दार्थमाह ॥ ऋगाद्याइति ॥ ऋगाद्याश्चत्वारः ।
 अस्त्वेवंसप्तशिवाशब्दार्थः तथापिक्वमित्यतआह ॥ तत्रेति ॥ यतोभृतमोभीमइत्युक्तस्ततोभीमशब्दसमानार्थत्वात्तत्रोक्तसु
 सप्तशिवासुमातृशुशयोनिष्ठा अतोभीमस्मृतइत्यर्थः । तृतीयमस्येत्यादेरानंदतीर्थाख्यतृतीयावतारप्रतिपादकत्वसिद्ध्यर्थंप्रदि
 भाष्यं ॥ रामस्यस्मृतरूपस्यवाचस्तेनानयंतहि । श्रुतमोभीमइत्युक्तोवाचोभामातरःस्मृताः । ऋगाद्याइतिहासश्चपुराणंपंचरात्रकं । ओकास्सप्त
 शिवास्तत्रशयोभीमस्ततःस्मृतः ।

वोमध्वआधवइत्युक्तमध्वशब्दस्य आनंदतीर्थशब्दसमानार्थत्वमाह ॥ मध्वित्यानंदइति ॥ मधुद्यौरस्तुनःपितेतिप्रयोगात् । मधुआनंदकरं वातेरवगत्यर्थत्वात्घृथर्थकविधानात् इतिकरणेकप्रत्ययेकित्वाद्धात्वाकारलोपेनिष्पन्नस्यवशब्दस्यशास्त्रापरपर्यायतीर्थवाचित्वात्तीर्थशास्त्रमस्येतिमध्वइत्यर्थः । स्वरित्यत्रेवधकारस्थोकारलोपोद्ब्रष्टव्यः । अन्यथामधुवइतिस्यात् ॥ आनंदतीर्थःस्यादिति ॥ आनंदकरतीर्थस्यासावानंदतीर्थइत्यर्थः । तथाचमध्वानंदतीर्थशब्दौसमानार्थावेवेतिभावः । तृतीयमस्येत्यत्रवपुस्त्वित्येतदनुवर्ततइतिभावेनोक्तं तृतीयामारुतीतनुरिति । तृतीयामारुतीतनुःमध्वआनंदतीर्थः स्यादितिसंबंधः । तात्पर्यद्योतनायतज्ज्ञानफलमाह ॥ इतीति ॥ यदीमुपह्वरतेसाधतेमतिरित्यस्यार्थमाह ॥ साधकइति ॥ साधतइत्यस्यार्थोयं । इदंकार्यकुर्वित्यादिरूपाणोरामवाक्यानां । उपह्वरतइत्यस्यार्थः तत्समीपगतइति । मतिशब्दार्थोहनुमानिति । पृक्षोवपुःपितुमानित्येतद्भूमिज्ञापकमितिभावेनव्याष्टे ॥ भीमस्त्विति ॥ भीमस्तुद्वितीयोऽज्ञेयः ॥ बहुमुक्तिपतेरिति ॥ पितुरित्यन्नसंज्ञा । अन्नैवैपितुरिति श्रुतेः । पितोरन्नस्यबहुमुक्त् बुद्ध्याविवेकेनबहोरन्नस्यभोक्तेतिव्याख्येयं । बकासुरवधादौदर्शनात् । ननुकथमिदं लभ्यते । उच्यते । भूमनिंदाप्रशंसासुभवतिमनुबादयइतिवचनाद्भूमार्थमनुबयं । भूमाबाहुल्यं । तथाचबह्वन्नमितिस्तिद्धयति । तद्ध

भाष्य ॥ मध्वित्यानदउद्दिष्टोवेवैतितीर्थमुदाहृत । मध्वआनंदतीर्थं स्थाचृतीयामारुतीतनु । इतिचूलागतरूपत्रयमेतन्महात्मन । योवेद्वेदवित्सस्यात्त्ववित्तस्यसादृतइतिच । साधकोरामवाक्यानात्तत्समीपगतसदा । इदूमान्यमोक्षेयोभीमस्तुबहुमुक्तिपते । प्रतनाक्षयकारीचद्वितीयस्तुतृतीयक । पूर्णप्रज्ञस्त्वथानदतीर्थनामाप्रकीर्तित ।

स्वंचतमो कृत्वेनेतिद्रष्टव्यं । पृतनाक्षयकारीत्यनेनपृष्ठइत्यस्य तृतीयमस्यवृषभस्यदोहसइत्यनेनदशप्रमतिशब्दोव्याख्यातः ।
 तदुपपादयति ॥ दशेतीति ॥ इहदशेतिशब्देनसर्वमुद्दिष्टं दशेतिसर्वमिति श्रुतेः । सर्वमितिशब्देनपूर्णमुच्यते । दशसर्वपूर्ण
 शब्दाःपर्यायाइतियावत् । ततोदशशब्दस्यपूर्णवाचित्वात्दशप्रमतिशब्देनपूर्णप्रज्ञएवोच्यतइत्यर्थः । यदीमनुप्रदिवोमध्वआधवे
 गुहासतंमातरिश्वामथायतीतिव्याचष्टे ॥ आसमंतादिति ॥ आधवइत्यस्यार्थीयं । भावप्रधानत्वमभ्युपेत्यपतित्वइत्युक्तं । गु
 हासतमित्यस्यार्थोगूढंहरिमिति । तन्ननिमित्तमाह ॥ कलियुगइति ॥ नकेवलंकालबलाद्गूढः किंत्वित्यतआह ॥ असत्यमिति ॥
 अनीश्वरंजीवव्यतिरिक्तेश्वररहितं जीवेश्वरैक्यमितियावत् । ननुजगत्सत्यत्वेतदंतःपातिनांसर्वज्ञत्वासर्वज्ञत्वादिविरुद्धधर्माणा
 मपिसत्यत्वात्कथंजीवेश्वरैक्यमित्यतउक्तं ॥ असत्यमिति ॥ असत्यत्वंनामनशशविषाणादीनामिवात्यंतासत्त्वमपरोक्षप्रतीति
 विरोधादित्यभिप्रेत्यासत्यत्वमेवव्याचष्टे ॥ अप्रतिष्ठमिति ॥ ज्ञानबाध्यमित्यर्थः । मातरिश्वेत्युक्त्यामूलवायुप्रतीतिनिरासाय
 तृतीयोसुरित्युक्तं । तृतीयोसुःकलियुगेकालबलाद्गूढंतेदतज्जागदनीश्वरंवदद्भिःगूहितंसंतंहरिआसमंतात्सर्वप्रकारेणपतित्वेसर्वस्वा
 मित्वविषयेयथामतिब्रह्मसूत्रोपनिषदादिव्याख्यानेनहरेःपुरुषोत्तमत्वमाविष्करोतीत्यर्थः । निर्यदीदुभान्महिषस्यवर्षसईशानास
 दशवसाक्रंतसूरयइत्येतद्वाचष्टे ॥ येनेति ॥ यदित्यस्यार्थोयेनेति । तृतीयावतारेणेत्यर्थः । महिषस्येत्यस्यार्थोविष्णोरिति । वर्षस

भाष्य ॥ दशेतिसर्वमुद्दिष्टसर्वपूर्णमिहोच्यते । प्रज्ञाप्रमतिरुद्दिष्टापूर्णप्रज्ञास्तत स्पृष्ट । आसमतात्पतित्वेगुढकलियुगेहरि । असत्यमप्रतिष्ठ
 चजगदेतदनीश्वर । वदकिंगूहितसततृतीयोसुर्मथायति । येनविष्णोस्तुवर्षाख्यान्याणानान्नासिपु परान । ईशानास सूरयश्चनिगूढाक्रिगुणोक्तिभि ।

इत्यस्यार्थोवपर्यायान् गुणानिति । निराक्रांतइत्यस्यार्थः आज्ञासिबुस्रिति । ज्ञातवंतइत्यर्थः । ईशानासइतिबहुवचनमाद्यर्थे । ईशाना
 द्याः देवाः अन्येसूरयश्चब्रह्मनिर्गुणमित्युक्तिभिर्निर्गूढान्गुणानित्यन्वयः । अवतारत्रयस्यकालभेदमाह ॥ त्रेतायामिति ॥
 क्रमादेवेत्यन्वयः । त्रयोजाताइतिशेषः । प्रयत्पितुः परमात्रीयतइत्यस्यतात्पर्यमाह ॥ एतेषामिति ॥ स्वयंभिवत्यादिनाब्रह्म
 स्वयंभुब्रह्मणेनमइतिउपनिषदंतरगतंव्याख्यातंभवति । असौविष्णुः स्वयंभवतीतिव्युत्पत्त्यागुणपूर्णत्वेनचनिमित्तेनस्वयंभुब्रह्मसं
 ज्ञइत्यर्थः । ब्रह्मणेनमइत्युपनिषदंतरगतब्रह्मशब्दस्यचतुर्मुखपरत्वप्रतीतिनिरासायपरस्माद्व्युक्तमित्यवगंतव्यं । ततश्चायंसूक्तार्थः ।
 बलित्थाइत्यादिसंस्तुताइत्यंतस्यार्थः । सहस्रः सहोरूपस्य । देवस्यक्रीडादिगुणसंपन्नस्य । वायोर्मूलरूपं बद् बलात्मकं । दर्शतंज्ञान
 रूपं । भर्गः जगद्भरणगमनगुणं । इत्याइत्यंभूतमेव । वपुषेरूपत्रयावताराय यतोयस्मान्द्गवतोधाधिनिहितंभगवतांप्रेरितमित्यर्थः ।
 तस्मादजनि । यद्वायतोवायोर्भगवानजनिव्यक्तोभूत्तस्यवायोरिति संबंधः । प्रथमावताररूपमितिः यदीयं देवमितिः हनुमदाख्यंप्रथ
 मरूपं । उपहृतेरामस्यसमीपेतिष्ठति । साधतेरामकार्याणि साधयति । तेन हनुमता ऋतस्य सत्यरूपस्य रामस्य सत्त्वताः अमृतस्त्रावयुक्ताः
 धेनाः वाचोनयंत । सीतां शिष्यांश्च प्रतीतिशेषः । पृक्षोवपुः पितुमानित्यस्यार्थः । द्वितीयावतारस्वरूपमाह । पृक्षइति । द्वितीयं वपुर्भौमा
 ख्यंपृक्षः पृतनाक्षयकारीपितुमान् अन्नवान् बहन्नभोकेत्यर्थः । नित्यः नित्यं । सप्तशिवासुपरमंगलरूपासु । मातृषुप्रमाणभूतासु ऋ

भाष्यं ॥ त्रेतायां द्वापरे चैवकलौ चैतैकमात्रयः । एतेषां परमो विष्णुर्नेता सर्वेश्वरः । स्वयंभुब्रह्मसंज्ञोसौ परस्मैब्रह्मणेनमइति च ।

गादिषु आशये शेते। तद्विचाररतइतिभावः। अनेन द्वितीयावतारवाचकभीमशब्दार्थेऽप्युक्तो भवति। तृतीयावतारस्वरूपमाह। तृतीय
मिति। अस्य ऋषभस्य श्रेष्ठस्य वायोऽस्तृतीयं वपुर्दोहसे ज्ञानदोहायादशप्रमतिपूर्णाप्रज्ञानामर्कयोषणोमध्यगोहभट्टपत्न्यः। गुरुत्वाद्बहुव
चनो जनयंत अजनयंता। निर्यदो बुध्नादित्यस्यार्थः। बुध्नात्ज्ञानरूपात्। यदीयस्मादेवमहिषस्यमहितपङ्कणस्यहरेः। वर्षसोवरणीयत्वात्पा
लकृत्वाद्दुर्योनामकान्गुणान्। ईशानासः रुद्राद्यादेवाः। अन्येसुरयो ज्ञानिनश्चाशवसासुखेन निराकृतज्ञातवंतः। धातूनामनेकार्थत्वात्।
तत्तृतीयं वपु रिति पूर्वणसंबंधः। यदीयदेवा। प्रदिवः प्रकृष्टप्रकाशरूपो मध्वः। आनंदतीर्थोऽख्यः। मातरि श्वा मातरि प्रमाणभूतः ऋगादौ श्वय
तिगच्छतीति मातरि श्वावायुर्गुहासंतं जीवैश्वरैक्यं वदस्मिर्गृहीतं हरि। आधेवे आसमंतात्पतित्वे। मथायति विचार्य निश्चाययतीति भावः।
प्रयत्पितुः परमानीयतइत्यस्यार्थः। यत्परमत्तत्तमात्विष्णोः। प्रनीयते प्रकर्षेण प्रेर्यते। पृथुधः प्रश्नरूपान्
वीरुधः स्तंबादीन् दंसुदंतेषु पर्यारोहति चर्वितवच्छकलीकरोतीत्यर्थः। यत्प्रयस्मात्कारणात्। यस्य वायोः जनुषं जन्म अवतारं उभा उभौ
लक्ष्मीनारायणौ इन्वतः प्रेरयतः। तस्मादिति शेषः। घृणाशुचिः लक्ष्मीनारायणयोः कृपयाशुद्धः सन्। आदित् आभ्यां लक्ष्मीनारायणा
भ्यामेवायविद्यो भवदवरो भवदित्यर्थः। आदीन्मातृराविशदित्यस्यार्थः। गर्भसंबंधनिमित्तकदुःखलेशोपि नास्तीत्युच्यते। आदिन्मा
तृरिति यतो वायुरादित् प्रकृतलक्ष्मीनारायणप्रेरणादेवमातृराविशत्। न पुनस्तस्य गर्भवासनिमित्तकं विकर्मास्तीति भावः। यासुमातृ

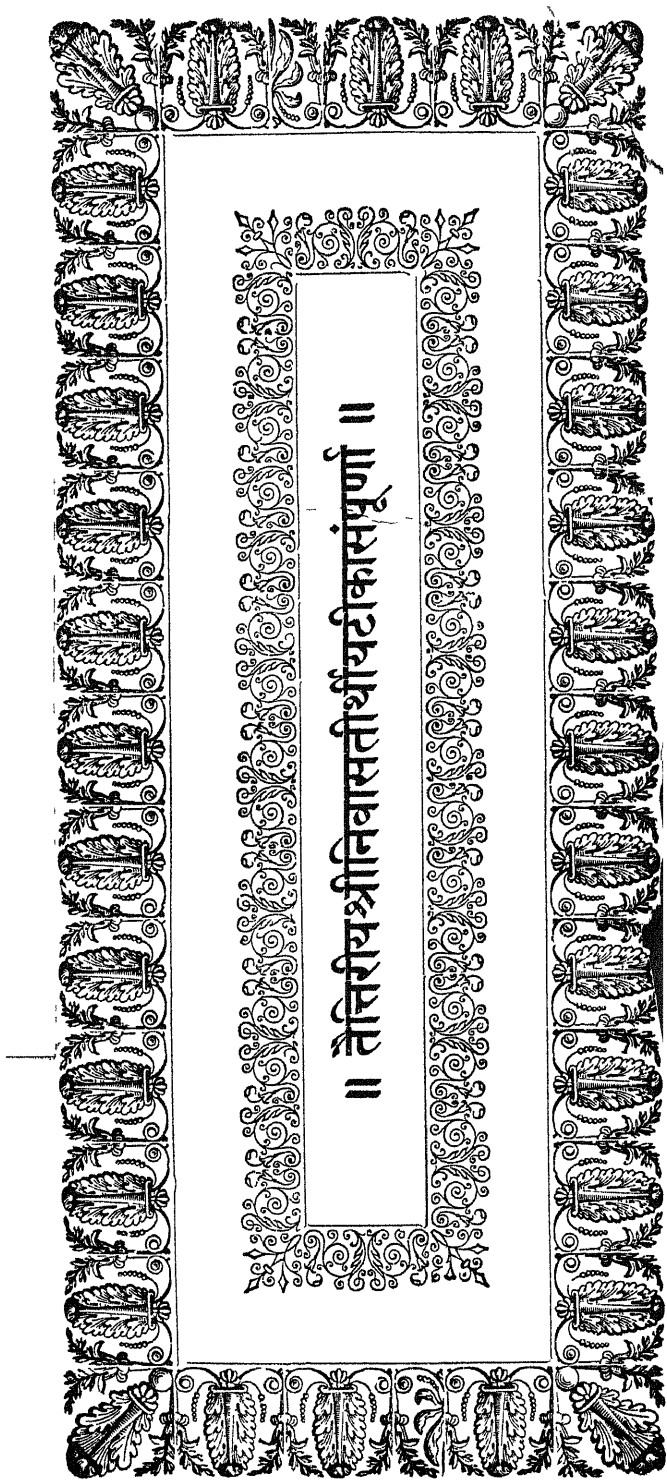
पूर्णागण्यगुणोदारधाम्नेनित्यायवेधसे। अमंदानंदसांद्रायप्रेयसे विष्णवे नमः॥ इति श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचिते तैत्तिरीयोपनिषद्भा
ष्ये तृतीयाशुक्लसंपूर्णा ॥ ३ ॥

षुआविष्टोपिआसमताच्छुचिःशुचित्वमेवाह । उर्वियेति । उर्वियाउत्कृष्टयागर्भवासपीडया । अहिंस्यमानःअबाध्यमानःविवावृधेवि
शेषेणाभिवृद्धोभूदित्यर्थः । सप्तशिवासुमातृधाशयइत्युक्तं । तत्रविशेषमाह । अन्विति । सनाजुवःसनातनंभगवंतंजुषतेजुषीप्रीति
सेवनयोरितिधानुव्याख्यानात् । सेवंतेप्रतिपादयंतीतियावत् । सनाजुवःपूर्वाःसप्तमातृषुपूर्वगणिताःऋगाद्याःआरुहत्प्रारुहदिति
यावत् । तत्अनुक्रमादेवउपक्रमादिलिङैःऋमैवऋगादिवेदंविचारयामासेत्यर्थः । नव्यसीषुपौरुषेयत्वेननूतनासु । अवरसुत्रिषु
इतिहासपुराणपंचरान्नाख्यासुमातृषु । विधावतेउपक्रमादिविपर्यालोचनोविनैवशीघ्रमेवार्थविचारयतीत्यर्थइति । नचेतिहासश
ब्दोचभारतस्यऋगाद्युत्तमत्वात् । पुराणांतर्गतस्यभागवतस्यचऋगादिवेदसमत्वात्कथमवरास्वित्युक्तमितिचेत् । अत्रकेचिच्छ
न्निन्यायेनोपचरितमेतदित्याहुः । वस्तुतस्तुपौरुषेयत्वेनैवावरत्वंनवस्तुतः । तथाचनव्यसीष्ववरास्वितिव्याख्येयमितिसंप्रदायः ।
परमात्मस्तवनमननाभ्यामेवग्रंथस्समापनीयोननुस्वस्तुल्यैवेतिभावेनपुनःभगवंतंप्रणमतिभगवानाचर्यः ॥ पूर्णति ॥ पूर्णाःप्रत्येकं
त्रैवधिकाः । तेजःस्वरूपंचगृहंप्राज्ञैर्धामेतिगीयतइतिवचनात् । पूर्णागण्यगुणैःउदारंउत्कृष्टंधामस्वरूपंयस्यासौतथोक्तस्तस्मैवेध
सेसर्वज्ञायेत्येषमतिमंगलायःसर्ववेदान्संप्रैर्यकारयामाससत्कृति । श्रीपतितंतगुरुपास्यंभजेहंबादरायणं । श्रीमदानंदतीर्थार्थहृत्सरो
जाख्यमंदिरः । इंदिराराध्यपादाब्जःप्रीयतांबादरायणः । श्रीमदानंदतीर्थार्थचरणावाश्रयेनिशं । रुद्रादिसर्वविबुधैःसंसेव्या
विष्टदौसतां । वेदेशमुनिसंप्रोक्तसंप्रदायप्रवर्तकाः । येयादवाचार्यगुरवस्तान्भजामोनिरंतरं । श्रीमदानंदतीर्थाःऋवाचोवेददुर्गमाः ।
क्वाहमल्पमतिर्व्यासानुग्रहःकिंनसाधयेत् । तैत्तिरीयोपनिषदोयद्भार्य्यविवृतंमया । तज्जन्यपुण्यमखिलमवामोत्प्रमूर्खम । यादवा

रुगुरोःशिष्यश्रीनिवासाख्यसूरिणा । कृतेशंभाश्रुविवृतिर्भूयाभ्याख्योपकारिणी । तैत्तिरीयोपनिषदोभाष्यस्यविवृतिस्त्वयं । पदार्थ
दीपिकाहास्यात्संग्रीत्यैकृष्णमन्वयोः । वेदेशतीर्थीयसुपादभक्तश्रीयादवाचार्यगुरुपदिष्टः । अर्थोनिबद्धोत्रविचार्यसङ्ग्रहार्यैरुपभ्यो
नभवेदतोयं ॥ इतिश्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितस्यतैत्तिरीयोपनिषद्भाष्यस्यटीकायां श्रीनिवासासतीर्थे
विरचितायांपदार्थदीपिकायांभृगुवल्लीसंपूर्णा ॥

अथ प्रथः कृष्णोणस्थेन टी आर् कृष्णाचार्येण सुबय्यां निर्णयसागर-

मुद्रणालये मुद्रयित्वा प्रकाशितः शके १८२६, सन १९०५

॥ तैत्तिरीयश्रीनिवासतीर्थीयटीकासंपूर्णा ॥